

علی خان

سہ رختنی میڑووی ٹیسلام و سہر
مہزہ بہکان و ریپازی پیشینان
لہ

گفتوگوئیہ کی نہرم و نیان
لہ گہل دکتور عوسمان

بہرگی یہ کہم

چاپی یہ کہم ۱۴۳۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوای خاوه‌ن په‌همه‌تی په‌همه‌تکار

پیشه کی

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبي الله الامين وعلى آله وصحبه اجمعين، جعلنا الله تعالى من أتباعه. أما بعد:

خوینهرانی بهر پیز: رۆژیک و تاریکی چهند دهقیقه بییم بینی هی بهر پیز م. عوسمان موحه ممد، و ته کانی سه رباری نه وهی زوریکی له جیی خوئی نه بو، وشوینی سهر مینبهر نه بو، له هه مان کاتدا تیک دانی راستیه کان و تیکه ل کردنی هه قیقه ته کان و وینا کردنیکی نا دروست و نا ته ندروستی ده کرد بو ئیسلام و میژوه که ی و پیشینانی و پیشه وایانی له چوار مه زه به که وهه ل گران، به تایبته نه گهر ناوی و تارییژه که ت لا بدایه زیاتر له و ته ی دژه دینه کان ده چون!!

منیش له لاپه ریه کی بیدین و دژه دینه کان بینیم بلاویان کرد بو وه به ناو نیشانیکی زه ق و ره ق: «بروانن و سه رنج بدهن دکتور عوسمان چهند راستیه کی له باره ی ئیسلام وه درکاند»، چهن دین ناو نیشانی له م شیوه و نزیک له مه .

هه لبت له وانه یه و یستبیتی چاک بکات، به لام خرابی کرد و خرابیش شکایه وه .

بویه رۆیشتمه وه بو سه رچاوه ی و تاره که و گویم له هه مو و تاره که گرت. و تم نه وه ک قسه که ی له چوارچیوه که ی دهر کرا بیته بو مه بهستی خراب به

کار هیئرا بیټ، به لّام سه ره نجام تهو تیبینیانهم بو دروست بو، که لهه م کتیبه ی به ردهستان نوسراو هته وه.

لهه م پیشه کیه شدا دوو تیبینی ده خه مه روو:

١. من هیچ دوژمنایه تیه کم له گه لّ م. عوسمان نیه، به لکو ناشیناسم.

جا ته مه: «گفتوگویه کی هیمن وزانستی ونهرم ونیانه له گه لّی دا» وهیچی تر^(١).

(١) ته نانهت که له به رواروی ٢٦ حوزه یران (٦) ی ٢٠١٩، دکتوریکی به ریژ ته م کتیبه ی له سائیتی به نده بینی، داوی هه ندیک گفتوگو داوی لیّ کردم تهو کتیبه ی بو بنیرم پیش بلاو کرده وه ی تا پیشانی د. عوسمانی بدات، وباسی تهو قیدیوییه شی کرد که به ناوی منه وه بلاو بو ته وه وگله بیه کی پیّ گه یاندم جا نازانم هی خوی بوو یان نا، منیش بوّم نووسی (به دهق):

سه لامم هه یه بو به ریژ دکتور عوسمان، ماموستا ... سی به ریژ من به پرسم لهو نو سینهنی له سی مه قاله دا نویومه وله فه یسبوکی خوّم دا بلاو کرده ته وه:]

[www.FB.com/mamostaalixan

ودواتر له دو توئی ته م کتیبه دا بلاو بو ته وه:

www.ali-xan.com/ktebxana/٣٠

نهک له پارچه قیدیوییه کی سیّ ده ققه یی که کاتی خوی له به رواروی ٣٠ نازاری ٢٠١٥ رونکرده وه یه کم بلاو کرده وه و وتم من لهو قیدیوییه به ریم، نه گه رچی بریان ته لّین باسی م. عوسمان ناکه م، به لّام من به ریم لهو قسانه بو هه ر که سینک بیټ وباسی هه ر که س بیټ، وا له خواره وهش ده قه که ی ده نیرم، وماوه یه کی پیش ئیستاش هه م له تیلیگرام بلاوم کرده وه تهو یشت بو ده نیرم ان شاء الله. کاتی خویشی ته له به و دوسته کانی نامه یان بو ناردم ووتیان م. عوسمان ره ده که تی بینیه وه، جا پرسیار ی تهو پارچه قیدیوییه یان کرد، وتم: لیی به ریم وبه ئاگاداری منیش بلاو نه بو ته وه، تهو کاته ش [وهک ئیستا] به خوا له سه ر داواکاری که س نه منوسی به لکو له به ر خواستی ئیمان وقه ناعه تم

۲. ھەر وہا من به ویستی خوا تهنها له بهر ئیسلام ومیژوهه کی وسهر مهزه به کانی وپیشه وایانی وهه ل گرانى به وهلام هاتوم، ههر بویه ویستومه به نه خلاق ورهوشت وئوسلوبی ئیسلام وئههلی عیلم گفتوگوى له گه ل دا بکه م، دوور له ههر کاریگه ریه کی تر. ههر بویه که ده نه لقه یه کی لی بلاو بویه وه، ومامۆستای خاوه ن بانگه واز وزانست «باوکی

(إن شاء الله) پی م وتن بلاوی بکه نه وه وتیشمان: اللهم فاشهد، وحزم نه کرد نه وه ببه مه قه بره وه. سه لام وریزم قبول فهرمون. پاشان نوسخه یه کم نارد بو چاپ تا بو نه و برایه مانى بنییرین، و به ئینیشیم پیدایا که نه گه ر د. عوسمان شتی بلاو بکاته وه من کتیبه که له چاپ ناده م، نه ویش به لگه ی نه وه یه مه به ستمان که م بوونه وه ی خرایه یه نه ک شت، تر.

... م. علي خان M.Alixan > 304 المحدثات 1,639 مشترك

30 آذار، 2015

به ریزان... مامۆستای ریزدار رازی نیه وتار و دهرسه کانی بچچدریت و بکریته وهلام بو هیچ که سیک.

مه به ستیشمان وهلامدانه وه بیت بو ههر که سیک په یچی خۆمان هه به و لیره وه وهلامی ددهینه وه. به تایبهت مامۆستا له ۳۰۰ لاپه رهدا وهلامی دکتور عوسمانی داوه ته وه نه پئی نه لئ موبته دیع و گومرا و نه پئویستیشی به وه به.

جا ناکریت فیدویه ک به ئینریت سن دهقیقه ی بپردریت به مۆتاجیکی ناریکه وه بلاو بکریته وه وه کو ره ددیک که له وانه به مامۆستا نه و مامۆستایه ی ههر له بیر نه بیت، جا مامۆستا به ریه له و فیدیویه اللهم فاشهد. بویه بیسرنه وه.

له گه ل ریزی نه دمیینه کانی په یج.

30 نازاری 2015

عرض الترجمة

مشاركة

تعليق

أعجبني

GIF

تعليق باسم م. علي خان M....

📷

عەبدولھەق عەبدوللەتەف ئەحمەد)» بێنی بوی دەست خۆشی کرد ووتی:
 وەللامیکى زانستیه، بیرۆکەى بە کتیب کردنیش هى بەرپزىان بو.
 بەلام هەندیک رازی نەبون بەو ئوسلوبە، چونکە هەم زیانی بو دکتۆر
 عوسمان هەبو، هەم زیانی بو ئەوانە هەبو حەزىان لە توندی و سنور
 بەزاندنە. بۆیە قیدیۆکی منیان بلاو کردەوہ -کە برايان دەلین: وەلامى ئەو
 نیه وەلامى م. صدیق وەندیکى تری هاویریتی، علی کُلّ -، کردبویانە
 وەلام بو م. عوسمان! ئەگەر چى من ناوی کەس ناھینم تێیدا، بەلام
 یە کسەر رۆن کردنەوہ یە کمان بلاو کردەوہ و وتمان بەرین لەو قسانە جا ئیتەر
 باسى هەر کەس بیت. جا د. عوسمان وەلامى سى مەقالە کەمى نەدایەوہ
 بەلام کە قیدیۆکەى بێنی یە کسەر وەلامیکى دایەوہ خۆزگە وەلامیش
 بوایە.

ئێستاش فەرمون بو کتیبە کە وەکو خۆى بى دەستکاری مەگەر
 پێویستی کردیت لە هەندیک شوینی کەمدا.

دهستياك

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله المبدئ المعيد، الفعال لما يريد، من هداه فهو السعيد، ومن أضله فهو الشقي الطريد، أحمدته سبحانه وأشكره والشكر من أسباب المزيد، وأشهد أن لا إله إلا الله الواحد الأحد الصمد، لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله وصفيه وخليفة، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه، أمّا بعد:

بهريزان... ههول تهدهم - به يارمه تي خواي گهوره - له زنجيره مهقاله يه كدا چهند سه رنج وتييينيه كي خيرا له سهر وتاريكي (د.عوسمان موحه محمد غهريب) به ناونيشاني: «فتهواي كوشتن وكافر كردن»^(۱)، بجهمه روو، كه له بهرواري ۱۵-۸-۲۰۱۴ پيشكهشي كردووه، وئهم زنجيره مهقاله يهي بهردهستت له تهسلدا بريتيه له رؤوس ته قلاميك له كاتي گوي ليگرتني وتاره كه دا ۱۳ رۆژ دواي وتاره كه نوسيومه ته وه، به لام به هوي سه رقاليه وه به كاري تر نهم په رزا بلاوي بكه مه وه، داوا له خوا سبحانه ده كه م وليي ده پاريمه وه به ناوه جوانه كاني وسيفه ته به رزه كاني بمان كات به بهرگري كار له دينه كه ي خوي، ته وانهي كه لادان وتيكداني زياده روپياني

(۱) لينكي وتاره كه ي دكتور عوسمان كه تا ساتي نوسينه وه ي ته م كتبه لي ي په شيمان

نه بوته وه و نه يسريوه ته وه:

لیّ دوور ده‌خه‌نه‌وه، ودرۆ وبانگه‌شهی پوچانی لیّ به‌ری ده‌که‌نه‌وه، ته‌ئویل
وگۆرانی نه‌زانانی لیّ پاك ده‌که‌نه‌وه^(۱).

علی خان

شه‌مه

۱۴۳۵/۱۱/۲۵

ز ۲۰۱۴/۹/۲۰

(۱) وقد ورد هذا الحديث عن جماعة من الصحابة رضي الله عنهم وله طرق كثيرة وقد حسنه بعض العلماء لتعدد طرقه: «يحمل هذا العلم من كل خلفٍ عدوؤه، ينفون عنه تحريف الغالين، وانتحال المبطلين، وتأويل الجاهلين» «مسند البزار» (۸۶/۱)، و«الضعفاء للعقيلي» (۱۰/۱)، و«التمهيد لابن عبدالبر» (۵۹/۱)، قال ابن الوزير: «وهو حديث مشهور صححه ابن عبد البر». وروي عن أحمد أنه قال: «هو حديث صحيح». وفي كتاب «العلل» للخلال: فقيلاً لأحمد، كأنه كلام موضوع؟ فقال: لا، هو صحيح فقيلاً له: ممن سمعته؟ فقال من غير واحد... ينظر: «العواصم والقواصم» (۳۰۸/۱)، وجزم العلائي بأن الحديث حسن.

مه‌قاله‌ی یه‌که‌م

بریتیه له چهند سه‌رنجیك:

۱. هه‌ندیك قسه ده‌كات له وته‌ی فلان وفلان وفلان ده‌چیت له دوژمنانی ئیسلام، كه خوا ده‌زانیت ته‌گه‌ر هه‌ر كام له ده‌سه‌لات داران و سه‌رانی ته‌و حیزبانه یان هه‌ر كام له‌و كه‌نالانه (جگه له حیزبه ئیسلامی و كه‌نالنه ئیسلامیه‌كان) شتی وایان بگوتبایه ئیستا به‌شیکی شه‌قام هه‌ستا بوو، به‌لام ته‌گه‌ر می‌زهر به‌سه‌ر بیكات و به ناوی ریش و مزگه‌وت و ئیسلام و دینه‌وه بوتری به ئاسان به سه‌ر هه‌موو خه‌لك دا ده‌روات.

۲. له پیشه‌کی و تاره‌که‌ی دا له ستایشی په‌یامبه‌ردا ﷺ ته‌لی: ناصر الحق بالحق. واته: سه‌رخه‌ری هه‌ق به هه‌ق. جا ته‌لیم له‌م چهند مه‌قاله‌یه‌ی روون ده‌بیته‌وه إن شاء الله كه ته‌م ماموستایه سه‌رخه‌ری هه‌قه به هه‌ق یان سه‌رخه‌ری هه‌قه به باتل.

۳. ناوبراو وا خو‌ی پیشان ده‌دات كه كه‌سیکی زۆر نه‌رمونیانه و گومانی وای بو ده‌بریت!! به‌لام له‌م چهند مه‌قاله‌یه‌دا بو‌ت روون ده‌بیته‌وه إن شاء الله كه تا ئیستا باسی چی نه‌کردوو و نه‌رمونیان بووه و باسی چی بکات جل و به‌رگی نه‌رم و نیانی لاده‌دا و زۆر تونده و قسه‌ی توند ده‌كات.

۴. ته‌و باسه‌ی ته‌و ته‌گه‌ر هه‌قیش بی‌ت شوینه‌که‌ی مینه‌ری جومعه‌یه، كه باسه‌که‌ی بریتیه له هه‌یرش کردنه سه‌ر ئیسلام و ناشیر کردنی تاکی

موسلمان و میثوه‌کھی، به بی‌ته‌وهی هیچ چاره‌سهر و ریگا چاره‌یه‌ک بخاته
 روو، که که‌سیک بروانیت له وتاره‌کانی په‌یامبهر ﷺ بوی رون ده‌بیته‌وه
 وتاری بهو شیوازه نه‌بووه.

ئین قه‌ییم رحمه الله له باره‌ی ناوه‌روکی وتاره‌کانی په‌یامبهره‌وه ﷺ
 ته‌فه‌رموی: «وَكذلكَ كَانَتْ خُطْبَتُهُ ﷺ، إِنَّمَا هِيَ تَقْرِيرٌ لِأُصُولِ الْإِيمَانِ مِنَ
 الْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَلِقَائِهِ، وَذِكْرِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَمَا أَعَدَّ اللَّهُ
 لِأَوْلِيَائِهِ وَأَهْلِ طَاعَتِهِ، وَمَا أَعَدَّ لِأَعْدَائِهِ وَأَهْلِ مَعْصِيَتِهِ، فَيَمْلَأُ الْقُلُوبَ مِنْ
 خُطْبَتِهِ إِيْمَانًا وَتَوْحِيدًا، وَمَعْرِفَةً بِاللَّهِ وَأَيَّامِهِ، لَا كَخُطَبِ غَيْرِهِ الَّتِي...»
 وتاره‌کانی ﷺ بریتی بوو له باسی چه‌سپانندن وپرون‌کردنه‌وهی بنچینه‌کانی
 ئیمان: ئیمان به‌خوا و به‌فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و په‌یامبهرانی
 وگه‌یشتنه‌وه به‌لیقای خوا، و باس‌کردنی به‌هه‌شت و ناگر... هه‌ربویه
 وتاره‌کانی دلی پر ده‌کرد له ئیمان و ته‌و‌حید.

هه‌روه‌ها ته‌فه‌رموی: «وَمَنْ تَأَمَّلَ خُطْبَ النَّبِيِّ ﷺ وَخُطْبَ أَصْحَابِهِ،
 وَجَدَهَا كَفَيْلَةً بَيِّنَاتٍ الْهُدَى وَالتَّوْحِيدِ، وَذَكَرِ صِفَاتِ الرَّبِّ جَلَّ جَلَالُهُ،
 وَأُصُولِ الْإِيمَانِ الْكُلِّيَّةِ، وَالدَّعْوَةَ إِلَى اللَّهِ، وَذَكَرِ آيَاتِهِ تَعَالَى الَّتِي تُحِبُّهُ إِلَى
 خَلْقِهِ، وَأَيَّامِهِ الَّتِي تُخَوِّفُهُمْ مِنْ بَأْسِهِ، وَالْأَمْرَ بِذِكْرِهِ وَشُكْرِهِ الَّذِي يُحِبُّهُمْ
 إِلَيْهِ، فَيَذْكُرُونَ مِنْ عَظَمَةِ اللَّهِ وَصِفَاتِهِ وَأَسْمَائِهِ مَا يُحِبُّهُ إِلَى خَلْقِهِ، وَيَأْمُرُونَ

مِنْ طَاعَتِهِ وَشُكْرِهِ، وَذَكَرِهِ مَا يُحِبُّهُمْ إِلَيْهِ، فَيَنْصَرِفُ السَّامِعُونَ وَقَدْ أَحْبَبُوهُ
وَأَحَبَّهُمْ»^(۱).

وههركهس وردبیتهوه له وتارهکانی په یامبهر ﷺ وهاوله له کانی
دهبینیت بریتیه له: تهو حید و سیفاته کانی خوی گهوره و بانگه و از کردن
بؤلای و ثابته و نیشانه کانی خوی گهوره که لای بهنده کانی خو شه ویستی
دهکات و فرمان کردن به شوکرانه بژیړی، ئیتر وای لی ده کردن که له
وتاره که ده چوونه وه خویان خوش ده ویست و خواش ته وانی خوش ده ویست.
به لکو ته و باسانه ی ئین قه ییم ته لی ناوهر پوکی و تاری په یامبهر بووه
ﷺ، ناوبراو له وتاره که ی خویدا دژی ده و هستیته وه و به لاه کی و تو ی ک
باسی ده کات، که چی باسه فیتنه خوش که ره که ی خویشی به ناوهر پو ک
و کروک داده نیست.

۵. هه مو تالب عیلمیک و فیرخوازیکی زانسته شهرعی زانسته کانی
تریش ته وه ده زانن که ته بیست قسه به گویره ی عقلی گوی گریت، گوی
گری لی تی بگات، گوی گری پی ته زم بگریت. وه که له عه بدولای کوری
مسعوده وه هاتووه ته لی: «مَا أَنْتَ بِمُحَدِّثٍ قَوْمًا حَدِيثًا لَا تَبْلُغُهُ عُقُولُهُمْ إِلَّا

كَانَ فِتْنَةً عَلَيْهِمْ»^(۱). یانی: «هیچ قسه‌یهك ناكه‌یت بو خه‌لك عه‌قلیان بری نه‌کات و پییان هه‌زم نه‌کریت مه‌گه‌ر نه‌بیته فیتنه و کیشه بویان».

هه‌روه‌ها له ئیمامی عه‌لیه‌وه هاتوه ته‌لی: «حَدَّثُوا النَّاسَ، بِمَا يَعْرِفُونَ أَتُحِبُّونَ أَنْ يُكَذَّبَ، اللَّهُ وَرَسُولُهُ»^(۲). له ریوایه‌تیکی تردا ته‌فه‌رموی: «أَيُّهَا النَّاسُ أَتُرِيدُونَ أَنْ يُكَذَّبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ حَدَّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ، وَدَعُوا مَا يُنْكُرُونَ». یانی: «ته‌ی خه‌لكینه ئایا پیتان خو‌شه خوا و په‌یامبه‌ره‌كه‌ی به درۆ بخریته‌وه، ده‌ی قسه‌كانتان با ته‌و قسانه بیته كه خه‌لك تیی ده‌گه‌ن و پییان هه‌زم ده‌کریت، واز بیئن له‌و قسانه‌ی خه‌لك پییان هه‌زم ناکریت».

بوخاری له‌ژیر به‌شی: «باب من خصص بالعلم قوما دون قوم كراهية ألا يفهموا» ده‌یه‌ینیت. یانی: «هه‌ندی قسه بو هه‌ندی كه‌س بیه‌یت وله هه‌ندی كه‌سیشی بشاریته‌وه نه‌وه‌ك لیی تینه‌گه‌ن». ئیین هه‌جهر ته‌فه‌رموی: «والمراد بقوله: «بما يعرفون»، أي: يفهمون. وفي رواية: «ودعوا ما ينكرون»، أي: يشتهه عليهم فهمه. وفيه دليل على أن المتشابه لا ينبغي أن يذكر عند العامة»^(۳).

(۱) مقدمة «صحيح مسلم».

(۲) «صحيح البخاري».

(۳) فتح الباري (۱/ ۲۲۵).

خوای مه زنیش حَلَّالًا ته فه رموی: ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾، بوخاری له راقه‌ی «رَبَّانِيَّ» دا ته‌لی: «ويقال: الرباني الذي يربي الناس بصغار العلم قبل كباره». وئین حه‌جهر ته‌لی: «والمراد بصغار العلم ما وضع من مسائله، وبكباره ما دق منها»^(۱). ههر بوخاری به‌شیکی سه‌حیحه‌که‌ی خو‌ی به‌م ناو‌نیشان‌ه‌وه ناو‌ناوه: «باب من ترك بعض الاختيار، مخافة أن يقصر فهم بعض الناس عنه فيقعوا في أشد منه».

پاشان له‌ژیر ته‌م به‌شه‌دا حه‌دیسه‌که‌ی عائیشه دینیت که په‌یام‌به‌ر ﷺ له‌به‌ر عه‌قل بر نه‌کردنی قوره‌یش که‌عبه نارو‌خینیت. بویه تین حه‌جهر ته‌لی: «ويستفاد منه ترك المصلحة لأمن الوقوع في المفسدة»^(۲). بویه مالک وئه‌حمه‌د پییان باش نه‌بووه هه‌ندیك حه‌دیسى سیفات بو‌ خه‌لك بگي‌ردريته‌وه، هه‌روه‌ها حه‌سه‌ن پیی باش نه‌بوو حه‌ججاج حه‌دیسى عوره‌نيه‌كان بیستیت یان بو‌ی بگي‌ردريته‌وه تا نه‌یکات به‌ بیانو بو‌ مه‌رامه‌کانی خو‌ی ... هتد.

(۱) فتح الباري (۱/۱۶۲).

(۲) فتح الباري (۱/۲۲۴).

هروهها ئیبن جهوزی ئەلی: «ولا ینبغی أن یملی ما لا یحتمله عقول العوام»^(۱). یانی: «نابیت ماموستا شتانیک باس بکات که عهوام پییان ههزم ناکریت».

غهزالی - به رهحمەت بیّت - له «الإحیاء» دا ئەلی: «أن یقتصر بالمتعلم علی قدر فهمه فلا یلقى إلیه ما لا یبلغه عقله فینفر أو یخبط علیه عقله، ولذلك قیل: کُلٌّ لِكُلِّ عبد بمعیار عقله، وزنُّ له بمیزان فهمه، حتی تسلّم منه ویبتفع بک، وإلا وقع الإنکار لتفاوت المعیار»^(۲).

رهبیعی قوتابی شافعی ئەلی: «سَمِعْتُ الشَّافِعِيَّ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ كَانَ يُكَلِّمُنَا عَلَى قَدْرِ عَقْلِهِ مَا فَهَمْنَا عَنْهُ، لَكِنَّهُ كَانَ يُكَلِّمُنَا عَلَى قَدْرِ عُقُولِنَا، فَفَهَّمَهُ»^(۳). یانی: «ئەگەر محمد بن الحسن به گویرهی عهقلی خوئی قسهی بو بکردایهین لیی تی نه ده گه یشتین، به لکو به گویرهی خویمان قسهی بو ده کردین بویه لیی تی ده گه یشتین».

هروهها ئیبن تهیمه ئەهه رموی: «والواجب أمر العامة بالجمل الثابتة بالنص والإجماع ومنعهم من الخوض في التفصيل الذي يوقع بينهم الفرقة والاختلاف، فإن الفرقة والاختلاف من أعظم ما نهى الله عنه ورسوله»^(۴).

(۱) الإحیاء (۱/۵۷).

(۲) الآداب الشرعية (۲/۱۵۵).

(۳) الإحیاء (۱/۵۷).

(۴) مجموع الفتاوى (۱۲/۲۳۷).

ياني: «واجبه به شيوازيك قسه له گه له خه لكي عه و امدا ب كه يت عه قليان
بري ب كات، و ناييت باسي ته و ته فسيالات و ورده كار يانه يان بو ب كريت كه
ته بيته مايه ي پهرته و ازه يي ورا جيا و ازي».

شاتيش نه لي: «ليس كل علم يثبت ويُنشر وإن كان حقًا، وقد أُخبر
مالك عن نفسه أن عنده أحاديث وعلمًا ما تكلم فيها ولا حدث بها، وكان
يكره الكلام فيما ليس تحته عمل، وأخبر عمن تقدمه أنهم كانوا يكرهون
ذلك، فتبته لهذا المعنى»^(١). ياني: «هه مو زان ياريه ك ناگيرد ريتته وه و بلا و
نا كريتته وه با هه قيش بيت».

پاشان زابتي نه م بابته مان بو باس ده كات: «وَضَابِطُهُ أَنَّكَ تَعْرِضُ
مَسْأَلَتِكَ عَلَى الشَّرِيعَةِ، فَإِنْ صَحَّتْ فِي مِيزَانِهَا فَانظُرْ فِي مَالِهَا بِالنِّسْبَةِ إِلَى
حَالِ الزَّمَانِ وَأَهْلِهِ، فَإِنْ لَمْ يُؤَدِّ ذِكْرُهَا إِلَى مَفْسَدَةٍ فَاعْرِضْهَا فِي ذَهْنِكَ عَلَى
العقول، فَإِنْ قَبِلَتْهَا فَلَاكَ أَنْ تَتَكَلَّمَ فِيهَا، إِمَّا عَلَى الْعُمُومِ إِنْ كَانَتْ مِمَّا تَقْبَلُهَا
العقول عَلَى الْعُمُومِ، وَإِمَّا عَلَى الْخُصُوصِ إِنْ كَانَتْ غَيْرَ لَاطِقَةٍ بِالْعُمُومِ، وَإِنْ
لم يكن لمسألتك هذا المساغ فالسكوت عنها هو الجاري على وفق
المصلحة الشرعية والعقلية»^(٢). ياني: «هه ر شتيك له ته رازوي شهرع
جيي بوويه وه، ئينجا ته ماشاي سه ره نجامي ته و بابته ب كه له و سه رده مه

(١) الموافقات (٥ / ١٧٠).

(٢) الموافقات (٥ / ١٧٢).

وله خه لکی ئەو سه رده مه، ته گهر خراپه ی لی نه بوویه وه... ته وسا باسی بکه».

ههروه ها قسه يه ك دهكات وا ههست ده كه يت پ روی كردۆته ته مسالی ئەم هاوړپیه مان وپیی ئەلی: «ويتصور ذلك فيمن يتبجح بذكر المسائل العلمية لمن ليس من أهلها، أو ذكر كبار المسائل لمن لا يحتمل عقله إلا صغارها، على ضد التربية المشروعة، فمثل هذا يوقع في مصائب، ومن أجلها قال علي: حدثوا الناس...، وقد يصير ذلك فتنة على بعض السامعين، حسبما هو مذكور في موضعه من هذا الكتاب... فلا يصح للعالم في التربية العلمية إلا المحافظة على هذه المعاني، وإلا لم يكن مُرَبِّيًا، واحتاج هو إلى عالم يُرَبِّيه»^(۱). يانی: «ته وهی وا نهكات كه باسمان كرد خوی پیویستی به فیترکردنه نهك بییت به مامۆستا به سه ر خه لکه وه وخه لک فیتر بکات».

۶. ئەوهش بلیم: سه رهتا زۆر ههول ئەدا وه کو برا گه وره قسه بکات وحه که می بکات به لام کۆنترۆل له دهست ده دات و به لایهك لاده دا وهی ریش ده کاته سه ر لاکه ی تر، به لکو هی ریش ده کاته سه ر ئیسلام له لایه که وه که دلنایام تاگای له خوی نیه.

(۱) الموافقات (۵/ ۱۲۴).

۷. لَم مَه قَالَانَه بَوْت رُون دَه بِيْتَه وَه كَه تَه م مَامُوْسْتَايَه زَوْر شْتِي دَزْ
 بَه يَه ك تَه لِيْت، تَه نَهَا لَه مَاوَه ي چَه نَد دَه قِيْقَه يَه كِي كَه مَدَا شْتِي ك دَه لِيْت
 پاشان دَزْ ه كَه شِي تَه لِيْت. كَه زَوْرِي تَنَاقُض وَدَزْ بَه يَه كِي وَنَه سَازِي بِيْگُومَان
 نِيْشَانَه ي چِيَه؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾
 [النساء: ۸۲].

۸. پِيْم وَايَه نَاوَه رُوْ كِي تَه وَ وِتَارَه، نَاو نِيْشَانِي: دَزْ اِيَه تِي ئِيْسَلَام بَوَايَه
 زَوْر بَاشْتَر بُوو. بَرِيَا رِي تُوْش بَا دَوَا ي دَه خُو يِنْدَنَه وَه ي هَه مَوُو مَه قَالَه كَان
 بِيْت... .

لَه كُوْتَايِيْدَا تَه لِيْم: مَن هِيْچ شْتِي كَم لَه گَه ل تَه وَ مَامُوْسْتَايَه نِيَه وَبَه لُكُو
 نَاشِي نَاسَم، دَوَا ي تَه م وَتَارَه ي پَرَسِيَا رَم كَرْد وَهَه نَدِيْ ك زَانِيَا رِيْم دَه سْتَكَه وَت.
 بُوْيَه وَا دَه بِيْنَم لَه بَه ر خَوَا وَدِيْنَه كَه ي وَبِيْشِيْنَان وَبِيْشَه وَاِيَانِي چَوَا ر
 مَه زَه بَه كَه تَه م وَهَلَا مَه م نُوْسِيُوَه وَخَوَاش زَانَا تَرَه بَه مَرُوْ ق لَه خُو ي زِيَا تَر.

مه قاله‌ی دووه

بریتیه له چهند هه‌لو‌یسته‌یه‌ك:

هه‌لو‌یسته‌ی یه‌كه‌م: له سه‌ره‌تای وتاره‌كه‌ی حه‌دیسیك ده‌هینیتته‌وه :

«من یعش منكم فسیری اختلافا كثيرا...») وه‌كو به‌لگه ده‌هینیتته‌وه له‌سه‌ر په‌رته‌وازه بوون وجیاوازی نیوان موسلمانان و «پره‌شی وتالی» میژوویان، بو‌ شه‌وه‌ی بیسه‌لمینێ حه‌دیسه‌كه سه‌حیحه ئه‌لی: ئه‌بو داود وتورمزی ریوایه‌تیان کردووه وتورمزی ئه‌لی: «حسن صحیح».

به‌لام پاشان كه حه‌دیسی ئیفتراق ده‌هینیتت وله‌گه‌لّ حه‌ز وعه‌قلی ئه‌ودا

ناگونجی ئه‌لی زه‌عیفه.

له‌كاتیكدا تورمزی هه‌مان حوكمی «حسن صحیح»ی به‌سه‌ر

حه‌دیسی ئیفتراقیشدا ده‌دات^(۱).

كه‌واته ئه‌گه‌ر بانێك دوو هه‌وا نه‌بیّت، یان: «الکیل بمکیالین» نه‌بیّت،

ئه‌بیّت هه‌ردووکیان سه‌حیح بن، به‌لام خیره ئه‌ویان سه‌حیحه وئه‌میان

زه‌عیفه؟! له‌كاتیكدا تورمزی بو‌هه‌ردووکیان هه‌مان حوكم ده‌دا.

(۱) تورمزی ئه‌لی: «باب ما جاء في افتراق هذه الأمة... حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «تَفَرَّقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ أَوْ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَالنَّصَارَى مِثْلَ ذَلِكَ، وَتَفَرَّقَتْ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً». وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَوْفِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ».

باشه.. دابنی وایه لهسه ر قسه ی ئەم مامۆستایه: خیلاف
 وپهرته وازهیی زۆر رودهدات، به لām له کۆتایی وتاره که که دیته باسی
 هه دیسی ئیفتراق ده کات ئەلی: «ئهو هی بلی ئەم ئومه ته خیلافی تیدا زۆر
 بووه وپهرته وازه بووه ئەوه دژی قورئانی وتوه که ئەفه رموی: ﴿کنتم خیر
 أمة﴾ خیریه تی ئەم ئومه ته له کویدا یه ئە گهر پهرته وازه بیته بۆ هه فتا
 وسی به ش؟!».

جا ئیمه ش ئەلین: ئە گهر خیلاف وپهرته وازهیی زۆر رو ده دات له م
 ئومه ته دا - وه کو ئەو هه دیسه ی ده یهینیته وه باسی ده کات-، وئهو هه مو
 خراپه یان تیدا یه که تو وتاره که تت بۆ ته رخان کردووه، ئیتر چون ده کریت
 ﴿خیر أمة﴾ بیته؟!.

هه ئویسته ی دووهم: له شه رحی هه دیسی: «من یعش منکم فسیری
 اختلافاً کثیراً...» ئەلی -وله زاری په یامبه ره وه ﷺ ئەلی-: «ئفه رموی
 هه رکه سیك له ئیوه بمینیت له دوای من ئەیینی رای جیاواز دروست
 ئەبیته، ئەبینیت موسلمانان پهرته وازه بون، هه ریه ک به لایه کدا،
 هه ریه ک بۆ لایه کی راته که یشی» پاشان ئەلی: «به راستی ئەو
 فه رمایسته شیرینانه ی په یامبه ر ﷺ ئیستا به چاوی خو مان ده ییینین،
 ئەو تالیه ی ترساندونی ئیستا تامی ئە که یین، ئە گهر سه یری میژومان
 بکه یین و سه یری سه رده میشمان بکه یین، ئەو جیاوازیه ئەیینین، خوژگه

بهس جياوازی بوايه، جياوازيه که فهتوای کوشتنی له گه لدايه، جياوازيه که فهتوای تهوهی له گه لدايه که غهيبهتی تو دروسته، ته فسيفت ده کات، ته بديعت ده کات، ته لئی موبته ديعه، ته لئی گومرايه، ته لئی بو جه هه ننه م، ته لئی ته نها من، ته لئی ته نها گروهه که ی من فيرقه ناجيه يه، ته نها ئيمه رزگارمان ته بيت، په يامبه ر باسی ئيمه ی کردوه ، هه ر يه کيک له و گروهه پانه ئاوا سه يری خوئی ده کات، ئينجا سه يری ميژوی موسلمانان بکه به راستی زور تاله، هه ر ته وه نيه تو ته بيینی ئيستا له وه يه مزگه وتيک بروخيئری، ته گه ر چه ند که سانیک به ناوی لا إله إلا الله وه سه ر بپردری، ته گه ر ته کفیری هه ندی زانا بکری، ته وه هی ئيستا نيه، له دیر زه مانه وه هه بووه...». ئيتر زور شتی تر ته لئی بو سه لماندنی رهشی وتالی حازر وميژوی موسلمانان...

۱. سه ره تا ته پرسم: تو له کام له و گروهه پانه ی ؟

يان هيچ کاميان، يان ته لئی يه کيکيان.

ته گه ر وه لامی دووه م بي ويه کيک بيت له و گروهه پانه ته وا تو ش به شيکی له و ميژوه رهش وتاله ی خوئی باسی ده که يت، وه اتوی سه رزه نشتی خوئی ده که يت؟؟!

ئينجا مه به ستت چيه به و خه لکه ته لئی: ((هه ر ته وه نيه تو

ته بيینی))؟ واته به خه لکی مزگه وته که ت ته لئی: ئيسلام ئاوها نيه ئيوه

لیی تیگه یشتوون، خرابیه کانیش هەر ئەو تۆزه نیه وهی ئەمڕۆ نیه که ئیوه دەیبینن، بەلکو زیاتره ولەم هەینیەدا نەینیتان بۆ دەدرکینم که پیشتر نەتان بینوه.

پاشان مەبەستت چیه له باسکردنی: «میژووی ڕەش وتالی ئیسلام» بۆ ئەو خەلکە پابەند بە ئیسلامە؟ بۆ ئەو خەلکە سەربەرز بە میژووی ئیسلامە؟! بێ ئەوهی هیچ عوزریک باس بکەیت و ڕیگا چارەیهک و چارەسەریک پیشانی ئەو خەلکە بدەیت؟!!

مەبەستت ئەوهیه بلیی واز لەم دینه بهینن میژوووەکهی ئاوها ڕەشه؟ ئەتەوی پێیان بلیی دینیک ۱۴۳۵ سال تەمەنیەتی ئیستای و میژوووەکهی ئاوها ڕەش وتالی بی ت ئیتر ئیوه دلتان بەچی خۆشه؟! برۆنەوه مالی خۆتان بۆچی هاتوون بۆ ئەم جومعهیه!!

خۆ ئەگەریش ئەتەوی بلیی ئەوان کردیان با ئیمە نەیکەین (واش ئەزانم ئەمەت مەبەست بی ت)

ئەوا له وهلامدا ئەلیم میژویهک ۱۴۳۵ سال بەلاری هاتبی (وهک تۆ ئەلیی) ئیستا بە تۆ ریک ناکریتتەوه؟!!

بەرستی له بنهڕەتدا ئەمە له کاری دوو کەس دەچی ت یان دوژمنی ئیسلام یان جاهیل ونهفام که نازانی چی ئەلی!!

دیاره تۆ دهقه کانی قورئان وسووننهت به کۆماریه کهی ئەفلاتۆن دیتە
پیش چاوت که هەتا قیامەت به واقع به چاوا نایبینین.

ئیسلام دۆستی وەك تۆی بیت دوژمنی بۆچیه!

یان ئەوهیه وەلامی یه کهم هەلئەبژیریت وئەلئیت من له هیچکامیان

نیم.

له وەلامتا ئەلیم: نه خیر تۆش تەبدیع و تەفسیقی بەرامبەرە کەت
دەکەیت. ئەویش بەلگە:

له دهقیه‌ی (٣٠:٨٠) دا [به کۆمه‌لێکی موسلمانان] ئەلئ: «که

له گەل بانگخوازاندا خەوارین، له گەل کاربەدەستاندا مورجیئن».

ئیسیتاش دواى ئەم تەبدیعەى قسەیه کهى خۆى بخویننەوه: «خۆزگە

بەس جیاوازی بووایه، جیاوازیه که، ئەوهی له گەلدایه که غەیبه‌تى تۆ

دروسته، تەفسیقت دەکات، تەبدیعت دەکات، ئەلئ موبتەدیعه ئەلئ

گومراییه».

کهواته لۆمه‌ی ئەوانى کرد که چى خویشى وایکرد!!

۲. ئایا ئەمه‌ی تۆ دەبێت ئەوه نیه که «... هەلئەبجیهی» وهاویرانی

له بیدینان شهو ورۆژ هاواری بۆ ده‌کەن و تەپلی بۆ لێدەدەن و میژووی

ئیسلام به رەش وتال پیشان دەدەن.

توخخوا وته کانی بنوسنه وه وناوی مه لا عوسمانی لیبکه نه وه وبنوسن
 (... هه له بجهیی و... پینجویینی)، تهوسا بزائن له هی مه لا دهچیت یان
 دژه دین.

۳. په یامبهر ﷺ که تهو فه رمایشته ی فهرمو ریگا چاره شی پیشانی
 هاوه له کانی دا، جیاواز له تو که نه ته ییناوه ئیتر به ته نه ستت بووه یان نا:
 عن أبي نَجِيحِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ
 ﷺ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ
 اللَّهِ، كَأَنَّهُمْ مَوْعِظَةٌ مُودِعٌ فَأَوْصِنَا، قَالَ: «أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ
 وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا
 كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَضُوا عَلَيْهَا
 بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ». رواه أبو داود
 والترمذي، وَقَالَ: «حديث حسن صحيح».

واته: ناموژگاریتان ده کهم به ته قوای خوا وگوی رایه لی کردنی کار
 به دهستان ته گهر کو یله یه کی حه به شیش بو، چونکه هه ر کامتان له دوی
 من بژی جیاوازیه کی زۆر ده بینی، جا ده ست بگرن به سوننه تی من
 وسوننه تی خه لیفه سه ر راسته ری نمایی کراوه کانی دوی منه وه وبه
 کاکيله کانتان به توندی بیگرن، وئامان وریای شته تازه کان بن که له دین
 داده یینری چونکه هه مو داهینانیک له دین دا گو مراییه.

که واته چاره سهر بریتیه له: دهست گرتن به سوننه تی په یامبهر ﷺ وهاوه له کانیه وه له چوار خه لیفه که. که ئیمه پی ئه لئین مهنه جی ئه هلی سوننه ت وجه ماعت یان مهنه جی سه له فی ساله ح. وهه ره که سیکیش ئه م راسپارده یی په یامبهر ﷺ لابدا لایداوه وئوه شی له سه ر ئه و راسپارده بیت و بیئت هیدایه تدراره.

۴. سه باره ت به گه شی میژووی ئیسلام ئه م خاله یان نامه ویت زور دریزه ی پی بده م چونکه له خوری نیوه رۆ روتره که میژووی ئیسلام جیی شانازی، به س بیت دووژمنانی ئیسلام شاهیدیان بو داوه و «الحق ما شهدت به الأعداء» بوونی خالی رهش و رودانی شه ر وئاشوب ئه وه ناگه یه نی میژووی ئیسلام هه موی رهش وتاله.

میژوونوسی هۆله ندی رینه اردت دووزی له کتیبی «نظرات في تاريخ الإسلام» دا ئه لئ: «شعب ظهر فجأة بين تلك الصحاري التي لا يكاد يعرفها أحد، شعب جديد بدأ يُمثل دوره على مسرح الحياة، بعد أن ظل نهبًا مقسمًا تُناوى كلُّ قبيلة منه القبيلة الأخرى، فيحتمد النزاع وتقع الحرب الطاحنة، ها قد رأيناها يتحد، ويجمع شمله الشتيت للمرة الأولى... ذلكم هو الشعب الذي قلب في لحظة واحدة إمبراطورية الفُرس بعد أن ظلَّ السوس ينخر في عظامها قرونًا عدَّة، وانتزع من خلفاء قسطنطين أجمل ضواحيهم، ثم سحق مملكة جرمانية حديثة العهد تحت قدميه، وشرع يهدد بعد ذلك بقية أوروبا، بينما كان في ذلك الوقت نفسه يوالي فتوحه

وانتصاره في الجانب الآخر من المعمورة، حتى وصلت جيوشه الظافرة إلي الهملايا لم يكن ذلك الشعب فاتحًا فحسب، كغيره من الشعوب الأخرى، بل كان داعيًا إلي دين جديد، ومبشرًا به أيضًا...».

ههـر له بارهـى تهـو ميژووه كهشهـى موسلمانانهـوه تهـلى: «بينما أهل أوروبا نائمون في ظلام الجهالة لا يرون الضوء إلا من سَمّ الخياط؛ إذ سطع نور قوي من جانب الأمة الإسلامية من علوم وأدب وفلسفة وصناعات وأعمال يد وغير ذلك؛ حيثُ كانت مدن بغداد والبصرة وسمرقند ودمشق والقيروان ومصر وفارس وغرناطة وقرطبة مراكز عظيمة لدائرة المعارف، ومنها انتشرت في الأمم، واغتنم منها أهل أوروبا في القرون الوسطى مكتشفات وصناعات وفنوناً عظيمة».

وله كتيبى : «ملوك الطوائف» دا تهـلى: «إننا نرى أن الإسلام قد انتشر بسرعة مذهشة بين تلك الشعوب التي غزاها، وهذه ظاهرة لم ير لها العالم مثيلا من قبل، وهي تبدو لأول وهلة لغزًا مستسرًا، لا سبيل إلى حله وتعليله، لاسيما إذا عرفنا أن هذا الدين لم يكره أحدًا على الدُخول فيه، وقد كان محمد يأمر بالتسامح والاعضاء، وقد وضع للمسلمين قاعدة الجزية، وفرضها على كلِّ من لم يُدنْ به من أهل الكتب المنزلة من اليهود والنصارى، فمنحهم حريتهم الدينية على أن يدفعوا ما فرضه عليهم من الجزية، وزاد في تسامحه، فمنح هذه المزية لمن يقطن إقليم البحرين من المشركين.

أضف إلى هذا أن الحكم الإسلامي كان يتوخى التيسير والخير العام والبر بالشعوب المحكومة؛ فقد كان سواد المسيحيين في الشرق ينتمي إلى مذاهب لقيت من اضطهاد حكومة القسطنطينية وإعانتها ما أرهاق أصحابها إرهاقاً، فلما جاء الاسلام -ومن طبيعته التسامح والإخاء- ترك لهم الحرية التامة في البقاء علي دينهم ما داموا يؤثرونه علي غيره من الأديان، وظلّ لهم بحمايته، وسوى بينهم في الحقوق على اختلاف مذاهبهم وشتى نحلهم، ولا تنس أنهم كانوا مضطرين إلى دفع ضرائب فادحة للإمبراطور الروماني، فلما جاء الإسلام أعفاهم منها، ولم يفرض عليهم إلا جزية معتدلة لاترهق أحداً، ومتى عرفت هذه الأسباب، زالت دهشتك وعجبك من إشارهم حكم المسلمين على حكم الرومان، واندفاعهم إلى مساعدة العرب في فتوحاتهم بكل قلوبهم وقواهم، بدلاً من مناوأتهم والتألب عليهم.

وقد ألمعنا آنفاً إلى ما يعود من الفائدة المادية إذا أسلموا؛ لأن إعفاهم من الجزية على اعتدالها كان مما يُرغبهم في الإسلام، وأضف إلى هذا ما يشعرون به من الكرامة الشخصية إذا أسلموا، وأصبح لهم من الحقوق ما للمسلمين على أن إسلام المسيحي كان الخطوة الأولى إلى الكرامة والشعور بالعزة، والزمن وحده كفيلاً بتحقيق ما يليها من الخطوات، ولن يلبث ابن المسيحي أن يصبح مسلماً أصيلاً يتمتع بكل ما يتمتع به العربي من عزة وكبرياء.

ولو صح ما قاله القساوسة من أن محمداً نبي منافق كذاب، فكيف

نعلل انتصاره؟

وما بال فتوحات أتباعه تترى، وتتلو إحداها الأخرى؟

وما بال انتصاراتهم على الشعوب لا تقف عند حد؟
وكيف لا يدل ذلك على معجزة هذا الرسول؟».

سویند به خوا ئه ونده قسه ی بی دینه کان هه یه له باره ی ئیسلام
و میژوو که یی و په یامبه ره وه ﷺ ده توانی بیکه یته کتیبیک. ئیتر نازانم ئه م
که سه بو هه ندیک خالی ره ش وتال وای لی کردوه ئه و پو باره گه وره و پروون
وسازگاره ی ئیسلامی پی تال وره ش بی! عجباً.. «ئهم قسانه ت له
قازانجی کییه له بهر خاتری کی ئه چیتته گیرفانی کی؟!».

دریژه ی ئه م گفتوگویه هه لده گرین بو مه قاله ی داهاتوو به داوا کردنی
یارمه تی له خوای گه وره .

مه قاله ی سیه م

٥. ئە گەر مه به ستت ئە وه یه كه نا بێت «گروپه كانی ناو ئیسلام»، ته ب دیعی یه كتر ب كه ن با له شته بنچینه ییه كانی شدا جیاواز بن، ئەوا سهیره له مامۆستایه كی مزگه وته وه قسه ی وا بكری بێ ناگا له وه هه موو وته یه ی زانیان له كۆن وتازه كه فه رمویانه له سه ر: ته صنیف وته بدیع و بیدعه و فیسق وته فسیق و لیدووركه وتنه وه .

به لكو ته بدیع له ئوسول و بنه ما كانی ئەهلی سوننه وجه ماعه یه :

* قال الإمام أحمد رَحِمَهُ اللهُ^(١): «أصول السنة عندنا: التمسك بما

كان عليه أصحاب الرسول، ﷺ، الاقتداء بهم، وترك البدع، وكل بدعة فهي ضلالة، وترك الخصومات وترك الجلوس مع أصحاب الأهواء، وترك المراء والجدال، والخصومات في الدين».

* به لكو خوا سبحانه له قورئاندا ناهه رموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ

يُخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾.

قال الشوكاني في تفسيرها: «وفي هذه الآية موعظة عظيمة لمن يتسمح

بمجالسة المبتدعة الذين يحرفون كلام الله ويتلاعبون بكتابه وسنة رسوله، ويردون ذلك إلى أهوائهم المضلة وبدعهم الفاسدة، فإنه إذا لم ينكر عليهم ويغير ما هم فيه؛ فأقل الأحوال أن يترك مجالستهم، وذلك يسير عليه غير

(١) في رسالته: أصول السنة.

عسیر، وقد يجعلون حضوره معهم مع تنزهه عما يتلبسون به شبهة يشبهون بها العامة، فيكون في حضوره مفسدة زائدة على مجرد سماع المنكر».

* ههروهها خوا حلال نافه رموی: ﴿... فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ... رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

* تايا په يامبر ﷺ ته به رای نه کرد له کاری تهو سی کهسه ی کهه: ((یه کیکیان وتی: شهو نویژ ته کهم وناخهوم، وئهوی تریان وتی: من بهردهوام هه موو پوژوی ژوژو نه گرم، وئهوی تریان وتی: من هه رگیز ژن ناهینم. له سهر مینبه ره وه نه یغه رمو: من ژن ده هینم، شهو نویژ ده کهم ودهش خهوم، و جار وبار پوژو ده گرم و جار وباریش نایگرم، جا هه رکهس پشت له ریپاز وسوننه تی من بکا له من نیه))^(۱).

ئیمامی ته بوبه کر ﷺ ته فسیقی زه کات نه ده ره کانی نه کرد؟! به لکو نه یکوشتن؟!

* ئیمامی عومه ر هه رکه سیک به دوا ی موته شاییهه کانی قورئاندا بگه رایه ته مبیی نه ده کرد؟ به لکو دارکاری نه ده کرد؟! خو چیروکی سه بیغی کوری عهسه ل یان عوسه ییل^(۲) لهو باره وه زور به ناویانگه!

(۱) انظر: الصحيحین.

(۲) لترجمته وطرق قصته انظر: «الإصابة في تمييز الصحابة» ۴/۵۸۳. و«مجموع

الفتاوی» (۳۱۱/۱۳) و (۱۰۹/۲۸)

* ئىمامى عەلى شەرى لە گەل خەوارج نە کرد بەلکو بە كوشتىيان
خۆشحالى دەرنەپرى وسوزدەى شوكرى نەبرد وبە «بووغات» ناوى
نەهينان؟!^(۱)

* ئەوانەى بە ئاگر نەسوتان كە بانگەشەى ئىلاھىيەتى عەليان
کرد؟!^(۲)

* ئىبن عومەر بە قەدەرىيە كانى نەوت من لەوان بەرىم وئەوانىش لە
من بەرىن؟!^(۳)

* ئىبن عەبباس نەيوت لەسەر زەوى رقم لە هېچ كەسىك نىە
ئەوئەندەى قەدەرىيە كان؟!^(۴)

هاشيوەى ئەمانەش لە كۆمەللىكى زۆرى هاوئەلانەوہ هاتووہ لەبەر
دریژانەدرى نایهينمەوہ.

* لە حەسەنى بەصرى وئەبولجەوزائى بەسرى دەيانى تر لە سەلەفەوہ
نەهاتووہ كە مەترسىيان لە بىدعە دەربړيوہ، لەبەر دریژانەدرى
نایهينمەوہ^(۵).

(۱) پروانە: دەمىك لە مېژوى ئىسلام.

(۲) انظر: صحيح البخاري ۳۰۱۷، وبروانە: دەمىك لە مېژوى ئىسلام.

(۳) انظر: صحيح مسلم.

(۴) انظر: الشريعة للأجري.

(۵) انظر: عقيدة أصحاب الحديث للصابوني.

- * به لكو بو دريژدهى پيبددهم: بهغهوى^(١) رَحْمَةُ اللَّهِ تُبْجِمَاعُ نَهْ قَلَّ نَاكَاتُ
لهسه ر ئه وه؟! نالى: «وقد مضت الصحابة والتابعون وأتباعهم وعلماء السنة
على هذا مجمعين، متفقين على معاداة أهل البدعة ومهاجرتهم».
- * وقازى ((ئهبو به علا))ش رَحْمَةُ اللَّهِ تُبْجِمَاعُ نَهْ قَلَّ نَاكَاتُ لهسه ر ئه وه؟
نافه رموى: «أجمع الصحابة والتابعون على مقاطعة المبتدعة».
- * به لكو ئه مه ناو نيشانى به شيكه له سونه نى ئه بوداود^(٢): «باب
مجانية أهل الأهواء وبغضهم».
- * ئه مه ش ناو نيشانى به شيكه له «الترغيب والترهيب»ى^(٣) المنذري:
«الترهيب من حب الأشرار وأهل البدع لأن المرء مع من أحب».
- * ئه مه ش ناو نيشانى به شيكه له كتيبى «الإعتقاد»ى^(٤) البيهقي:
«باب النهي عن مجالسة أهل البدع».
- * ئه مه ش ناو نيشانى به شيكه له «الأذكار»ى^(٥) نه وهوى شافعى: «باب
التبري من أهل البدع والمعاصي».

(١) شرح السنة ج ١ ص ٢٢٧.

(٢) (١٩٨/٤).

(٣) (١٤/٣).

(٤) ل ٢٣٦.

(٥) ل ٣٢٣.

سویند به خوا به شی یهك موجه للهد ده توانری قسه و کردار وهه لویتست
 بو بگواریتته وه له پیشینان و پاشینان له سهر تبذیع ونه هی کردن له بیدعه
 وسهر زه نشت کردنی.

ئه هی ئه وه حه دپسه هی باسی ده کهیت: «من یعش منکم ...» له کۆتاییه که ی
 نافهرموی: «وایاکم ومحدثات الأمور فإن کل بدعة ضلالة».

اللهم یان ئاگات لی نیه یا پروات پی نیه!؟ یان مه به ستت ئه مه نیه.
 پاشان ئه م مامۆستایه خو ی ته بیدیعی سه له فیه کان ده کات له
 وتاره که ی خو ی له ده قیقه ی (۰۸:۳۰) پییان ئه لی: «له گه ل بانگخو ازان
 خه وارین له گه ل کاربه ده ستاندا مورجیئن».

که واته ئه گهر ئیحمالی یه که م بیّت که نابیت ته بیدیعی یهك بکه مین
 ئه وا توشی ته ناقز ونه سازی دژ به یه کی هاتوه: له ولا ئه لی نابی،
 له ولا شه وه ته بیدیعی ده کات!!

ئه گهریش هیچ کام له م دوانه نیه ومه به ستی ئه وه یه به مه رچی خو ی
 له لایهن ئه هلی خو یه وه خه لکی شایسته ته بیدیعی بکریت، ئه وا هیچی تیدا
 نیه، خو ئیمه ش لاریمان له مه دا نیه وبه لکو باوه رمان به مه هیه.

به لام قسه کانت له وتاره که هه ردوو ئیحماله که هه لده گریت،
 قسه کانی سه ره تای وتاره کهت بیگومان ئیحمالی یه که م هه لده گریت
 ولا بڈ، وقسه کانی کۆتاییت ئیحمالی دووهم هه لده گریت ولا بڈ.

۶. ئەگریش ئەم ئىحتىمالى دووہمە بیٹ کہ قەیدی چیه ئەھلی

خۆی بە مبتدع بلین موبتەدی؟!

ئەوا بە یارمەتی خوی مەزن ئەلیم:

پیشتر زانیت ئەم مامۆستایە خەلک تەبدیع دەکات، ماوەتە بزانی

ئەھلی خۆیەتی یان نا؟!!

چونکہ لەسەر فەرمايشتی خۆی، ئەبیٹ بۆمانی بسەلمیئیت کہ ئەو

ئەھلی زانستە، وبۆی هەیه خەلک تەبدیع بکات، هیشتا قوتابی نیە!

وا بزانی قسەى کەسى لەسەر نەهینمەو و ئەگەر قسەى خۆى لەسەر

خۆى بهینمەو بە ویزدانتر بوم لەگەلیدا!

لە دەقیقەى (۱۶: ۹۰) وتارە کەیدا ئەلئى: «ئیمە کەس بە موعسوم

نازانی لە پەيامبەر نەبیئ ﷺ، ئیمە ریزمان بۆ هەموو زانایان هەیه

بەلام ئەشلیین ئەوێ هەلەیه و ئەوێ یان راستە، ئیمە نا ئەھلی هەق

ئەھلی زانست، نەك قوتابی وەكو ئیمە ئاوا بەرز بیئتەو و ئاوا پۆلین بکا

فلانە کەس مورجیئەیه و فلانە کەس خەواریحە و فلانە کەس

قەدەر یە...».

کەواتە ئەم مامۆستایە بە شاھیدی خۆی هیشتا قوتابیە و نابیٹ

تەبدیعی خەلک بکات کہ ئەیکات؟!!

۷. ئەلّی: «جیاوازیه که فهتوای ئەوهی له گه لدایه که غه ییه تی تو

دروسته».

باشه خو تو له سەر مینبەر وه یهک وتاره خه ریکی غه ییه تیان ده کهیت

به لکو غه ییه تی یهک ئوممت ومیژوه که شی ده کهیت؟! (۱)

۸. باشه من ده پرسم ئەو «قهرامیتته شیعانهی» که ۱۷۰۰ حاجیان

کوشت - وهک خو ت ئەلّی - وحه جهری ئەسوه دیان برد بو به حرهین و عیراق

- وهک خو ت ئەلّی -، حهوت سال نه یان هیشتوه کهس زیاره تی مالی خوا

بکا - وهک خو ت ئەلّی - !!

یان ئەو شیعانهی که به مانگیان وتوه عایشه وهایشه وزۆر رقیان

له ئەهلی سوننه یه - وهک خو ت ئەلّی -

ئەمانه له «فرق الهالکة» ن یان له «فیرقه ناجیه» ن؟! له وه ده چیت بلّی

من باوه پریم بهم ته قسیمه نیه که له حه دیسی زه عیفه وه وه رگیراوه !!

باشه، پرسیاره کهم ئە گۆرم: له سەر هه قن یان له سەر باتل؟! باتل له

به هه شته یان له ئاگر؟! (۲).

(۱) تناقض.

(۲) شایستهی چوونه به هه شتن یان چوونه ئاگر؟! !!

۹. وهكو عهبيه ونهنگيهك ئەلئى: «ههريه كيك لهو گروپانه تهنهنا گروپه كهى به «فیرقه ناجیه» دهزانیته، ئەلئى تهنهنا ئیمه كۆمهلئى رزگار بووین».

سه رهتا: بیگومان ئەمه تۆمهت بار کردنى ئەهلی سوننهیه به نارپهوا. پاشان: ئەى خۆت له کام لهم كۆمه لانهیت؟! سییهم: بیگومان ئەهلی سوننه - وهكو ئەهلی بیدهعیان نه کردوه - له خواترسانه له فیرقه کانی تریان روانیوه وبه گۆتره وههر له خۆوه وله خوا نهترسانه - وهكو بیدعه چیه کان - حوکمیان به سههر هیچ کهس وکۆمه لئیکدا نه داوه مه گهر دووای وردبوونه وه وگه ران ولیکو لئینه وه نه بیته^(۱).

سه یرم لئى دئیت په یامبه ر ﷺ ناهه رموی: «ما أنا علیه الیوم وأصحابی» واته فیرقه ناجیه ئەوانه ن که له سههر سوننهت ورپښگای من وه او له کامن، ئیتر نازانم م. عوسمان نه بینیه که به شییکه لهو هه دیسه ی خۆی له وتاره که دهیه ئیتته وه یان بینیه ته ی و باوه ری پینه بووه؟! هه ربۆیه زاناکانیسه له سههر وته یه ی په یامبه ر هاتون وهك:

(۱) وهكو مه نه هج وپاشان به گشتی نه گه رنا نه کرى زانایه کی ئەهلی سوننه لهم باره وه هه له بکات وکه سمان پئى مه عسوم نیه.

علي بن المديني تهلّى: «هم أهل الحديث والذين يتعاهدون مذاهب الرسول ويذبون عن العلم. لولاهم، لم تجد عند المعتزلة والرافضة والجهمية وأهل الإرجاء والرأي شيئا من السنن»^(١).

ههروها أحمد بن عبدالحليم الحراني تهلّى: «ولهذا وصف الفرقة الناجية بأنها أهل السنة وهم الجمهور الأكبر والسواد الأعظم، وأما الفرق الباقية فإنهم أهل الشذوذ والتفرق والبدع والأهواء، ولا تبلغ من هؤلاء قريبا من مبلغ الفرقة الناجية، فضلا عن أن تكون بقدرها»^(٢).

ههروها تهلّى: «إن أحق الناس بأن تكون هي الفرقة الناجية أهل الحديث والسنة، الذين ليس لهم متبوع يتعصبون له إلا رسول الله، وهم أعلم الناس بأقواله وأحواله وأعظمهم تمييزا بين صحيحها وسقيمها، وأئمتهم فقهاء فيها وأهل معرفة بمعانيها واتباعا لها تصديقا وعملا وحباً وموالاتة لمن والها ومعاداة لمن عادها، الذين يردون المقالات المجملة إلى ما جاء به من الكتاب والحكمة، فلا ينصبون مقالة ويجعلونها من أصول دينهم وجمل كلامهم إن لم تكن ثابتة فيما جاء به الرسول، بل يجعلون ما بعث به الرسول من الكتاب والحكمة هو الأصل الذي يعتقدونه ويعتمدونه»^(٣).

(١) روى الخطيب أيضا من طريق الترمذي وهذا في سننه (٣٠/٢) قال: قال علي بن المديني...

(٢) الفتاوى (٣/٣٤٥-٣٤٦).

(٣) الفتاوى (٣/٣٤٧).

ههروهها ئه‌لى: «وأما تعيين الفرق الهالكة، فأقدم من بلغنا أنه تكلم في تضليلهم يوسف بن أسباط، ثم عبد الله بن المبارك، وهما إمامان جليلان من أجلاء أئمة المسلمين، قالوا: أصول البدع أربعة: الروافض والخوارج والقدرية والمرجئة، فقليل لابن المبارك: والجهمية؟ فأجاب بأن أولئك ليسوا من أمة محمد»^(١).

١٠. دواى ئه‌وهى وتمان ئه‌هلى سوننه دواى وردبوونه‌وه وليكۆلينه‌وه وگه‌ران حوكم ده‌دهن و به كه‌مى حوكم ده‌دهن. تهنانهت ئه‌هلى سوننه‌ن گله‌بى له‌وانه ده‌كه‌ن كه خه‌لك له‌سه‌ر بچووكترين هه‌له ته‌بديع ده‌كه‌ن. وه‌كو زه‌هه‌بى رَحْمَةُ اللَّهِ تَه‌لى: «ولو أَنَا كَلَّمَا أَخْطَأَ إِمَامٌ فِي اجْتِهَادِهِ فِي أَحَادِ الْمَسَائِلِ خَطَأً مَغْفُورًا لَهُ قُمْنَا عَلَيْهِ وَبَدَعْنَاهُ وَهَجَرْنَاهُ، لَمَّا سَلِمَ مَعَنَا لَا ابْنَ نَصْرٍ وَلَا ابْنَ مَنْدَةَ وَلَا مَنْ هُوَ أَكْبَرُ مِنْهُمَا، وَاللَّهُ هُوَ هَادِي الْخَلْقِ إِلَى الْحَقِّ، وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، فَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْهَوَى وَالْفِطَاظَةِ»^(٢).

جا كه حوكميشيان فه‌رمو و به كوومه‌ليكيان وت موبتوديع ئه‌وه «تحت المشيئة»^(١)، إن شاء الله عذبه وإن شاء غفر له، واته نالين هه‌تا هه‌تايه له ئاگرن وه‌كو كافر ده‌كان به‌لكو شايسته‌ى چونه ئاگرن ئيتريان خواى ميهره‌بان به ميهره‌بانى خوى ليين خوش ده‌بيت يان ليين خوش

(١) الفتاوى (٣/٣٤٦).

(٢) السير (٤٠/٣٩ - ٤٠).

نابیت وبه گویره‌ی تاوانه‌کهیان سزایان ده‌دات وپاشان ده‌یانخاته به‌هسته‌وه^(۱).

قال ابن تیمیة رَحْمَةُ اللَّهِ: «وأما التكفير: فالصواب أنه من اجتهد من أمة محمد ﷺ وقصد الحق فأخطأ: لم يكفر؛ بل يغفر له خطؤه. ومن تبين له ما جاء به الرسول فشاق الرسول من بعد ما تبين له الهدى واتبع غير سبيل المؤمنين: فهو كافر، ومن اتبع هواه وقصر في طلب الحق وتكلم بلا علم: فهو عاص مذنب، ثم قد يكون فاسقا وقد تكون له حسنات ترجح على سيئاته، فالتكفير يختلف بحسب اختلاف حال الشخص فليس كل مخطئ ولا مبتدع ولا جاهل ولا ضال يكون كافرا؛ بل ولا فاسقا بل ولا عاصيا لا سيما في مثل مسألة القرآن، وقد غلط فيها خلق من أئمة الطوائف المعروفين عند الناس بالعلم والدين، وغالبهم يقصد وجهها من الحق فيتبعه ويعزب عنه وجه آخر لا يحققه فيبقى عارفا ببعض الحق جاهلا ببعضه، بل منكر له»^(۲).

(۱) بروانه: الإعتصام ب ۲. نه‌گه‌رچی هه‌ندیك تاك وهه‌ندیك كۆمه‌لی زۆر كه‌می نه‌هلی بی‌ده‌ع خیلاف له موسلمان بوونیان هه‌یه به‌لام رای په‌سه‌ند سه‌بارت به هه‌مویان نه‌وه‌یه كافر نین. وه‌كو جهمییه وشیعیه وخوارج، نه‌گه‌رچی كۆمه‌لینك بیرواوه‌ری كوفیشیان هه‌یه. به‌لام قادیانی یان نه‌جمه‌دییه‌كان وهاوشیوه‌كانیان نه‌وانه نه‌سله‌ن به موسلمان هه‌ژمارنه‌كراون.

(۲) الفتاوی (۱۸۰/۱۲).

شيعه وسوننه زۆر دژ بهيه كن تهناهت له شته بنچينهيه كاندا، ئه‌ى
خۆ ناشكرى هه‌ردووكيان هه‌م دژبه‌يه‌ك بن وهه‌م له‌سه‌ر هه‌ق بن، كه‌واته
يان ده‌بيت ته‌ميان له‌سه‌ر هه‌ق بي‌ت يان ته‌ويان؟! ته‌مه‌ش شتيكى مه‌نتقيه
وييم وا نيه د. عوسمان لى بي‌ ئاگا بي‌ت.

ئيتر ته‌و قسه‌يه مه‌حه‌للى له ئيعرابدا نيه ته‌وترى خه‌وارجيش ده‌قيان
پييه وشيعه‌ش ده‌قيان پييه وهه‌مويان له ئيسلامدا جييان ته‌بيته‌وه، ئه‌ى
خۆ كاتى خۆى ده‌ق وئايه‌تيش ته‌هيئرايه‌وه بو ئيشتراكيه‌ت وه‌كو ئيستا
مؤديلى ديموكراتيه‌ته ده‌ق وئايه‌تى بو ده‌هيئريته‌وه!؟

به‌لى، ته‌كرى بليين كا‌براي «پياوكوژ به‌ناوه‌ى دين» بيدين نيه، به‌لام
كاره‌كه‌ى له دين جيى نايبيته‌وه وبه‌لگه هينانه‌وه‌كه‌ى دوره له مه‌به‌ستى
دينه‌وه.

١٢. دواى وردبوونه‌وه‌ى زۆر له قسه‌كاني هه‌ست ده‌كه‌يت ته‌يه‌وى
بلى: شوينكه‌وتوانى سه‌له‌فى سه‌له‌ح ميژوويه‌كى دوورودريژيان هه‌يه
چه‌ندين زاناي توندره‌ويان هه‌يه، له‌وانه كوربه‌كه‌ى ته‌حه‌مدى كورپى حه‌نبه‌ل
وجه‌كه له‌ويش.

ته‌مه‌ش شتيكى سه‌ير ودژ بهيه‌كه^(١): چونكه شه‌و ورۆژ به‌و خه‌لكه
ته‌لين: ته‌م سه‌له‌فيانه يان وهه‌بايانه تازه دروست بوون، وه‌مه‌نه‌جى

(١) تناقض.

زانایان لایانداوه، دینیکی تازهیان هیئاوه، هیچ په یوه ندیه کیان به چوار
 مه زه به که وه نیه، که چی له پرېکدا ئه م سه له فیانه حه نبه لی ده رچون،
 میژویان ته باته وه بو سه دان سالی پیش ئیستا؟! فَوَا عَجَبًا.

مه قاله ی چواره م

ئه لئی: «ئینجا سه یری میژووی موسلمانان بکه به راستی زور تاله، هه ره ئه وه نیه تو ئه بیینی ئیستا له وه یه مزگه وتیک بروخینری، ئه گهر چه ند که سانیک به ناوی «لا إله إلا الله» سه ره بپردری، ئه گهر ته کفیری هه ندی زانا بکری، ئه وه هی ئیستا نیه، له دیر زه مانه وه هه بووه، ئه گهر بیینین ..».

وه لام: بیگومان ئه گهر تامی میژووی ئیسلام تال بیت هی قورگی تویه، رهنگی میژووی ئیسلام رهش بیت هی چاو وچاویلکه ویدی تویه. پیشتریش باسی کهشی وشیرینی میژووی ئیسلامم کرد و دووباره ی ناکه مه وه.

ورودانی کوشتار وته کفیر له میژووی ئیسلامدا، میژووی ئیسلامی به کاملی پی رهش وتال ناییت، به لام که سیک خو ی چاویلکه ی رهشی به سبتیت وخو ی قورگی تال بیت چی بلیم به خوا هه رچی به خورد بده ی به تالی تامی ده کات وهه رچیشی نشان بده ی هه ر به رهشی ده بیینی.

وه کو موته نه بی ئه لئی:

وَمَنْ يَكُنْ ذَا فَمٍ مُرٍ مَرِيضٍ * يَجِدْ مُرًّا بِهِ الْمَاءِ الزَّلَالَا
 شه وه ی ده می تال ونه خو شه * ئاوی سازگاریشی لا ناخو شه

هه لۆیستی دووهم: به لگه دههینیتتهوه له سههر تالی میژووی ئیسلام وئه لئی: «...ئه گهر بینین: ته سهه ور ده کهن گروپیکی وه کو قه رامیتته کان که شیعه بوون نزیکه ی بیست سالی ره بهق «حجر الأسود» یان ده رهیناوه وبردوویانه، بهس له ناو حه ره مدها هه زار وحه وت سه د حاجیان سهه برپوه، تا حه وت سال نه یان هیشته وه کهس برپا زیاره تی مالی خوا بکا...».

وه لام:

١. ئه لئی: «نزیکه ی بیست سالی ره بهق».

«نزیکه» و «ره بهق» له زمانی کوردیدا دژ به یه کن. نزیکه: لی ره واته ده ور به ری بیست سال تۆزی زیاد وتۆزی کهم، به لام ره بهق واته: بی زیاد وکه می وته واو. وه کو هه ژاری موکریانی رَحْمَةُ اللَّهِ له هه مبانه بوینه که ی خۆیدا له به شی «رّه ب»^(١) باسی کردوه.

٢. بیست سال نه بوو به لکو بیست و دوو سال بوو، له ٣١٧ بردیان له ٣٣٩ هینرایه وه.

٣. ئه لئی: «بهس له ناو حه ره مدها هه زار وحه وت سه د حاجیان سهه برپوه». سه ره تا کوشتار وقه تل و عامی قه رامیتته له ناو که عبه، بو

(١) موکریانی له فهره نکه که ی خۆیدا () له سه ره وه دنه سیّت، بو زیاتر برپاوه پیشه کی فهره نکه که ی.

حه ججاهه كان زياتر له يهك جار بووه، جاري وا هه بووه نزيكه ييست هه زاريان كوشتوه، جا توش له باسي ميژووي تالي ئيسلامدايت (!!)

هيئانه وه ي ئه م ژماره كه مه كه باسي شيعه يه، ونه هيئانه وه ي ئه م ژماره زوره كه باسي سوننه ده كه يت؛ كوشتاري سوننه كان بو شيعه كان وشه ي جينوسايد به كارده هيئي؟! هيوادارم مه به ست دار نه بيت!

٤. ههروه ها ته مه چه واشه كردني خه لكه، به و خه لكه وا نيشان ده ده يت، وزور كه س ته وه له قسه كانت حالي ده بيت كه قه راميته كان موسلمانن وله سه ر ميژووي ئيسلام هه ژمارده كرين!! له راستيدا واش نيه به كوڊهنگي هه موو زانايان به لكو ئاينيه كان: ئيسلام وجوله كه وگاور: قه راميته كان زنديق وبى باوه رن!!

قه راميته كان كين؟

قه راميته كان بزوتنه وه يه كي باتني بوون «الباطنية» زياتر له ريڤكخستني نهيني سه ربازي خويان ده بينيوه، تا فراوان بوون، به روكهش خويان ده دايه پال ئالويه يت، به لام له هه قيقه تدا مه به ستيان بي ديني وبى ره وشتي وروخاندني دين بوو^(١). سه ره تاش په يوه ست بوون به زه رده شتي و مه زده كيه وه.

(١) پروانه : الموسوعة الميسرة.

* سالی ۲۹۴ك حاجیه‌كان له حج ده‌گه‌رانه‌وه، ئه‌وه‌بوو رتيان له حاجیه‌كان گرت، كه بينيان حاجیه‌كان به توندى شه‌ر ده‌كهن^(۱)، وتیان: نوینه‌ری خه‌لیفه‌تان له‌گه‌لدايه؟ وتیان: نه‌خیر، وتیان: ده‌ی ئیشمان پیتان نه‌ماوه! ئه‌وانیش كه‌وتنه‌ری و له‌ خۆیان دل‌نیا‌بونه‌وه، ئه‌وسا خیا‌نه‌تیان كرد و قه‌تلوعام و جینۆسایدی حاجیانیان كرد و هه‌مویانیان كوشت، میژونوسان ئه‌لین: كوژراوه‌كانیان وه‌كو گرد و كوما به‌كۆمه‌ل به‌رز كردۆته‌وه، ئافره‌تانی قه‌رامیته‌ به‌سه‌ر كوژراوه‌كاندا گه‌راون و وتویانه‌ كی تینیویه‌تی؟ بو‌ ئه‌وه‌ی هه‌ركه‌سیك زیندوو به‌كۆژن و به‌ ساغ ده‌رنه‌چی. هه‌ر میژونوسان ئه‌لین: بیست هه‌زاریان كوشتوه و نزیکه‌ی هه‌زار هه‌زار (یه‌ك ملیۆن) دیناریان به‌ تالان بردوو، هه‌رچی ئاو و بیر هه‌بووه به‌ پاشه‌رۆ و خاشاك و به‌رد پریان كردۆته‌وه! ؟

* و سالی ۳۱۲ ده‌ردی‌کی كوشنده‌یان به‌سه‌ر حاجیان به‌غدايي هینا له‌ كاتی گه‌رانه‌وه‌یان بو‌ به‌غداد، به‌ تینیویه‌تی زۆری‌کی حاجیانیان كوشت.
* و له‌ ۳۱۱ ده‌ردی‌کی كوشنده‌یان به‌سه‌ر به‌سه‌ر هینا به‌ نزیکه‌ی ۱۷۰۰ سه‌ربازه‌وه‌ خۆیان كرد به‌ به‌سه‌ر هدا، خه‌لك له‌ ترسا خۆیان ته‌خسته‌ ئاو‌ه‌كه‌وه‌ و ده‌خنكان، هه‌قده‌ رۆژ مانه‌وه‌ هه‌رچی به‌رده‌ستیان بكه‌وتایه‌ ئه‌یان برد.

(۱) ئه‌و كاتانه‌ ریگای حاجیه‌كان ئاسایشی پارێزراو نه‌بووه، بو‌یه‌ چه‌کیان له‌گه‌ل خۆیان ده‌هینتا.

* وهەر له ٣١٢ دهرديکي کوشندهيان بهسهر کوفه دا هيئا.
 ههروهها له ٣١٥ ديسانوه بهلايه کي تريان بهسهر کوفه دا هيئا، بهلکو
 نهبار وواستيشي پيوه بوو، تهنانهت خه لکی بهغدا که بيستيان قه پراميته
 هاتوو له ترسا شاريان چۆل کرد وهه ل هاتن.

* وله ٣١٦ بهلايه کيان بهسهر ره حبه وموسل وشهنگال ودهوروبهري
 هيئا، تهنانهت عه لي کورپ عيسا که وهزير بوو دهستي له کار کيشايه وه
 له بهر لاوازي خه ليفه، چونکه دهره قه تيان نه دههات.

* وله سالي ٣١٧ وحه زته که ي بلّی له هه موو نه وانه ي پيشوو
 خراپتر: نه وه بوو په لاماري که عبه يان دا به سه رکرايه تي ته بو تايهري
 قه پرمه تي له ناو هه وشه ي حه ره م ودهوروبهري حاجيه کانين ده کوشت، هه بوو
 وای دهزانی حورمه تي که عبه ده گرن، بوّيه خۆي هه لده واسی به که عبه!
 به لام سودی نه بوو! هه ر ده يان کوشت - چونکه هه ر که ربه لايان له دلدا
 گه وره يه و حورمه تي که عبه يان لا نيه!؟ -.

پاشان له کوشتن بوونه وه وکوژراوه کانين خسته ناو ئاوي زه مزه مه وه
 وقوبه که ي سهريان روخاند وپاشان بهرگه که ي که عبه يان دري ولت له تيان
 کرد وپاشان ته بو تايهري قه رمه تي فه رماني کرد بهرده ره شه که دهر به يئن!!
 نه وه بو يه کي کيان به زۆر دهر به يئا ووتی: «أين الطير الأبايل؟ أين الحجارة
 من سجيل؟» واته: «کوا ته يري عه بابه يلي؟ کوا به ردي ئاسمان بو ناباري؟»

ئەو دەبوو ٢٢ ساڵ لایان مایەوێ تا ساڵی ٣٣٩ هێنرایەوێ. فإنا لله وإنا إليه راجعون ولا حول ولا قوة إلا بالله.

ئەمە ئەو موسلمانانەیه کە ئەم کەسە باسیان دەکات و میژووی ئیسلامیان پێ ناشرین دەکات؟!

ئەمە سەرباری ئەوێ هەموو ئەوانەێ باسی عەقیدەێ قەرامیتەکانیان کردووە کۆکن لەسەر ئەوێ کە برۆیان بە دوو خوا «إله-پەرستراو» هەبوو^(١).

و هەموو فەرزەکانی ئیسلامیان بە سوننەت و هەموو حەرامەکان بە حەلال زانیوێ. و هەموو فەرمان و نەهیەکان لای ئەوان هەقیقی نیە و بەلکو پرەمزه بۆ شتیك: و هك غوسل مانای خۆی هەیه و زینا مانای خۆی هەیه، حەرامەکان مانای خۆیان هەیه، نوێژ و حەج و پرۆژو بە هەمان شیوێ... .

و هەرودها ئەلین نە بەهەشت هەیه، نە ئاگر، نە زیندو بوونەوێ، زەویش هەر دەمی نی و لەناو ناچیت، و هەر کەسی کیش بمریت پرۆحە کەێ ئەبیتتە پرۆناکی و بەرەو ئەو شوینە ئەرۆا کە لیوێ دروست بوو^(٢).

هەرودها ئەلین: ئەوێشی لەبارەێ قیامەتەوێ هاتووێ بەو شیوێزە نیە و قیامەت نیە و پرەمزه بۆ دەرچوونی مەهدی.

(١) برۆانە: موسوعة الفرق.

(٢) برۆانە: «التنبیه والرد علی أهل البدع» و «فضائح الباطنية لأبي حامد الغزالي».

ههروهه ها ئه لاین: جویریل بریتیه له عه قلا و قورئانیش بریتیه له ته عبیری موحه ممد بو ئه و مه عریفانه ی جبریل بۆ دابه زاندوو، ههروهه ها ئه م وه حی دابه زاندنه کاتی پیویسته هه ر به زوویی ته واو نابیت وه کو مندالی سکی دایک چون یه کسه ر نابیتته مندالا و نایه ته دونیا و کاتی پیویسته، ئا به و شیوه یه، جا ئه و نو مانگ و به لام ئه م شه ش مانگی پیویسته. ئه مه ش خودی عه قیده ی فه یله سوفه کانه.

ههروهه ها ئه لاین: ئه بیته له هه مو سه رده می کدا ئیمامیکی مه عسوم هه بیته و ئه و ئیمامه وه کو په یامبه ره له عیسمه ت و زانینی هه قیقه تی هه موو شته کان.

ویبیان وایه موحه ممدی کورپی ئیسماعیلی کورپی جه عفه ری کورپی محمدی کورپی علی کورپی حوسه یینی کورپی عه لی کورپی ئه بو تالب زیندوو و نه مردوو و نامری تا زهوی رزگار نه کات چونکه ئه و مه هدیه.

به لکو هه ندیک ئه لاین: قه رامیته کان له ژیره وه بی پروان به هه موو کتیبیک و په یامبه ریک و ئه مه ش ته نها لای که سیك ئاشکرا ده که ن متمانه یان پیی هه بیته.

هه ندیکی تر ئه لاین: قه رامیته کان له ئایینی جوله که و گاور و ئیسلامی شدا کافرن، به لکو له جوله که و گاوره کانیش کافترن وله

موسه يله مهى درۆزن درۆزترن، به لكو له زۆريكى موشريكه كانى كوۆن كافرترن^(١).

به غدادى ئەلى^(٢): «اعلموا أسعدكم الله أن ضرر الباطنية على فرق المسلمين أعظم من ضرر اليهود والنصارى والمجوس بل أعظم من مضرة الدهرية».

ئەمەش به كوۆدهنگى زانايان:

شيخ ئەحمەد بن عبدالحليم الحرائى ئەفەرموى^(٣): «وهؤلاء يشهد علماء الأمة وأئمتها وجماهيرها أنهم كانوا منافقين زنادقة يظهرون الإسلام ويبطنون الكفر».

هەر وهەها ئەفەرموى: «وهؤلاء «بنو عبيد القداح» ما زال علماء الأمة المؤمنون علماءً ودينًا يقدهون في نسبهم ودينهم ولا يذمونهم بالرفض والتشيع فإن لهم في هذا شركاء كثيرين بل يجعلونهم من «القرامطة الباطنية» الذين منهم الإسماعيلية الخرمية المحمرة، وأمثالهم من الكفار المنافقين»^(٤).

(١) پروانه: الفتاوى (٣٥ / ١٤١-١٤٤).

(٢) له: الفرق بين الفرق ٨٢.

(٣) پروانه: الفتاوى (٣٥ / ١٢٨).

(٤) پروانه: الفتاوى (٣٥ / ١٣١).

ههروهها ئهفه رموى: «فإن كفر هؤلاء وردتهم من أعظم الكفر والردة، وهم أعظم كفرا وردة من كفر أتباع مسيلمة الكذاب ونحوه من الكذابين»^(١).

ههروهها ئهفه رموى^(٢): «فهل ينكر أحد ممن يعرف المسلمين، أن ما يقوله أصحاب رسائل إخوان الصفا مخالف للمل الثلاث؟».

وشيخ شمس الدين أبو بكر تين قه ييمى جهوزيه ئهفه رموى: «ومن شر طوائف المجوس الذين لا يقرون بصانع ولا معاد ولا حلال ولا حرام: الخرمية أصحاب بابك الخرمي، وعلى مذهبهم طوائف القرامطة والإسماعيلية والنصيرية والدرزية، وسائر العبيدية الذين يسمون أنفسهم الفاطمية، وهم من أكفر الكفار، وهؤلاء لا يتقيدون بدين من ديانات العالم، ولا بشريعة من الشرائع»^(٣).

ويرسيار كرا له «اللجنة الدائمة»^(٤) له بارهى قه راميته كانه وه، فهرمويان: «قه راميته كان فريان به ئيسلامه وه نيه به لكو كافر وزنديقن وزانايان بيروباوه پريانيان رون كردوته وه».

(١) الفتاوى (١٣٩ / ٣٥).

(٢) الفتاوى (١٣٤ / ٣٥)..

(٣) إغائة اللهفان من مصائد الشيطان (٢ / ٢٤٧).

(٤) وه كوله (فتاوى اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء (٣٥٠ / ٢) الفتوى رقم

(١٨٩٥٢)) هاتوه.

به‌لیّ موسلمانانه خوْشه‌ویسته‌کان ته‌مه ته‌و موسلمانانه‌یه که ته‌م

که‌سه باسیان ده‌کات و میژووی ئیسلامیان پیّ ناشیرین ده‌کات؟!

ته‌مه چه‌واشه‌کردنی خه‌لک نیه؟ ته‌مه سته‌م کردن نیه له موسلمانان

و میژووویه‌که‌یان که ته‌م مه‌زده‌کی وزه‌رده‌شتی و باتنیانه له‌سه‌ر

میژووویه‌کان هه‌ژمار بکه‌ی و به‌کاره به‌ده‌کانیان میژووی ئیسلامی پیّ تالّ

ورپه‌ش و به‌د بکه‌ی؟!

ئه‌ی جا بوّ حروبی سه‌لیبی «جه‌نگی خاچپه‌رستان» یشته نه‌هینا بوّ

له‌که‌دارکردنی میژووی موسلمانان؟! خوْ به‌رای زانایان قه‌رامیته‌کان له

گاور و جوله‌که کافرترن مادام ته‌وان موسلمانن من باب اولی جوله‌که

وگاوریش موسلمانن؟!

هه‌لویستی سییه‌م: به‌لگه ده‌هینیتته‌وه له‌سه‌ر تالیّ میژووومان وئه‌لیّ:

«... ئینجا ته‌ماشای کوّمه‌لکوژی شیعه بکه بوّ سوننه و ته‌ماشای

سوننه‌ش بکه چون شیعیان کوشتوه، ته‌بیت ئینسان بگه‌رپیت به‌دو‌وای

هه‌قیقه‌ته‌کاندا، ده‌مارگیری نه‌یگرپیت... له‌ئه‌فریقا سوننه‌کان ته‌قربیه‌ن

وه‌کو جینۆسایدی شیعیان کرد، له‌واستدا به‌هه‌مان شیوه له‌ره‌یدا

به‌هه‌مان شیوه..»

وه‌لام:

۱. باشه بهرپرئز تهتهوی بهو خه لکه چی بلیی؟! تهتهوی بلیی: تههلی

سوننه وجه ماعه مهزهه بیکی ناره وایه؟!

یان تهتهوی بلیی ئیسلام دینیکی ناره وایه وئه وه میژوو ده که یه تی؟!

له سه ر مینبه ریشه وه؟!

له ناو خه لکی موسلمان وسوننی مهزهه بيشدا؟!

لا حول ولا قوة إلا بالله

ثافه رم! ته ما به خوا ته گه ر جبه ومیژه ره که ت نه بو وایه خه لک قه بو لیان

نه ده کرد!!

به لام چونکه به ناو ئیسلامه وه ته یکه یت؟!

ثافه رین!! وا به جبه ومیژه ره وه گۆل لهو خه لکه ده که یت؟! میژوو یان

عه ییدار ده که یت؟! به لکو ره ش وتالی ده که یت؟! تاکه کانی بیعه قل

ده که یت - وه ک ئیستا باسی ده که م إن شاء الله-؟!

بهرپرئان تا له بهر ته مه یه زۆر باسی بیدعه ده که ین! چونکه به ناوی

دینه وه قسه بکه ی زووتر خه لک فریو ده خوات ووهری ده گریت.

هه ر بو یه به درپرئایی میژوو ته وانه ی ویستبیتیان ئیسلام ناشیرین

بکه ن نه یان تانویه به ناوی غه یره ئیسلامه وه بیکه ن، به لکو هاتونه ته نیو

ئیسلامه وه وبه ناوی ئیسلامه وه کردوو یانه؟!

وه کو باتنیه کان وسه به ئیه کان وکومه لیکی تری زۆر.

تەننەت ولاتانی دونیاش شەری ئیسلام دەكەن ناویرن لەژیر ناوی دژی ئیسلام بیکەن، بەلکو ناوی تری بو دادەتاشن تا کو دەنگی لەسەر دروست بیئت.

هەرودها ئەو گروپانە ی ئەمڕۆ کە شەیتان بە ناوی دینەو بەیدەیان پیدەکات و دینیان پێ ناشرین دەکات. هەمان شتە. چەند گروپ هەن لە گۆرەپانە کە دا بە ناوی ئیسلامەو ئیسلام ناشرین دەکەن؟! زۆر!

ولە سەردەمی ئەمڕۆ شماندا چەند مولیحد و بییدین و شیوعی هەیە؟! زۆر! کەچی هەندیکیان دیارن! باقیە کە ی تری ئەلی بروام بە خوا هەیە و موسلمانم، بەلام ئیسلام ئەبیئت لە دەولەت جیا بیئت چونکە کەلکی حکومداری نیە! و ئیسلام ئیکسپایەر بوو! دینە کە مان! بوکاتی خۆی شیوا بوو بو ئیستا ناشیئت، چونکە دنیا گۆراو.

دە ی جیاوازی ئەم بە ناو موسلمانە لە گەل ئەو بە ئاشکرا ناموسلمانە چیە؟!

زۆر بە کورتی جیاوازیە کە ئەو هەیە: ئەو کاتی ک قسە بە ئیسلام دەکات ئەبیئت ئیسلامە کە تان وایە. ئەم ئەلی: ئیسلامە کە مان وایە.

تەننەت ئەمسال لە یادی دامەزراندنی حیزبی شیوعیدا لە راپۆرتیکی NRT باسی ئەو هەی دەکرد کە چاودێران! ئەلین: لەم ولاتە شەرقیانە کە موخافزکارن ئەبێ حیزبی شیوعی ناو کە یی و شیوازی کاری بگۆریت وەکو

حیزبه کانی تر، بهم شیوازه و بهم ئاشکراییه دژایه تیکردنی دین ناهیتا
 ئەم حیزبه سەرکه وتوو بییت.

جا («... هه‌له‌بجیهی و... پینجۆینی...») هه‌مان ئەو شته ئەلین که
 م.عوسمان ئەیلێ (له‌باره‌ی میژوی ئیسلامه‌وه)، به‌لام («... هه‌له‌بجیهی»
 ئەلێ میژووی ئەم دینه‌ی ئیوه وایه، به‌لام د.عوسمان ئەلێ میژووی ئەم
 ئیسلامه‌مان وایه!؟

ئێستا ئەگەر ئەم به‌رپزیه، ئەفه‌ندیه‌ک بوایه، میژهری له‌سه‌ر نه‌بووایه
 و به‌ناوی دینه‌وه قسه‌ی نه‌کردایه، ئەسله‌ن نه‌یده‌وێرا به‌و راشکاویه
 قسه‌بکات، جوهره‌تیشی بکردایه خه‌لك لێی به‌ ده‌نگ ده‌هاتن.

۲. تۆ وه‌ک مامۆستایه‌کی مزگه‌وت که گه‌راوی به‌ دوا‌ی هه‌قیقه‌تدا -
 وه‌ک خۆت ئەلێی - پیمان بلێ: ئەه‌لی سوننه هه‌قن یا شیعیه؟! چونکه
 مرۆڤ گوی لێ قسه‌کانت ده‌گرێ گومانی لا دروست ده‌ییت که سوننیت یا
 شیعیت. بۆ نمونه: منداله‌کان له‌ ته‌نیشتمه‌وه بون کاتی‌ک گویم له
 وتاره‌که‌ت ده‌گرت، که گوییان له هه‌ندی‌ک له قسه‌کانت بوو، وتیان: ئەم
 مه‌لایه سوننیه یان شیعیه؟! منیش بزگه‌یه‌ک گرتم!

۳. سه‌باره‌ت به‌و کۆمه‌لکۆژییه‌ی باسی ده‌کات، با ئاماژه به
 سه‌رچاوه‌که‌ی بکات بزانیان له کوی بووه؟ کێ کردوویه‌تی؟ چۆن
 کردوویه‌تی؟! ئایا ئەه‌لی سوننه کردوویانه یان ناصیه‌کی موته‌دیعێ

وهكو حه جاجي كوري يوسف كردويه تي به ته هلي سوننه ي دهلكيني؟! يان
خوينريژ وگومرايه كي وهكو ته بو موسليمي خوراساني كردويه تي؟! يا ويا..
بويه كوا سه رچاوه كه ي!؟

مه‌قاله‌ی پینجه‌م

هه‌لۆیستی یه‌که‌م: ئه‌لّی: «به‌به‌رده‌وامی شیعه‌ و سوننه‌ شه‌ریان بووه».

وه‌لام: له‌ کوی ئه‌م شه‌رانه‌ رویداوه؟ له‌سه‌ر چی بووه؟ سوننی بوون یان هه‌ر به‌ زۆر ته‌ته‌وی له‌سه‌ر ئه‌هلی سوننه‌ی حیسابی بکه‌ی؟! یان ده‌سه‌لاتداره‌کان کردویانه‌ بۆ مه‌رامی سیاسی خۆیان ته‌یلکیینی به‌ ئه‌هلی سوننه‌وه؟! کوا سه‌رچاوه‌که‌ی؟! ته‌مه‌ش له‌ هه‌موی گرنه‌گه‌ره‌ چونکه‌ قسه‌ی بی سه‌رچاوه‌ مندالی بیباکه‌!

ئه‌مه‌ به‌بی ئه‌وه‌ی لیڤه‌دا ئاماژه‌ بکات به‌یه‌ک نمونه‌ی کوشتنی شیعه‌ بۆ سوننه‌. ئینصاف ئاوها ده‌بیته‌؟!!!

هه‌لۆیستی دووه‌م: ئه‌لّی: «دوای سه‌یری موسلمانانیش بکه‌، کاتیك ته‌بینیت شیعه‌کان سه‌ری گویدریژ و مانگیان ته‌خسته‌ سه‌ر مزگه‌وته‌کان و ناوی ته‌لحه‌ و زوبه‌یر و عایشه‌یان لیڤه‌نا، ته‌نانه‌ت به‌ له‌جه‌ی عیراقی به‌ مانگا ئه‌وتری هایشه‌ هایشه‌ له‌ عایشه‌وه‌ هاتووه‌.. به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌وه‌نده‌ رقیانه‌ له‌ ئه‌هلی سوننه‌ و ئه‌هلی سوننه‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌».

وه‌لام: یه‌که‌م: سه‌ره‌تا ته‌بیته‌ ئه‌وه‌ رۆن بکه‌ینه‌وه‌:

۱. که‌ هاوه‌لان له‌ لای شیعه‌ ته‌بنه‌ دوو به‌شه‌وه‌:

به شی یه که میان: ئه وانهن که رازی بوون به زهوتکردنی خیلافهت له
عهلی له لایهن ئه بوبه کر و عومهر و عوسمانه وه، ئه مانهش هه مو هاوه لائن
چهند دانه یه کی که میان نه بیّت.

به شی دووهم: ئه وانهن که به مه رازی نه بوون و دژی وه ستاونه ته وه
و پییان وابوه که ئه بوبه کر و عومهر و عوسمان خیلافهت یان له عهلی زهوت
کردوه له کاتی کدا هه قی عهلی بووه

ئه ی ژماره ی ئه م هاوه لانه چهنده؟ ریوایه ته کانی شیعه جیاوازن، به لام
یه کدهنگن له سه ر سیان یان که: میقدادی کوری ئه سوهد و ئه بو زه ری
غیفاری و سه لمانی فارسین رضی الله عنه.

۲. ههروه ها ئه بیّت ئه وه بزاین شیعه ئه بنه چهن دین به شه وه به چهن دین
ناوی جیا جیا وه. ته نانهت شاره زایان ئه لاین هیچ مه زهه بیك ئه وه نده ی شیعه
گروپی لی جیا نه بوته وه.

شیعه هه مو یان به کوّدهنگی ئه لاین: دوا ی په یام بهر رضی الله عنه یه کسه ر
عهلی پی شه وایه، به لام جیاوازیه کی زور زور که وتو نیوانیانه وه له سه ر پاش
عهلی و پاش حوسین و پاش جه عفر، هه وره ها پاش حه سه نی
عه سه که ریش، به لکو ئه وه ی به ناوبانگه له پاش هه ر ئیما میك له
ئیمامه کان تا راده یه ک راجیاوازی که وتوته نیوانیانه وه، له پاش ئیما می
عهلی هه ندیک له شیعه وتیان عهلی نه مردوه وه هر ماوه و حه سه نی کوری

عه‌لیان له‌پاشی به ئیمام دانه‌نا، به‌لام زۆریه‌یان وتیان حه‌سه‌ن ئیمامه،
 دوای حه‌سه‌نیش ری‌ککه‌وتن له‌سه‌ر حوسین، به‌لام دوای ئه‌و دیسانه‌وه
 جیاوازی که‌وته نیوانیانه‌وه، هه‌ندیکیان ده‌یوت ئیتر ئیمامه‌ت کۆتایی
 پیهاتوه، هه‌ندیکیشیان ده‌یوت: موحه‌مه‌دی کورپی حه‌نه‌فیه ئیمامه، به‌لام
 زۆریه‌یان عه‌لی کورپی حوسینیان کرد به ئیمام، پاشان موحه‌مه‌دی کورپی
 عه‌لیان کرد به ئیمام، پاشان: جه‌عفر، دوای جه‌عفر دیسانه‌وه جیاوازی
 زۆر که‌وته نیوانیانه‌وه، زۆریه‌یان وتیان: موسا، کۆمه‌لێکی تریان ده‌یگوت:
 ئیسماعیلی کورپی جه‌عفر، ئه‌مانه‌ش «ئیسماعیلیه‌کان»ن، هه‌شیان بوو
 ده‌یوت: ئیتر ئیمامه‌ت کۆتایی پیهاتوه، ئینجا دوای حه‌سه‌نی
 عه‌سکه‌ری راجیاواز بوون، هه‌ندیک وتیان: ئیتر ئیمامه‌ت کۆتایی پیهاتوه،
 هه‌ندیکیشیان وتیان: مونته‌زه‌ر «المتظر» ئیمامه که کورپی حه‌سه‌نی
 عه‌سکه‌ریه^(۱). هه‌ندیکیشیان وتی: جه‌عفری برای حه‌سه‌نی عه‌سکه‌ری
 ئیمامه. هه‌ر بۆیه نۆبه‌ختی له گه‌وره زانیانی شیعه له‌و باره‌یه‌وه ئه‌لێت:
 دوای حه‌سه‌ن شیعه جیاوازی که‌وته نیوانیانه‌وه ودابه‌شبون بۆ سه‌ر چوارده
 کۆمه‌له‌وه، ئه‌مه‌ش ته‌نها دوای حه‌سه‌ن.

(۱) به‌رای ئه‌وان، به‌رای ئیمه حه‌سه‌ن مندالی لی به جی نه‌ماوه.

به لّام تّهوانه‌ی تا تهمرّو به شيعه ناو دههينرين و به ناويانگن بریتين له:
 ئيماميه كان (ئيسناعه شهري) كه زورينه‌ن وجه عفريه كان كه كه من
 وزه يديه كان له وان كه متر. تهمانهش تهنه دوو به شه وه:

أ. به شيكيان كومه ليكي بيدعهيان تيدايه وهه نديك غلويان تيدايه له
 ئالوبه يت به بي بووني تهو بيروباوه رانه‌ی كه ئيستتا بو كومه لي دووهم باسی
 ده كه م.

تهمانه كافر نين بيگومان. تهمانهش بریتين له زوربه‌ی زه يديه كان
 وكومه ليكي جه عفري و كومه ليكي ئيسناعه شهريه كان وبه زوربه‌ی تهم
 جوره شيان عه و امه كان.

ب. كومه لي دووهم (كه شيعه‌ی دووازده ئيماميه كانن): تهمانه كه:
 - هه موو هاوه لان سيّيان هه وتيان نه بيت به مورته دد وهه لگه پراوه له
 دين ده زانن وته كفيريان ده كه ن.

وه كو له «الروضة من الكافي» ل ۲۴۶ هاتووه، تهلّي: «خه لك هه موی
 هه لگه رانه وه له دواي په يامبه ر ﷺ جگه له سيّ كهس نه بيت، منيش وتم
 تهو سيانه كين؟ وتي: ميقدادي كوري تهموه و تهبو زهري غيفاري
 وسه لماني فارسي».

- باوه رپوون به ئيمامي غائب، وبه باوه ر پينه بووني تها له شه يتان
 خراپتري.

ئىبن بابەوھىي قومی که له گەورە زاناکانیانە له إكمال الدين ل ١٣
 ئەلیت: «ئەوھى باوەر بە ئىمامى غائب نەکات ئەوھ له ئىبلیسى شەیتان
 کافرترە».

- جویین بە ھاوھەلان دەدەن جویینیک تە کفیری تىدايه .

- ڕوکنیکى تر بوَ أركان الاسلام زیاد دەکەن که بریتیه له الولاية يان
 الإمامة^(١).

- قورئان بە دەستکاری کراو دەزانن.

نیعمەتوللاى جەزائیری ئەلیت: «ئەو ڕیواتانەى ھاتوون لەم بارەىەوھ
 دوو ھەزار ڕیوايەت تىپەر ئەکات»^(٢).

یە کىکی تریان ئەلی: «ئەو ڕیواتانەى له بارەى تەحرىفی قورئانەوھ
 ھاتوون ئەوھەندە زۆر و ڕون پاشکاوانەن، بە رادەىەک ناتوانى تانەى
 لىبدرى».

- ڕوایان نە بە خوا ونە بە پەيامبەرەکەى ئەھلى سووننە نیە:

زانای فەرمودەناس و دەریای زانستیان نیعمەتوللاى جەزائیری ئەلیت:
 «ئىمە له گەلێاندا قەت رىک نایەین نە لەسەر خوا، نە لەسەر پەيامبەر، نە

(١) ئەمەش وەلامىکی ترى ئەو کەسە که دەبوت ھەمو گروپە ئىسلامیەکانى دونیا کەسیان
 ڕوکنیکى بوَ پایەکانى ئیمان و ئىسلام زیاد نەکردووە.

(٢) ڕوانە: فصل الخطاب في إثبات تحريف كتاب رب الأرباب ل ٢٤٨.

لهسەر پيشه‌وايهك، چونكه ئەوان ئەلێن په‌يامبه‌رى په‌روه‌ردگار كه‌يان موحه‌مه‌ده، خه‌ليفه‌كه‌شى ئەبوبه‌كره، به‌لام ئيمه‌ باوه‌رمان به‌و په‌روه‌ردگار به‌و په‌يامبه‌ره‌ش كه‌ جينگره‌كه‌ى ئەبوبه‌كر بي‌ت. به‌لكو ئەلێن: ئەو په‌روه‌ردگارەى كه‌ جينشيني په‌يامبه‌ره‌كه‌ى ئەبوبه‌كر بى، نه‌ ئەوه‌ په‌روه‌ردگارى ئيمه‌يه‌ ونه‌ ئەو په‌يامبه‌ره‌ش په‌يامبه‌رى ئيمه‌يه‌»^(١).

- هه‌رچى غه‌يره‌ خو‌يانه‌ به‌ كافر ده‌زانن:

كوله‌ينى له‌ كافيه‌كه‌يدا ب ١ ل ٢٣٣ له‌ ره‌زاوه‌ ريوايه‌ت ده‌كات وتويه‌تى: «له‌سه‌ر ميلله‌تى ئيسلام نيه‌ جگه‌ له‌ خو‌مان و شيعه‌كه‌ى خو‌مان نه‌بي‌ت».

- باوه‌رپيان به‌ ره‌جعه‌ هه‌يه‌. كه‌ برتته‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌ى زۆريك له‌ مردوه‌كان بو‌ ژيانى دونيا پيش‌ رۆژى قيامه‌ت، له‌سه‌ر ئەو شيوازه‌ى كه‌ له‌ دونيا له‌سه‌رى بون^(٢).

زۆريك له‌ مردوه‌كان واته‌: «هه‌مو په‌يامبه‌ران عليهم‌ السلام، سه‌رجه‌م ئيمامه‌ مه‌عصومه‌كان، له‌ گه‌ل هه‌مو ئەوانه‌ى پله‌ى به‌رزبان هه‌يه‌ له‌ ئيمان و ئەوانه‌شى كه‌ پله‌ى به‌رزبان هه‌يه‌ له‌ خراپه‌»^(٣).

(١) «الأنوار النعمانية» باب نور في حقيقة دين الأمامية وأنه يجب اتباعه دون غيره، (٢٧٨/٢)، ط تبريز إيران.

(٢) بروانه: «أوائل المقالات» ص ٥١.

(٣) بروانه: «أوائل المقالات» ص ٥١ و ص ٩٥.

واته له ئاخىر زەمان ئالوبەيت زىندوو دەبنەوہ لە گەلّ ئەبوبەكر
 وتاقمە كەى ئەوسا ئالوبەيت تۆلەى خۆيانيان لیدە كەنەوہ.

جا ئەلین ئەوہى باوهرى بەم رەجعه نەبیت كافرە وبەلكو بە دروشمى
 شیعە گەریتى دەزانن وئىجماعى خۆيانى لەسەر نەقل دەكەن. بەلكو
 شیخى موفیدیان كە لە گەرە زاناکانیانە ئەلّی: «شیعەى دووازده ئیمامى
 یە كدەنگن لەسەر واجیبتى گەرانهوہى زۆرىك لە مردووان»^(۱).

وناوى زیاتر لە ۲۰ بیست كتیبى شیعەم لەلایە كە لەسەر
 ئیسپات كردنى رەجعه نوسویانە.

- باوهریان بە (البداء) هەیه، واتە: خوا سبحانە شتانىكى بو پروون
 دەبیتەوہ كە پیشتر نەیزانیوہ.

رپوایاتیان ئەلّیت: پەرستشى خوا نەكراوہ بە هیچ شتێك وەك البداء!!
 - جگە لە خۆیان نەبیت هەموو خەلك بە رەشووك وەوام و مندالى
 زینا دەزانن.

- زیادەرۆبیه كى زۆر لە ئالوبەيت دەكەن، تەنانەت شتانىكیان بو
 ئیسپات دەكەن كە تەنھا لە دەسلاتی خوا هەیه سبحانە، وەكو زانىنى
 عیلمى غەیب و علم ما كان و علم ما سىكون... وەهروەها شتانىك
 ئیسپات دەكەن كە تەنھا بو پەيامبەران هەیه.

(۱) بروانە: «أوائل المقالات» ص ۵۱.

جا ئیستا برۆینه سەر ئەسلی بابەتە کە:

شیعیەك به عایشه بلی زیناکەر و خوای مەزنیش پیی بفرموی داوین پاک، وقورئان به دەستکاری کراو بزانیّت و خوا سبحانە بفرموی من خۆم دەپیاریزم لە دەستکاریکردن، خوا سبحانە ستایشی هاوہلان بکا ئەو بلی مورتەدەن، خوا بفرموی تەنہا من علم ما کان وما سیکون دەزانم ئەو بلی خوا شتانیکی بو روون دەبیّتەوہ پیشتر نەیزانیوہ یان بلی ئیمامەکانی ئیمەش علم ما کان وما سیکون دەزانن. ئیتر کوفر شاخ وگویی ھەیە. بەلام ئەم بیروباوەرانە کوفرن.

کەواتە: ئەو شیعیە موسلمانە کە:

کوفر نەکات و کافر نەبیّت و ەکو چۆن بو سوننیە کیش و بو ھەمو کەسیک ھەمان قسە ھەر راستە و ئەلین: ئەو سوننیە موسلمانە کە: کوفر نەکات و کافر نەبیّت.

بەلی خیلاف ھەیە لەنیوان زانایانی ئەھلی سوننەت لەبارە ی شیعیەوہ ئایا کافر یان موسلمان، و ئەوہ ی من پروام پییەتی کافر نین.

بەلام شیعیەك عایشه به زیناکەر بزانیّت و قورئان به دەستکاری کراو و ھتد ئەو شتانە ی دژی سەریحی قورئانن بە کۆدەنگی ھەمویان کافرە نەك به خیلاف.

هه نديك وتهى زانا ياني نه هلى سوننه سه بارهت به شيعه .

قال ابن كثير^(١): «ومن هذه الآية انتزع الإمام مالك رحمة الله عليه في رواية عنه بتكفير الروافض الذين يبغضون الصحابة رضي الله عنهم قال: لأنهم يبغضونهم ومن غاظ الصحابة رضي الله عنهم فهو كافر لهذه الآية ووافقه طائفة من العلماء رضي الله عنهم على ذلك».

قال القرطبي: «لقد أحسن مالك في مقالته وأصاب في تأويله فمن نقص واحداً منهم أو طعن عليه في روايته فقد رد على الله رب العالمين وأبطل شرائع المسلمين»^(٢).

وروى الخلال عن أحمد أنه قال: «من شتم أخاف عليه الكفر مثل الروافض» ثم قال: «من شتم أصحاب النبي ﷺ لا نأمن أن يكون قد مرق عن الدين». وقال: «أخبرني عبد الله بن أحمد بن حنبل، قال: سألت أبي عن رجل شتم رجلاً من أصحاب النبي ﷺ فقال: «ما أراه على الإسلام»^(٣).

قال البخاري: «ما أبالي صليت خلف الجهمي والرافضي، أم صليت خلف اليهود والنصارى ولا يسلم عليهم ولا يعادون ولا يناكحون ولا يشهدون ولا تؤكل ذبائحهم»^(٤).

(١) تفسير ابن كثير (٤ / ٢١٩).

(٢) تفسير القرطبي (١٦ / ٢٩٧).

(٣) السنة للخلال (٢ / ٥٥٧ - ٥٥٨).

(٤) خلق أفعال العباد ص ١٢٥.

ههروهها ئين حهزم رَحْمَةُ اللَّهِ كه ئه و قسهى دههينيتته وه لهسه ر صه حيح
 وزه عيفى هه ديس له كاتى موناقه شه كردنيدا له گه ل گاوره كان پييان وتوه:
 «ئيوهش قورئانه كه تان نه پاريزراوه، ئه وه تا شيعه كان ئه ليين قورئان
 دهستكارى كراوه»، ئه و يش ئاوها وه لاميان ده داته وه: «وأما قولهم -يعني
 النصاري- في دعوى الروافض تبديل القرآن فإن الروافض ليسوا من
 المسلمين، إنما هي فرقة حدث أولها بعد موت رسول الله ﷺ بخمس
 وعشرين سنة.. وهي طائفة تجري مجرى اليهود والنصارى في الكذب
 والكفر»^(١).

وقال الإمام أبو زرعة الرازي: «إذا رأيت الرجل ينتقص أحداً من
 أصحاب رسول الله ﷺ فاعلم أنه زنديق».
 وقال السمعاني: «واجتمعت الأمة على تكفير الإمامية، لأنهم يعتقدون
 تضليل الصحابة وينكرون إجماعهم وينسبونهم إلى ما لا يليق بهم»^(٢).
 وعن أبي يوسف أنه قال: «لا أصلي خلف جهمي، ولا رافضي، ولا
 قدري»^(٣).

وقال الطحاوي: «ونحب أصحاب رسول الله ﷺ ولا نفرط في حب
 أحد منهم، ولا نتبرأ من أحد منهم، ونبغض من يبغضهم، وبغير الخير

(١) الفصل في الملل والنحل (٢ / ٢١٣).

(٢) الأنساب ٦ / ٣٤١.

(٣) شرح أصول الاعتقاد ٤ / ٧٣٣.

يذكرهم، ولا نذكرهم إلا بخير، وحبهم: دين، وإيمان، وإحسان، وبغضهم: كفر، ونفاق، وطغيان»^(١).

وزههه بى ئەلى^(٢): «من قذف أم المؤمنين عائشة رضي الله عنها بعد نزول براءتها من السماء فهو كافر مكذب للقرآن...».

ئىين قودامه رَحْمَةُ اللَّهِ له لومعه كهى خويدا ص ٢٩ ئەلى: «فمن قذفها بما برأها الله منه فقد كفر بالله العظيم».

ئىين ههزم له «المحلى»^(٣) دا له باسى ئەوهى كه ئەنهس وتويهتى ههركهس جويين به ئەبويه كر وعومه ر بدا قامچى لى ددهرى، به لام جويين به عايشه بدات ده كوژرئيت، چونكه دژى قورئان وهستاوه ته وه، ئەلى: «مالكيش وتويهتى ئەو كهسه موخاله فهى قورئانى كردووه» وپاشان خويشى پشتگيرى ده كات، به لكو ئەلى مورتهدده: «قول مالك ههنا صحيح وهي ردة تامة وتكذيب لله تعالى في قطعه براءتها». جا ئيشى فوقهها وزانايانى ئەهل البيت وجگه له وانيش له سه ر ئەمه رويشتوه كه جويندهر به فاتيمه وعايشه ده كوژرئيت^(٤).

(١) العقيدة الطحاوية مع شرحها لابن أبي العز ص ٦٨٩.

(٢) له «الكباير» دا ص ٢١٠، ت: مشهور حسن، ط: مكتبة الفرقان.

(٣) (٥٠٤/١٣) ..

(٤) بروانه: الصارم المسلول.

که واته بۆت پروون بوویه وه: کاتیك ئەم کەسه ئەلی: «دوای سەیری
موسلمانانیش بکه، کاتیك ئەبینیت شیعەکان سەری گویدریژ
ومانگایان ئەخستە سەر مزگەوتەکان و ناوی تەلحە وزوبەیر
وعائیشەیان لێدەنا، تەنانەت بە لەهجەیی عێراقی بە مانگا ئەوتری
هایشە هایشە لە عائیشە وه هاتووہ!!»

کە ئەلی موسلمان و نمونە کەشی بە شیعە یەك دەهیئیتتە وه کە جوین بە
دایکە عائشە دەدات (بە تاییەت لەبارەیی ناموسیە وه) و قورئان بە
دەستکاری کراو دەزانیت، ریک نایەتە وه بە قسەیی زانایان و دژ بە یە کە.

هەلوستی سییەم: ئینجا ئەلی - کە ئەمە پوختە کە یە تی: «ئینجا
وەرە سەیری بکه عاقل بدۆزەرە وه لەناو ئەوانە، کە ئەم خەلکە هانبدەن
بۆ ئەو یە یە کتر قبوول بکەن، بە موسلمان و ناموسلمانە وه، چۆن ئەو
بۆگەنە هەلنەدەنە وه ئیستا شەری لەسەر بکەن».

ئەم قسە یە لەو سیاقە ی^(۱) تیییدا و تراوہ ئەو پە یامە بە مروژ
دەگە یە نیت کە خەلکی عاقل ئەو ی خەلک هان بدات بۆ یە کتر قبوولکردن
لەناو شیعە و سوننە نیە یان دەگمەنە. جا هەر کامیان بیت بە راستی
بەلگە ی بویری ئەم کەسە یە لە ئاست ئەو هەموو کەلە پیاو وزانایانە ی
ئیسلام کە موسلمانان یان هانداوہ بۆ لیبووردە یی و تسامح، و هەرگیزیش

(۱) سیاق: واتە پاش و پێشی قسە، یان: چوارچیوہ ی رستە و قسە.

باوهر ٲاڪهم يهڪ زانا له زانا ناودارهڪانى ئيسلام دهستيان ههبوويٲ له
 فيتنه وئاژاوهڪانى نيوان شيعه وسوننه تهگهر رويدا بيٲ، يهڪ بهلگهش
 نيه شتى وا بسهلمينيٲ. تهگهريش لهبهردهست ههيه با دريغى نهڪات.

تهم ماموستايه وهك دهبينن له ميٲووى ئيسلام تهگهري به دواى ههله
 وبرينهكاندا وپيوهى دهنوسى ودهئالى، دهى تهوه سيفهتيكى جوان نيه!
 نهڪ ههر تهوه بهلكو سيفهتى نهيارانى ئيسلامه.

ههلويستى چوارهم: كه تهلى: ئينجا وهره عاقل بدوزرهوه لهناو
 تهمانه، كه تهو خهلكه هانبدن بو يهكتر قبوولكردن به موسلمان
 وناموسلمانوه، وا لهو خهلكه بكن تهو ميٲووه بوگنه ههلهدهنهوه
 وئيسستا شهري لهسهر بكن.

تهليم: بيگومان تهو فيكره وديدهى تو شايستهى تهو وهسفهيه وا
 ميٲووى گهشى ئيسلامى پي وهسف دهكهيت. كه من سهرهتا وامزانى وا
 نالى (چونكه قسهكهى رون نيه)، ههنديك دوست وبرا وتيان: بهلى، تهلى:
 ((ميٲوى بوگن))!!

تهنانهت يهكيكيان كه گوپى گرت لهو وتهيهى بوى نوسيبووم: ((بهلى،
 تهلى: ميٲوى بوگن... دلّم توند تهبيٲ ههزناڪهم لهوه زياتر گوپى
 ليبگرم)).

به لای راسته والله موسلمانى راستگۆ پيى ناخۆشه مينبهرى
 په يامبهرى ﷺ بقوازيته وه بو دژايه تيكردى ئيسلام ووه سفكردى
 ميژووه كهى به بوگهن وتال وپهش.

مه‌قاله‌ی شه‌شهم

هه‌لۆیستی یه‌که‌م : ئه‌لێ: «ته‌سه‌ور ده‌که‌ن قه‌بری ئیمام ئه‌بو
حه‌نیفه‌ وشێخ عبدالقادیان ده‌ره‌یناوه‌ وسوکایه‌تیان پێکردووه‌؟!». .

به‌لێ ئه‌مه‌ شیعه‌ سه‌فه‌ویه‌کان کردیان له‌کاتی داگیرکردنی عێراقدا له‌
نۆسه‌ده‌کاندا، که‌چی به‌ راشکاوی نالێت شیعه‌ کردویانه‌!! به‌لکو هه‌ندی
که‌س وای لێ حالی بوون که‌ ئه‌هلی سوننه‌ کردویه‌تی.

هه‌لۆیستی دووهم: ئه‌لێ: «سه‌یری ئه‌هلی سوننه‌ش بکه‌ن بزانی چیان
کردووه‌ به‌یه‌کدی؟! له‌گه‌ڵ زاناکاندا نه‌ک خه‌لکی عه‌وام، ته‌سه‌ور ده‌که‌ن
که‌سیکی وه‌کو ئیمامی ته‌به‌ری موسلمانان چیان لێکرد: حه‌نبه‌لیه‌کان
چیان لێکرد؟! له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کتیبیکی دانا به‌ناوی «إختلاف الفقهاء» باسی
ئیمام ئه‌حمه‌دی نه‌کردووه‌ تیایدا، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ به‌رد بارانیان کرد..
ئه‌وه‌نده‌ به‌ردیان تیگرت نه‌یتوانی بیته‌ ده‌ره‌وه‌».

وه‌لام:

۱. من ئه‌م تانه‌یه‌م زۆرجار له‌لای شیعه‌کان بینیوه‌ وله‌ ئه‌هلی
سوننه‌یان داوه‌!

۲. پاشان: به‌ توو ئه‌لێم: بوو نه‌مان بینی باسیکی شیعه‌شمان بوو بکه‌ی؟!
که‌ چیان به‌ یه‌کدی کردووه‌؟! خێره‌ په‌له‌ته‌ بوو باسکردنی هه‌له‌ی ئه‌هلی
سوننه‌!?

خۆ ئەگەر شتى واش لە سوننیه كان وهشاييته وه بيگومانم له شيعيه كان له مه خراپتر وهشاوته وه، ئەو هوش ياسايه كه: هەر هه له يه ك سوننیه ك كرى له گه ل دانان به وه هه له يه به لام بيگومانين موبته ديع له وه خراپترى هه يه:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَزُدَّ وَجْهَكُمْ عَنِ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا﴾

۳. ئەو نمونهى تۆ دهيهيئيته وه هه نديك له عه وام پيى ههستان نه ك زانايان - وهك به ميژوو بوتى دهسه لميتم ان شاء الله-، زانايان پشتگيرى خه لكيان نه ك ر دو وه، به لكو هه نديك له موجه سسيمه كان و حه نبه ليه ده مارگيره كان ريگر بوون له رييدا، وه كو زه هه بى له «تاريخ الإسلام» دا ئەلئى: «وقال أبو محمد الفرغاني: كان محمد بن جرير ممن لا تأخذه في الله لومة لائم، مع عظيم ما يلحقه من الأذى والشناعات من جاهل وحاسد وملحد. فأما أهل الدين والعلم فغير منكرين علمه وزهده في الدنيا ورفضه لها»^(۱).

خۆ ئەگەر بليى نه خير عوله ما حه نبه ليه كان كرديان! ئەلئىم: دياره به ناو عالميك بووه وهك تۆ چۆن له سه ر مينبه ره وه هيىرش ده كه يته سه ر

شیخ عهبدووللای کوری ئیمامی ته حمده و شیخ موقبلی زانا که یه مه نی به خوری سووننه ت ئاوه دان کرده وه و تاریکی شیعه گهریتی له کومه ئیک ناوچه ی یه مه ن ره وانده وه، هیرش ده که یته سه ری که کوردستان تا یه مه نتان به یینه، کی ده لی توش بو ت بلوایه وله بهر دستت بوایه هیرشت نه ده کرده سه ری و بهر د بارانت نه ده کرد؟!

٤. ئه وه زولمه له حه نبه لیه کان که ئاوها به ره های ی ئه لی حه نبه لیه کان! به لکو خه لکه عه وام وره شو که که بوون له حه نبه لیه کان نه که هه موو حه نبه لیه کان وه کو باس کرد.

قال ابن الأثير: «وإنما بعض الحنابلة تعصبوا عليه»^(١).

وقال ابن كثير: «بعض عوام الحنابلة ورعاعهم»^(٢).

وقال الحموي: «وركب نازوك صاحب الشرطة.. يمنع عنه العامة»^(٣).

با ئه وانه شیان تیدا بی ت سه رقالی حه دیس بوو بیتن.

ته نانه ت ده گهرنه وه که سکا لا لای قازیش ده کری ت له سه ر ته به ری،

ئه ویش بو قازی ده نوسی ت: «لا عصابة في الإسلام كهذه العصابة

الخصيسة» بویه ئین جه وزی ئه لی: «وهذا قبيح منه، لأنه كان ينبغي أن

(١) «الكامل في التاريخ» (٤٠٨/٣).

(٢) البداية (١٤٦/١١).

(٣) معجم الأدباء (٣٦٦/٢).

يخاصم من خاصمه، وأما أن يذم طائفته جميعاً وهو يدري إلى من ينتسب
فغاية في القبح».

بۆیه ده لێم بێگومان ئەو کۆمەڵە خەڵکە حەنبەلیە سته میان له
ته بهری کرد. وه کو چۆن ئەم مامۆستایه سته می له حەنبەلیه کان کرد وله
قسه کانیشی رق و کینهی زۆر به رامبه ر حەنبەلیه کان ده بینێ، ئەوهنده زۆره
ناشاردریته وه به ئاسانی ههستی پێده کهیت، والله أعلم.

زانایان و ستایشیان بۆ ئیبن جهریر:

قال ابن كثير^(١): «وفي شعر رأسه ولحيته سواد كثير، ودفن في داره
لأن بعض عوام الحنابلة ورعاعهم منعوا دفنه نهارة ونسبوه إلى الرفض،
ومن الجلّهة من رماه بالإلحاد، وحاشاه من ذلك كله. بل كان أحد أئمة
الإسلام علما وعملا بكتاب الله وسنة رسوله، وإنما تقلدوا ذلك عن أبي
بكر محمد بن داود الفقيه الظاهري، حيث كان يتكلم فيه ويرميه بالعظائم
وبالرفض».

قال أبو عبدالله الحاكم: «سمعت حسين بن علي النيسابوري: أول ما
سألني ابن خزيمة قال لي: كتبت عن محمد بن جرير الطبري قلت: لا،
قال: ولم قلت: لأنه كان لا يظهر، وكانت الحنابلة تمنع من الدخول عليه،
فقال: بئس ما فعلت، ليتك لم تكتب عن كل من كتبت عنهم، وسمعت من
أبي جعفر.

(١) في تاريخه مجلد ١٤ ص ٨٤٩، ت: التركي.

قال الحاكم: وسمعت أبا بكر بن الوليه يقول: قال لي: أبو بكر بن

خزيمة: بلغني أنك كتبت التفسير عن محمد بن جرير؟

قلت: بلى، كتبت عنه إملاء.

قال: كله؟

قلت: نعم.

قال: في أي سنة؟

قلت: من سنة ثلاث وثمانين إلى سنة تسعين ومائتين.

قال: فاستعاره مني أبو بكر، ثم رده بعد سنين.

ثم قال: لقد نظرت فيه من أوله إلى آخره، وما أعلم على أديم الأرض

أعلم من محمد بن جرير، ولقد ظلمته الحنابلة».

قال الذهبي^(١): «وقد وقع بين ابن جرير وبين ابن أبي داود، وكان كل

منهما لا ينصف الآخر، وكانت الحنابلة حزب أبي بكر بن أبي داود،

فكثروا وشغبوا على ابن جرير، وناله أذى، ولزم بيته، نعوذ بالله من الهوى».

٥. پاشان هیڙشی قه لهم وکاغەز وزمان زۆر قورستره له شوینی بۆکس

وشه لاق وشهق، که به شیخ موقبلی زانا ئەلین ره شوک، به لکو له زاری

تۆوه ده گێرهنه وه به شیخ موقبلت وتوه بی ئوسلوب، له سه ره وهی

وه لامیکی قه رزای نویسه، له و کاتهی قه رزای وتویه تی: «خوا له

تاسمانه وه بیته خواره وه ٩٩٪ ناهینیت له هه لباردن»!! ته نانه ت که

(١) في السير (١٤/٢٧٨).

پرسیارم کردی ئەم کەسە کێیە؟ ئەیانوت: ئەوەی وا زۆر رقی لە شیخ موقبیلە؟!

کەواتە ئەگەر شوینی برینەکانی ئەوان سارپێژ بیتەووە ئەوانەى توو نەخێر چونکە شوینی قسە بە ئاسانی خۆش نابیتەووە -وەک کوردەواری ئەلین-.

٦. خێرە لەوەو پێش باسی چی گەنى وتالی و پرەشیەك دەكەیت ناو ناهینیت، كەچی لە پریكدا وبە قودرەتى القادر موسلمانان باریك دەكەیتەووە بۆ ئەهلی سوننە و ئەوانیش بۆ حەنبەلیەكان؟! هیوادارم توندی حەنبەلیەكان لەسەر سوننەت زۆری بۆت نەهینابی!!

٧. ئەم جۆرە کارانە چەند حالەتێك بوون لە میژوودا بە كەمی رویان داو، ولەلایەن مەزھەبەكانی تریشەووە كراو، بەس بۆ باسی حەنبەلیەكان دەكات بە تەنها وباسی مەزھەبەكانی تر ناكات؟!

٨. ئەى فونەى ئەو فەتوایانە بۆ ناهینیتەووە كە ئەلێت ئەگەر قورئان پێچەوانەى رای ئەبو حەنیفە بوو، ئەووە ئەبیت تەئویل بكری یا مەنسوخە.

یان ئەوەى ئەلێ: نابیت حەنەفى لە شافعی ماره بكریت، بەلكو هەندێك لە فوqەهایانی حەنەفى وتیان: بەلێ ئەبیت، بەلام حیسابی ئەهلی كیتابی بۆ دەكەیت؟!

یان لهسهه ئه وهی زانایان نه یان دهوت قورئان مه خلوقه ئه شکه نجه
دهدران، له لایهه خه لیفه موبته دبعه موعته زبلیه کانه وه، له وان هه
ئه شکه نجهی زور دران: ئیمام ته حمده بوو.

ئه مانه زیاتر مه بهسته که ی تو نایکن؟! به لئی!

ئه ی ئه مانه بو باس ناکه یه؟!!

چونکه به خه لک ئه لیت تهو مه زهه بگه ریته ی که ئیوه شه ری له سهه
ده کهن خراپه. که ئه مهش خالی داها تومه:

۹. به لئی تهو هیرش کردنه ی سهه ته به ری، ده ره نجامی تهو
مه زهه بگه ریته یه که ئیمه دژی ده وه ستینه وه و ئیوهش به رگری لیده کهن،
ئه مهش خالی داها تومه.

۱۰. خیره له ولاره ئیمه خراپین چونکه دژی مه زهه بگه ریته ی، لیره ش
له سهه ئه وه ی مه زهه بگه ریته یمان کردوه خراپین؟! (۱).

۱۱. موسلمانان لهو رۆژده دا چه ندین ملیۆن بون، ده ی تهو سهه ته م نیه
له میژووی ئیسلام وله تهو ملیۆنه ها موسلمانه ی تهو سهه ده مه، که سهه د
موسلمانیکیان یان تو بلی هه زاریان کاریکیان کردیت میژوی هه مویانی

(۱) له ولاره ئیمه خراپین چونکه دژی مه زهه بگه ریته ی، لیره ش له سهه ئه وه ی
مه زهه بگه ریته یمان کردوه خراپین؟! فیا للعقول این ده بت.

پيَ عه‌بیدار بکه‌یت؟! له کاتی‌کدا هه‌مو موسلمانان إلا ما رحم ربك توه
 کاره‌یان پیناخۆشه که به ئیمامی ته‌به‌ری کراوه‌؟!

۱۲. تهلّی: «هه‌ر له‌سه‌ر توه‌ به‌رد بارانیان کرد...».

«هه‌ر» له‌ زمانی کوردیدا واته‌: ته‌نیا، به‌ فارسی وعه‌ره‌بیش

به‌رامبه‌ری «فقط»ه‌.

ده‌ی توه‌ بوه‌تانه‌ وچه‌واشه‌ کردنه‌وه‌ وشت گه‌وره‌ کردنه‌، به‌لکو

هۆکاری تر هه‌بوون وه‌کو به‌ یارمه‌تی خۆی گه‌وره‌ باسی ده‌که‌م له‌

خاله‌کانی داها‌تودا.

۱۳. به‌پێزان که‌س وا نه‌زانی شتی‌ک هه‌بووبی له‌ نیوان ته‌به‌ری

وتئه‌حمه‌دی کۆری حه‌نبه‌لدا، به‌لکو حه‌مه‌وی^(۱) که‌ زۆر به‌ درپێزی باسی ژیان

و می‌حنه‌ته‌که‌ی ته‌به‌ری کردوه‌ وزۆری‌ک له‌وه‌وه‌ ده‌یگی‌رنه‌وه‌، تهلّی: که‌

ته‌به‌ری ها‌تۆته‌ به‌غدا ویستویه‌تی حه‌دیس له‌ تئه‌حمه‌ده‌وه‌ بیستی، به‌لام

تئه‌حمه‌د تئه‌وکاته‌ وه‌فاتی کردبو: «ثم دخل أبو جعفر إلی مدینة السلام، وکان

فی نفسه^(۲) أن یسمع من أبي عبد الله أحمد بن حنبل، فلم یتفق ذلك لموته

قبیل دخوله إلیها، وقد کان أبو عبد الله قطع الحدیث قبل ذلك بسنین».

(۱) معجم الأدباء (۲/۳۶۴).

(۲) تئه‌مه‌ شتی‌که‌ له‌ ده‌رونی بووه‌؟ که‌واته‌ حه‌مه‌وی چۆن زانی؟! تهلّین بی‌ دوو دلّی پشت

به‌خۆ: تئه‌مه‌ به‌لگه‌ی تئه‌وه‌یه‌ که‌ ته‌به‌ری خۆی باسی کردووه‌ وه‌گه‌رنا کی‌ تئه‌زانی چی‌ له‌

میحنه تی ته بهری له سه ر کتیبه کهی

٤١. میحنه تی ته بهری له سه ر کتیبه کهی: له سه ده کانی سی و چواری هیجریدا مه زه به بی حه نبه لی زۆرتی باوبوو له عیراقدا، ئەمەش به هۆی خۆراگری ئیمامی ئەحمەد له فیتنه ی خه لقی قورئان، ئیتر به وه حه نبه لیه کان پایه یان له پیش چاوی خه لک زۆر به رز بویه وه ولای ده سه لاتی ش ده ستیان ده چو به هۆی ئەو سته مه ی له سه رده می ده سه لاتی موعته زیله دا لییان ده کرا، که ته به ریش هاته عیراق، دوا ی ماوه یه ک وله کۆتاییه کانی ژیانیدا بوو توشی ئەم میحنه ته هات، وا له خواره به یارمه تی خوا ی میهره بان پوخته ی دیراسه ی خۆم له سه ر ئەو میحنه ته ده گوشم وعه رزتانی ده که م:

یه که م: ته به ری شافیعی مه زه به ب بوه تا نزیکه ی بیست سال، پاشان دوا ی فراوان بوونی زانستی مه زه به بیکی تاییه ت به خۆی هه بووه وه کو چوار مه زه به به که .

به لکو له سه ره مه رگدا ئەلین: ئیمه متمانه مان پیتته له سه ر چ مه زه به بیکی بین خوا لیمان رازی ئەبیته؟! ئەلی: ئەوه ی له کتیبه کانه دا نوسیومه ته وه، باوه رم به وه هه یه .

دلّه کاندایه . وه کو چۆن ئەلینی فلان کهس ئەیویست ئەو کاره بکا، دیاره تۆ زانیاریت له مه به سته ی ئەو هه یه به باسکردنی خۆی یان به قهرینه کان...

به لکو شوینکه و تهی هه بووه وهك چوار مه زه به كه به لام له وه و دووا نه ماون.

دووه م: سه رباری خو شو یستنی بو ئیما می ته حمده وبه گه وره پراگرتنی، به لام وا دهرده كه وی پله و پاییهی ته حمده لای ته بهری له ئاست شافیعی و ته وزاعی و مالك و ته بو حه نیغه ی و ته وان نه بووه.

سییه م. ته حمده دی كورپی حه نبه لی به موحه دیس زانیوه نهك به فه قیه ه. چواره م: سه ر مه زه به بی حه نبه لیه كان له به غدا ته بو به كری كورپی ته بی داود بووه، له نیوان ته م و ته به ریش دا كیشه هه بووه وهك چو ن له نیوان ته قرانه كان كیشه ته بی ت. ته گه رچی ته و له ئاستی ته به ریشدا نه بووه.

پی نه جه م: حه سودی بردن به مه كانه تی ته بهری له لایهن حه سوده كانه وه به تاییه ت ته قرانه كان:

حَسَدُوا الْفَتَى إِذْ لَمْ يَنْالُوا سَعِيَهُ فَالْقَوْمُ أَعْدَاءُ لَهُ وَخُصُومُ
كَضْرَائِرِ الْحَسَنَاءِ قُلْنَ لَوْ جِهَهَا حَسَدًا وَيَغِيًّا إِنَّهُ لَدَمِيمٌ

شه شه م: زو رینه ی خه لکی ته و شوینه ی ته بهری تییدا نیشته جی بووه كه عی راقه حه نبه لی بوون.

حه وته م: بلا بوونه وهی ته وهی كه ته بهری شیعیه، له بهر:

أ. نوسینی كتیبیك له لایهن ئیبن جه ریره وه له سه ر رپنگا كانی حه دیسی ((غه دیر خوم)). وه كو وه لامیك بو ئیبن ته بی داود كه جوزئیکی نوسی بوو

لهسەر زه‌عیفی تەو حەدیسە، تەمەش تەبەری وەکو بەرگری لە هەق و تەبوی نەك وەك شیعە گەریتی و راستیشی کرد حەدیسە کە صەحیحە^(۱).

ب. هەندیکیش تەلین بوونی زانایەکی شیعە بە هەمان ناوێ، بەلام لە راستیدا تەو راست نیە چونکە تەو شیعە لە چوار سەدەکاندا بوو و تەم تەبەریە لە دوو سەدەکاندا بوو.

ج. بلاو بوونەوی تەم پرۆپاگەندەییە بەهۆی هەندیکی باسەو بوو کە لە کتیبەکانی وروژاندویەتی.

هەشتەم: بوونی خیلاف لەسەر هەندیکی ئایەت و هەندیکی باسی تەسمائوسیفات لە گەڵ کۆمەلێک لە حەنبەلیەکاندا.

نۆیەم: نوینی کتیبێک بە ناوی جیاوازی فوqه‌ها «إختلاف الفقهاء» بەبێ ناوھینانی تەحمەدی کورێ حەنبەل، بە عوزری تەووی تەحمەد موحدەیس بوو نەك فەقیھ.

دەیەم: تا رۆژی جومعه‌ هات و پرسیاریان لیکرد چی تەلێی لەبارەوی دانیشتن لەسەر عەرش؟ و چی تەلێی لەبارەوی تەحمەدی کورێ حەنبەلەو^(۲)، تەویش وتی: تەحمەدی کورێ حەنبەل حسیب بو خیلافی ناكریت، وتیان:

(۱) بەلام بەلگەیی تێدا نیە بو لە پێشتری عەلی عليه السلام بە خیلافەت..

(۲) بێگومان وەلامەکە لەبارەوی تەحمەد و قوتابیەکانیەو زانستی تەبەری خۆیەتی، وەگەرنا ناوبانگی تەحمەد مەعروف بو، سەبارەت بە وەلامەکە لەبارەوی دانیشتنی سەر عەرشەو دەرەکەوئیت کە تەبەری پێکابێتی تا حەنبەلیەکان.

به لّام زانایان وتهی دههیننه وه له خیلافدا، وتی نازانم کهس شتی لیوه
گیرابیتته وه، وکه سیش ناناسم له قوتابیه کانی پشتی پیببه ستی!

سه بارهت به دانیشتن له سه ر عهرش شتی وا مه حاله، پاشان وتی:

سبحان من لیس له انیس ولا له فی عرشه جلیس

ئیتر خه لک هه رکه ته وه یان بیست توپه بوون، ته ویش پزیشته
ماله وه... خه لک ماله که یان به رد باران کرد ته وه بوو ته لّین: وه کو کوما
له بهر ده رگا که ی بهرز بوته وه، تا شورته^(۱) هات ورپگری له خه لکه
عه وامه که ده کرد.

به لّام ته بهری له وه ودوا ستایشی ته حمده دی کوپری حه نبه لی ده کرد
وباسی فه زلی ده کرد، هه تا وه فاتی کرد.

به لّام بیگومان له ژماره وچونیتی وورده کاری ته م چیرۆکه موباله غه
هه یه، ته مهش له م چیرۆکه دا پروونه وپیوه ی دیاره، له وانه:

* ته لّین: ته بهری که چووته ماله وه ته مه ی له سه ر ماله که ی نویسه:

سبحان من لیس له انیس ولا له فی عرشه جلیس

ته وانیش سرپویانه ته وه وله شوینی نویسیانه:

لأحمد منزل لا شك عال إذا وافى إلى الرحمن وافد

فیدینه و یقعه ده کریماً علی رگم لهم فی أنف حاسد

(۱) شورته کوردیتره تا پۆلیس..

على عرش يفلغه بطيب على الأكباد من باغ وعاند
له هذا المقام الفرد حقاً كذاك رواه ليث عن مجاهد

باشه، ئينجا بيهينه بهرچاوى خۆت، ئهوهنده بهردى تىگىراوه لهدهر
ماله كهيدا وهكو كووما وگرد بهرز بوتهوه!! ئى ته بهرى له كويوه هاتهدهر
وئه و نوسينهى له سه ر ماله كهى نوسى.

به لگه كهى ته بهرى له و كاته ته گه ر پى بى كرايه خه لكه عه وامه كهى هيور
ده كرده وه نه ك تونديان بكاته وه له خوى.

به لگه كهى قسه كه شم ته ماشاى ته فسيري مقام المحمود بكه له
ته فسيره كهى خويدا به راستى سته مى لينا كه م ته گه ر بلىم موجامه لهى
عه وامى كرده!

به لگه كهى كهى تر هه نديك وتهى كه مى ته حمدهى كورپى حه نبه لى داخل
كتيبه كهى كرده وه.

به لگه كهى كهى تر له دواى ئه و رودا وه ستايشى ته حمدهى كورپى
حه نبه لى كرده وه.

كه واته ته بهرى خه لكى هيور كرده وه نه ك تونديان بكاته وه له خوى
وييت له سه ر ديوار وماله كهى خوى شيعرينك بنوسيت كه ئه وان هيلى سوره
له لايان.

ئينجا چۆن ويرايه تى!؟

که واته یان بهرده بارانه که درۆیه، یان شیعر نویسنه که!؟

پاشان هه ندیک خه لکی تایبته سهردانیان کردوو و ده رسیان له لا

خویندوو، ته گهر به و شیوازه بیت چون پویشتون بۆلای!؟

بۆیه والله أعلم ته وهی روون ده بیتته وه وه کو ئابلوقه دانیک بووه

وله وهش ته چیت هه ندیک به ردی تیگیراییت.

ته وهی سهیره به لامه وه موحه ققینی زانایان باسی ورده کاری ته م

میحنه ته یان نه کردوو یان هه به ئاماژه پیکردن ئاماژه یان بو کردوو،

وه کو: زه هه بی وئین که سیر وئین عه ساکر...

به لام ته مسالی ئین خه له کان ویا قوتی حه مه وی و.. باسیان لی کردوو

به وردی والله أعلم.

جا ته وه لامه م به جوانی بخوینه وه والله أعلم له جگه ته م مه قاله یه له

شوینی تر دا ئاوها به پوختی و کو کراوه بی و پیکراوه بی و پرونکردنه وهی

هۆکاره کان ده ستت ناکه ویت. والحمد لله أولاً و آخراً، وأسأله المزيد من

فضله.

مه قاله ی حه وته م

هه لئوئستی یه کهم : دواى ئەو باسه ی ته بهری ئەلی: «سه یری نه سائی ئە که ی! سه یری حاکم ئە که ی! ئەو دوانه سزا دراون، لی دراون، له سه ر چی؟! له سه ر ئەوه ی به زۆر وتویانه ئە بیّت حه دیسیک باسی موعاویه بکه ی!! ئە ی کاکه نه مدۆزیوه ته وه به لای منه وه حه دیسیک نه بووه، له که سم نه بیستوه ئەو حه دیسه م بۆ بگێرێته وه، بۆ دار کاریم ده که یت؟!». وه لام:

۱. دیسانه وه ئەمه تانه ی شیعە کانه له ئەهلی سوننه، ئەوان باسی ئەم به سه ر هاته ده که ن.

۲. ئە ی بۆ باسی میحنه تی ئیمامی بوخاری ناکه یت؟ یان میحنه تی ئەحمه دی کورپی حه نبه ل؟!

۳. ئە گه ر وردیته وه له م قسانه ی: ده بینی باسی سیّ که س ده کات: ئەوانیش ته بهری ونه سائی و حاکمن، هه موو ئەم سیانه ش «تۆمه تبارن» به بونی تۆزی شیعە گه ریته تی تییاندا، که واته خیره ئەم سیانه؟! یاخوا به مه به سه ته وه نه بیّت!

۴. پاشان به و شیوازه نیه ئەو باسی ده کات: به زۆر بوو بیّت، گرتبیّتیان پێیان وتویتن: یان حه دیسیکمان له سه ر موعاویه بۆ ده گێرێته وه یان لیّت ده ده یین، ئەوه شیواندن میژووه و چه واشه کردن به لاری دا بردنی

ئەو روداۋەيە بۆ مەرامى تايىبەت. وەك لە خوارەوہ إن شاء الله ھۆكارەكان رووندىكەمەوہ.

۵. ھەرودھا ئەو روداۋە بەو تىكدر اويەى ئەو دەيگىر تەوہ لە ميحنەتەكەى ئىمامى نەسائى دەچىت وپەيوەستى بە حاكمەوہ نيە. واتە: ھەم گىرآنەوہى روداۋەكە بەو شىۋەيە ھەلەيە، ھەم تىكەلكردنى ميحنەتەكەى نەسائى لەگەل بەسەرھاتەكەى حاكم ھەلەيە.

۶. خەلكى عەوام ئەوہيان بەسەر نەسائى ھيئا نەك زاناكان.

۷. ھەرودھا ھەمو خەلك نەبوو بەلكو ئەھلى مزگەوتىك بوون، ئەوہى حاكمىش كەپر اميەكان بوون. كەواتە سستەمە ميژوويەكى دوورودريژى پى ناشرين بكەى.

۸. ئەم نمونەى بە دەرە لە ناو نيشانەكەى كە برىتيە لە : «ئەھلى سوننە چيان بە يەكتەر كردووە؟» چونكە ئەوہى بەسەر حاكم ھاتووە ئەھلى سوننە نەيان كردووە بەلكو كەپر اميەكان كردوويانە!! وەكو ئىبن كەسىر باسىدەكات^(۱).

۹. پاشان ئەلى ئىمامى حاكم ونەسائى وتويانە: «لە كەسمان نەبيستوہ حەديسمان لەسەر موعاويە بۆ بگىر تەوہ، ئيتەر بۆ داركاريمان دەكەن».

(۱) «البدایة والنہایة» (۱۵/۵۶۱ - ۵۶۲).

وہ لَام: بیگومان تہ مہش چہ واشہ کردنہ ئیتر نازانم مہ سہ لہ رِق لیبونی
 موعاویہ یہ یان چی؟ چونکہ نہ سائی چہ ندین حہ دیسی بیستوہ لہ سہر
 موعاویہ، بہ لَام بہ لایہ وہ سہ حیح نہ بوہ.

حاکمیش بہ ہمان شیوہ، حہ دیسی بیستوہ لہ سہر موعاویہ، بہ لَام
 دہرونی ئوقرہی نہ گرتوہ بہ گیرانہ وہی. نہ یوتوہ کہس بوئی
 نہ گیراومہ تہ وہ، بہ لکو حہ دیس لہ موعاویہ وعہ مرہ وہ تہ گیریتہ وہ لہ
 «المستدرک».

۱۰. تہ وہی لہ «المنتظم» (۲۷۵/۷) ی ئین تہ لہ وزی و«الوافی
 بالوفیات» (۴۲۷/۱) ی «الصفدی» ہاتوہ لہ «الحاکم» نہ دراوہ، بہ لکو
 مینبہرہ کہی شکینراوہ و تہ میش لہ ترسان لہ مال دہرنہ چوہ وریگری
 لیکراوہ.

۱۱. سہ بارہت بہ میحنہ تہ کہی ئیمامی نہ سائی، تہوا تہ نہا یہ ک
 ہوکار نہ بوہ بو تہو بہر خوردہ، وہ کو ئیستا باسی تہو میحنہ تہ دہ کہم إن
 شاء اللہ لہ ہہ ندیک پروہ، بو تہ وہی ئیتر کہس بہ چہ واشہ کاریہ وہ
 نہ یہینیتہ وہ بو فریودان:

میحنہ تہ کہی نہ سائی

سہرہتا کہس گومانی لہ عیلم وپایہ داری وشارہ زایی ئیمامی نہ سائی
 نیہ، بہ لکو بہ قسہی موحد قیقینی عولہ ما لہ موسلیمی کورپی حہ جاج

لیژانتر بووه که خاوه‌نی سه‌حیحی موسلیمه. تهنانهت کاربه‌دهستانی
میسر کردیان به قازی هه‌مو میسر، به‌لام به‌هۆی فیت وپیلانگی‌ری
ئه‌قرانه ناهواتاکانه‌وه ئه‌وه‌بو میسری به‌جیه‌یشت - نسال الله العافیة -.

جانه‌سائی له‌شام توشی ئه‌م میحنه‌ته هات، شامیش زۆریکی
له‌سه‌ر خۆشویستنی به‌نی ئومه‌یه گه‌وره بوو بوون ولادانیکیان تیدا بوو
له‌باره‌ی عه‌لیه‌وه، ئه‌وه‌بوو بو هیدایه‌تدانی خه‌لکی شام وپیرخستنه‌وه‌یان،
کتیبیکی نوی له‌باره‌ی فه‌زلی ئیمامی عه‌لیه‌وه وناوی لێنا «خصائص
الإمام علي» «تایبه‌مه‌ندیه‌کانی ئیمامی عه‌لی»، پاشان کتیبیکی نوی
له‌باره‌ی فه‌زلی سه‌حابه‌کانی په‌یامبه‌ره‌وه ﷺ، ئه‌مه‌ش گومانیکی
دروستکرد که شیعه‌گه‌ریتی بکات.

ئه‌بوه‌کر محمدی کوری موسای کوری یه‌عقوبی کوری مه‌ئمونی هاشمی
ئه‌لی: پی‌م وت خه‌لک وا ئه‌لین؟ ئه‌ویش وتی: که چوومه‌شام خه‌لک
لادانیکیان تیدا بوو له‌باره‌ی عه‌لیه‌وه بو هیدایه‌تدانیان ئه‌و کتیبه‌م
نووسی، ومن ئاماده‌بووم که داوایان لیکرد فه‌زله‌کانی موعاویه‌ش له
کتیبکدا دابنیت، ئه‌ویش وتی: چی تیدا بنوسم؟ حه‌دیسی «اللهم لا تشیع
بطنه!» تیدا به‌ینم؟! ئیتر ئه‌و بی‌ده‌نگ بوو وکابراش بی‌ده‌نگ بوو.

ئه‌وه‌بوو ئه‌وانیش په‌لاماریان دا ولییان دا، که ته‌مه‌نی زیاتر بوو له
هه‌شتا سال وکاریکی زۆر خراپیان کرد، پاشان کۆچی کرد بو فه‌له‌ستین

وله ویش ته لیّن به هوی ئاسه واری لیدانه که وه وه فاتی کردووه و قه بره که شی
هه ره له و بییه .

لیره وه بۆمان رونه وه بوو که شه هلی مزگه وتیک بوون نه که هه موو
ئومه تی محمد ﷺ . و خه لکی عه وام ته م کاره یان کردووه . له بهر نه هینانی
حه دیس نه بووه به لکو له بهر له که دارکردنی موعاویه بووه - وا تیگه یشتن - .
بۆیه پوخته ی ته و هۆکارانه ی بووه مایه ی دروست بوونی ته و بۆچوونه
له سه ره نه سائی رَحْمَةُ اللَّهِ ته مانه ی خواره وه بوو :

أ. کتیبیکی نوسی له باره ی فه زلی ئیمامی عه لیه وه و ناوی لیئا
«خصائص الإمام علي» «تایبه تمه ندیه کانی ئیمامی عه لی» .
ب. هه روه ها ناوی کتیبه که ی نا : «الخصائص» ته مه ش بۆ
په یامبه ران دهوتری ، چونکه بۆ ها وه لآن و پیواچا کان دهوتریت «الفضائل»
یان «المناقب» نه که «الخصائص» . ته مه ش رایه که پیم دووره .
ج. پاشان کتیبیکی نوسی له باره ی فه زلی سه حابه کانی په یامبه ره وه
ﷺ ، وه یچ حه دیسیکی له باره ی فه زلی موعاویه وه له و کتیبه نه هینا .
د. خه لکی شام زۆریکیان له سه ره خۆشویستنی به نی ئومه یه که وره بوو
بوون ولادانیکیان تییدا بوو له باره ی عه لیه وه .

ه. له ناو ته و خه لکه داوای لیکرا حه دیسیک بگیڕیته وه له باره ی
موعاویه وه نه یگیڕایه وه .

و. له که دارکردنی موعاوییه به وهی وتویه تی: «حه دیسی: «اللهم لا تشعب بطنه!» تیدا بنوسم؟.

ز. بلا بوونه وهی شه وهی که نه سائی شیعه گهریتی تیدایه.

به گویره ی لیکۆلینه وهی بهنده ئەمانه هه موو هوکار بوون - والله أعلم -، بۆیه سته مه کورتی بکه یته وه له یه ک هوکار، ههروهک چۆن سته مه یه ک ئومه تی پی نا شیرین بکه ی. وه کو چۆن له هه ر موسلمانیک ی ئەم دونیا یه پیرسیت، بیگومانم ئەم کاره ی پی ناخۆشه إلا ما رحم ربه ی.

میحنه ته که ی حاکم

۱۲. سه باره ت به به سه رهاته که ی حاکم رَحْمَةُ اللَّهِ، وه کو ئاماژه م پیکرد له خاله کاندا تیکه لکردنی له گه ل میحنه ته که ی نه سائیدا هه لیه. جا چی به سه رهات؟ چۆن بوو؟ کی به سه ری هیئا؟ هوکاره که ی چی بوو؟

هوکاره که ی بوونی هه ندیک شت بوو له حاکمدا، که ئاماژه ی شیعه گهریتی شه بوون؛ له وانه:

أ. له به شی: «معرفة مناقب الصحابة» ی کتیبی «المستدرک علی الصحیحین» باسی هه ندیک هاوه ل ناکات وه کو موعاوییه وعه مر ی کوری عاس رضی الله عنه له به ره شه وهی خه صمی ئیمامی عه لی بوون، بۆیه وتیان: ئەمه کاریک ی چاک نیه.

ب. هینانی کۆمهڵێک هه‌دیس که زیاتر شیعه‌کان ده‌یانیه‌نایه‌وه، وه‌کو هه‌دیسێ «بائنده» که، وه‌دیسێ «أنا مدينة العلم وعلي بابها» وه‌دیسێ: «النظر إلى علي عبادة»، وچه‌ندین هه‌دیسێ تر، که سه‌نه‌دیکی سه‌حیحیان نیه، چ جایی سه‌نه‌دیکی وا سه‌حیحیان هه‌ییت له‌سه‌ر مه‌رجی بوخاری وموسلیم بن، به‌لکو له‌کتیبه‌ی بیانوسیت که بریتی بیته‌ له‌و شتانه‌ی له‌ ده‌ست ته‌وان چووه‌ وه‌سه‌ر مه‌رجی ته‌وانیشه‌؟!

ته‌وه‌بوو «فأنكر عليه أصحاب الحديث ذلك، ولم يلفتوا فيه إلى قوله ولا صوبوه في فعله»^(١). جا فه‌رموده‌ناسان ته‌و کاره‌یان پی‌باش نه‌بوو وئاوپیان بو‌کتیبه‌که‌ی یان ته‌و هه‌دیسانه‌ی نه‌دایه‌وه وته‌و کاره‌یان په‌سه‌ند نه‌کرد.

ج. چه‌ندین هه‌دیسێ لاواز به‌لکو هه‌لبه‌ستراوی هینابو له‌سه‌ر فه‌زلی تیمامی عه‌لی، به‌لام هه‌دیسێ له‌وانه‌ به‌هه‌یتر هه‌بو نه‌یه‌نابو له‌سه‌ر فه‌زلی موعاویه‌ وعه‌مر، ئیتر بو‌یه‌ وتیان: خیره‌ بو‌عه‌لی، لاواز وه‌لبه‌ستراوه‌کانیش سه‌حیحن، به‌لام بو‌ موعاویه‌ وعه‌مر سه‌حیحه‌کانیش لاوازن؟!

د. پێیان وتوه: هه‌دیسێک بگه‌یه‌ر وه‌ له‌باره‌ی فه‌زلی موعاویه‌وه؟ وتویه‌تی: له‌ دلمه‌وه‌ نایه، یان دلم ریگه‌م نادا، یان دلم تۆقره‌ ناگریت!

(١) کما فی تاریخ بغداد.

بۆيە بەھۆی کۆمەلئیک لەم ھۆکارانە: کەرپرامیەکان پەلاماری
 مزگەوتەکیان دا ومیبنەرەکیان شکاند وئەویش لە ترسی ئەوان لەمال
 دەرندەدەچوو.

بە پوختی ئەمە بریتییە لە بەسەرھاتی حاکم، بۆیە بۆت پروون بوویەو
 ئەم مەلایە شتەکی گەرە کردۆتەو، زیاد وکەمی لیکردوو، وزۆرجار
 تاوانی چەند کەسیک ئەخاتە ئەستۆی ھەموو ئومەتی ئیسلام، ئەمەش
 ستەمە.

پەنا بەخوا دەگین بە فەزلی خۆی لە تاریکیەکانی رۆژی دووایی

مەقالە ی ھەشتەم

دوای باسکردنی تەبەری و حاکم ئەلی: «ئەین حیبان لەشار بەدەر
 کراو».

وہلام: دیسانەوہ لەسەر ئەم قەسەشی چەند تیبینیەکم ھەیە:

میخەتەکی ئین حیبان

۱. سەرەتا وپیش ھەموو شتیک گومانمان لە ئیمامەتی ئین حیبان
 «ئەبو حاتیمی بووستی» نیە، بەراستی دەریایەک بوو لە زانست، ولەوہ
 ئەچیت یەکەم کەسیک بوویت کە کتیبخانە ئەوہدانەکی خۆی لە

کتیبخانه‌یه کی که‌سیه‌وه کردیته کتیبخانه‌یه کی گشتی بوئه‌وه‌ی هه‌موو که‌سیک سودی لیببینیت.

۲. به‌لام ته‌ی بوئه‌وه‌ی ناکه‌یت له‌سه‌ر چی بوو وه‌خت بوو بکوژری و له‌شار به‌ده‌ر بکری؟ هۆکاره‌که‌ی چی بوو؟

۳. له‌ مزگه‌وت بوو وتی: «النبوة: العلم والعمل» واته: په‌یامبه‌رایه‌تی زانست و کرده‌وه‌یه. روکه‌شی وته‌که‌ی: واته: په‌یامبه‌رایه‌تی شتیکه به‌ هه‌ولدان به‌ ده‌ست دیت، ئه‌ویش بریتیه له‌ زانست و کرده‌وه، یانی: که‌سبیه و مه‌وه‌بی نیه^(۱)، جا وایت هه‌ر که‌سیک ویستی ده‌بیته په‌یامبه‌ر، ئه‌مه‌ش رای فه‌یله‌سوفه‌کانه و کوفره به‌ کۆده‌نگی هه‌موو زانایان.

که‌ ئه‌مه‌ش وایکرد لایه‌کی مزگه‌وته‌که‌ توره‌ بوون، وولاکه‌ی تریشی پشتگیریان له‌ قسه‌که‌ی کرد!! ته‌نانه‌ت حوکمی زنده‌قه‌یان به‌سه‌ردا و سکاڵا گه‌یشه‌ قازی، و به‌لام خوا سبحانه به‌ په‌چی خۆی رزگاری کرد.

۴. ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌ هه‌ندی پرووه‌وه له‌م پروداوه بروانی به‌راستی میژووی گه‌شه‌ نه‌ک په‌ش، وه‌کو له‌ خالی داها‌توو پروونی ده‌که‌مه‌وه.

(۱) که‌ له‌ لایه‌ن خواوه ﷺ به‌وه‌ی شیواوه ده‌به‌خشریت، به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌ولتی پیبه‌خشاوه‌که‌ی تیدا بیت، و به‌ زانست و کرده‌وه‌ پی‌ بدات.

۵. بەلگەيە لەسەر زیندووئیەتی ئەم ئوممەتە، کە ھەر کەس دەستدریژی کردبێت بۆسەر دین «بە رای ئەوان»، ھەر پلە و پایەییەکی ھەبووبی لێیان قەبوول نەکردوو، ئەو غەیرەییە لەسەر دین، لەبەر خوا، لەبەر ئیسلام، بۆیە بنچینەیی کارە کە کارێکی باشە و جیی دەست خۆشیە لەگەڵ عوزر ھیناوە بۆ قسەییە کە مەحمەلی چاکیشی ھەیە وەکو زانایان کردیان بۆ قسەکانی ئین حیبان.

۶. پیاوی بە وێژدان ئەبێت بلی: خۆزگە ئین حیبان ئەو قسەییە نەکردایە، وھیچ پێویستیشی نەدەکرد قسەییەکی ئاوا بکا کە خەریک بوو بە ھۆییە وە ژیانی کۆتایی بێت. عاقلەکان لەم باسە ئاوا ئەئین. نە کە بیکەنە خالیکی رەش و لە لاپەرە سپی و گەشەکانی ئیسلام دەریبھینن و لە لاپەرە رەشەکاندا داھینن و لەسەر مینبەریشە وە بیگرنەو.

۷. ئەم کارە دیسانەو وە عوام کردیان و زانایان پۆزشیان بۆ ھینایەو.

۸. ھەموو موسلمانان نەبوون، بەلکو ئەھلی مزگەوتیک بوو، بەلکو لایەکی ئەھلی مزگەوتە کە بوو، ئیتەر زولم نە مێژووی ملیۆنەھا خەلکی پێ تاوانبار و ناشرین بکە؟!

۹. ئەمە راستیە کە، ئیتەر نازانم مەگەر بانگەشە بۆ مەزھەبیک

بکەیت کە بریتی بێت لە:

«با کەس هیچ بە کەس نەئیت و کەس هەقی بەسەر کەسەوه نەئیت؟!»
 کەواتە پەيامبەران بۆ هاتوون؟ تەبۆبە کر بۆ وازی لە زەکات نەدەرەکان
 نەهینا؟ عەلی بۆ شەری لە گەڵ تەلحە و زوبەیر و موعاویە کرد؟! بۆ نەئیت
 با پیکەوه بژین؟! بۆ لە گەڵ خەوار جەدا شەری کرد؟! ئەی دارە کە ی ئیمامی
 عومەر کە خەلکی لاری پێ راست دە کردەوه؟! بۆ نەئیت با هەقمان بەسەر
 کەسەوه نەئیت؟! لە کۆتاییشدا ئەی ئەم کارە ی تۆ ناوی چیه لەسەر
 مینبەرەوه دەیکە ی؟! المهم پوچی ئەم مەزەهە بە لە رۆژی دووانزە ی نیوەرۆ
 رونتەرە.

مه‌قاله‌ی نۆیه‌م

سوتاندنی کتییی «احیاء علوم الدین»، رۆنکردنه‌وه‌ی راستییه‌کان، وڤه‌واندنه‌وه‌ی شۆبهه‌کان

دوای باسکردنی ته‌به‌ری وحاکم وئین حیببان ئەلی: «ئیمامی
غه‌زالی: ئەمر کرا که ئەبی‌ت کتیبه‌کانی بسوتینری، به‌لکو عه‌لی
کۆری یوسفی بنتاشفین برپاریدا ئەوه‌ی کتییی غه‌زالی به‌ده‌سته‌وه‌ بی‌ت
ئەبی‌ت بکوژری... سه‌یری ئەو تاریخه‌ تاله‌».

له‌ چه‌ند خالی‌کدا به‌ شیوه‌یه‌کی زانستی و دور له‌ هه‌لچون -به
یارمه‌تی خوای گه‌وره‌- ئەم لاپه‌ره‌ به‌زۆر ڤه‌شکراوه‌ له‌ میژووی ئیسلام
ووه‌کو خۆی لێده‌که‌ینه‌وه‌ ئیتر سپیه‌ با سپی بی‌ت وڤه‌شه‌ با ڤه‌ش بی‌ت، تا
به‌ ته‌واوی شاره‌زای ئەو بابته‌ بی‌ت، و بزانی‌ت ئەم که‌سه‌ سته‌م ده‌کات
و راستیه‌کان تیک ده‌دات:

۱. سه‌ره‌تا ته‌ماشای بوویری ئەم که‌سه‌ بکه‌ن: له‌ مزگه‌وتی
ئیسلامدایه‌، جلوه‌بهرگی ئیسلامی له‌به‌ردایه‌، له‌ناو په‌یره‌وانی ئیسلامدایه‌،
له‌ جومعه‌ی ئیسلامه‌، له‌سه‌ر مینبه‌ری ئیسلامه‌، که‌چی به‌ ئیسلام ئەلی:
میژوووه‌که‌ی تاله‌، هه‌ر به‌راستی تو شایسته‌ بووی له‌ مزگه‌وت ده‌ربکریتی
یان ئین حیببان!؟

۲. سه‌یر له‌وه‌یه‌ ئەم تانه‌یه‌ سوڤیه‌کان له‌ ئەهلی سونه‌ی دهن.

۳. له کویدا هاتووه بن تاشفین یهک کهسی کوشتی ٚ لهسه ر به دهسته وه بوونی کتیبی ((الإحیاء))؟ ٚهوندهی من شاره زای میژووی مورابیته کانم کهس نه کوژراوه، والله أعلم. ٚهگر ههیه با بخریته رو من سوپاسگوزاری ده بم.

ٚهوهی هاتوه وتویه تی: هه ر کهس بیشاریته وه ونه بهینیت بو سوتاندن، ٚهه سزایه ی ده ده م، سزای که سیشی نه داوه لهسه ری ته نها بو ترساندن وای وتوه.

۴. کی ٚهه کتیبانه ی سوتاند؟ ٚهی ٚهه کتیبه ی یان ٚهه کتیبانه ی غه زالی چی تیدابو وا بریار درا بسوتینری؟ به فهتوا وهاندانی کی ٚهه بریاره درا؟

باسی ٚهه مانه ناکات! چونکه ٚهه زانی ٚهه په رده هه لده مائی که ساله های ساله توند گرتویانه ونایانه وی هه لبدریته وه.

جا ٚهه گه ر بووتری گرنه نیه چی تییدا بیت! ٚهه وه به راستی گومراییه وده رچوونه له هه مو مه زه به به کاریکراوه کانی ئیسلام، به لکو یاسا وریسا کاریکراوه کانی ٚهه مرۆش - وهک باسی ده که م إن شاء الله - چونکه هه موی کۆکه لهسه ر وه لآمدانه وه ی گومرایی ولادان.

خۆ ئه گهر بلیی وه لامدانه وه شتیکه وسوتاندن شتیکی تر، ئه وه
 دلئیات ده که مه ئه وهی له باره ی غه زالی وکتیبه کانیه وه و تراوه له لایه ن
 زانیانی ئیسلامه وه زۆر له سوتاندن خراپتره!
 ههروه ها له ناو بردن وسوتاندنی کتیبی خراپ له هه مو دونیا
 کارپیکراوه.

غه زالی کییه؟

۵. غه زالی کی یه؟ بیگومان ئه بو حامدی غه زالی زانیه که له
 زانیانی ئیسلام هه له ی هه یه وراستیشی هه یه وه کو هه ر زانیه کی تر، نه
 ئه وه چاکی کردوه وراستی کردوه ته بدیع وگومرای ده کات، نه ئه وه ش
 راستی کردوه وچاکی کردوه که ئه لی: «من لم یقرأ الإحیاء فلیس من
 الأحیاء»!! هه رکه س «الإحیاء» نه خوینی ئه وه حسابی مردوی بو بکه،
 ئه مه ش زیاده پرۆبیه کی رونه!

۶. به لام له رووی زانستییه وه، زۆر شاره زای له زانستی فه رموده دا
 نه بوه، که چی له کتیبه کانی دا حه دیسی زۆریش ده هیئتیه وه، ئه مه ش
 بیگومان توشی هه له ی ده کات:

زانايان ته لئين: «ليس له من الخبرة بالآثار النبوية والسلفية ما لأهل المعرفة بذلك... ولهذا يذكر في كتبه من الأحاديث والآثار الموضوعية والمكذوبة، ما لو علم أنها موضوعة لم يذكرها»^(۱).

خويشي ته لى: «أنا مزجى البضاعة في الحديث»^(۲).

زههه بى له بارهيه وه ته لى: «ولم يكن له علم بالآثار ولا خبرة بالسنن النبوية القاضية على العقل، وحبب إليه إدمان النظر في كتاب رسائل إخوان الصفا، وهو داء عضال...».

كه نزيك لهم وتهيه له تيين سه لاهى شاره زورى و تيين ته ييه ومازرى وجگه له مانيشه وه هاتووه وله بهر دريژادرى نه مگواسته وه چونكه له وه ودوا گوزه ريک بهو وتانه ده كه م - پشت به خواى ميهره بان -.

۷. به لام غه زالى رَحْمَةُ اللَّهِ بِهِ چهند قونايگى جياوازى جوراوجوردا تيپه ر بووه، ته مهش له نوسينه وهى كتيبه كانيدا رهنگى داوه ته وه، واى كردووه وتهى زانايان وليكوله ره وان له سه ر خويى وكتيبه كهى جياواز بيت.

۸. تايا ته وبهى كردووه له وه هله ولادانانهى تييدا بووه؟

(۱) درء التعارض (۱۴۹/۷).

(۲) قانون التأويل ص للغزالي نفسه، وانظر مثلاً: درء التعارض (۵/۱)، ومجموع الفتاوى

به لئی بیگومان غه زالی تهویه کردوه لهو شتانه، و حالئ چاکتر بووه ودهستی کردوه به خوینده وهی بوخاری و موسلم و کتیبه کانی تری هه دیس، بویه باسه که م باسی غه زالی پیش تهویه کردنه^(۱).

۹. کی ئه و کتیبانهی سوتاند بیان بریاری کی بوو؟ به بریاری ته میر و موئمنین عه لی کوری یوسفی بن تاشفین.

به لام کوا پیای و هک ئه و؟ هه زی له ئیسراحت نه کردوه، به لکو هه زی له سوننهت و جیهاد کردوه له پیناوی خوا، ئه و بوو روبه روی هی رشی خاچپه رستان بوویه وه، به رادهیه ک ترسان ئیتر په لاماری ئه و ناوچانه بده نه وه، بیگومان دۆرانیس روبات هی تاوانه، جا زه هه بی له بارهیه وه ئه لئی:

«وكان شجاعاً مجاهدًا عادلاً دينًا ورعًا صالحًا معظماً للعلماء مشاوراً لهم، نفق في زمانه الفقه والكتب والفروع حتى تكاسلوا عن الحديث والآثار، وأهينت الفلسفة، ومجح الكلام ومقت، واستحکم في ذهن عليّ على أن الكلام بدعة ما عرفه السلف فأسرف في ذلك، وكتب يتهدد ويأمر بإحراق الكتب، وكتب يأمر بإحراق تواليف الشيخ أبي حامد، وتوعد بالقتل من كتّمها، واعتنى بعلم الرسائل والإنشاء وِعْوَر»^(۲) اه.

(۱) انظر: العقيدة الأصفهانية، ومنهاج السنة (۵/۲۶۹).

(۲) السير (۱۰/۱۲۴).

۱۰. به فەتوا وهاندانی کێ ٿه و بپیاره درا ؟ به فەتوا وداواکاری زاناکانی ٿه و سەردهمه بوو له مه‌غرب و ٿه‌نده‌لوس. ٿه‌م فەرمانه له‌سه‌ر داواکردنی زانایانی قورئان و سوننه‌ت بوو که ٿه و کتیبه‌ی غه‌زالی کتیبیکه‌ پریه‌تی له‌ هه‌له‌ و گومرایی و ٿه‌بی‌ت بسوتینری ٿو ٿه‌وه‌ی که‌سی پی گومرا نه‌بی‌ت. ده‌ی مه‌عقوله‌ بوتری‌ت هه‌موو زاناکانی ده‌وله‌تی المرابطون له‌ مه‌غریب و ٿه‌نده‌لوس کوک بوون له‌سه‌ر گومرایه‌تی؟! و به‌ می‌ژووی تال له‌قه‌له‌م بدری‌ت !!

«وكان عليُّ بنُ يوسف واقفاً كأيِّه عند إشارة الفقهاء وأهل العلم، قد رَدَّ جميعَ الأحكام إليهم، فلما أفتوه بإحراق كتاب الإحياء، وكتب إلى أهل مملكته في سائر الأمصار والأقطار بأن يُبحثَ عن نُسَخِ الأحياء بحثاً أكيداً، ويُحرقَ ما عُثر عليه منها، فُجِّعَ من نسخها عددٌ كثيرٌ ببلاد الأندلس، ووضعتْ بصحنِ جامع قُزطبة، وصبَّ عليها الزيتُ، ثم أوقد عليها النار، وكذا فُعل بما أُلْفِي من نُسَخِ بمراكش، وتوالي الإحراق عليها في سائر بلاد المغرب»^(١).

بو کتیبه‌کانی سوتیندران؟

۱۱. ٿه و کتیبه‌ی یان ٿه و کتیبه‌ی غه‌زالی چی تی‌دابو و بپیاردره بسوتینری؟ بی‌گومان کتیبه‌کانی غه‌زالی سو‌دی زۆری تی‌دایه‌، به‌لام به‌خوا

(١) الفكر السامي.

ئەو ھەندە بەلا و موسیبەت و خورافیاتی شی تیدایە - کە بە خالّ إن شاء الله ئامازە بە ھەندیکی دەکەین - کە وا دەکات نە خویندریتتەو ھە گەر کە سیئە پشت ئەستور بیّت بە زانستی شەرعی پەسەن، و شارەزا لە ریبازی تەسەوف و فەیلەسوفەکان.

۱۲. بۆیە ئەم سوتاندنە ھەق و پەیووستی نەبوو بە بابەتی تەسکی مەزھەبی و تایەفە گەریتتەو^(۱).

۱۳. لەو پۆژە و لە سەردەمی عەلی کورپی یوسفی بن تاشفین، زانایەکی زۆر ھەبوون، کتیبیکی زۆر ھەبوون لە ھەموو بووارەکاندا، خیرە تەنھا کتیبەکانی غەزالی و ئەو کتیبانە ی بیدعە بلاو دەکەنەو؟! کەواتە ماسە کە بی موو نیە:

۱۴. ھەروەھا کتیبە کە ناوی: «إحياء علوم الدين» ھە، واتە زیندوکردنەو ھە زانستە دینیەکان، کەواتە ئەبیت کتیبیک بیّت باسی ئیسلام بکات و ھە کو ئیسلام داوای دەکات، نە کتیبی فەلسەفە و دەرووناسی و شتی خورافی و پوچ بیّت، بە لکو زۆریکی ئەو ھە لەو کتیبە دایە شتی خورافی و پوچ و ھە دیسی ھە لئەستراو و زۆر شتی تر کە - إن شاء الله - باسی ھەندیکی دەکەین، کە ئەیەو ی جلوبەرگی ئیسلام بکات بە بەری مەزھەبی فەیلەسوفەکاندا. ئەمەش مەترسی کتیبی «الإحياء» ھە:

(۱) سەللاییش ھەلە ی کرد کە وا ئەلّی.

شتانیکى تىدايه لههى كهسيك دهچيت دوژمنيكي ئىسلام بگريت
وجلوبه رگى «ئىسلام»ى به بهردا بپوشيت.

۱۵. سودى زورى وهرگرتوه له فهيله سوفه كان، تهنانهت زانايان ئه ليين
نه خوشيه كهى غه زالى شيفايه! واته: ئه وهى نه خوشى خستوه، برىتیه له:
«كتيبى شيفا»ى ئىبن سينا.

غه زالى زور بابتهى له سه ر ياساكانى فهيله سوفه كان داناوه، زور راي
وه كو راي فهيله سوفه كان بووه، له شتانىكدا كه به راي هه موو زانايانى
ئىسلام بيدينى بووه، وه كو ئه وهى په يامبه ران ئه وهى به خه لكيان وتوه له
پروابون به خوا وبه رورثى دوايى جياواز بووه له وهى له دللى خوياندا هه بووه
له و باره وه، بو ئه وهى خه لك سودى ليبيبنن، وه گه رنا هه قيقه تى ئه وه يان به
خه لك بووتايه خه لك به «التعطيل» لىي تىده گه شت.

هه روه ها په يامبه ران هه قيان پروون نه كردۆته وه، زانستىكى وايان
چينه هيشتوه پياو فيرى بىي، بويه زانستى راسته قينه ئه وه تا خويان
دهيزانن^(۱).

هه روه ها پيى وايه زانستى خوايى وه كو ناو وسيفات وزات و كردارى
خوا شتى ته خمينين «خه مالاندن»ن.

(۱) انظر: درء التعارض (۱۰/۲۷۰).

۱۶. شتی زۆر نه قلّ ده کات له چه للاج وشبلی وجگه له وانیش، که ئەمانه ناسراون به وهی باوه‌ریان وایه خوا تییکه‌لی هه مو شتییک بووه، وه‌کو دار و به‌رد و سه‌رئاوه‌کان وه‌تد... په‌نا به‌خوا، که‌واته غه‌زالی ئەیه‌وی زانسته دینییه‌کان به‌مانه زیندو بکاته‌وه؟!

۱۷. ئەم کتیبه‌ ببه‌ بنچینه وبنه‌ما بو زۆریکی بیدعه‌کان له کۆن وتازه.

۱۸. بوونی هه‌له وئینحراف وشینانندن و به‌لای زۆر له بواری عه‌قیده‌دا له‌لای غه‌زالی.

۱۹. ئیحيائه‌که‌ی غه‌زالی کتیبه‌یکه زانایان به‌ سی‌جار شو‌ردنی بو‌یان پاک نه‌بو‌ته‌وه، سی‌ جار شو‌راوه‌ته‌وه هیشتا پیسی وگه‌رد و خه‌وشه‌کانیان به‌ ته‌واوه‌تی ده‌رنه‌هیناوه. بو‌ نمونه: غه‌زالی نوسیویه‌تی، ئیبن ته‌لجه‌وزی شو‌ردویه‌تیوه هه‌ر پاک نه‌بو‌ته‌وه، ئیبن قودامه‌وه هات و ته‌وه‌ی ئیبن ته‌لجه‌وزی دووباره ئاوپاک‌کرده‌وه، که‌چی هه‌ر پیسی پیوه ماوه‌ته‌وه، پاشان خه‌لك و موحه‌ققین هاتن ته‌حقیقان کرد هه‌ر تیبه‌ینی له‌سه‌ر ماوه‌ته‌وه!! ئەمه‌ چه‌ زیندو و کردنه‌وه‌یه‌کی زانسته دینییه‌کان بیته‌!!؟

۲۰. بوونی چه‌ندین فه‌توای هه‌له له کتیبه‌کانیدا وه‌کو ئیبن سه‌لاحی شاره‌زوری شافعی ته‌فه‌رموی. إن شاء الله باسی هه‌ندیکی ده‌که‌ین.

۲۱. شته که هەر له زانا و فه قیه و مامۆستا و مه لاکان نه بووه به لکو زانا گه وره و پێشه وایانی ئیسلام ئه و شتانه ی غه زالیان پێ قه بوول نه بووه: «وقد أنکر أئمة الدین علی أبي حامد هذا فی کتبه»^(۱).

۲۲. زۆری ژماره ی هه دیسه بی بنه ما و لاوازه کان له لای غه زالی، که ئه لێن: ئه و هه دیسه نه ی ئه سل و ئه ساسی نه یه و هه لبه ستراوه و زه عیفه به هه زاران ده بیته. که وای له چه ندین زانا بیته پالفته ی بکات له روی فه رموده وه و ته خریجی فه رموده کانی ناویان کرد وه ک دوایی باسی لیه ده که یین به ویستی خوا.

۲۳. ئیبن السبکی - که یه کیکه له وانه ی ده مارگیری زۆری هه یه بو غه زالی و ناسراوه به دژایه تیکردنی بو کۆمه لێک له زانایانی ئه هلی سوننه - ئه لێ: گه رام به دوای هه دیسه کانی ئیحیاءدا ته ماشا ده که م کۆمه لێکی زۆر هه دیسی بی سه نه د و بی ئه سل و ئه ساسی تیدایه. که موحه قیقی «سیر اعلام النبلاء» ئه لێ: هه دیسه کانی سو بووکی گه یشتوته نزیکه ی «(۹۴۳)» هه دیس. ئیتر مه پرسه له هه دیسه هه لبه ستراوه کان، و لاوازه کان؟!

۲۴. ئه مه جگه له هینانی چه ندین ریویات و وته ی زۆری سه له فی صالح و پیاوچاکان که درۆیه و هه لبه ستراوه به ناوی ئه وانه وه.

(۱) قاله أحمد بن عبدالحلیم الحرانی.

۲۵. که باسی کتیبه‌کە‌ی عەبدوللای کورپی ئیمام ئەحمەد دەکەیت ئەلێی: شەللا نەینوسایە، لەبەر چی؟ لەبەر ئەوەی «(۱۸۳)» جنیوی بە ئەبو حەنیفە تێدایە وەکو خۆت ئەلێی^(۱)! دەی ئەگەر تەنها کتیبی ئیحیائی غەزالی زیاتر له «(۹۰۰)» نۆ سەد حەدیسی بی بنەمای تێدا بیّت، ئە‌ی ئەگەر سەدان حەدیسی درۆینه و لاوازی بە دەم پامیەرەوه ﷺ تێدابیّت؟! ئە‌ی ئەگەر سەدان بی‌دعه و خورافاتی تێدا بیّت؟! کامیان شیاو‌تره بلێی شەللا نەینوسایە؟! بۆ ئە‌میان نالی: شەللا نەینوسایە.

پاشان خێره ئەم جیاوازی کردنه له نیوان غەزالی و عبدالله بن أحمد؟! ۲۶. ئەگەر سوتاندنی کتیبی غەزالی بۆ ئەوەی خەلک بەو شتە خراپانە‌ی نیو کتیبە‌کە‌ی گومرا نەبن، نیشانه‌ی تالی میژووی ئیسلام بیّت، ئە‌ی لەو دە‌پیش سوتاندنی موصحفە‌کانی تری قورئان لە‌لایەن ئیمام عوسمانەوه تا کیشە دروست نەبیّت لە‌سەری وجیاوازی نە‌می‌نیت، نیشانه‌ی چیه؟! ۲۷. کتیب سوتاندنە‌کە‌ی خراپە یان ئەو هەموو قسە‌یه‌ی زانیان

لە‌هەر چوار مەزەه‌به‌که به کتیبە‌کانی غەزالی ئە‌یلێن؟!

۲۸. ئەو ئیجرائاتە‌ی دە‌ولتە‌ی «(المرباطون)» گرتیه بهر، تا ئە‌م‌رۆش ولاتان باو‌ه‌ریان به بنچینه‌کە‌ی هه‌یه و په‌یره‌وی ده‌کەن، بە‌لام هەر ولاتێک

(۱) به‌یارمه‌تی خ‌وای گ‌وره له‌وه‌د‌روا ئەم بو‌ه‌تانه پ‌و‌چه‌ن ده‌ک‌ه‌ینه‌وه.

وبه شیوازیك، ئیستا له ولاتان هه موو كتیبیک پیش له چاپدانی
پیداچوونهوهی بو ده کریت وژمارهی سپاردنی پیده دریت. ئەگەر ده ولت
پیی رازی نه بیت ریگری لیده کریت، ریگری کردنیش شیوازی ههیه.

خۆ ئەگەر چاپکرا ئینجا ده ولت په شیمانوه بوو، له بازار
دهیکیشنوه، دهی ئیتر خۆ دووای له موزه خانهی دانانین هه ر دهیسوتینن،
یان شتیکی لیده کهن؟!

۲۹. ئەوه ههچ بنچینه وبنه مایه کی نیه که غه زالی دووعای له
مهمله که ته که یان کردیبت، ئیتر خوا له ناوی بردیبتن، ئەمه ئەوانه بلاوی
ده که نه وه که له سه ر بیدعه گه وره بوون وچاویان به سووننه ت هه لئایه ت.

۳۰. هه روه ها نایبت نازناوی گه وره فریوت بدات. هه روه ها
کتیبه که ی با ناوی زیندو کردنه وه ی زانسته دینه کان بیبت، عیبه رت به وه یه
تا چهند ئەو ناوه ریکه له گه ل ناوه رۆکه که ی. ئەمه ش له دیر زه مانه وه
ئیشی نه خو شه کان بووه، بو ره و اجدان به باتل، نازناوی گه وره یان
به کاره یناوه. رحمة الله تعالى على الإمام الغزالي رحمة واسعة.

۳۱. ئیمه له و شتانه دا عوزری ئەوه ی بو ده هی نینه وه که به
ئهنقه ستی نه بووه، به لکو زور سه رده رنه کردنی بووه له حه دیسه کانی
په یامبه ر .

ئەو زانايانەى وەلامى غەزاليان داووتەو

٣٢. ئەو زانايانەى وەلامى غەزاليان داووتەو:

أ. محمد بن علي المازري المالكي، في كتابه: «الكشف والانباء عن كتاب الإحياء».

ب. الإلييري محمد بن خلف القرطبي، في كتابه: «الأمالى في النقض على الغزالي».

ج. أبو الحسن ابن سكر، في كتابه: «إحياء ميت الأحياء في الرد على كتاب الإحياء».

د. أبو الفرج عبد الرحمن بن الجوزي، في كتابه: «إعلام الأحياء بأغلاط الإحياء».

ه. عز الدين بن المنير المالكي، في كتابه: «الضيء المتلالي في تعقب الأحياء للغزالي».

و. يحيى بن حمزة العلوي، في كتابه: «عقد اللآلي في الرد على أبي حامد الغزالي».

ز. أبو بكر محمد بن الوليد القرشى الطرطوشى المالكي، في كتابه: «الأسرار والعبر في الرد على الإحياء».

٣٣. ئەمە جگە لە کورتکردنەوێ کتیبە کەى لەلایەن چەندین زاناوێ بوو ئەوێ باشە کەى بهیڵینەوێ و خراپە کەى لی دەربکەن، وە کۆئین جەوزى و ئین قودامەوێ و قاسمى و هتد کردویانە.

۳۴. وچەندین زانا تەخریجی ھەدیسەکانیان کرد بو ٔ ھەوی خەلک بویان رون بێتەو ھەدیسەکانی لە چ ئاستی کدایە و ھەکو حافزی عیراقی و زوبەیدی وئین سووکی...

۳۵. ئەمە جگە لە چەندین زانا لە دوو توپی کتیبەکانیاندا رەد دیان داو ھتەو، لەوانە ئەبو ئیسحاقی مەرغینانی ھاورپی خۆی، وئین عەقیل و قوشەیری وئین روشد وئین تەمیە، وئین سەلاحی شارەزوری و تەرتوشی وئین ئەلعەرەبی قوتابی خۆی و ھتد.. و جگە لەوانە ھەندیکی تریش کە لە دوو توپی ئەم بابەتە بەرچاوت دەکەون.. کە ھەندیکیان باس دەکەین إن شاء اللہ.

وتە زانیان لە بارە غەزالی رَحْمَةُ اللَّهِ وَنِيحَانُهُ كَه يَهُوه

۳۶. أ. ئین جەوزی لە پێشەکی «منهاج القاصدين» دا کە کورتکراو ھە و پوختکراو ھە «إحياء علوم الدين» س، ئەلی: «فاعلم أن في كتاب الإحياء آفات لا يعلمها إلا العلماء، وأقلها الأحاديث الباطلة الموضوعة، والموقوفة وقد جعلها مرفوعة وإنما نقلها كما اقتراها لا أنه افتراها، ولا ينبغي التبعيد بحديث موضوع والإغترار بلفظ مصنوع، وكيف أرتضي لك أن تصلي صلوات الأيام ولياليها، وليس فيها كلمة قالها رسول الله ﷺ؟! وكيف أؤثر أن يطرق سمعك من كلام المتصوفة الذي جمعه وندب إلى العمل به، ما لا حاصل له من الكلام في الفناء والبقاء، والأمر بشدة الجوع، والخروج إلى السياحة في غير حاجة، والدخول في الفلاة بغير زاد؟! إلى غير ذلك مما قد

كشفت عن عواره في كتابي المسمى: «تلبیس إبلیس» وسأكتب لك كتاباً
 يخلو عن مفسده، ولا يخل بفوائده». یانی: «که مترین نافته و به لای
 کتیبی «ئیحیا» حه دیسه پوچ وهه لّبه ستراوه کانه که دروست نیه ئیشی
 پیبکریّت...».

ب. ئین ته لعه ره بی قوتابی دلسوزی غه زالی ته لی: «شیخنا أبو حامد
 دخل في بطون الفلاسفة، ثم أراد أن يخرج منهم فما قدر»^(۱). یان ئه یوت:
 «شیخنا أبو حامد: بلع الفلاسفة، وأراد أن يتقیأهم فما استطاع»^(۲). واته:
 «مامؤستامان ئه بو حامد: زانستی فه یله سوفه کانی قوتدا به لام هه رچی
 کرد بیان هیئته وهه و بیان رشییئته وهه نه ی ده توانی».

ج. هه ندیک له زانایانی مه غرب ته لین: «لیس ذلك بإحیاء علوم الدین
 وإنما هو إماتة علوم الدین!» به لکو هه ندیکیان ته لین: «هذا إحياء علوم دینه،
 أما دیننا فإحياء علومه بکتاب ربنا وسنة نبینا ﷺ!!» واته: «ئهم کتیبه
 زیندوو کردنه وهه ی زانسته دینیه کان نیه، به لکو مراندنیه تی،
 زیندوو کردنه وهه ی زانسته دینیه کانی خوئیته تی، ته گه رنا زیندوو کردنه وهه ی
 زانسته کانی ئیسلام به قورئان وسووننه ت ته بیّت».

(۱) درء التعارض.

(۲) سیر أعلام النبلاء.

د. قازی عیاز ئەلی: «والشیخ أبو حامد ذو الأنباء الشنیعة والتصانیف
الفضیعة، غلا فی طریق التصوف، وتجرد لنصر مذهبهم، وصار داعیة فی ذلك،
وألف فیة توالیفه المشهورة، أخذ علیه فیها مواضع، وساءت به ظنون أمة،
والله أعلم بسرّه، ونفذ أمر السلطان عندنا بالمغرب، وفتوى الفقهاء بإحراقها
والبعد عنها، فامتثل ذلك»^(۱). قازی عیاز ئەلی: شیخ ئەبو حامد خاوهن
کتیبه خراپه کان، زیاده پۆیی کرد له سۆفیگه ریتی، وخۆی تهرخان کرد بو
سهرخستنی مهزه به که یان... بهراده یه ک توممت گومانی خراپیان پیبرد
... تا فوکه ها فهتوای سوتاندنی کتیبه کانیان دا...

کهواته به فهتوای فوکه ها وزانایانی مهزه به که یان بووه به تاییهت
مهزه به بی مالیکی.

ه. زهه به بی ئەلی: «أما الإحياء ففيه من الأحاديث الباطلة جملة، وفيه
خير كثير لولا ما فيه من آداب ورسوم وزهد من طرائق الحكماء، ومنحرفي
الصوفية، نسأل الله علماً نافعاً...»^(۲).

ههروه ها ئەلی: «ومما أخذ عليه، قال إن للقدر سرا نهينا عن إفشائه».
واته: ولهو شتانه ره خه ی لی ده گهرا ئەیوت قه ده ره نهینییه کی هه یه،
نه هیمان لی کراوه ئاشکرای بکه یین.

(۱) «سیر اعلام النبلاء» (۱۹/۳۲۷).

(۲) «سیر اعلام النبلاء» (۱۹/۳۳۹).

ههروهها ئهـلى: «ولم يكن له علم بالآثار ولا خبرة بالسنن النبوية القاضية على العقل، وحبب إليه إدمان النظر في كتاب رسائل إخوان الصفا، وهو داء عضال، وجرب مرد، وسم قتال، ولولا أن أبا حامد من كبار الأذكياء، وخيار المخلصين لتلف...»^(١).

و. ومازريش له «الكشف والأنباء عن كتاب الإحياء» دا ئهـلى: «ولقد أعجب من قوم مالكية يرون مالكا الإمام يهرب من التحديد ويجانب أن يرسم رسما، وإن كان فيه أثر ما، أو قياس ما تورعا وتحفظا من الفتوى فيما يحمل الناس عليه ثم يستحسنون من رجل فتاوى مبناها على ما لا حقيقة له، وفيه كثير من الآثار عن النبي ﷺ لفق فيه الثابت بغير الثابت، وكذا ما أورد عن السلف لا يمكن ثبوته كله، وأورد من نزغات الأولياء، ونفثات الأصفياء ما يجعل موقعه لكن مزج فيه النافع بالضار، كإطلاقات يحكيها عن بعضهم لا يجوز إطلاقها لشناعتها، وإن أخذت معانيها على ظواهرها كانت كالرموز إلى قبح الملحدين، ولا تنصرف معانيها إلى الحق إلا بتعسف على اللفظ مما لا يتكلف العلماء مثله إلا في كلام صاحب الشرع الذي اضطرت المعجزات الدالة على صدقه المانعة من جهله وكذبه إلى طلب التأويل»^(٢).

(١) «سير أعلام النبلاء» (١٩/٣٢٨). وتمامه: «فالحذار الحذار من هذه الكتب واهربوا بدينكم من شبه الأوائل وإلا وقعتم في الحيرة، فمن رام النجاة والفوز فليلزم العبودية وليدمن الإستغاثة بالله وليتهل إلى مولاه في الثبات علي الإسلام وأن يتوفي على إيمان الصحابة، وسادة التابعين، والله الموفق، فبحسن قصد العالم يغفر له وينجو إن شاء الله».

(٢) سير أعلام النبلاء (١٩/٣٣٠).

ز. ومحمد بن الوليد الطرطوشي المالكي تهلّي: «أما ما ذكرت من أمر الغزالي، فرأيت الرجل وكلمته فوجدته رجلا جليلا من أهل العلم، قد نهضت به فضائله، واجتمع فيه العقل والفهم وممارسة العلوم طول عمره، وكان على ذلك معظم زمانه، ثم بدا له عن طريق العلماء، ودخل في غمار العمال ثم تصرف بمحير العلوم وأهلها، ودخل في علوم الخواطر وأرباب القلوب ووسواس الشيطان ثم شابها برأي الفلاسفة ورموز الحلاج، وجعل ينحو على الفقهاء والمتكلمين، ولقد كاد أن ينسلخ من الدين، فلما عمل كتابه سماه إحياء علوم الدين، عمد يتكلم في علوم الاحوال ومراقبي الصوفية، وكان غير دري بها ولا خبير بمعرفتها، فسقط على أم رأسه، فلا في علماء المسلمين قر، ولا في أحوال الزاهدين استقر، شحن كتابه بالكذب على رسول الله ﷺ، فلا أعلم كتابا على بسيط الارض في مبلغ علمي أكثر كذبا على رسول الله ﷺ منه سبكه بمذاهب الفلاسفة ومعاني رسائل إخوان الصفاء، وهم قوم يرون النبوة اكتسابا وليس النبي في زعمهم أكثر من شخص فاضل تخلق بمحاسن الاخلاق وجانب سفسافها، وساس نفسه حتى ملك قيادها فلا تغلبه شهواته ولا يقهره سوء أخلاقه، ثم ساس الخلق بتلك الاخلاق، وأنكروا أن يكون الله تعالى من أقر منهم بالصانع يبعث إلى الخلق رسولا، ويؤيده بالمعجزات حيل ومخاريق... وما من ينصر دين الاسلام بمذاهب الفلاسفة وآراء المنطقية إلا كمن يغسل الماء بالبول... فإن كان الرجل يعتقد ما سطره في كتابه لم يبعد تكفيره، وإن كان لا يعتقدده فما أقرب تضليله.... ومعظم من وقع في عشق هذا الكتاب رجال صالحو، لا معرفة لهم بما يلزم العقل وأصول الديانات، ولا

يفهمون الالهيات، ولا يعلمون حقائق الصفات، ولا يخبرون شياطين الانس الذين انتدبوا للطعن في الدين، وتوهين عمود الاسلام وتعطيل الصانع وإفساد المعجزات، فمن لم يكن عنده تمييز لهذه الأبواب من الذب عن دين الله تعالى، ونصرة شريعته لم ينبغ له أن يقفوا ما ليس له به علم، يمدح على غير علم، ويذم على غير علم والسلام»^(١). واته: هيچ كتيبیک شك نایهم لهم سهر تهرزه تهورندهی تهور کتیبهی غهزالی دروی بهدهم پهيامبهروهه

تیدا بیت.

ههروهها تهلئ^(٢) - كه باسی هوکاري سوتاندنه که مان بو دهکات-:

«وَأَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ إِحْرَاقِ الْكِتَابِ بِالنَّارِ، فَإِنَّهُ إِنْ تَرَكَ انْتَشَرَ بَيْنَ ظُهُورِ الْخَلْقِ، وَمَنْ لَا مَعْرِفَةَ لَهُ بِسُمُومِهِ الْقَاتِلَةَ، وَخِيفَ عَلَيْهِمْ أَنْ يَعْتَقِدُوا صِحَّةَ مَا سَطَّرَ فِيهِ مِمَّا هُوَ ضَلَالٌ... وَإِنِّي لَعَلِي لَعَزِمُ أَنْ أَنْفِرَ لَهُ^(٣)؛ فَأَسْتَخْرِجَ جَمِيعَ هَفَوَاتِهِ، وَأَوْضَحَ سَقَطَاتِهِ، وَأَيِّنَّهَا حَرْفًا حَرْفًا، وَفِي دَوُونِهِ مِنَ الْكُتُبِ غُنْيَةً وَكِفَايَةً لِأَخْوَانِنَا الْمُسْلِمِينَ وَطَبَقَاتِ الصَّالِحِينَ».

ح. وقال أحمد بن عبدالحليم الحراني^(٤): «ولهذا كان أبو حامد مع ما يوجد في كلامه من الرد على الفلاسفة وتكفيره لهم وتعظيم النبوة وغير ذلك، ومع ما يوجد فيه أشياء صحيحة حسنة، بل عظيمة القدر نافعة، يوجد في

(١) سير أعلام النبلاء: (١٩ / ٣٣٩).

(٢) بروانه: طبقات الشافعية الكبرى: (٦/٢٤٣).

(٣) وقد فعل رَحْمَةً اللَّهِ، وصنف كتابه: «الأسرار والعبر» الذي تقدم ذكره.

(٤) بروانه: العقيدة الأصفهانية: (١ / ١٦٩).

بعض كلامه مادة فلسفية وأمور أضيفت إليه توافق أصول الفلاسفة الفاسدة المخالفة للنبوة، بل المخالفة لصريح العقل، حتى تكلم فيه جماعات من علماء خراسان والعراق والمغرب؛ كرفيقه أبي إسحاق المرغيناني، وأبي الوفاء ابن عقيل، والقشيري، والطرطوشي، وابن رشد، والمازري، وجماعات من الأولين، حتى ذكر ذلك الشيخ أبو عمرو بن الصلاح فيما جمعه من طبقات أصحاب الشافعي، وقرره الشيخ أبو زكريا النووي، قال في هذا الكتاب: فصل في بيان أشياء مهمة أنكرت على الإمام الغزالي في مصنفاته ولم يرتضها أهل مذهبه وغيرهم من الشذوذ في تصرفاته». واته: تبيين سه لآح له كتيبتهى خويدا له بارهى زانا شافعيه كانه وه ته لى: ته م به شه ته رخا ن ده كه م بو ته و شته گرن گانهى نكولى له تيمامى غه زالى كرا وها و مه ز به كانى وجگه له وانيش رازى نه بون له هه لىس وكه وته نه شازه كانى.

هه روه ها ته لى: «ويسبب خلطه التصوف بالفلسفة كما خلط الأصول بالفلسفة، صار ينسب إلى التصوف من ليس هو موافقا للمشايخ المقبولين الذين لهم في الأمة لسان صدق ﷺ، بل يكون مباينا لهم في أصول الإيمان، كالإيمان بالتوحيد والرسالة واليوم الآخر، ويجعلون هذه مذاهب الصوفية»^(١).

هه روه ها ته لى: «وأما كتب الفلسفة فالباطل غالب عليها بل الكفر الصريح كثير فيها، وكتاب الإحياء له حكم نظائره، ففيه أحاديث كثيرة

(١) العقيدة الأصفهانية: (١/١٧٣).

صحيحة وأحاديث كثيرة ضعيفة أو موضوعة، فإن مادة مصنفه في الحديث والآثار وكلام السلف وتفسيرهم للقرآن مادة ضعيفة، وأجود ماله من المواد المادة الصوفية، ولو سلك فيها مسلك الصوفية أهل العلم بالآثار النبوية، واحترز عن تصوف المتفلسفة الصابئين لحصل مطلوبه ونال مقصوده»^(١).

ههروهها تهلى: «والإحياء فيه فوائد كثيرة، لكن فيه مواد مذمومة، فإنه فيه مواد فاسدة من كلام الفلاسفة، تتعلق بالتوحيد والنبوة والمعاد، فإذا ذكر معارف الصوفية كان بمنزلة من أخذ عدوا للمسلمين ألبسه ثياب المسلمين، وقد أنكر أئمة الدين على أبي حامد هذا في كتبه، وقالوا: مَرَضَةُ «الشفاء» (يعنى: شفاء ابن سينا في الفلسفة) وفيه أحاديث وآثار ضعيفة، بل موضوعة كثيرة، وفيه أشياء من أغاليط الصوفية وترهاتهم، وفيه مع ذلك من كلام المشايخ الصوفية العارفين المستقيمين في أعمال القلوب، الموافق للكتاب والسنة، ومن غير ذلك من العبادات والأدب، ما هو موافق للكتاب والسنة، ما هو أكثر مما يردُّ منه، فلهذا اختلف فيه اجتهاد الناس وتنازعوا فيه»^(٢).

ط. ثبين سه لاحى شاره زورى تهلى - هه نديكى وتهى خوئيه تى هه نديكى له غهيره خوئيه وه ده يگوازيته وه -: «.. واستبحر في الفقه وفي أصول الفقه.. وأما أصول الدين فليس بالمستبحر...»^(٣).

(١) العقيدة الأصفهانية: (١/١٨٥).

(٢) مجموع الفتاوى (١٠/٥٥١).

(٣) العقيدة الأصفهانية: (١/١٧٠).

ههروهها ئهلى: «وقد عرفني بعض أصحابه أنه كان له عكوف على قراءة رسائل إخوان الصفا، وهذه الرسائل هي إحدى وخمسون، كل رسالة مستقلة بنفسها، وقد ظن في مؤلفها ظنون، وفي الجملة هو (يعني واضع الرسائل) رجل فيلسوف قد خاض في علوم الشرع، فمزج ما بين العلمين وحسن الفلسفة في قلوب أهل الشرع بآيات وأحاديث يذكرها عندها»^(١).

ههروهها ئهلى: «ووجدت هذا الغزالي يعول عليه (أي على ابن سينا) في أكثر ما يشير إليه في علوم الفلسفة، حتى إنه في بعض الأحيان ينقل نص كلامه من غير تغيير، وأحياناً يغيره وينقله إلى الشرعيات أكثر مما نقل ابن سينا لكونه أعلم بأسرار الشرع منه، فعلى ابن سينا ومؤلف رسائل إخوان الصفا عول الغزالي في علم الفلسفة»^(٢).

ههروهها ئهلى: «... فانظر إلى هذا كيف أفاده قراءة الهندسة وعلم الدوائر وأحكامها أن نقله إلى الشرع فأفتى به المسلمين...»^(٣).

ههروهها ئهلى: «ثم تكلم المازري في محاسن الأحياء ومذامه ومنافعه ومضاره بكلام طويل ختمه، بأن من لم يكن عنده من البسطة في العلم ما يعتصم به من غوائل هذا الكتاب، فإن قراءته لاتجوز له وإن كان فيه ما يتتفع به... قال ولولا أن علمنا أن إملأنا هذا إنما يقرؤه الخاصة ومن عنده علم يأمن به على نفسه، لم تتبع محاسن هذا الكتاب بالثناء، ولم نتعرض لذكرها،

(١) العقيدة الأصفهانية: (١/١٧٠).

(٢) العقيدة الأصفهانية: (١/١٧١).

(٣) العقيدة الأصفهانية: (١/١٧١).

ولكننا نحن أمنا من التغيير ولثلا يظن أيضا من يتعصب للرجل أنا جانبنا الإنصاف في الكلام على كتابه ويكون اعتقاده هذا فينا سببا لثلا يقبل نصيحتنا»^(١). واته: له بهر ته وهش نه ييت ته زانم ته م نوسراوه خه لكي تاييهت ته يبينن وعه وام نايبينن ته وا باسى هيچ چا كه يه كي ته و كتيبهم نه ده كرد، به لام له فريوخواردن دلنيام وههروهها بو ته وهش نه لين: ئينسافي نيه.

ي. قال قاضي الجماعة ابن حمدين: «إن بعض من يعظ ممن كان يتحلل رسم الفقه، ثم تبرأ منه شغفا بالشرعة الغزالية، والنحلة الصوفية، أنشأ كراسة تشتمل على معنى التعصب لكتاب أبي حامد إمام بدعتهم، فأين هو من شنع مناكيره، ومضاليل أساطيره المبينة للدين؟! وزعم أن هذا من علم المعاملة المفضي إلى علم المكاشفة الواقع بهم على سر الربوبية الذي لا يسفر عن قناعه، ولا يفوز باطلاعه إلا من تمطي إليه ثبج ضلالته التي رفع لهم أعلامها، وشرع أحكامها». ئيتر كو مه ليك قسه ي غه زالي ده هي نيته وه كه موچر كه به گياندا ده هي نيته^(٢).

مشتيک له فهرموده بيينه ما ولاوازه کانی ئيحيا

٣٧. هه نديکي کهم لهو حه ديسه بي بنهما وزور لاوازانهي که له

«ئيحيا» دا هاتوه:

أ. «اطلبوا العلم ولو بالصين».

(١) العقيدة الأصفهانية: (١/١٧٢).

(٢) بروانه: سير أعلام النبلاء.

ب. «حضور مجلس عالم، أفضل من صلاة ألف ركعة، وعبادة ألف مريض، وشهود ألف جنازة، فقيل: يا رسول الله، ومن قراءة القرآن، فقال ﷺ: «وهل ينفع القرآن إلا بالعلم».

ج. «لا يفقه العبد كل الفقه حتى يمقت الناس في ذات الله، وحتى يرى للقرآن وجوها كثيرة».

د. «فيحشر الممزق لأعراض الناس كلبا ضاريا، والشرة إلى أموالهم ذئبا عاديا...».

ه. «من فتنة العالم أن يكون الكلام أحب إليه من الإستماع».

و. «أن رجلا جاء رسول الله ﷺ فقال: «علمني من غرائب العلم، فقال له: ما صنعت في رأس العلم، فقال: وما رأس العلم، فقال ﷺ: هل عرفت الرب تعالى؟ قال: نعم، فما صنعت في حقه؟ قال: ما شاء الله، فقال ﷺ: هل عرفت الموت؟ قال: نعم، قال: فما أعددت له؟ قال: ما شاء الله، قال ﷺ: اذهب فَأَحْكِمَ ما هناك، ثم تعال نعلمك من غرائب العلم».

ز. «ما من آدمي إلا وله ذنوب، ولكن من كان غريزته العقل، وسجيته اليقين، لم تضره الذنوب، لأنه كلما أذنب تاب واستغفر وندم فتكفر ذنوبه، ويبقى له فضل يدخل به الجنة».

ح. «الشيخ في قومه كالنبي في أمته».

ط. «إن المسجد لينزوي من النخامة كما تنزوي الجلدة على النار».

مشتیک له بیدعه وشته پوچه کانی ئیجیا

۳۸. هه‌ندیکی کهم لهو بیدعه وشته پوچه‌کانی که موچرکه به گیاندا ده‌هینن و له ئیجیادا^(۱) هاتووه:

(۱) سه‌ره‌تا ته‌ماشای ناویشانی هه‌ندیک به‌شی کتیبه‌که‌ی بکه: «کتاب آداب السماع» و «کتاب الوجد» «کتاب ریاضة النفس» «کتاب کسر الشهوتین».

(۲) به‌شی جهاد له کتیبه‌که‌یدا نیه، که ئەمه‌ت زانی ئەوسا بزانه ناوی کتیبه‌که‌ی: زیندوکردنه‌وه‌ی زانسته دینیه‌کانه، که ئەمه‌شت زانی ئەوسا ده‌پرسم: تو بلیی جهاد دین بمرینیّ وا غه‌زالی نه‌یهیناوه!؟

(۳) هه‌روه‌ها غه‌زالی له «المفصح بالأحوال» دا ئەلّی: «سوفیه‌کان له بیداریدا فریشته‌کان و روحی په‌یامبه‌ران ده‌بینن و گوئیان له ده‌نگیان ده‌بیت و به‌لکو له‌وه زیاتریش که زمان ناتوانیّ باسی بکات!»، «إن الصوفية في يقظتهم يشاهدون الملائكة وأرواح الأنبياء، ويسمعون منهم أصواتا ويقتبسون منهم فوائد ثم يترقي الحال من مشاهدة الصورة إلى درجات يضيق عنها نطاق النطق»^(۲).

(۱) کتیبه‌کانی تریشی.

(۲) قاله ابن الجوزي في تلبیس إبليس ص ۲۰۵. وهو في كتابه المنقذ من الضلال ص ۱۷۸، ت عبد الحلیم محمود، دار الکتب الحديثة، مصر.

(۴) غزالی له «الأحياء» دا ئه لى ئه م جيهانه له وپه پرى ورده كارى
 و جوانى وړيكيدياڼه له وهه جوانتر وړيكتر ناييت، وئسله ن له ئيمكانى خوا
 نيه له وهه جوانتر بهيئيت، وه گه رنا خوا ره زيلى كردووه و دژى سه خاوه تيه،
 وسته مى كردووه و دژى داد گه ريبه. ئه وهش ده قه كه ي:

«وكل ما قسم الله تعالى بين عباده من رزق وأجل وسرور وحزن وعجز
 و قدرة وإيمان وكفر وطاعة ومعصية، فكله عدل محض لا جور فيه، وحق
 صرف لا ظلم فيه، بل هو على الترتيب الواجب الحق على ما ينبغي، وكما
 ينبغي، وبالقدر الذي ينبغي وليس في الإمكان أصلاً أحسن منه، ولا أتم منه،
 ولا أكمل، ولو كان وادخره مع القدرة ولم يتفضل بفعله لكان بخلاً يناقض
 الجود، وظلماً يناقض العدل»^(۱).

(۵) هه روه ها غزالى شتى وا ئه لى كه ئه وه ئه گه يه نى قسه كانى
 په يامبه ر سوډى نه بيټ، ئه مهش بنچينه ي ئيلحاده، ئه لى^(۲): «وحد
 الإقتصاد بين هذا الإنحلال كله، وبين جمود الحنابلة دقيق غامض لا يطلع
 عليه إلا الموفقون الذين يدركون الأمور بنور إلهي لا بالسماع، ثم إذا
 انكشفت لهم أسرار الأمور على ما هي عليه، نظروا إلى السمع والألفاظ
 الواردة فما وافق ما شاهدوه بنور اليقين قرروه، وما خالف أولوه، فأما من

(۱) الإحياء (۴/ ۲۵۸).

(۲) الإحياء (۱/ ۱۰۴).

يأخذ معرفة هذه الأمور من السمع المجرد فلا يستقر له فيها قدم ولا يتعين له موقف».

(٦) ههروهها أبو المظفر يوسف سبط ابن الجوزي له كتيبى «رياض الأفهام في مناقب أهل البيت» تهلى: «غزالى تهلى:» «عومر ههوا وثارهزوى زال بووه بهسهريدا بو تهوى خوى بييته سهروك، بويه نكولى له فهزلى عهلى كردوه».

قال: «ذكر أبو حامد في كتابه «سر العالمين وكشف ما في الدارين» فقال في حديث «من كنت مولاه فعلي مولاه» إن عمر قال لعلي: بخ، بخ، أصبحت مولى كل مؤمن ومؤمنة، قال أبو حامد: وهذا تسليم ورضى، ثم بعد هذا غلب عليه الهوى حبا للرياسة، وعقد البنود، وأمر الخلافة ونهياها، فحملهم على الخلاف فبنذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون، وسرد كثيرا من هذا الكلام الفسل الذي تزعمه الإمامية، وما أدري ما عذره في هذا؟ والظاهر أنه رجع عنه وتبع الحق، فإن الرجل من بحور العلم والله أعلم».

(٧) له «الأحياء» دا هاتوه: «خوا وهليهك له وهليهكانى خوى به تاسمان وزهويدا سورداوه، ههمو زهوى وههموو تاسمانهكانى بينيوه، بههشتى پيشان داوه وبهلكو عهرشيشى بينيوه، وله بهر دهستى خوى دايناوه وتويهتى تهى عه بده كه م داواى چى ده كهى بكه له وانهى كه بينيت!؟): «عن أبي يزيد البسطامي قال: (أدخلني [أي: الله] في الفلك الأسفل فدورني في الملكوت السفلى وأراني الأرضين وما تحتها إلى الثرى،

ثم أدخلني في الفلك العلوى فطوف بي في السموات، وأراني ما فيها من الجنان إلى العرش، أوقفني بين يديه، فقال: سلني أي شيء رأيت حتى أهبه لك؟ فقلت: يا سيدى ما رأيت شيئاً استحسنته فأسألك إياه، فقال: أنت عبدى حقاً تعبدنى لأجلى صدقاً، لأفعلن بك ولأفعلن، فذكر أشياء...»^(۱).

(۸) زه مى «حدثنا» دهكات كه بریتیه له زانستی فهرموده ناسى.

(۹) به كورتى: كۆمه لىك كاتى پىرۆز داده هيئيت له ئىسلامدا پىرۆز

نيه، يان پىرۆزىش بىت ئەو عىبادەتانهى تىدا نيه كه ئەو باسى دهكات تىيدا.

(۱۰) كۆمه لىك نوپۆز و پىرۆز داده هيئيت كه له ئىسلامدا نيه.

(۱۱) هەندىك ئايەت دىنيەت ئەلەيت ئەمە زاھىرە كەيەتى وە گەرنا

خۆى ئاواهىيە و پاشان تەفسىرىكى باتنى بۆ دەكات!

(۱۲) به كورتى: ئەلى گۆيگرتن له گۆرانى له حەوت رۆوه وه له

گۆيگرتن له قورئان به سودتر و دل جولىنەرتر و به جۆش و خرۆشتره. له بهر

درىژادرى نه بوایه قسه كانيم به درىژى بۆ ده گواستنەوه.

(۱۳) ئەلەيت قورئان و حەدىس بەدە له الكشف «كه پلەيه كه لای

سۆفیه كان و كۆمه لىك هەقىقەت دەبينن كه له راستیدا هەقىقەتى

شەیتانیە» ئەگەر رپۆکی ئەو بوو ئەوا ئیقراری بکە، ھەرچیش پپچەوانەى کەشف بوو تەئویلی بکە.

(۱۴) ئەلئى: «ھەرکەس پشت بە سمع بەستیت کە بریتیه له قورئان و حەدیس، ئەوا ھەرگیز دامەزراو و پپچەسپا و ناییت و سەقامگیر ناییت، مەگەر بیدات له الکشف».

(۱۵) له ئیبراھیمی ئەدەھەمەو دەگپرتتەو کە له راھیبیکەوہ فیرى مەعریفە بوو.

کەواتە کتیبە کە ناوی زیندوکردنەوہى زانستە دینیه کانه یان زانستى راھیبەکان؟

(۱۶) ئەلئى: ھەر بەندەیهک خوا رقى لیبت دونیای پیدەدا.

ئەلئیم: ئەى پەيامبەر داود و سولەیمان؟!

(۱۷) «له خەلۆتەگرتن تەنیابە ئەگەر نەکرا شتیک بکە سەرت، با مپشکت ساف بیت. ئیتر الله الله بکە تا کەشفت بەسەر دیت و گویت لى ئەبیت بانگ دەکریت».

(۱۸) ئەلئى: «ھەبوو له پپا و چاکان کەسیکی بە کری گرتووہ بو ئەوہى بە پپش چاوی خەلکەوہ جوینی پپیدا و قسەى پپبکات تا فیرى سەبر ببیت».

(۱۹) باسی ئەوہ ئەکات کہ «عابدہ ہیندیہ کان ئەگەر تەمبەلی بیانی گرتایە بۆ عیبادەت لەسەر یەک پی ڕادەوہستان شەو ھەتا بەیان، وھەندی لە پیاوچاکانیش لەسەر سەریان شەو تا بەیان ڕا دەوہستان».

(۲۰) «ھەندی لە پیاو چاکان بۆ ئەوہی فییری جەرەزەبی بییت لە زستاندا لە کاتی بەرزبوونەوہی شەپۆلەکاندا ئەچووہ ناو دەریا». دەی ئەمە حەرەمە.

(۲۱) ئەلی: «رۆژی ئەبو توراب بە یەکیک لە دەرویشەکانی خۆی وتوہ، ئەگەر ئەبو یەزیدت ببینیایە؟! ئەویش وتویەتی: من خوام ببینیوہ! ئەویش وتویەتی: ئەگەر ئەبو یەزیدت ببینیایە ئەوا لە ھەفتا جار ببینی خوا بۆت باشتر بوو».

(۲۲) ئەلی: «پیاوچاکان ھەیانە ئەگەر بلی خوایە قیامەت ھەلمەسینە ئەوا قیامەت ھەلناسینی!!»

(۲۳) ئەلی: لە کاتی گرتنی بەسردا لەلایەن بیباوەرانەوہ، چونەتە لای پیاوچاکیک، وتویانە: دوعا بکە با خوا ستەمکاران لەناو بدات، وتویەتی: پیاوچاکی وا ھەییە ئەگەر دوعا بکا خوا ستەمکار نەھیلت ئەمشەو ھەمویان نامینن، بەلام نایکەن! چونکە ئەوہی خوا ھەزی لینەکات ئەمانیش ھەزی لیناکەن...».

(۲۴) «یەككە ئە پیاوچاكان چل حۆرى پيشانداوه، تا سوژدهى

بردوه ودوعاى كردوه له پيش چاوى نهماوه».

ئەلیم: شەیتان بە سوژده ودوعا وبسم الله نامینیت، یان حۆرى!!؟

(۲۵) باسى شتى وا دهكات كه ئەبیّت شیخ ودهرویش وبوخوا

سولحاو بیكات له سەركزی وسەرشۆرى وى نرخی، هەرگیز ئیسلاام شتى

واى نەوتوه. تەنانەت ئەلى له سەگ سەركز تر. بۆچى بۆ ئەوهى فیرى

زەلیلی بیّت وموتەكەبەر نەبیّت.

(۲۶) ئەلى هەیانبوه له ناوچەكەى حۆرى بە پیاوچاك ناوى دەرکردوه،

جا ئەو ناویانگیه دلى تیکداوه، بۆیه رۆیشتوه دزی کردوه تا گرتویانه

ولییان داوه، ئەلى: ئەوسا دلى ئاسوده بووه وزەلیل بووه.

(۲۷) هەر وهها بۆ ئەوهى بگهیت بهو زانستهى ئەوان «سەرانی

تەسەوف» پىی گەیشتون پىویسته سەر وریش بتاشى و عابایهك پىوشیت

وتوره كهیهك بگهیتە ملت وپرى بگهى له گوێز، ئینجا برۆ مندال له دەورى

خۆت كۆبكه رهوه وبلێ: هەر كهس یه كجار لیمبدا گوێزی پیده دهه، ئیتر

ئەمه بگه له بازار ولهو شوینانهى خەلك دەتسانهوه، تا نەفست

بشكیتتوه، ئەمه ئامۆژگارى ئەبو زەیدە بۆ كابرایهك، كابر اش ئەمه

دەبیستی، ئەلى: سبحان الله، ئەویش ئەلى: سبحان الله شیركه، چونكه

تەسبیحاتى خۆت كردوه نەك خوا...!؟

سبحان الله!

(۲۸) لای غه زالی که متهرخه م ئه وه یه که گوئی له قورئان ئه بیئت
وه کو ئافرهت ئه گیرئ.

(۲۹) عیسا وتویه تی: هه رکه س فیردهوسی ئه ویت له به ههشت: با
نانی جو بخوات وله سه ر زبلدان له گه له سه گدا بخه ویت.

(۳۰) ههروه ها خوا په رستی له ترسی سزا وبه ته مای پاداشت ئه و
تو عه بدیکی باش نیت وله عه وامی.

(۳۱) خوا جل جلاله قسه ی له گه له ئین ئه دهه م کردوه.

(۳۲) ریبازی عابده کان جیاوازه له ریبازی په یامبه ران، «لقي نبي من
الأنبياء عابداً فقال له: إنكم معاشر العباد تعملون على أمر لسنا معشر الأنبياء
نعمل عليه، أنتم تعملون على الخوف والرجاء، ونحن نعمل على المحبة
والشوق».

(۳۳) داوای رزق ورپوزی کردن دژی «التوكل»ه: «ولهذا دخل جماعة
على الجنيد فقال: ماذا تطلبون؟ قالوا: نطلب الرزق، فقال: إن علمتم في أي
موضع هو فاطلبوه، قالوا: نسأل الله، قال: إن علمتم أنه ينساكم فذكروه، فقالوا:
ندخل البيت ونتوكل وننظر ما يكون، فقال: التوكل على التجربة شك، قالوا:
فما الحيلة؟ قال: ترك الحيلة».

«وقال أحمد بن عيسى الخراز: كنت في البادية فنالني جوع شديد،
فغلبتني نفسي أن أسأل الله تعالى طعاما، فقلت: ليس هذا من أفعال المتوكلين،

فطالبتني أن أسأل الله صبراً، فلما هممت بذلك سمعت هاتفاً يهتف بي ويقول:
ويزعم أنه منا قريب..

وأنا لا نضيع من أتنا * ويسألنا على الاقتار جهدا...
كأنا لا نراه ولا يرانا».

زياده‌رۆيى كردنيكى زۆر له كتيبي ئيجيا

(٣٤). زياده‌رۆيى كردنيكى زۆر له سه‌ر كتيبي «الإحياء» دا كراوه:

ته ماشاي ته‌م چيروكه بكه وئه‌وسا بزانه‌ند زياده‌رۆيى كراوه له
«الإحياء» ي غه‌زاليدا:

كه به كورتى په‌يامبه‌ر ﷺ له خه‌ودا كتيبي «الإحياء» خويئندۆته‌وه
ويه‌ك هه‌له‌ى لى نه‌ده‌ر نه‌كردوه‌ه و به چاكي زانيوه‌ه. عه‌بدولقادري
عه‌يده‌روس ته‌لى^(١):

«وذكر الياضي أيضاً أن الشيخ الإمام الكبير أبا الحسن علي بن حرزهم
الفيقيه المشهور المغربي كان بالغ في الإنكار على كتاب إحياء علوم الدين
وكان مطاعاً مسموع الكلمة، فأمر بجمع ما ظفر به من نسخ الإحياء وهم
ياحراقها في الجامع يوم الجمعة فرأى ليلة تلك الجمعة كأنه دخل الجامع فإذا
هو بالنبي ﷺ فيه ومعه أبو بكر وعمر رضي الله عنهما والإمام الغزالي قائم
بين يدي النبي؛ فلما أقبل ابن حرزهم قال الغزالي: هذا خصمي يا رسول الله

(١) وهو عبد القادر بن شيخ بن عبد الله العيدروس، وكتابه هو: «تعريف الأحياء بفضائل
الإحياء» وهو بهامش كتاب الإحياء المطبوعة.

﴿فإن كان الأمر كما زعمت ببت إلى الله، وإن كان شيئاً حصل لي من بركتك واتباع سنتك فخذ لي حقي من خصمي، ثم ناول النبي كتاب الإحياء، فتصفح النبي ﴿ورقة ورقة من أوله إلى آخره، ثم قال: والله إن هذا لشيء حسن، ثم ناوله الصديق رضي الله عنه، فنظر فيه فاستجاده. ثم قال: نعم والذي بعثك بالحق إنه لشيء حسن، ثم ناوله الفاروق عمر رضي الله عنه، فنظر فيه وأثنى عليه كما قال الصديق، فأمر النبي بتجريد الفقيه علي بن حرزهم عن القميص وأن يضرب ويحد حد المفتري، فجرد وضرب. فلما ضرب خمسة أسواط تشفع فيه الصديق رضي الله عنه وقال: يا رسول الله ﴿لعله ظن فيه خلاف سنتك فأخطأ في ظنه، فرضي الإمام الغزالي وقبل شفاعته الصديق، ثم استيقظ ابن حرزهم وأثر السياط في ظهره، وأعلم أصحابه وتاب إلى الله عن إنكاره على الإمام الغزالي واستغفر، ولكنه بقي مدة طويلة متأماً من أثر السياط وهو يتضرع إلى الله تعالى ويتشفع برسول الله ﴿إلى أن رأى النبي ﴿دخل عليه ومسح بيده الكريمة على ظهره فعوفي وشفي بإذن الله تعالى، ثم لازم مطالعة إحياء علوم الدين ففتح الله عليه ونال المعرفة بالله، وصار من أكابر المشايخ أهل العلم الباطن والظاهر رحمه الله تعالى».

ثم له كاتيكدا په يامبر ﴿خوينده واری نه بووه: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأْرَتَابِ الْمُبْطُلُونَ﴾.

پاشان چوَن نه کړیت یه که هه له ی تیدا نه دییته وه ﴿؟! کتیب هیه

بی هه له بیت؟!﴾

(۳۵). قال محمد المنتصر بالله الکتانی: «وعلي بن يوسف بن تاشفين إنما أحرق كتاب الغزالي، ومنع دخوله للمغرب، استجابة لمستشاري دولته، وكلهم من الفقهاء، وما كان يسعه غير ذلك في مجتمع كان سلفي العقيدة علي مذهب مالك، يري في مذاهب علماء الكلام بكل فرقهم: أشاعرة، وماتريدية، ومعتزلة... مذاهب أحدثت في دين الله ما لم يحدثه السلف الصالح، صحابة وتابعين وأئمة مجتهدين».

(۳۶). هۆکاره کان ئەم شتانه بوون ئەک سیاسی بوو بیّت، وهک رۆژهه لاتنسه کان وکلکه کانیا ن ئەیلین.

(۳۷) ئەمانه وجگه له مانهش وای له هه نديک!! کرد بلین: نه غه زالی حوجه تولیسه لمانه ونه کتیبه که ی زیندو کر نه وه ی زانسته دینیه کانه، به لکو زانایه که له زانایان، کتیبه که شی هه لیه که له هه لیه کانی سه رباری بونی چاکی وسود تییدا.

من ئەلیم: دروسته پیی بوتریّت حوجه تولیسه لمانه، به لام هه لیه کانی شی ببینریّت.

هه روه ها بوّت روون بوویه وه که زانایان له هه ر چوار مه زه به که وه لامی ئەو شتانه ی غه زالیان داوه ته وه، ئیتر پیویست به هیئانه وه ی شوبه ی لاواز وسست ناکات.

(۳۸). له کۆتاییدا بیگومان هه رکه سیک ئیسه لمانی ره سه نی ئەه ویّت، ئیسه لمانی له چاوگه سازگاره که یه وه ئەه وی، ئەبیّت باوه ری به پاک کردنه وه ی

ئىسلام ھەيىت لەو شتانەى تىي ئاخىنراوھ. ئىتر لە ھەركتییك ھاتىت
 لەلايەن ھەر زانايەكەوھ نوسرا بىت، ئەمەش نیشانەى گەشى مېژووی
 ئىسلامە نەك رەشى وتالى.

جا بە يارمەتى خوای مەزن بۆت پروون بوویەوھ كە ئەم كارە بە چاوی
 ويژدان وئىنسافەوھ لىي پروانى لاپەرەى رەش نىه. مەگەر كەسىك بەبى
 ئىنسافى و بە چاویلکەى رەشەوھ بيخوینیتەوھ!!؟

مه قاله ی دهیه م

**باسی ئیمامی ئه بو حه نیفه رَحْمَةُ اللَّهِ لَهُ كِتَابِي: «السنة» ی شیخ
عبدالله ی کوری ئیمامی ئه حمه د.**

ئه ئی: «که سیکی وه کو عه بدووللای کوری ئیمامی ئه حمه د خوا
ئی خوش بیټ، کتیبییکی داناوه به ناوی: «السنة» -شه ئلا داینه نایه -
۱۸۳ جنیوی تیډایه به ئیمام ئه بو حه نیفه...».

وه لآم: به کورتی وا به یارمه تی خوی نیعمه تبه خش ئه وه لآمه ی
ئاماده م کردوه ده یگوشم:

۱. پێش هه موو شتیك ئه مه بی ئینسافییه، چونکه ئه م ئوسلوبه
ئوسلوبی عیلمی نیه، ئوسلوبی زانستی وئینساف ئه وه یه باسی پوه گه ش
پروه ره شه کان بکه یت، به لآم تو ته نها باسی یه ک پرو ده که یت که لایه نه
پره شه کانه -ئه وه ش به گومانی خۆت-. ئه مه ش بی ئینسافییه! وئه وانه شی
په خنه له ئیسلام ده گرن هه ر وه ک تو ده که ن بو یه ده که ونه ناو هه لآه ی
گه وره وه .

۲. هه روه ها جه خت له سه ر ئه وه ش بکه مه وه که گومانمان له
پیشه وایه تی ئیمامی ئه بو حه نیفه رَحْمَةُ اللَّهِ نیه والحمد لله. به لآم پارێزراویش
نیه له هه لآه وه کو هه ر زانایه کی تر، هه ر له ئه بوبه کری سددیقه وه هه تا
پۆژی دوایی.

هه‌رچیش و ترا له‌م مه‌قالانه‌دا وئه‌وه‌ی لیفامرا که تانه‌یه له‌و
 پی‌شه‌وایه، ئه‌وا من له‌و فه‌مه به‌ریم، و ته‌نها له‌ پروانگه‌ی ئیلزامی
 خه‌سه‌وه هی‌نراوه‌ته‌وه، وه‌کو ئین ته‌یمیه له‌ کاتی ئیلزام‌کردنی شیعه به
 کۆمه‌لیّ بابه‌ت له‌ «المنهاج» و جگه له‌ویش، وای لیّ حالی بوون تانه له
 علی ده‌دات و واش نیه. به‌لکو له‌م جوّره‌یه که عه‌رزم‌کردن.

۳. هه‌روه‌ک چۆن گومانیشمان له‌ زانایه‌تی و پایه‌داری شیخ عبدالله ی
 کورپی ئیمام ئه‌حمده‌ نیه، که زیاتر له‌ ۲۰۰ شیخ و مامۆستای هه‌به‌وه
 ووانه‌ی به‌ ده‌یاها له‌ زاناکان و تۆته‌وه وه‌کو ئیمامی نه‌سائی و ئه‌بولقاسمی
 به‌غه‌وی و ئه‌بویه‌کری خه‌للال، وزانایان چه‌ندین ستایشیان کردوه، وه‌ه‌شتا
 هه‌زار هه‌دیسی به‌س له‌ باوکیه‌وه بیسته‌وه، بوه به‌ دادوه‌ریش. قال ابن
 المنادي: «ما زلنا نرى أكابر شیوخنا یشهدون له‌ بمعرفة الرجال وعلل الحديث
 والأسماء، والمواظبة علی الطلب». به‌لام پارێزراویش نیه له‌ هه‌له‌...

رونکردنه وهی حالی که سه کان قهیدی نیه نه گهر به هه ق بیټ

۴. ههروه ها ته بیټ ته وه بزاین رونکردنه وهی حالی تاکه کان وکومه له کان له دینی ئیسلامدا شتیکی گرنکه، چونکه دین به وه له گهرد و خهوش پاک ده بیټه وه^(۱).

جا من و ته ویش له سه ر ته م خاله کوکین، که: ته بیټ حالی که سه کان وکومه له کان رون بکریتته وه، به به لگه ی ته وهی: له سه ر مینبه ره وه باسی حالی به شیکی زوری ئومه تی ئیسلام ده کات، باسی عبدالله ده کات، باسی شوین که وتوانی سه له فی سه له ح ده کات، باسی هه له ی تاکه کان ده کات، به لکو ته بدیعی شیان ده کات، که پرسیاریشی لی بکه ی بلئی: بو باسیان ده که یت؟ ته لی: چونکه دین تی کده ده ن!! یان خراب له دین تی گه یشتون!!... هه تا دوایی، که واته هه رکه س دینی تی کدا یان خراب لی تی گه یشت... ته بیټ:

باسی بکه ین و بلین ته وه هه له یه، نه گهر له سه ر مینبه ریشه وه بیټ!
ته گهر بو خه لکی عه وامیش بیټ!

(۱) به لام ته می بیټه وه لی ره دا چون مامه له له گه ل ته وه حو کمانه دا بکه ین، به تاییه ت له سه ر که سیکی وه کو ئیمام ته بو حنیفه، که به هه ردوو شیوازه که حالی رونکرا وه ته وه ته وه ش له خاله کانی کوتاییدا نامازم پیکردوو به یارمه تی خوی گه وه.

که ئەمەت زانی، ئەوەشت بۆ روون دەبیتهوه، که ئەم کاره دیاره
 شتیکی ئیجتهدایه وله کهسیکهوه بۆ کهسیکی تر دهگۆریت: بۆ نمونه:
 م.عوسمان فلان زانای پی باش نیه، فلان کومهله خه لکی پیباش نیه، بۆیه
 لهسهر مینه بهروهه وتاریان له دژ دهدا وخه لکیان لیئاگادار دهکاتهوه!
 ههروهها ئەکری کهسیکی تر: ئەوهی ئەم بهرپزه وبوچوونه کهی پی باش
 نهییت.

کهواته چار چیه؟ چون بزاین کی ههقه؟

ئەلیم: خوا سبحانه لهوه داناتره خه لک به سهرگهردانی بهیلتیهوه،
 وچاریان بۆ دانه نییت، به لکو چاره سهری بۆ ناردون، که بریتیه له
 په یامبهران علیهم الصلاة والسلام.

وهکو خوی مهزن لهم ئایه ته پی راگه یاندوین که چی بکهین تا له
 ((خیلاف)) دا ههق بدۆزینهوه؟ وهك ئەفه رموی: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ
 اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَعِيًّا
 بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، ئەم ئایه ته زۆر گرنگه پیمان ئەلی که:

أ. په یامبهران ﷺ وکتیبه کان نیردراون بۆ لابرندی خیلاف.

ب. به لّام خيلاف هەر ئه بيّت و ئه ميّنيّت، به هۆي شوين نه كه وتني زۆر به ي خه لك بوّ په يام و په يامه يّنه ران.

ج. ئه وانهي كه له و خيلافه هه ق ده دۆزنه وه، ئه وانهن كه شويني په يام و په يامه يّنه ران ﷺ ده كه ون. كه واته: هه ق له نيو ئه و خيلافه دا له گه لّ په يامه يّنه ران و په يامه كه ياندايه.

د. ئه و هه قه ناوي رپگاي راسته «صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ» كه برتيه له رپبازي په يامبه ران ﷺ.

ه. ئه و دۆزينه وهش فەزل و مننه تي خوايه.

ده سا خوايه گيان! ئه ي په روه ردگاري جوهره ئيل و ميكا ئيل و ئيسرافيل! هه قم نيشان بدهيت و بمكه يته شوينكه وتوي، هه روه ها به م. عوسمانى و سه رجه م موسلمانان.

به لّي، جا هه ركه س به لگه ي پيبوو، كه برتيه له وه ي په يامبه ر هيناويه تي، -كه ئيمه پيي ئه لّين قورئان و حه ديس يان ئه هلي سوننه ت و جه ماعه ت يان رپبازي سه له في سائه ح، و هيچ جياواز نين-، ئه وا بيگومان له دونيا و دوارپۆژ به لگه ي هه قيتي خوي پيبه، وه گه رنا له دونيا و دوارپۆژ به لگه ي دؤراوي خوي پيبه. خوا بمان پاريزيت به و پاراستنه ي پياوچاكانى پيده پاريزيت.

جا هه ركهس له م كۆمه لانه كه سيكي ته بديع كرد ئه وه هه روا به به لاش ناروا، خوا له قيامه تدا ئه و خيلافه يه كلا ده كاته وه، ئه گهر به لگه ي پيبو ئه وه خو ش له خو ي كه به رگري له ديني خوا كرده، وه گه رنا مال ويران به خو ي كه سته مي له خه لك كرده.

به لي، يه كلا كرده وه ي ئه وه ي كي هه قه، لاي خوايه سبحانه له روژي قيامه ت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ واته: خوا سبحانه ئه و خيلافانه يه كلا ده كاته وه.

هه روه ها ئه فه رموي: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ واته: «په يامان به خشي به موسا، به لام خيلاف كه وته نيوان به ني ئيسر ايله وه، جا ئه ي په يام به ر! خوا له قيامه تدا ئه و خيلافه يه كلا ده كاته وه و قه زاو ه تي به نييان ده كات، كه كي هه قه و كي باتله؟»

بيگومان ئه مه ش بو قه ومي موسايه ﷺ له و شتانه ي كه جياوازي هه بووه له نيوانيان، هه روه ها بو قه وه مه كاني تريش، له كاري دين و ژين، له بيرو باوهر، له كرده وه، هه موو ئه وانه خوا سبحانه يه كلای ده كاته وه له روژي دواييدا.

وَهُكَو تَهْفَهْرَمُوْى: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يُقُصُّ عَلَيَّ بَيْنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ كهواته: بۆ چاره‌سه‌رى خيلافه‌كه ناردويه‌تى، به‌لام تايا هم‌موو شوينى هه‌ق كه‌وتن؟ بيگومان نه‌خير.

بۆيه سه‌رشوڤى بۆ ئه‌وه‌ى له‌ كيتاب وسوننه لاده‌دات وشوينا ريبازه لاريكان ده‌كه‌ويت.

۵. كتيبي سونه‌ى عبدالله ى كورپى ته‌حمده له‌به‌ر ئه‌وه‌ى «۱۸۳»
جنيوى به‌ ئه‌بو حه‌نيفه‌ تيدايه - له‌سه‌ر قسه‌ى خوٓت-، ئه‌لبي: شه‌للا نه‌ينوسايه! ده‌ى ته‌نها له‌ كتيبي «الاحياء» غه‌زاليدا پينج قات ئه‌وه، يانى: ۱۸۳×۵، هه‌له‌ ولادان ودرۆ وشتى پوچ وبيدعه وحه‌ديسى بيّ بنه‌ما وهتد... تيدايه، به‌لكو زياتريش!! شتى واى به‌ پياوچاكان تيدايه له‌ جنيويش خراپتره! به‌لكو - به‌ ديدى توّ بيّ جنيوى به‌خواش جل جلاله‌ تيدايه - خير ه بۆ ئه‌ميان شه‌للا نه‌ينوسايه، به‌لام بۆ ئه‌ويان شه‌للا نه‌يان سوتاندايه؟!

۶. پاشان ته‌ماشايه‌كه‌ن: له‌و «۱۸۳» جنيوه، خراپترينى ناويان به‌ نمونه ده‌هيئيته‌وه! ته‌مه‌ش بيّ ويژداني وبى ئينسافيه.

لیکۆئینه وه له و ریوایه تانهی هاتون له بارهی ئه بو حه نیفه وه

رَحْمَةُ اللَّهِ

۷. ئینجا که ته ماشای سونهی عبدالله ده کهیت، ئه و وتانهی له سه ره ئیمامی ئه بو حه نیفه ده بهیئینه وه له به شی کدا ده بهیئینه له ژیر ناو نیشانی: «ما حفظت عن أبي وغيره من المشايخ في أبي حنيفة» واته: «ئه وهی له باو کم و جگه له ویشه وه بیستومه سه باره ت به ئه بو حه نیفه وه»، و ریوایه تی ترت له شوینی تر له و کتیبه بهرچا و ناکه ویت له سه ره ئیمامی ئه بو حه نیفه مه گهر له یه ک یان دوو شوینی تر نه بی.

جا من به وردی دیراسه ی ریوایه ته کانی ئه و به شه م کرد، هه م له رووی سه حیحی و لاوازیه وه، هه م له رووی ژماره دیانه وه، هه م له رووی دووباره بوونه وه وه و ئاستی تانه دانی له ئیمامی ئه بو حه نیفه ...، ته ماشا ده که م هه موو ریوایه ته کانی به دووباره و ساغ و لاوازیه وه بریتیه له: «(۱۷۴) سه د و حه فتا و چوار ریوایه ت. ئه مه ش به پیی سی نوسخه ی ئه و کتیبه:

یه که میان: ئه و نوسخه یه ی که «د. محمد بن سعد القحطاني» ته حقیقی کردوه، «دار ابن القیم» که له لاپه ره «(۱۸۰)» وه ری ک ده ست پی ده کات وله لاپه ره «(۲۲۹)» کۆتایی پی دیت.

دووه میان: ئەو نوسخەییەى كە «أبو مالك الرياشي» تە حقیقی كردووه، «مكتبة الإمام البخاري» كە لە لاپەرە «(۱۰۸)» هوه رێك دەست پێدەكات و لە لاپەرە «(۲۲۷)» كۆتایی پێدیت.

سێیە میان: ئەو نوسخەییەى كە لە «المكتبة الشاملة» هەیه.

هەموو ئەم نوسخانە هەمان ئەو ژمارەیه كە باسم كرد.

دەى كە وابو ئە گەر هەر رپوایەتێك جنيۆيک بيت - كە وا نيه -، وهه مويشى سه حیح بيت - كە وا نيه -، وهه مويشى له سههه ر ئەبو حەنیفە بيت - كە وا نيه -، ئەوا ئە كاتە: ۱۷۴ سەد و حەفتا و چوار جنيۆ! نەك «(۱۸۳)»

۸. لەم ۱۷۴ سەد و حەفتا و چوار رپوایەتە كە لەو بەشەدا هاتووه، - كە وتمان جگە لەو بەشە ناوی ئیمامی ئەبو حەنیفە ناهيئيّت يەك دوو جارێك نەبی -، نزیکەى ۸۰ هەشتا رپوایەتی لاوازه.

۹. لەم ۱۷۴ سەد و حەفتا و چوار رپوایەتە، ئەوهم جیا کردووه كە بە جنيۆ ليك دەدریتهوه، تەنها ۲۷ بيست و حەوت رپوایەتی مایهوه!! لەو ۲۷ بيست و حەوتەش لاوازه کانم جیا کردووه، تەنها ۱۳ رپوایەتی ساغی مایهوه!

۱۰. ئەمە بيچگە لە رپوایەتی يەكەمی ئەو بەشە كە دەكریّت بە ستایشی ئەبو حەنیفە ليك بدریتهوه زیاتر.

۱۱. ئەمە بېجگە لە چەند رېوايەتتەك لەو بەشە كە باسى ئەبو
 حەنەفە ناكات.

۱۲. ئەمە بېجگە لە رېوايەتە دووبارە بوەكان، جارى وا ھەيە نزيكەى
 دە رېوايەت يەك پستەيە و دووبارە دەبیتەو، بەلام ھەر رېوايەتتەك لە
 رېگايە كەوہيە و ھەر رېوايەتتەك لە يەككەك لە پيشينەوہيە.

۱۳. ئەمە بېجگە لەوہى رېوايەتەكان ئەگەر بە ھەمان پستەش
 دووبارە نەبنەو، بەلام بە ناوەرۆك زۆرئىكى دووبارەيە، من لە ژئير ۱۳
 ناوئيشان - بە يارمەتى خواى گەرە - توانىم ۱۴۲ رېوايەت - لە كووى
 ۱۷۴ رېوايەت - كوۆ بکە مەوہ. ناوئيشانە كانئيش بوؤ نمونە يە كئىكان:
 تۆمە تباركردنى بە ئيرجا و باوہر بوون بە خروج، تۆمە تباركردنى بە
 عەقيدەى جەھمىيەكان و... ھتد.

۱۴. ئەگەر بئىي: كە لاوازە بوؤ دەبھيتت؟! منئيش ئەلئيم: ئەمە يان
 نەزانينە، يان ئەو پەرى دەمارگيرى و كوئير بوونە بوؤ ئىمامى ئەبو حەنەفە
 رەھمەتى خواى لئبئيت! ئەگەر نا ئەى بوؤ باسى ئەو ھەموو رېوايەت
 و فەرمودە لاواز و ھەلبەستراوانە ناكەى كە بەشىكى گەرەى توراسى
 ئىسلامى داگير كردو، و بە نئشانەى ناشيرينى مئژووى ئىسلام
 نا بھينتەوہ كە جوئنى بەوہ تئدايە تۆ خوشتەوى، ھەر لە چوار خەلئفە كە
 و باقى ھاوہ لآنەوہ تئيدايە، بەلكو بە پەيامبەرئانش! ھەموئيشى دراوہتە

پالئی په یامبهره وه و به ناوی ته وه وه و تراوه ﷺ، خو قایل ټیمامی ته بو

حنیفه ره حمه تی خوی لیبت له هه مو ته وانه به پریز تر بیت!؟

سه باره ت به هوکاری ریوایه تکر دنی حه دیسی لاواز وه له بستر او، ته وه

کومه لیک خاله ټیستا بواری شیکردنه وه ایمان نیه .

۱۵ . پاشان دیم وئه لیم قوربان ((تم قسانه له قازانجی کییه؟ ته چیته

گیرفانی کی؟)) مینبهر که ی جی باسکردنی ته و جوړه شتانه یه!؟

به لئی به پریزان: وا له سهر مینبهره وه و بو ته و خه لکه که له هه مو

جوړیکی تی دایه، تم و تاربیته ته لئی - ټیتر ناگای له خو یه تی یان نا! -:

زانا کافان به یه کتر قسه یان کردوه، چوار مه زه به که قسه یان به یه کتر

کردوه و روحی یه کتر قه بوولکردنیان نه بووه، وه ندیک نمونه ی زور خراپیش

ده هیئت ته وه

توخوا و تاربیته دل سوژ شتی وا ده کات! پیای دانا ده رگای له م

جوړه ده کاته وه؟! اللهم مه گهر که سیك بیه وی: به دین له دین بدا! یان

که سیك نه زانی چی ته کا!! و أحلاهما مر .

۱۶ . وا دابنی تم قسانه هه قن، ټایا چ ژیریك، به دروستی ده زانی

قسه ی وا له سهر مینبهره وه بکری!؟

۱۷ . دیسانه وه بگهرین به پریزان . بزنان له شیعه کان زیاتر، کی تم

تانه یه له ته هلی سوننه ده دات!؟

ئای چەند عەیبە بییت بە زمانحال ووتەبێژی شیعه لە تانەدان لە

ئەهلی سوننە، لە کاتی کدا پۆشاکی ئەهلی سوننە تیشیت پۆشی بییت؟!

۱۸. باشە چ جیاوازیەك هەیه لە نیوان ئەو كە هەلەیه كی لە كۆمەلێ

موسلمان بینیوه، وهاتوه باسیان دەكات، وپیان ئەلێ: مورجیئە، پپیان ئەلێ: خەوارج.

چ جیاوازیەك لە نیوان ئەو وپیشەوا عبدالله ی كورپی ئیمام ئەحمەد

هەیه -بە دیدی تۆ-، كە كۆمەلێ ریوایەتی پینگەیشتوووە لەسەر هەلەکانی

ئیمامی ئەبو حەنیفە وهاتوووە لە کتیبێکدا نەك لەسەر مینبەرەووە باسی کردوووە!؟

لەو کتیبە ئەگێرپتەووە كە بە ئەبو حەنیفە وتراووە مورجیئە، ئەهی خو

ئوممەتی ئیسلام كۆكە لەسەر ئەو شتە.

بەلام تۆ بە كۆمەلێکی زۆری موسلمانان و حەنبەلیەکان ئەلێی

مورجیئە، تەنها تۆ و جەماعەتەكەت و هاویرانتان شتی وا ئەلێن و هەموو

ئوممەت وا نالێن.

پپیان ئەلێی: خەوارج!! لەو کتیبەیی عبدالله بە ئەبو حەنیفە نەوتراووە

خەوارج!!

ئەمەش دژ بەیەکیەکی تری تۆیە، لەو چەندین دژ بەیەکیەت كە لە

وتاریکی چارەکیدایتی كەوتوی!! لەولاووە زەمدەكەیی لەسەر کاری، كەچی

خوتیش تیی ده‌که‌وی، ئەمەش إن شاء الله ناویشانی بەشیکی ئەم
 مه‌قالانەمانە: «دژ بەیەکیەکانی (التناقضات) م.عوسمان».

لا تَنَّهُ عَنْ خُلُقٍ وَتَأْتِي مِثْلَهُ عَارٌ عَلَيْكَ إِذَا فَعَلْتَ عَظِيمٌ
 عەیب نیە نەهی لە کاری بکەیت کەچی خۆشت برۆیت ئەنجامی بەدەیت

۱۹. هەروەها ئەبێت ئەو بەزانی کە لە سەرەتاوە ئەم جوۆره قسانە
 دەگێردرانەو: لە وه‌کیعه‌وه، لە سه‌وریه‌وه، وله‌ فلان وفلان‌ه‌وه، له‌سه‌ر
 ئیمام ئەبوحنەیفه. بەلام دواي ئەو سەردەمانە، وه‌کو ئیمامی ته‌حاوی
 ئەلی: یه‌کده‌نگ بوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ئەو شتانە نه‌گێرناه‌وه له‌ خێر زیاتر
 نه‌بیت، به‌ تاییه‌ت دواي سه‌ده‌ی چوار وله‌وه‌ودوا.

۲۰. «خاوه‌ن عه‌قله‌کان، خاوه‌ن تیگه‌یشتنه‌کان، ژیر ووردکاره‌کان،
 ئەم شتانە ئەبێچنه‌وه ونايگێرناه‌وه»، به‌لگه‌ی ئەوه‌ش ته‌ماشای ده‌که‌یت
 هه‌موو خه‌لك ته‌نانه‌ت كوومه‌لێکی زۆر له‌ مه‌لا ومامۆستاكانیش - که‌ من
 ورده‌ راپرسیه‌کم کرد - ئەو شتانەیان نه‌بیستوه، که‌واته‌ ه‌ی ئەوه‌یه‌ زانیان
 مراندویانه. ته‌نانه‌ت خودی م.عوسمانیش ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات که‌ ئەم
 مه‌سه‌لانه‌ خه‌لك نایزان و نه‌یان بیستوه.

به‌لام ئەم کاکه‌یه‌ نایه‌وی! و به‌م کاره‌ی زانیان رازی نیه‌، به‌لکو هه‌ر
 ئەیه‌وی به‌ زۆر زیندوی بکاته‌وه و به‌و خه‌لکه‌ بلێ ها سه‌یری ئیسلام بکه‌ن
 چۆن به‌ر ده‌بنه‌ گیانی یه‌کتر!؟

خۆ ئەگەر ئەلپى ئەو شەيخ موقبىلە زىندوى كردۆتەو، لە وەلامتدا ئەلپم:

أ. ئەو كردى تۆ بۆ كردت؟! ئەو هەلە بو، ئەى تۆ چى؟

ب. لاى هەمو ژيرىك زانراو ئەوەى لە كتيب دەوتریت لەسەر مینبەرەو نواترى.

ج. شەيخ موقبىل كتيبەكەى بە سەنەدەو نوسيوەتەو، كەواتە بۆ تايبەتەكان نوسراو وەگەرنا عەوام چ لە سەنەد دەزانیت؟! بەلام تۆ بەزۆرى بۆ عەوامى دەگىریتەو.

د. شەيخ موقبل هەلەش بىت پيشىنى هەيە لەسەر ئەو كارەى، پيشىنى وا كە بە راي من وتۆش ئىمان، بەلام تۆ كى پيشىنتە لەم كارە، اللهم مەگەر شيعە رافزىەكان!! كە لەسەر مینبەرەو دىي باسى حەسودى بە يەكتە بردن وقسە بە يەكتە وتنى نىوان زانايان دەكەيت، وەهەبەت وسام وگەرەبىيان دەشكىنيت لە دللى خەلكدا، كە ئەمە ئيشى بىدينەكانە: ئەدەن لە زانا ومامۆستا وپرمزەكان لەلاى جەهورى موسلمانان، تا پرمزەكان بجن، ئىتر كە زانا وپرمزەكان كەوتن دىنیش دەكەويت!!

۲۱. ديسانەو ناليت ئەو جوينانە! قسەى عبداللە خوئى نيه وەهەموى

لە پيشىنانەو بە سەنەدەو دەگىریتەو.

تاوان ئەوان دەيكەن وئەم دەبىت باجەكەى بدات!؟

غیري جني وأنا المعاقب فيكم فکأنني سبابة المتندم
 کهواته ئەه ی بۆ ئەیلکینیت به عبدالله هوه؟ چ مه بهستیکی له
 پشته وهیه؟ یاخوا بۆ لیدانی حهنبه لیه کان و مالکیه کان و ئەهلی حه دیس
 نه بیّت، که توندن له سه ر سوننه ت.

واش دیاره ئەو توندیه زۆری بۆ هیناوه. چونکه کتیبه که ی غه زالی -
 که باسی ده کات- به زۆری مالکیه کان سوتاندیان، ته به ری - که باسی
 ده کات- حهنبه لیه کان توشی میحنه تیان کرد، ئەبو حه نیفه - که باسی
 ده کات- کۆمه لێک له ئەهلی حه دیس قسه یان له سه ر کرد.

۲۲. باشه ده پرسم: خیره ئەو ئیما مانه که ریوایه تمان بۆ بکه ن باسی
 نوێژ و رۆژ و زه کات و هتد... بکه ن، سه نه ده کانی سه حیحه و وهرده گیرین،
 به لّام باسی ئەبو حه نیفه بیّت نه خیر لاوازه و وهرناگیری؟!؟^(۱)

بۆچی قسه به ئیما می ئەبو حه نیفه کرا له لایه ن هه ندیکه وه

۲۳. دیسانه وه نالی: بۆ، و به هۆی چیه وه له لایه ن کۆمه لێک له
 زانایانی پیشینه وه و به ئیما می ئەبو حه نیفه ره حمه تی خوای لیبی
 و تراوه؟!؟

(۱) پروانه خالی «۲».

سەرەتا من نكولى ناكەم كۆمەلئىك لەو قسانەى پيشينان سەبارەت بە ئەبو حەنەيفە و تراوہ سنور بەزاندى تىدايە^(۱) بەلام ئىجتەھادىيان كرده و پاداقت دەدرينەوہ إن شاء الله لەسەر ئەو ئىجتەھادەيان كە بۆ دىن وتويانە نەك بۆ نەفسى خۆيان، بە بەلگەى ئەوہى ئەگەر يەك و دوو كەس بوايە، دەموت: «كلام الأقران يطوى ولا يروى» بۆيە ناكرى ھەر ھەمويان لەبەر نەفسيان بوويىت، لە كاتىكدا زۆربەيان ئەگەر نەلئىم ھەموان، ئىمامەكانى ئەم دىنەن! ھەر وہا سەرمەشقن لە عىبادەت و خواناسى و دونيا نەويستى. بۆيە ئىجتەھادىيان كرد و مأجورن إن شاء الله.

بۆ سنور بەزاندى ھەندىكىشيان، وەلامىكى تىروتەسەلت بە يارمەتى خواى گەورە - لە خالەكانى كۆتايى بەرچا و دەكەويىت.

جا من لەم بارەوہ تەنھا و تەيەكى ئىبن عەبدولبەرى مالكى دەھىنمەوہ چونكە ئەوترى ئىبن عبدالبر لە ھەموى بە ويژدانتر قسەى كردووە لەسەر ئەم بابەتە، ئەمەش كورتە و مەغزاكەيەتى:

زۆرىكى زانايان لەبەر خاترى جەنابى پەيامبەر ﷺ و حەدىسە پىرۆزەكانى، قسەيان بە ئىمامى ئەبو حەنەيفە كردووە، چونكە پىيان وا بوو ئەبو حەنەيفە حەدىس دژى بۆچوونى ئەو بوويىت رەدى كردۆتەوہ، بۆ

(۱) على حد تعبير ابن عبدالبر.

نونه ته لاین: وتویانه ته بو حه نیفه وا مه لئ! چونکه په یامبه ر ﷺ وا
ته فهر موی! وتویه تی: تم حه دیسه خورافاتا! (۱).

یان لیوه ی ته گیر نه وه: وتویه تی: ته گهر په یامبه ر ﷺ منی بینیا یه،
ئیشی به زۆر یك له بوچوونه کانم ده کرد (۲).

به کورتی: پیان وابوه را و دید وبوچوونی خو ی پیش حه دیس خستوه،
ته مهش ده رگای شهر و خراپه له خه لك ده کاته وه. جا دینیش بو
ئیشی پیکردن هاتووه نه ک بدریت له ته رازوی بوچوونه کان، جا بوچوونی
که سه کانیش جیاوازه، وله که سی که وه بو که سی کی تر ده گۆریت، ته وسا
دین ته بیته یاری به دهستی خه لکه وه. ئیتر له و پیناوه دا ته کری
سنوریشیان به زان دبی و زیاده پریشیان کردیت.

ئیر له بهر ته وه بیته که تم زیاتر له وان هی پیش خو ی «قیاس و رای»
به کار هی ناوه، که کهس ته وه نده ی تم بوچوونی خو ی به کار نه هی ناوه، یان
که متر سه ری به حه دیسدا کردوه و که متر سه ری له حه دیس ده رچوه، یان

(۱) وه لآمی خیرای من بو ته مه، ته وه یه: تیمامی ته بوو حه نیفه ی پیی وا نه بووه حه دیس
بیته وسابت بو بیته، وه گه رنا لی ناوه شیته وه، پیی و بیته حه دیسی سه حیح بیته، ورده دیشی
بکاته وه، به لکو پیی وا بووه ناکری شتی وای فهر مو بیته.

(۲) ته مهش له گه ل دنیا نه ویستی و ته قوا و خواناسی ته بو حه نیفه رَحْمَةُ اللَّهِ نَاكُو نَجِيْتْ به راستی،

بو یه پرواناکه م سه حیح بیته.

پیّم باشه یان زۆر به کارهیناوه، یان پیچه وانهی سه له فی سآله حی زۆر کردوو ه.. الله أعلم.

ئه وهش دهقه كه به تى: «وأفرط أصحاب الحديث في ذم أبي حنيفة رحمه الله، وتجاوزوا الحد في ذلك، والسبب الموجب لذلك عندهم: إدخاله الرأي والقياس علي الآثار واعتبارهما، وأكثر أهل العلم يقولون: إذا صح الأثر من جهة الإسناد بطل القياس والنظر، وكان رده لما رد من الأحاديث بتأويل محتمل، وكثير منه قد تقدمه إليه غيره وتابعه عليه مثله ممن قال بالرأي، وجل ما يوجد له من ذلك ما كان منه اتباعا لأهل بلده كإبراهيم النخعي وأصحاب ابن مسعود، إلا أنه أغرق وأفراط في تنزيل النوازل هو وأصحابه، والجواب فيها برأيهم واستحسانهم، فيأتي منهم من ذلك خلاف كثير للسلف وشنع هي عند مخالفهم بدع، وما أعلم أحدا من أهل العلم إلا وله تأويل في آية أو مذهب في سنة، رد من أجل ذلك المذهب بسنة أخرى بتأويل سائغ أو ادعاء نسخ، إلا أن لأبي حنيفة من ذلك كثيرا وهو يوجد لغيره قليلا».

توره بوون بۆ له و ئيمام تر دادگه رانه تره

٢٤. ههروهها ئه ئيّم: كه كه سيك بۆ ئيمام ئه بو حه نيفه توره ئه بيّت و پيّي ناخۆشه قسه ي پيده كرّيّت، ئه بيّ ئه وهش بزانيّت كه عبدالله ي كوري ئيمام ئه حمه د و خه تيبي به غدادى و ئيبين ئه بي شه يبه وشيخ موقبيل وجگه له وانيش، له بهر ئه وه موو ئيمامه توره بونه كه تانه يان له ئيمام ئه بو حه نيفه داوه، كه زۆريك له و ئيمامانه له ئه بو حه نيفه ئيمامتر وزانتر

وگه وره تر وله پيشتر وبه ته منترن، وهه شيانه هاوشانيه تي. كه واته ته گهر
ئيمه ئيمامه كانان به راستي خوش ئه وي، ئه وا ئه بيت ههردوو ئه وانسه مان
خوش بووي كه به ههق بهرگري لهو زانايانه ده كه ن.

۲۵. ههروهها بيت ئه ليم: بو په يامبه ر ﷺ وحه ديسه كاني بو توره

نابي؟!

جاريكيان! ماموستايه كي! ميسري له كه نالي ته لجه زي ره، ئافره تيك
ته له فوني بو كردوه وگله يي ليكردوه له سه ره ئه وه ي قسه ي به
ماموستايه كي! تر كردوه به ناوي ((عه مر خالد)). ئه ويش وتي: من بويه
قسه م پيوت، چونكه قسه ي به په يامبه ر ﷺ كردوه، وبه په يامبه ري
خواي ﷺ وتوه: فه شه لي هي ناوه، بويه له بهر په يامبه ر ﷺ توره بوم
وقسه م پيكره. پاشان وتويه تي: تو بو عه مر خالد توره ئه بي، به لام بو
په يامبه ر ﷺ بو توره نابي؟!

جا منيش هه مان شت به تو ئه ليم.

من پيشه وا وئيمامي ئومه تي ئيسلام: ئيمامي ئه بو حه نيغه ناشوبه يئم
به كه سيكي وهك عه مر خالد وبه لكو له به راوديشدا نين، به لام «المثل
يضر ولا يقاس عليه» نمونه ده هي نري ته وه، به لام قياسي له سه ر ناكري ت،
وهك لاي ژيره كان زانراوه^(۱).

(۱) بروانه خالي ژماره «۲».

۲۶. پاشان تو خۆت تهلّی: قهیدی چیه تهللی خۆی ههلّی زانایان

رون بکه نه وه، دهی مادام وایه، الحمد لله عبدالله تهللی تهلّیه إن شاء الله،
تهلّیه له خالّه کانی داهاتودا نایان تهلّیم تهللی تهلّیه إن شاء الله.
تیتر که وابو تهلّیه چ نهنگیه کی تیلّیه؟!

ناوهڕۆکی کتیبی: «الرد علی الجهمیه»

۲۷. ههروهها تهماشای ناو وناوهڕۆکی کتیبه کهی عبدالله بکه:

کتیبه کهی که ناوی: «الرد علی الجهمیه»یه، باسی جههمیه کان
ومورجیه ده کات، وله بهر تهلّی ههلّی ریوایهت ههلّیه له سه ر
رێکبونی بۆچوونی پیشه واه تهلّیه له گهلّ جههمیه کان بۆیه باسیان
ده کات^(۱):

سه رهتا بهو ریوایه تانه دهست پیلّیه کات: که قورئان مه خلوق نیه
وتهلّیه بلّی مه خلوقه حوکمی چیه؟ پاشان باسی نامه کهی تیمامی تهلّیه
ده کات که بۆ خهلّیه المتوکل ناردوویهتی، که تهلّیهت وحه دیس ووتهلّیه
پیشیانی تیلّیه له سه ر تهلّیه قورئان مه خلوق نیه، تیلّیه دیتته سه ر باسی
اللفظ، تیلّیه باسی بیشری مه ریسسی وجهمی کوری سه فوان ده کات

(۱) «تیمام تهلّیه لای تیمه سابت نه بووه که جهمی بو بیت» وهک دوایی بهرچاوت

ورپوایه ته کان له سهريان ده هیښیته وه، ټینجا باسی نکولې کردن ده کات له سیفته تی «الکلام»، ټینجا باسی «الواقفة» کان ده کات، ټینجا دیته سهر باسی ټهو وتانهی سه له ف که له سهر ټهو حنیفه وتویانه. ټینجا دیته سهر باسی مه سه له ی «الرؤیة»، ټینجا باسی هه ندیک سیفاتی تر ده کات وپاشان دیته وه سهر «الجهمیة»، ټینجا دیته سهر مه سه له ی «الکرسی»، ټینجا دیته سهر باسی ټیمان وو له لامدانه وه ی مورچیته، ټینجا باسی قه ده ریه کان وقهزا وقه دهر ده کات، ټینجا باسی ده ججال ده کات، ټینجا باسی کو مه لیک سیفاتی تر ده کات له قورئان و حه دیس که ره ددی جه همیه ده داته وه، ټینجا باسی خیلافه تی چوار خه لیفه که ده کات وو له لامی شیعه رافزیه کان ده داته وه، ټینجا دیته سهر باسی سزای گوړ و ټینجا دیته سهر باسی خه وارج.

ټهو که سانه ی قسه یان له سهر پیښه وا ټه بو حه نیفه کرده

۲۸. ټه گهر ټهو قسه یان عبدالله یان حه ز ټه که ی بللی ټهو «رپوایه تکریدن» هی عبدالله، نیشانه ی ره شی وتالی میژووی ټیسلام بی، ټهوا با قسه ورپوایه تکریدن گیرانه وه کانی ټهم پیاوانه ش نیشانه ی ره شی وتالی میژووی ټیسلام بن که هه مویان قسه یان له سهر ټهو حنیفه هه یه یان لیبانه وه گیر دراوه ته وه، زوړیکیان له ټیمامی ټهو حنیفه ټیماتر وپیښه نگر وزاناترن:

- په‌قه‌به‌ی کورپی مه‌سقه‌له (وه‌فات‌کردن: ۱۲۹ ک)، که وه‌سف ده‌کری به: ئیمام، عالم، سيقه. وله رجالی «الجماعة»^(۱). به‌لام ئیبن ماجه له التفسیر لیوهی ده‌گیړتته‌وه.
- وموغیره‌ی کورپی میقسه‌م (وه‌فات: ده‌وری ۱۳۳ بو ۱۳۶ ک)، ئیمام، عه‌للأمة، سيقه، فقیه، له رجالی «الجماعة»^(۱).
- وعه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌ونی موزه‌نی (۶۶ - ۱۵۰ ک)، ئیمام، سه‌رمه‌شق، زانای به‌سره، حافز^(۲)، قال هشام بن حسان: لم تر عینای مثله، وقال الأوزاعي: إذا مات ابن عون وسفيان استوى الناس. له رجالی «الجماعة»^(۱).
- وقه‌یسی کورپی په‌بیع (له‌ دایک بوون: ده‌وری ۶۰ - وه‌فات‌کردن: ده‌وری ۱۶۰ وقسور)، ئیمام، حافز.
- وئه‌یوبی سه‌ختیانی (۶۶ - ۱۳۱ ک). ئیمام، عابد، حافز، گه‌وره‌ی فه‌قیهه‌کان.. قال شعبة: ما رأيت مثله. له رجالی «الجماعة»^(۱).

(۱) واته: هه‌ر شه‌ش ئیمامه‌که: بوخاری، وموسلم، وئه‌بوداود، وتورمزى، ونه‌سائی، وئیین ماجه، حه‌دیسیان لیوه‌ گيړاوه‌ته‌وه، لای زانایان پیی نه‌وتری رجال مسلم بو نمونه رجال البخاری.. هتد.

(۲) حافز نازناوی فه‌رموده‌ناسیکه‌ نه‌وه‌ی ده‌یزانی له حه‌دیس وپیوانی زۆرتره له‌وه‌ی نایزانیته.

- وٲه عمه ش سوله یمانی کوری مهران (۶۱ - ۱۴۷ یان ۱۴۸ ک)، ٲیمام، سیقہ، شیخ الإسلام، شیخی فرموده ناسه کان، المقریء، أحد الأعلام. له رجالی «الجماعة» یه.
- وشه ریکی کوری عه بدوللای نه خه عی (وه فاتکرن: ۱۷۷ یان ۱۷۸ ک)، عه للامه، حافز، قازی بووه، أحد الأعلام. له رجالی «الجماعة» یه. به لام بوخاری به ته علیق.
- وشوعبه ی کوری حه جاج (۸۲ - ۱۶۰ ک)، ٲیمام، حافز، خواپه رست، ٲه میری ٲیمانداران له حه دیس، زانا وشیخی خه لکی به سره، له رجالی «الجماعة» یه.
- وٲه وزاعی (۸۸ - ۱۵۷ ک)، شیخ الإسلام، حافز، دونیانه ویست، فه قیه، که هه موو موسلمانان کوکن له سه ر ٲیمامه تی. له رجالی «الجماعة» یه.
- سه عیدی کوری عبدالعزیزی ته ننوخی (۹۰ - ۱۶۷ ک)، ٲیمام، سه رمه شق، وموفتی وزانای دیمه شق، هاوشانی ٲه وزاعی له رجالی «الجماعة» یه، به لام بوخاری له «الأدب المفرد».
- وحه محادی کوری سه له مه ی به سری (دهوری سالی ۹۱ - ۱۶۷ ک)، ٲیشه وا وسه رمه شق، شیخ الإسلام، عابد، ٲه گهر ٲیٲ بگوتبایه سبه ی

دهمريت له وه زياترى نه بوو بيكا، أحد الأعلام له رجالي «الجماعة» يه. به لّام بوخارى به ته عليق.

• وټه بو عوانه ي واسيتي (۹۰ وقسور - ۱۷۵ يان ۱۷۶ ك)،

ټيمام، حافر، فه رموده ناسي به سره، له رجالي «الجماعة» يه..

• وټيمامي مالكي كوري ټه نه س (۹۳ - ۱۷۹ ك). ناساندني

ناوي، له رجالي «الجماعة» يه.

• وسوفياني سه وري (۹۷ - ۱۶۱ ك)، حافر، شيخ الإسلام،

ټيمامي حافزه كان، گه وره ي عالمه عامله كاني سه رده مي خو ي،

دونيانه ويست، مجتهد. قال ابن المبارك: ما كتبت عن أفضل منه، وقال ورقاء:

لم ير سفيان مثل نفسه، له رجالي «الجماعة» يه.

• وحه عمادي كوري زه يدي ټه زدي (۹۸ - ۱۷۹ ك)، ټيمام، فه قي ه،

عه للامه، حافر، فه رموده ناسي سه رده مي خو ي، أحد الأعلام. قال ابن

مهدي: ما رأيت أحدا لم يكن يكتب أحفظ منه، له رجالي «الجماعة» يه^(۱).

• وحه سه نني كوري صالح ي كوري حه ي هه مداني (۱۰۰ - ۱۶۹

ك)، يه كي يكه له پيشه واياني ټيسلام، فه قي ه، دوونيا نه ويست، كه ټه بو

(۱) كه ټه ناوانه ده خو ينه وه هه قي خو تانه بلين: خوا سه به بكاره كه بگري ت. ټه گه رنا خوا

نوعه‌ییم ئەلی: ئە ۸۰۰ فەرمودە ناسەووە هەدیسم نوسیوەتەووە ئەم باشتزینیان بوو.

- وئەبو بەکرە کورپی عەبیاش (۹۵ یان ۹۶ یان ۱۰۰ - ۱۹۲ یان ۱۹۳ یان ۱۹۴ ک)، المقری، فقیه، شیخ الإسلام، بقیة الأعلام، عابد.
- وعبالوارث ی کورپی سەعیدی عەنبەری (۱۰۲ - ۱۸۰ ک)، ئیمام، حافز، المقری، له رجالی «الجماعة» یه.
- ویه‌حیای کورپی حەمزە ی حەدرەمی (۱۰۳ - ۱۸۳ ک)، ئیمامی گەرە، زانایە زانایە، دادوەر بوو له دیمەشق. له رجالی «الجماعة» یه.
- وئەبو موعاویە ی سەلەمی هوشەمی کورپی بەشیر (۱۰۴ - ۱۸۳ ک)، له گەرە ی ئەتباعی تابەینە، ئیمام، شیخ الإسلام، فەرمودەناس و حافزی بەغداد. له رجالی «الجماعة» یه.
- وسوفیانی کورپی عویەینە (۱۰۷ - ۱۹۸ ک)، ئیمامی گەرە، فەقیه، حافزی سەرەمی خۆی، شیخ الإسلام. له رجالی «الجماعة» یه.
- ویشیری کورپی موفەد دەل (دەوری ۱۰۷ - ۱۸۶ یان ۱۸۷)، ئیمام، حافز، عابد. له رجالی «الجماعة» یه.
- وئەبو ئیسحاقی فەزاری (دەوری ۱۰۸ - ۱۸۵ یان ۱۸۶ یان ۱۸۸ ک)، ئیمامی گەرە، حافز، شیخ الإسلام، تیکۆشەر.

- وٲه بو يوسف قوتاييه ناسراوه كهى ئيمام ٲه بو حنيفه يه عقوبى كورى ئيبراهيم (۱۱۳ - ۱۸۲ ك)، ئيمام، مجتهد، عدللامه، فهرموده ناس، ٲه لئين يه كه م كهس بووه پيى و تراوه قاضي القضاة.
- وسوله يمانى كورى حبيبان (۱۱۴ - ۱۸۹ يان ۱۹۰ ك)، ئيمام، حافظ. له رجالى «الجماعة» يه.
- وعبداللهى كورى نومه يرى هه مدانى (هه مدان قه بيله يه به لام هه مه زان شاره) (۱۱۵ - ۱۹۹ ك)، حافظ، ئيمام، سيقه، له رجالى «الجماعة» يه..
- وفهدلى كورى موساى سينانى (۱۱۵ - ۱۹۲ ك)، ئيمام، حافظ، له رجالى «الجماعة» يه.
- وحه فسى كورى غياس (۱۱۷ - ۱۹۴ يان ۱۹۵ ك)، ئيمام، حافظ، عدللامه، سيقه، فه قيه، قازى بووه. له رجالى «الجماعة» يه.
- عبداللهى كورى موبارهك (۱۱۸ - ۱۸۱ ك)، ئيمام، شيخ الإسلام، زاناي زه مانى خوئى، پيشه واي ته قواكارانى سه رده مى خوئى، حافظ، شيخي خوراسانيه كان، فه قيه، سه خى، تي كو شه ر، هه مو تاكاره جوانه كانى تي دا كو بو وه وه، أحد الأعلام، له رجالى «الجماعة» يه.
- وموعازى كورى موعازى عنه به رى (۱۱۹ - ۱۹۶ ك)، ئيمام، حافظ، إليه المنتهى في الثبت بالبصرة، قازى بووه.

• وٲه بو عبدالرحمن ى موقرى ء (دهورى ۱۲۰ - ۲۱۳ ك)، ئىمام، زانا، حافز، المقريء، شىخى حەرمەم، شىخى بوخاريە، لہ رجالى «الجماعة» يه.

• ويە حىاي كورى سەعيدى كورى قەتتان (۱۲۰ - ۱۹۸ ك)، ئىمامى گەورە، ئەمىرى ئىمانداران لہ حەدىس، حافز، سەرمەشق، پىشەوا لہ زانست وكردهوه، ئىمامى سەردەمى خوى. قال أحمد: ما رأيت مثله. لہ رجالى «الجماعة» يه.

• وعبداللہ ى كورى ئىدرىس (۱۲۰ - ۱۹۲ ك)، ئىمام، حافز، المقريء، سەرمەشق، شىخ الإسلام، فەقىھىكى عابده. لہ رجالى «الجماعة» يه.

• ونەدر (النضرى) كورى شومەيل (۱۲۲ - ۲۰۴ ك)، عەللامە، ئىمام، حافز، زاناي خەلكى «مەرو»، لہ رجالى «الجماعة» يه.

• ووەكىعى كورى جەرراخ، (۱۲۸ يان ۱۲۹ - ۱۹۶ يان ۱۹۷ ك)، ئىمام، حافز، فەرمودەناسى عىراق، أحد الأعلام. قال أحمد: ما رأيت أوعى للعلم منه ولا أحفظ، كان أحفظ من ابن مهدي، وقال حماد: لو شئت لقلت: إنه أرجح من سفيان. لہ رجالى «الجماعة» يه.

- وفه زلی کوری دووکهین تهبو نوعهیم (۱۳۰ ک - ۲۱۸ یان ۲۱۹ ک)، حافزی گهوره، شیخ الإسلام، شیخی بوخاریه، له رجالی «الجماعة»یه.
- وعبدالرحمن ی کوری مههدی (نزیکه ی ۱۳۵ - ۱۹۸ ک)، سيقه، حافز، شارهزا به حهدیس ورجالی حهدیس، ئیمام، زانا، کهس لهو زانتر نه بینراوه له زانستی فهرموده وپیاوانیدا. قال الذهبي: كان أفقه من يحيى القطان. له رجالی «الجماعة»یه.
- وحومهیدی شهیخی بوخاری: عبدالله ی کوری زوبهیر (وهفاتکرن: ۲۱۹ ک)، ئیمام، حافز، فهقیه، شیخی حهره م، که بوخاری حهدیسی تا له وهوه دهست بکه ویت له کهسی تر نایگیړیتته وه، أحد الأعلام، قال أحمد: الحميدي عندنا إمام. له رجالی «الجماعة»یه.
- وسوله یمانی کوری حهر ب (۱۴۴ - ۲۲۴ ک)، ئیمام، سيقه، حافز، شیخ الإسلام، شارهزای پیاوانی فهرموده، قازی مه که بووه. له رجالی «الجماعة»یه.
- وئیمامی شافیعی (۱۵۰ - ۲۰۴ ک). له وه ناسراوتره بیناسینین، له رجالی چوار ئیمامه کهیه، وبوخاریش به تهعلیق.

- ویه حیای کورپی مه عین (۱۵۸ - ۲۳۳ ک)، ئیمام، حافز، پیشه‌وای جهرح و ته‌عدیل، شیخی فهرموده‌ناسان، أحد الأعلام، فضائله كثيرة، أحد الأعلام، فضائله كثيرة، له رجالی «الجماعة» یه.
- وئین ئه‌بی شه‌یه (۱۵۹ - ۲۳۵ ک)، حافز، ئیمامی ناودار، گه‌وره‌ی حافزه‌کان، هاوشانی ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل وئیسحاقی کورپی راهه‌وه‌یه و عه‌لی کورپی مه‌دینییه له ته‌مه‌ن وله‌به‌رکردندا، قال عمرو بن علي الفلاس: ما رأيت أحدا أحفظ من أبي بكر بن أبي شيبة، له رجالی «الجماعة» یه، ته‌نها تورمزی نه‌بی.
- وعه‌مری کورپی عه‌لی فه‌للاس، (ده‌وری ۱۶۰، وه‌فات: ۲۴۹ ک)، حافز، ئیمام، له رجالی «الجماعة» یه.
- وئیمامی ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل (۱۶۴ - ۲۴۱ ک). له‌وه ناسراوتره بیناسینین، له رجالی «الجماعة» یه.
- وئین سه‌عد (۱۶۸ - ۲۳۰ ک)، خاوه‌ن کتیبی «الطبقات»، حافز، عه‌لامه.
- ویه‌عقوبی کورپی شه‌یه (ده‌وری ۱۸۰ - ۲۶۲ ک)، حافزی گه‌وره، عه‌لامه، بی وینه. خاوه‌نی «المسند الكبير».
- وئه‌حمه‌دی کورپی محم‌دی کورپی عیسای بیرتی (۱۹۰ وقسور - ۲۸۰ ک)، حافز، عه‌لامه، سیقه، عابد، قازی بووه، وحه‌نه‌فیشه.

- وبوخاری (۱۹۴ - ۲۵۶ ك)، خاوهنی سه‌حیحی بوخاری، جبل الحفظ، ئیمامی دونیا له تیگه‌یشتنی هه‌دیس، ئیمام، مجتهد، تاك بووه له زانست وعبادهت.
- وئبراهیمی هه‌ری (۱۹۸ - ۲۸۵ ك)، ئیمام، حافز، عه‌للآمه، پێشه‌وا له زانست، له دوونیا نه‌ویستی، فه‌قیه، پئی ته‌وتری شیخ الإسلام.
- وئه‌بو زورعه‌ی رازی: (نزیکه‌ی ۲۰۰ - ۲۶۴ ك)، ئیمام، گه‌وره‌ی حافزه‌کان، فه‌رموده‌ناسی ره‌ی، أحد الأعلام، باسی مه‌نقه‌به‌کانی درێژه ته‌کیشی. له رجالی «الجماعة»یه. ته‌نها بوخاری وئه‌بو داود نه‌بیّت.
- وموسلم (۲۰۴ - ۲۶۱ ك)، خاوهنی سه‌حیحی موسلم، ئیمامی گه‌وره، حافز، راستگو.
- ونه‌سائی (۲۱۵ - ۳۰۳ ك) خاوهن سونه‌نی نه‌سائی، ئیمام، حافز، شیخ الإسلام. که پیشتر فرمیسکی بو ده‌رشت! بزاین دوا‌ی ته‌مه‌...
• وئین حیبان (۲۷۰ وقسور - ۳۵۴ ك)، ئیمام، عه‌للآمه، حافز، شیخی خوراسانیه‌کان. ته‌وه‌ی وا پیشتر فرمیسکی بو رشت...
- وئین عه‌دی (۲۷۷ - ۳۶۵ ك)، خاوهنی کتیبی «الکامل»، ئیمام، حافز.
- وحاکی نه‌یسأبوری (ده‌وری ۲۹۰ - ۳۷۸ ك)، حاکی، ئیمام، حافز، عه‌للآمه، فه‌رموده‌ناسی خوراسان.

• وداره قوتنی (۳۰۶ - ۳۸۵)، ئیمام، حافز، شیخ الإسلام، علم الجهابذة، المقریء، فہرمودہ ناس.

• وخہ تیپی بہ عدادی شافعی (۳۹۲ - ۴۶۳)، عہ للامہ، موفتی، فہرمودہ ناسی زہمانی خوئی، حافز، الإمام الأوحّد، خاتمة الحفاظ.

• وحوسہینی کورپی ئیبراہیمی جہورہ قانی ہمہ زانی بہ رہ گہز کوردہ (وہ فاتکردن ۵۴۳ ک)، ئیمام، حافز، کتیبی کی ہہیہ لہ بارہی «الموضوعات» وہ کہ تین الجوزی کتیبی «الموضوعات» کہی خوئی لہ سہر بوونیادناوہ.

• وئین جہوزی بہ عدادی (۵۰۹ یان ۵۱۰ - ۵۹۷ ک). الشیخ الإمام العلامة المفسر، مفخر العراق.

• وزہہہ بی (۶۷۳ - ۷۴۸ ک)، حافز، ئیمام، عہ للامہ، شیخی فہرمودہ ناسان، میژورونوس.

• وئہ حمدی کورپی عہ لی تہبار، کہ حافزی کی بہ ناوبانگہ. بویہ ش دوام خست چونکہ ناوی چہ ندین کہس دینیت کہ وہ لامی ئیمام تہبو حہ نیفہ یان داوہ تہوہ، لہ وانہ:

«أیوب السخثیانی، وجریر بن حازم، وھمام بن یحیی، وحماد بن سلمة، وحماد بن زید، وأبو عوانة، وعبد الوارث، وسوار العنبري القاضي، ویزید بن زریع، وعلی بن عاصم، ومالك بن أنس، وجعفر بن محمد، وعمر بن قیس، وأبو عبد الرحمن المقریء، وسعيد بن عبد العزيز، والأوزاعي، وعبد الله بن

المبارك، وأبو إسحاق الفزاري، ويوسف بن أسباط، ومحمد بن جابر، وسفيان الثوري، وسفيان بن عيينة، وحماد بن أبي سليمان، وابن أبي ليلى، وحفص بن غياث، وأبو بكر ابن عياش، وشريك بن عبد الله، ووکیع بن الجراح، وورقة بن مصقلة، والفضل بن موسي، وعيسي بن يونس، والحجاج بن أرطاة، ومالك بن مغول، والقاسم بن حبيب، وابن شبرمة».

له گهل ديهها زانای تر که له بهر کورتیری نه مهینان وزیاتر ویستم ناسراو وگه وره کان بهینم...

جا ته گهر تهو قسانه ی عبدالله یان تهو قسه گپرانه وهی عبدالله، نیشانه ی رهشی وتالی میژوو بی، تهوا با قسه وقسه گپرانه وهه کانی ته م زانایانه ش له باره ی تیمام ته بو حه نیفه وه نیشانه ی رهشی وتالی میژوو ی ئیسلام بن! ئیتو بوچی گرتویه تی به حه نبه لیه کانه وه؟!

دهی ته گهر ته م پیاوانه خراب بن ئیتر کی مایه وه، ئیتر دین له کییه وه وهر بگرین؟ ته گهر سه رنجت داییت زۆربه یان پیاوانی بوخاری وموسلیمن، که ته مانه زۆربه یان ته گهر نه ئیم هه مویان له پیشه وایانی ئیسلامن ونویش وروژ وزه کات وجیهاد وهتد... ته م که له پیاوانه وه بو مانی ده گپرنه وه!

تهو کتیبانه ی ریوایه تیان له سه ر پیشه وا نه بو حه نیفه هیناوه

۲۹. هه روه ها ته ئیم: ته گهر تهو کتیبه ی عبدالله که هه ندیک ریوایه تی تیدایه له سه ر ته بو حه نیفه ده ی گپرتیه وه، نیشانه ی رهشی وتالی

ميثووي ئيسلام بى، ئەوا با ئەم كتيبانەش نيشانەى رەشى وتالى ميثووي ئيسلام بن كه باسى هەلەكانى ئەبو حەنيفة دەكەن يان ريوايەتى دەكەن:

• «الأباطيل والمناكير والصحاح والمشاهير» لعبد الله بن الحسين الجورقاني الهمداني.

• «آداب الشافعي ومناقبه» لابن أبي حاتم.

• «الأسامي والكنى» لأبي أحمد الحاكم.

• «الإنتقاء في فضائل الأئمة الثلاثة الفقهاء» لابن عبد البر.

• «تاريخ أبي زرعة الدمشقي».

• «تاريخ جرجان» لأبي القاسم الجرجاني.

• «التاريخ الكبير» للبخاري.

• «التاريخ الأوسط» للبخاري.

• «التاريخ الصغير» للبخاري.

• «تاريخ بغداد» للخطيب.

• «جامع بيان العلم وفضله» لابن عبد البر.

• «الجرح والتعديل» لابن أبي حاتم.

• «حلية الأولياء» لأبي نعيم.

• «ديوان الضعفاء والمتروكين» للذهبي.

• «سنن الترمذي».

• «السنن الكبرى» للبيهقي.

• «سير أعلام النبلاء» للذهبي.

- «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة» لهبة الله بن الحسن اللالكائي.
- «الضعفاء الكبير» للعقيلي.
- «الضعفاء لأبي زرعة الرازي في أجوبته علي أسئلة البرذعي».
- «الضعفاء والمتروكين» لابن الجوزي.
- «الضعفاء والمتروكين» لابن الجارود
- «الضعفاء والمتروكين» للنسائي
- «العلل» للساجي
- «العلل ومعرفة الرجال» لأحمد بن حنبل رواية المَرَوَزي.
- «قيام الليل والوتر» لمحمد بن نصر المروزي.
- «الكامل» لابن عدي.
- «سؤالات حمزة بن يوسف السهمي لأبي الحسن الدارقطني».
- «المجروحون» لابن حبان.
- «المستصفي» للغزالي.
- «مشكل الحديث» لابن قتيبة
- «المصنف» لابن أبي شيبة. ته ماشا ده كهيت له بهرگی چواردها يهك بهش تهرخان دهكات به ناونيشانی: «كتاب الرد علي أبي حنيفة» ٤٨٥
تهسه رپوايهت دهكات، كه ١٢٢ مهسه لهی له خوگرتووه لهو مهسه لانهی كه ئيمامي تهبو حهنيغه موخاله فهی حهديسی تيدا كر دووه.

چۆن ئەم مامۆسايە تورە بوە وهپرش دەکاته سەر عبدالله کور ئيمام
 ئەحمەد ئاوهاش کەوسەرى کتیبیک دەنوسیت لەسەر ئەمە هپرش دەکاته
 خەتیبی بەغدادی وئین ئەبی شەببە.

- «المعرفة والتاريخ» للفسوي.
- «المنحول من تعليقات الأصول» للغزالي.
- «میزان الاعتدال» للذهبي.

جا ئەگەر ئەو کتیبەى عبدالله، نیشانەى رەشى وتالی میژووی ئیسلام
 بی، ئەوا با ئەم کتیبانەش کە ریزم کردن وههیانە زۆر وههیانە کەم
 وههیانە زۆرتر لهوہى عبدالله رپوايەت لەسەر ئەبو حەنیفە دەهینیتەوہ، با
 نیشانەى رەشى وتالی میژووی ئیسلام بن!!

۳۰. وەکو باسمان کرد تەنھا عبدالله نیە هەستا بیّت بە هینانەوہى
 قسەى پیشینان لەسەر ئیمامى ئەبو حەنیفە، بەلکو جگە لەویش لە زانا
 گەورەکان ئەم کارەیان کردووە، کەواتە: ئەمە بیئاگاییه: بە هۆى
 وتەیه کەوہ یان کتیبیکەوہ میژووی ئیسلام رەش دەکەیت، بیئاگا لەوہى
 جگە لەویش، وتەى لەو چەشنە وکتیبى لەو چەشنەى هەیه، کەواتە: بەو
 قسەیه بیّت، یەك بەلگە نیە لەسەر رەشى میژووی ئیسلام! بەلکو بەلگەى
 زۆر هەیه! ئەمەش ئەو دەرەنجامەیه کە تەنھا دوژمنانى ئیسلام دلی پی
 خۆش دەکەن.

۳۱. ههروهها ئەو ئىبن حىبانهى رَحْمَةُ اللَّهِ كە پىشتەر فرمىسكى بۆ دەپرشت وبهئەسەف بوو بۆى! كە بينى كۆمەلئىك لە حەنەفەكانى سەردەمى خۆى گومرا وسەرلئىشىواون وپىشيان ئەلئى: بۆ وا دەكەن؟ ئەلئىن: ئىمام وتى! رۆيشت دوو كتئىبى نوسى، يەكئىكيان لەسەر زەمى ئەبو حەنەفە، يەكئىكى تر بۆ وەلامى ئەو مەنقەبانەى ئەدرئتە پالئى و وتى ئەوانە مەناقەب نىن مەسالبن!!

بەلئى لە راستيدا كارئىكى باشى نەكرد. بەلام يانى چى؟ بئىن لەسەر مەنبەرەو تەشەهیر بە ئىبن حىببان بکەين وباسى هەلەى بکەين؟ كە ئەمەمان کرد ئەوا يان بئىدئىن ئەمانەوى بە دئىن لە دئىن بدەين! پەنا بەخوا، يان نەزانئاسا، نازانئىت دەرەنجامى ئەو قسانە چەند خراپە.

هۆكارەكانى تانەدان لە پىشەوا ئەبو حەنەفە

۳۲. عبدالله لەبەر ئىرجاء، ولە بەشئىكى كتئىبئىكدا، وهەندئىك رىوايەت لەسەر ئەبو حەنەفە ئەهئىنئەو، تۆش لەبەر تۆمەتى ئىرجاء و خروج، لە زۆرئىكى وتارئىكدا، قسەى زۆر بە لایەكى ئەم تۆمەتى موحەممەد ﷺ دەكەيت ئەگەر نەلئىم هەموى.

كەواتە جياوازى تۆ و عبدالله رَحْمَةُ اللَّهِ چىه؟! ئەوەى بە عبدالله ئەلئى شەللا نەيكردايە خۆت كردت.

۳۳. ئەم خالەش دەتوانى بە دوو خالى داينىيت: زۆربوونى بیدعە،
وتوندىبوونى سىراع وململانى.

بەلى، دەوترى: ئەو كىتیبەى لە رۆژگار يىكدا نوسيوە كە بیدعە تىيدا
بازارى گەرمبوو، بەتايىەت فیتنەى خەلقى قورئان، بەتايىەت: ئەو
سەردەمە گەرمەى وەرگىرپانى كىتیبە يۆنانیەكان بوو، كە زۆر لە عەقىدەى
ئەھلى بیدعە لەو كىتیبانەو سەرچاوەى گرتوو، وبە ھۆى ئەو كىتیبانەو
ملى دەقەكانیان باداوتەو، و دەعوەى ئەھلى سوننەش لە گەرمەدا بوو،
ئەمەش سىراعەكەى توند كرددو، سىراعەكەش لە نيوان ئەھلى سوننەى
ئەو كاتە كە زۆربەى زانایان وفوقەھا لەو سەردەمە رابەراییەتيان دەكرد
لە گەل ئەھلى بدعە و ئەھلى كەلام وبۆچوون كە موعتەزىلەكان
و ھاوشیوەكانیان رابەراییەتيان دەكرد. جا ئەوانەى لە بەرەى دووہم بوون
ھەندىك وتەى ئىمامى ئەبو حەنىفەيان بە بەلگە دەھىنايەو و كۆمەللىك
شوبھەيان دەھىنايەو و دەیاندايە پال ئەبو حەنىفە وبەراستى ئەو لە
زۆرىكى بەرى بوو - دوواترىش بە قسەى ئىبن تەيمىە ئەمە دەسەلمىنين إن
شاءالله-، ھەر لەو سەردەمەش ئىمام ئەحمەد ھەندىك رەددى دانەو،
لەوانە:

وتى: لەلای ئىمە سابت نەبوو ئەبو حەنىفە وتبىتى قورئان مەخلوقە.
بەلام كۆمەللىك رىوايەتیش ھەبوون لەسەرى كە سەحیح بوون ولە رۆژگارى

خۆيدا به ئەبو حەنىفە وترا بو بەھۆى ھەندىك بىروباو ەرەو ە ھەببىو ە،
بۆيە ئەمىش ھات ھەببىنايەو ە، ەكو ئەو ەى بلى: ئەو ەبو حەنىفەيە
وربوايەتەكان واى لەبارەو ە ئەلەين، ئىتر با بشلئ قورئان مەخلوقە! با
برواشى بە ئىرجا ھەببەت... ھتد.

جا لە توند بوونەو ەى مەملانىكەدا ەبدانلە ئىجتھادى كرد وئەو
ئاسارانەى ھەنا، جا ئەگەر ئەو شتانە واش بىت و لەو رۆژگارە دەورى خۆى
گىرا بىت لە پوچكردنەو ەى شوبھەى بىدعەكاران، ئەوا ئەمرو ە الحمد للە
خىلاف نىە ھەموو ئەلەين: ئەبو حەنىفە ئىمامە.

و ەكو چۆن ئىستا سىراەكە توند بوو ە، ئەم كەسە دەبىنن ئەو ەى
نەشەت لەسەر مەنبەرەو ە بە زانايانى (ئىسلام) ە كات، دەى جىاوازى لە
نىوان زەمكردنى ئەھمەدى كورى حەنبەل و ەبدانلە ى كورى لەگەل
زەمكردنى ئەبو حەنىفە چىە؟! ھەردوو كىان سەر مەزھەب نەن!؟؟

۳۴. ھۆكارىكى تر بو تانەدانى ئىمامەكانى پىشەن لە ئەبو حەنىفە،
ئەو بوو لە ئىماندا ەقىدەى ئىرجائى ھەبوو ە وبەرگىشى لىكردو ە^(۱).
ولئو ەى نەچەسپاو ە پاشگەز بوو بىتتەو ە لەمە. بەلام ئەو ەش بزائە، مورجىئە
چەندىن چۆرن ئەم لە جۆرە زۆر خراپەكانى نىە، بۆيە پىيان ئەوترى
مورجىئەى فو ەھا.

(۱) بروانە: التارىخ الكبىر (۸/۱۸).

سه بارهت به و وتهیه ی ته بو حنیفه که ته لّین به سه حیحه لیوه ی
هاتووه، ته لّی: ئیمانی ته بوبه کر وئیمانی ئیبلیس وه کو یه که، ته و
وتویه تی: یا رب، ته میش وتویه تی: یا رب!!

ته لّیم: به راستی ته بو حنیفه له وه گه وره تره شتی وا بلّی.

ته گه بشلیی سه حیحه! ته لّیم: پاشگه ز بووه ته وه إن شاء الله. والله أعلم.

۳۵. هوکاریکی تر بو تانه دانی ئیمامه کانی پیشین له ته بو حنیفه،

بریتیه له: ره دکردنه وه ی حه دیسه سه حیحه کان وروبه پروبونه وه وله دژ

وه ستانه وه ی به بوچوون وقیاس^(۱).

بیگومان که ته وه ش و ترا ته بیّت شاهیدی دووربینی وورد تیگه یشتن بو

ته بو حنیفه بدری که به راستی فه قیه یکی که م وینه بووه، به لام ته کری

خوا سبحانه ته و به شه ی له تیگه یشتن پیی به خشیه، له حه دیس پیی

نه به خشی بیّت.

شافعی رَحْمَةُ اللَّهِ تَه لّی: «من أراد أن يعرف الفقه، فليلزم أبا حنيفة رَحْمَةُ اللَّهِ

وأصحابه، فإن الناس كلهم عيال عليه في الفقه»^(۲).

وئین ته میه ته لّی: «كما أن أبا حنيفة وإن كان الناس خالفوه في أشياء

وأنكروها عليه، فلا يستريب أحد في فقهه وفههمه وعلمه، وقد نقلوا عنه

(۱) بروانه: التمهيد (۱۴/۱۳-۱۴).

(۲) تاريخ الخطيب (۱۳/۳۴۶).

أشياء يقصدون بها الشناعة عليه، وهي كذب عليه قطعاً، مثل مسألة الخنزير البري ونحوها»^(١).

به لأم گومانیشمان نیه إن شاء الله تهبو حنیفه تہ گہر دژی حہ دیسیک و ہستا بیٹہ وہ، بہ تہ نقہستی نہ بوہ، بہ لکو لیوہی چہ سپاوہ حہ دیسی لاوازی خستوتہ پیش قیاسہ وہ.

ما شاء الله تعالى به لکو پروانہ: أعلام الموقعین (٧٧/١) تا ثین قہیم چہ ندین نمونہ شت بو بہینیتتہ وہ لہ سہر تہ مہ.

بویہ تہ ماشای ہہ ردوو قوتابیہ کہی: محمد بن الحسن و تہ بو یوسف دہ کہیت، لہ زور قسہ دا پیچہ وانہی تہ بو حنیفہ یان وتوہ، تہ نانہت تہ مہی کوتابی تہ لی: تہ گہر ہا و ہ لہ کہم تہ وہی ببینایہ کہ من بینیم تہ وہی دہوت کہ من دہیلیم^(٢).

ثین عبدالبر تہ لی: «وهذا مما عيب به أبو حنيفة وهو أكبر عيوبه وأشد ذنوبه عند أهل الحديث الناقلين لمثالبه، باعتراضه الآثار الصحاح ورده لها برأيه، وأما الأرجاء المنسوب إليه فقد كان غيره فيه أدخل وبه أقول، لم يشتغل أهل الحديث من نقل مثالبه ورواية سقطاته مثل ما اشتغلوا به من مثالب أبي حنيفة، والعلة في ذلك ما ذكرت لك لا غير، وذلك ما وجدوا له من ترك

(١) «منهاج السنة» (٦١٩/٢-٦٢٠).

(٢) پروانہ: «مجموع الفتاوى» (٣٠٤/٢٠).

السنن وردها برأيه، أعني: السنن المنقولة بأخبار العدول الأحاد الثقات، والله المستعان».

بؤيه كؤمه ليكي زؤر له زانايان بهرگريان ليكرد، وهكوئين تهيميه
وتيين قهيم وموحه ممدى كورى عبدالوهاب.

ئين تهيميه ئهلى: «وكذلك أبو حنيفة رحمة الله عليه فإن الاعتقاد الثابت
عنه في التوحيد والقدر ونحو ذلك، موافق لاعتقاد هؤلاء، واعتقاد هؤلاء هو
ما كان عليه الصحابة والتابعون لهم بإحسان، وهو ما نطق به الكتاب
والسنة»^(١).

هروهها ئهلى: «إن الأئمة المشهورين كلهم: يثبتون الصفات لله تعالى،
ويقولون إن القرآن كلام الله ليس بمخلوق، ويقولون إن الله يرى في الآخرة،
هذا مذهب الصحابة والتابعين لهم بإحسان من أهل البيت وغيرهم، وهذا
مذهب الأئمة المتبوعين؛ مثل: مالك بن أنس، والثوري، والليث بن سعد،
والأوزاعي، وأبي حنيفة، والشافعي، وأحمد بن حنبل»^(٢).

هروهها ئهلى: «ولكن من رحمة الله بعباده المسلمين أن الأئمة الذين
لهم في الأمة لسان صدق، مثل: الأئمة الأربعة، وغيرهم: كمالك والثوري
والأوزاعي والليث بن سعد، وكالشافعي وأحمد وإسحاق وأبي عبيد وأبي
حنيفة وأبي يوسف ومحمد؛ كانوا ينكرون على أهل الكلام من الجهمية

(١) مجموع الفتاوى (٢٥٦/٥) ..

(٢) منهاج السنة (١٠٦/٢).

قولهم في القرآن والإيمان وصفات الرب، وكانوا متفقين على ما كان عليه السلف من أن الله يرى في الآخرة، وأن القرآن كلام الله غير مخلوق، وأن الإيمان لا بد فيه من تصديق القلب واللسان»^(١).

ههروهها شیخ موحه ممدی کوری عبدالوهاب ئەلی:

«وأما ما ذكرتم من حقيقة الإجهاد، فنحن مقلدون الكتاب والسنة وصالح سلف الأمة وما عليه الإعتماد من أقوال الأئمة الأربعة؛ أبي حنيفة النعمان بن ثابت، ومالك بن أنس، ومحمد بن إدريس، وأحمد بن حنبل رحمهم الله تعالى»^(٢).

٣٧. ههروهها هۆکاریکی تر ئەلین: باوه‌ری به خه‌لقی قورئان هه‌بووه، ئەمه‌ش لای هه‌ندیکیان باوه‌ر پێ‌ کراو بووه وهه‌ندی‌کشیان ره‌دی کردۆته‌وه وپێ‌ وای بووه شوین که‌وتوه‌کانی وای بوون نه‌ک خۆی^(٣).

به‌لام ئەوه‌ی زیاتر وای کردووه باوه‌ر بکری‌ والله أعلم، برازا موبته‌دیع‌ه‌که‌ی بووه: که‌ وتویه‌تی: باوه‌ر بوون به‌ خه‌لقی قورئان دینی خۆم وباو باپیرمه‌. جا ئەم قسه‌شی کاریگه‌ری خۆی هه‌بووه، وه‌ک دوا‌جار باسی ده‌که‌م.

المهم ئەگه‌ر راستیش بی‌ت، إن شاء الله لی‌ی په‌شیمان بو‌ته‌وه چونکه‌:

(١) الفتاوی (٤٠٣/٧).

(٢) «الدرر السنیه فی الأجوبة النجدیه» (٩٧/١).

(٣) بروانه: «الرد علی‌ الجهمیه» (١٠٤-١٠٥) هی ئیمام ئەحمده‌د خۆی.

أ. له کتیبه کانی ئەوه رەتکراوەتەوه و باوەرپی بەوه نیه^(۱).

ب. هەروەها تەکفیری جەهمی کردووە^(۲).

ج. هەروەها بە سەحیحی لە ئەحمەدەوه هاتووە رەدی کردۆتەوه لە

ئەبو حەنیفەوه شتی وا چەسپا بیّت^(۳).

د. پرسیار کراوە لە ئەبو یوسف: ئەبو حەنیفە باوەرپی بەوه هەبوو

قورئان مەخلوقە؟ وتویەتی: پەنا بەخوا! منیش باوەرپم وا نیه. وتویانە:

ئەهی باوەرپی بە قسە کانی جەهەم هەبوو؟ وتویەتی: پەنا بەخوا! منیش

باوەرپم وا نیه^(۴).

ه. ئەبو یوسف ئەلی: یەك سألني ربه بق گفتوگۆمان کرد لەسەری، تا

هەردوو کمان کۆک بووین: هەر کەس بلی مەخلوقە کافرە^(۵).

و. هەروەها لە عبدانلله ی کوری موبارەکەوه هاتووە: سویند دەخوا

ئەبو حەنیفە کە مردووە باوەرپی بەمە نەبوو^(۶). ئەمەش دوو سودی تیاپە:

پیشتر باوەرپی پیبوه، هەروەها تەوبەیی کردووە لە دوادوایی تەمەنی. والله

أعلم.

(۱) بڕوانە: «الفقه الأكبر» ئەگەر چی خیلافیش هەیه ئەو کتیبە هی ئەوه یان نا.

(۲) بڕوانە: مختصر کتاب العلو (۱۵۶).

(۳) بڕوانە: تاریخ بغداد (۱۳ | ۳۷۸).

(۴) بڕوانە: الأسماء والصفات للبيهقي (۶۱۱/۱) وقال: رواه ثقات.

(۵) بڕوانە: الأسماء والصفات للبيهقي (۶۱۱/۱) وقال: رواه هذا كلهم ثقات.

(۶) بڕوانە: شرح اعتقاد أهل السنة والجماعة (۲۹۸/۱).

ز. ته حاویش ته مه دوویات ده کاته وه، که عه قیده ی به گشتی سه له فی بووه.

ح. لاله کائی له کاتی کدا ئی جماع ده هیئیتته وه، و ته ی ته بو حه نیفه ش ده هیئیتته وه له سه ر ته وه ی که قورئان که لامی خواجه و مه خلوق نیه.

۳۸. ههروه ها هو کارییکی تر باوه ری به ده رچوون هه بووه له ده سه لاتدار. ته مه ش کو مه لیئک ته سه ری سه حیجی لیوه هاتووه.

به لام کتیبیک هه یه که «أطروحة» ی دکتورایه، به ناویشانی: «أصول الدین عند الإمام أبي حنيفة» له لاپه ره (۵۶۹-۵۶۴) ته گاته ته وه ده ره نجامه ی که ته بو حه نیفه پاشگه ز بووه ته وه له م باوه ره ی، والحمد لله.

والله تعالى أعلم بالحقیقة.

۳۹. ههروه ها هو کارییکی تر، کو مه لیئک حه نه فی ده مارگیر هه بوون، هه ندیکیان له ته بو حه نیفه بر دوه، هه ندیکیش له که پر امیه کان، هه ندیکیش له مو عته زیله کان، هه ندیکیش له کوللابیه کان و...، پاشان داویانه ته پال ته بو حه نیفه^(۱).

(۱) پروانه: مجموع الفتاوی.

۴۰. هۆكاریكى تر ئه بو حەنیفە سەرەتا لە عیلمی كەلام زیاتر دەرکەوتو بوو، بێگومان ئەمەش کاریگەری زۆر گەورەى هەبوو^(۱)، بەلام پاشان وازی هیناو وریگای سەلەفی سائەحی گرتو^(۲).

۴۱. هەر وەها - وەك باسم کرد - ئه بو حەنیفە کۆرە زایەکی هەبوو، زۆر بیدعەى کردوو، کە پێیان وتو؟ وتویەتی: ئەمە دینی و خۆم باو باپیرمە!! ئەمەش کاریگەری خراپی هەبوو.

۴۲. هەر وەها ئه و کاتە مەزەهەبەکان وەکو ئەمپڕۆیە کلا نەبوونەو لەسەر چوار مەزەهەب، بەلکو تەنھا ئوترا ئه بو حەنیفە وائەللی، ئەوزاعی وائەللی، سەوری وائەللی، مالک وائەللی، ئیبن المبارک وائەللی، ... وەتد، مەزەهەبێک و قوتابخانەیهکی تایبەت بە خۆیان نەبوو وەك لەو دەووا دروست دەبیّت ...

۴۳. ئەم خالەیان هەندیک و رده و پێویستی بە تێفکران هەیه: ئەویش ئەو هیه زانایان کە ببینن زیادەرۆیی لە کەسیک دەکریت، ئەوکاتە شتانیک ئەلین وەکو تانە بیتهو، بۆ ئەو هیه خەلک زیادەرۆیی نەکن. جا زیادە

(۱) پروانە: تاریخ بغداد (۳۳۳/۱۳).

(۲) پروانە: الحجّة في بيان المحجّة للأصبهاني (۱۱۵/۱-۱۱۶).

رۆیی زۆر دهکرا له ئیمامی ئەبو حەنیفە، پێیان دەوت: ئیامی ئەعزەم (پێشەوای هەره گەورە)^(۱).

تەنانەت ئەیانوت له تەورات وەسفی ئەبو حەنیفە کراوه!

و پەیامبەر ﷺ به ناوھێنان ناوی هیناوه و وتویەتی: «چرای ئەم ئوممەتەیه». له گەڵ کۆمەڵێک حەدیسیتەر، له وانه:

«گەورەترین موعجیزە ی پەیامبەر ﷺ دوای قورئان: ئەبو حەنیفەیه».

هەروەها: «عیسا که دیت تیش به مەزھەبەکە ی ئەم دەکات».

هەروەها: «هەموو پەیامبەران شانازی به منەوه دەکن و منیش شانازی به ئەبو حەنیفەوه دەکەم، هەرکەس ئەوی خۆشبووی منی خۆش دەوی، هەرکەس رقی له ئەو بیت ئەوا رقی له منە».

ئەو بوو زانایان شتانیکیان وت بۆ ئەو هی زیادەرۆیی نەمی نیت والله أعلم، بۆ نمونە:

• نەسائی که رۆیشتە شام باسی چاکەکانی موعاویە ی رەزای خوای لیبیت نەدە کرد تەنها چاکەکانی عەلی نەبیّت، چونکه نەصب^(۲) زیاتر بوو له شام. تەنانەت داویان لی کرد فەزڵەکانی موعاویە له کتیبکدا

(۱) ئەگەرچی پێویستە میژوی بە کارهینانی ئەم نازناوه بزانی.

(۲) واتە رقی لی بوونەوه ی نال و بهیت.

بنوسیته وه، ئه ویش وتی: چی تیدا بنوسم؟ حه دیسی «اللهم لا تشیع بطنه!»؟! که ئه مهش روکه شه که ی تانه یه له موعاویه ره زای خوی لیبت، به لام بو ئه وه ی خه لک غلو نه که ن له موعاویه^(۱).

• سه وری ئه لی: ئه گهر له شام بوویت باسی مه ناقبی علی بکه، ئه گهر له کوفه بوویت باسی مه ناقبی ئه بوبه کر و عومه ر بکه^(۲).

• هه ر له وه وه هاتووه ئه لی: شیعه نه یانه یشت باسی مه ناقبی عه لی بکه یین!^(۳). چونکه ئه وان خویان نه خۆش بوون، ئه مانیش حه دیسیان له وباره وه بگێریایه ته وه ئه وه نده ی تر نه خۆشیان ئه خستن.

• له یه حیای کورپی مه عینه وه هاتووه، ئه لی: هه ر کاتیک عه لی کورپی مه دینی بهاته یه بو لامان خۆی به سوننی پیشان ده دا، که برۆشتایه بو به سره خۆی وه ک شیعه گهر پیشان ده دا^(۴). زه هه بی ئه لی: له به سره بو یه وای ده کرد تا فیتری خۆشویتنی عه لیان بکات، چونکه به سره عوسمانی بوون^(۵).

(۱) پروانه: مه قاله کانی پێشوو.

(۲) «الحلیة» لأبي نعیم (۲۷/۷).

(۳) «الحلیة» لأبي نعیم (۲۷/۷).

(۴) «تاریخ بغداد» (۱۱/۴۶۰).

(۵) میزان الاعتدال (۳/۱۳۹).

• له شوعبه وه هاتووه، له ماله كهی خۆی له كوفه وتویهتی: حه كه م، له عبدالرحمن ی كورپی ئەبو له یلاوه، له عهلیه وه له په یامبه ره وه ﷺ شتیکی بۆ گێراوینه ته وه ئە گهر بۆتانی بگێر مه وه والله له خوشیان هه لده په رن، بهس به خوا هه رگیز له منی نایستن^(١).

• ههروه ها ته ماشای ئیمامی شافعی ده كه یت له هه ندیك شویندا شتانیک ئەلیّ كه له كه دار كردنی مالکی تیدایه، له كاتیكدا به ناوبانگه شافعی چهند مالکی به گه و ره ته ماشا كرده.

• ههروه ها ته ماشای پێشه کی سه حیحی موسلیم ده كه یت شتانیک ئەلیّ له سه ر به مه رج گرتنی زانینی به یه كه گه یشتن، كه له كه دار كردنی بوخاری تیدایه، له كاتیك دا بوخاری شه یخی موسلیمه و ئەلین: موسلم به بی بوخاری هاتو چۆی نه ده كرد.

• ههروه ها ئەبو ساله حی فه رراء ئەلیّ: بۆ یوسفی كورپی ته سبات شتیكم له وه كیه وه گێرایه وه له باره ی فیتنه وه، وتی: ئەمه هه ر له مامۆستا كه ی ته چیت! وتم: باشه ناترسی ئەمه غه یبه ت بیّت، وتی: بۆ ئە ی بیّ عه قل؟ من له دایك و باوكیان با شترم بۆیان، من نه هی له خه لك ده كه م كه شوینی ئەو زیادانه بكه ون ئەوان دایان هی ناوه، وه گه رنا ئەو كاته

(١) العلل لعبدالله بن أحمد (٥٥٦٩)، والحلیة (١٥٧/٧)، وتاریخ بغداد (٢٦١/٩)، الكامل لابن

عدي (١٥٢/١).

خراپه كانيان هه موو بو ده پڙيشت، جا به راستي هه ركهس ستايشان بكات
زه رهيان ليده دات^(۱).

ئه مانهش كه وتم مهنه جي سه له في سالحه ان شاء الله، وه كو پيشتريش
وقمان له وه ديندار ترن تهو شتانه ي بو هه لبو واسن، جا تهو شتانه لاي ته وان
جه سپاو بو وه، به لام پاشگه ز بو ته وه. وزو ريكي شي نه چه سپاو هه لي وه ي.
والحمد لله كه هيدا يه تي داوين بو مهنه جي نا وه ند كه مهنه جي
په يامبه رانه.

۴۴. كه واته به لي: ((له نيو سه له فدا دوو بو چوون هه بو هه سه ر
ئيمامي ته بو خه نيغه رَحْمَةُ اللَّهِ: بو چوونيكيان ته زكيه ي كر دو وه، بو چوونيكي
تر: ته جريميان كر دو وه، به لام: ته وان هه ي ته زكيه ي ده كه ن زو ترن له وان هه ي
ته جريجي ده كه ن))^(۲).

۴۵. هه روه ها گرنگه ئامازه به خاليك بكه م، زاناكاني ته هلي
سوننه ت ته مپرو هه مويان ته بو خه نيغه به ئيمام ده زانن وله خير نه بيت
لي وه ي ناگير نه وه، ئيجته ادي زانايه كيش له نيوياندا، تهو بنچينه يه
ناگورپيت، وه كو ژيره كان هه موو كوكن له سه ر: (شاز ياسا ناگورپيت).

(۱) ميزان الاعتدال (۱/۴۱۰)، الضعفاء الكبير (۴/۲۳۲)، تهذيب التهذيب (۱/۱۹۰)، سير
اعلام النبلاء (۷/۳۶۴)..

(۲) ته ممش وته ي ئيبن عهبدوولبهري مالكيه، حافزي مه غريب.

هەربۆیە کاتیك كتیبی «السنة» چاپدە کریت زانا گەورە کان یە کدەنگن
 که ئەو بەشە ی باسی ئیمامی ئەبو حەنیفە ی تێدایە لابریت. ئەمە جگە
 لەوە ی لەووە پێش لە لایەن شیخ عبداللە بن حسن ئالی شیخ -وەچە ی شیخ
 مو حەممەدی کوری عبدالوهابەو- ئەو کتیبە بە چاپ گە یەنرا، ئەو بەشە ی
 تێدا لادراو. که ئەو کاتە بەرپرسی قازیە کان ی مە ککە بوو.

تەنانەت که کە سێک هە ل دەستی بە چاپ کردنی ئەو کتیبە و ئەو بەشە ی
 تێدا لانادات (لە کاتی کدا ئەو کە سە بەرگری لە ئیمام ئەبو حەنیفە ش
 دە کات)، بە لام هەر بۆ چوونی شیخ بن باز و شیخ فەوزان و گەورە زانایان
 لە سەر ئەو بوو که ئەو بەشە چاپ نە کرایە. ئەمەش دوای کۆ کردنەوە ی
 شیخ فەوزان هاتوو بۆ گەورە زانایان لە مائی خۆیدا و هەمویان بۆ چوونیان
 وا بوو.

هەربۆیە شیخ فەوزان ئە لێ ئەبو حەنیفە ئیمامە، کێ پێی خۆشە پێی
 خۆش بی و کێش پێی ناخۆشە هەر پێی ناخۆش بی. و هەروەها شیخ
 زەیدی مدخەلی ئە لێ؟ ئەو هە ل یە که ئە لێ ئەبو حەنیفە گومرایە، ئەبو
 حەنیفە یە کێکە لە چوار ئیمامە که بە لکو بە تەمە نترینی نیویانە، و هیچ
 کە سیکی ش لە هە ل پارێزراو نیە، بۆیە حەرامە پێی بووتری ئەبو جیفە.

ئێتر نازانم ئە م. عوسمانە ئە م لاپەرە پێچراوانە بۆ هە لێ دەداتەو؟! بە

قازانجی کێ؟ و ئە چیتە گیرفانی کێ؟

۴۶. پوختهی ئەو تانانەیی که لە ئیمامی ئەبو حەنیفە دراون:

أ. تانەدان لێی لە ڕووی ڕیوایەت و کەم زەبەتی و سەردەرەنەکردنی لە
 حەدییسی ساغ و لاواز، ئەمەیان راستە و ابزائم نیمچە کۆدەنگیەك هەیه
 لەنیوان زانایاندا لەسەر ئەمە.

ب. تانەدان لێی لە ڕووی عەقیدە و ڕسە بنچینەییەکانەو، ئەمەیان
 بێگومان جگە لە ڕوسی ئیرجاء نەبیّت هیچ نەچەسپاوە لە ئەبو حەنیفەو
 که عەقیدەیی جیاواز بیّت لە عەقیدەیی سەلەفی سەلەح، وەکو خەلقی
 قورئان، و تەئویلی ناو و سیفاتەکان.. هتد، ئەگەر چەسپاویش بیّت لێیەو،
 دژەکەشی چەسپاوە.

ج. تانەدان لێی لە ڕووی ئەوێ ڕاوبۆچوونی خستۆتە پێش حەدییسەو،
 ئەمەیان ئیستا کاتی درێژە پێدانی نیە و پێشتر هەندیك ڕونکردنەو
 عەرزکردن.

د. تانەدان لێی لە هەندی ڕووەو که بەراستی هەلەیه تانەیی لەو
 شیوازە لە ئیمامی ئەبو حەنیفە و لە غەیرە ئەبو حەنیفە بدری. چونکە لە
 ئاکاری ئیسلامەو دوورە، وەکو تانەدان لە شکل و شیوەی و هتد بیان
 هەندیك نازناو بۆ دانانی که خوای گەورە نەهی لێکردون لە ناووناتۆرە
 دانان ...

۴۷. له کۆتاييدا ئەلّيم - که پوخته کهيم له دوو توویی ئەم مه قالانه
 عەرز کردن-: هەر تۆمەتيک بدریته پال ئيمامي ئەبو حەنيفة جگه له
 ئيرجاو نه بيّت هيچي نه چه سپاوه، ئەوهشي چه سپاويّت، په شيمان
 بوونه وه کهشي چه سپاوه إن شاء الله. جا زانايه که له گه وره زانايان و بووني
 هندی هه له ش إن شاء الله له دهرياي چاکهيدا نوqm ده بيّت، ئەمهش عهيبه
 نيه ونهنگي نيه که به ئەنقهستي نه بووه و که سيش پاريزراو نيه، ئەوهش
 عهيبه نيه بووتری هه له ی کردووه، عهيب له وه دايه ئەم شتانه به ميژووی
 رهش بزانيت، خوا له ئيمه وله ئيمامي ئەبو حەنيفة وهەر سي سهەر
 مه زهه به که ی تريش و باقی پيشه و اياني ترمان ببووريت و شادمان بکاته وه
 پييان له به هه شتاکاندا له گه ل په يامبه ران. والحمد لله الذي بنعمته تتم
 الصالحات.

مه‌قاله‌ی یازدهه‌م

ئه‌لی: «که‌سیکی وه‌کو عه‌بدوللای کوری پیشه‌وا ئه‌حمدد خوا لئی
خۆش بیٚت، کتیبیکی داناوه‌ به‌ ناوی السنة - شه‌للا داینه‌نايه‌-، ۱۸۳
جنیوی تیدايه‌ به‌ ئیمام ئه‌بو حنیفه‌، پیی و تراوه: ئه‌بو جیفه‌، پیی
و تراوه: زندیق، پیی و تراوه: مارق، پیی و تراوه: موئحد، پیی و تراوه:
له‌عنه‌تی خوی لیبت، پیی و تراوه: یه‌کپارچه‌ ئاگره‌ قه‌بری ئه‌بو
حنیفه‌، پیی و تراوه: ما ولد مولود أشر ولا أشأم من أبي حنیفة».
وه‌لام:

لیکۆلینه‌وه‌ له‌وه‌ی پیی و تراوه: «أبو جیفه‌»

هه‌لۆیستی یه‌که‌م: له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌لی: (پیی و تراوه: ئه‌بو جیفه‌).
پیش هه‌موو شتیك له‌م رۆژه‌دا زانایان وتنی ئه‌و وته‌ به‌ ئه‌بو حنیفه‌
به‌ حه‌رام ده‌زانن. هه‌ر قسه‌یه‌ کیش مالی رۆژی خۆیه‌تی.
دووه‌م: ئه‌وه‌ لاپه‌ره‌یه‌ که‌ ئه‌بیٚت بیٚچریتته‌وه‌، نه‌ك له‌سه‌ر مینبه‌ر
هه‌لبدریتته‌وه‌. ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا
تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.
سییه‌م: ته‌ماشای بکه‌ن ئه‌لی: (پیی و تراوه)، ده‌ی پیی بلین: ئه‌و بکه‌ر
نادیاره‌ کییه‌؟ بۆ ده‌یشاریته‌وه‌؟! باشه‌ بۆ نالیی کییه‌ وای پیته‌لی؟ پیی

بلین: ئەوە خیر بوو که باسی کتیبە کەت کرد، بە دەنگی بەرز و تە،
 عبدالله ی کۆری ئیمامی ئەحمەد نوسیویەتی، تەنانت ناوی باوکیشیت
 هینا، بە لکو ناوی کتیبە کەتیش هینا که «السنة» یه، ئەی بو که قسه کان
 لەسەر ئەبو حەنیفە دەهینیتەو، نالیی کی وای پیتووه؟!

بو وەلامی ئەو پرسیاره، بزانه:

زۆر بهی ئەو قسانە ی لەسەر ئەبو حەنیفە دەهینیتەو خاوەنە کانیان لە
 ئەبو حەنیفە ئیمام تر و گەرە ترن، بە لکو هەشیانە خاوەن مەزەه بە کانە،
 وەکو مالک و ئەحمەد، دەی تەسەور بکه ئەم کەسە لەسەر مینبەرەو ئەلی
 -بزانی یان نەزانی-: مالک بە ئەبو حەنیفە ی وای وتووه! ئەحمەد بە ئەبو
 حەنیفە ی وای وتووه!! تایا ئەم قسه دژی مەزەه بە کان نیه.

بەلی، من پیتان ئەلیم کییه بە ئەبو حەنیفە وای وتووه، ئەوە حەمادی
 کۆری سەله مەیه ئیمامی دوونیا، ئەو حەمادی که یه حیای کۆری مەعین
 وەلی کۆری مەدینی ئەلین: هەرکەس قسه ی بە حەماد دە کرد تۆمە تباری
 بکه. ئەو حەمادی که پیت بگوتبایه سبه ی دەمریت زیاتری نەبوو بیکات
 ئەو نەندە خواپەرست بووه، ئەو حەمادی که نەبیراوه پیکەنی، هەمیشە
 سەرقال بووه: یان حەدییسی گیراوتەو، یان قورئانی خویندوو، یان زیکر
 و تەسبیحاتی کردوو، یان خەریکی نوێژ کردن بووه، لە رۆژدا ئەمە ئیشی
 بووه، ئەو حەمادی، زەهەبی لەبارە یه وە ئەلی - لە سیر أعلام النبلاء-:

«الإمام، القدوة، شيخ الإسلام... كَانَ بَحْرًا مِنْ بُحُورِ الْعِلْمِ.. وَقَالَ وَهَيْبُ بْنُ خَالِدٍ: حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ سَيِّدُنَا وَأَعْلَمُنَا... وَقَالَ مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ التَّبَّوْذَكِيُّ: لَوْ قُلْتُ لَكُمْ: إِنِّي مَا رَأَيْتُ حَمَّادَ بْنَ سَلَمَةَ ضَاحِكًا، لَصَدَقْتُ، كَانَ مَشْغُولًا، إِمَّا أَنْ يُحَدِّثَ، أَوْ يَقْرَأَ، أَوْ يُسَبِّحَ، أَوْ يُصَلِّيَ، قَدْ قَسَمَ النَّهَارَ عَلَيَّ ذَلِكَ».

چوارەم: دیسانه‌وه سه‌رنج بدهن، نالی: بۆ وای پی و تراوه...

هۆکاره‌که‌ی چی بووه؟ بۆیه پیی بلین:

بلین: ئەوه خێر بوو باسی میحنه‌ته‌که‌ی ته‌به‌ریت کرد وتت: له‌به‌ر باسه‌کردنی ته‌حه‌دی کورپی هه‌نبه‌ل بوو؟! باسی حاکم و نه‌سائیت کرد که چیان پینکراوه؟ وتت: له‌به‌ر نه‌گیژانه‌وه‌ی هه‌دیس بووه له‌سه‌ر موعاویه؟! بلین: ئەوه خێره که باسی غه‌زالێ و ئیبن حیببان و قسه‌کردن به‌ ته‌بوچه‌نیفه ده‌که‌یت وه‌کو پێشتر باسی هۆکاره‌که‌یمان بۆ باس ناکه‌یت!!

به‌ئێ به‌رپێزان... له‌هه‌ر کوی لێدانی ته‌هلی هه‌دیس بیت ته‌م که‌سه ده‌ستپاریزی ناکات، به‌ ده‌نگی به‌رز ته‌یلێ!! له‌هه‌ر کوی ببیته‌ هۆی ده‌رخستنی عه‌یب و عه‌واری په‌رده له‌سه‌ر دراوی سالانه‌یان، کشت و مات هیچ نالی؟!!

جا به‌رپێزان.. هه‌ماده‌به‌ر په‌دکردنه‌وه‌ی هه‌دیسێ په‌یامبه‌ر ﷺ

و‌غیره‌یه‌ک بۆ دینی خوا وای وتوه. یانی وه‌کو دین و تویه‌تی وله‌ دل‌سۆزیدا

بووه بۆ خەلك، بۆ ئەوێ خەلك بە هەلەى زانايەك بە هەلەدا نەپرۆن،
كەواتە ئەوپەرەكەى ئەوێ بەلێى: اجتهد فأخطأ!

پێنجەم: مەبەستى لەوەش نیه ئەبو حەنیفە خۆى جیفەییە، بەلكو
مەبەستى مەسەلەى: پراو بۆچوون خستنه پێش حەدیسهوه بووه. یان
مەسەلەى خەلقى قورئان بووه، یان ئیرجا بووه... هتد.. ها بەكەسیك
تەلێن فکەرى بۆگەنى هەیه؟! خۆ هەموو بۆچوونەکانى بۆگەن نیه!؟

شەشەم: ئەو دوو رپوایەتەى لەم بارەوه دەیهێنى له عوسمانى بیستى
وحەمادەوێه هەردووکی لاوازه والحمد لله، ئەگەرىش سییه میان سەحیح
بیست، ئەوه تەوجیههەكەى بەو شیوهیهیه که باسم کرد. وباللہ التوفیق.

لێكۆلینهوه لەوێ پێى وتراوه: «زندیق»

هەلۆیستى دووهم: لەسەر ئەوێ ئەلێ: (پێى وتراوه: زندیق).
پێش هەموو شتیك هەموو زانایەك لەم رۆژەدا وتنى ئەو وتە بە ئەبو
حەنیفە بە حەرام دەزانیت.

دووهم: ئەوه لاپەرەیه که مایه ی پێچاندەوێه، نەك لێپێچینهوه.
سییهم: باشه بۆ نایلیتى كییه وای پێ ئەلێ؟ چى مەبەستیكت هەیه
لەمەدا؟! بەلێ، ئەوه حەمادى كورپى سەلمەیه وای پێ ئەلێ، که تۆزى
پێش ئیستا باسم لێوه کرد.

چوارەم: باشه بۆ باسی ئەو ناکهیت ھۆکارە کە ی چیه وای پی ئەلی؟
بۆ روونی ناکهیتەوہ؟! وەکو ئەوہی ھیچ ھۆکاریک نەبیئت، ھەر لە خۆیانەوہ
بە ستم و توییئیان؟

بەلی، لەبەر مەسەلە ی خەلقى قورئان وا دەلی، جا ئەتەو ی بزانی؟
ئەوا چاویک بخشینە ھەر بەو کتیبە ی عبدالله تا بزانی ھەر کەس وتبیئتی
قورئان مەخلوقە، ئەوا چەند لە ئیمامەکان پییان وتوہ: زندیق.
پیئجەم: ئەوپەرە کە ی ئەوہیە بلیی: اجتهد فأخطأ. نەک لەسەر
مینبەرەوہ تەشھیر بکەیت.

شەشەم: لە کۆتاییدا، ئەو ریوایەتە ی لەم بارەوہ دەبیئتی لە حەمادەوہ
لاوازە والحمد لله. وھەرکەس بە ریوایەتە ی لاواز بلی فلان ئەوہی وتوہ،
ئەوہ بوھتانی بۆ کردوہ.

لیکۆلینەوہ لەوہی پیی و تراوہ: «مارق»

ھەلوئستی سییەم: لەسەر ئەوہی ئەلی: (پیی و تراوہ: مارق).
سەرەتا ھەموو زانیانی ئەمڕۆ وتنی ئەو وتە بە ئەبو حەنیفە بە
دروست نازانن.

دووہم: ئەوہ لاپەرە یە کە مایە ی پیچاندەوہیە، نەک لیپیچینەوہ،
ولەسەر مینبەر ھەلدانەوہ.

سییه: باشه بۆ نایلیی کییه وای پیّ تهلیّ؟ که همدادی کوری
سه له مه یه .

چوارهم: باشه بۆ نایلیی بۆ وای پیّ تهلیّ؟ له بهر تهوهی تهوهی
فهتوایه کی زۆر سهیریان بۆ هیناوه، پییان وتووه: ئه بو حه نیفه ئاوها
ته لیت!! ته ویش ته و قسه یه ی کردووه، جا له بهر لادان له هه دیس
وره کردنه وهی بووه . والله أعلم .

پینجه م: مارق یانی چی؟ له زماندا ته وتری: «مَرَقُ السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَةِ
مُرَوَّقًا، أَي خَرَجَ مِنَ الْجَانِبِ الْآخِرِ». ئیتر وشه یه که به پیی به کارهینانی
زمان ده گۆرپیت، ته وتری: «مَرَقُ السَّهْمِ، وَمَرَقٌ مِنَ الدِّينِ، وَمَرَقٌ فِي
الْأَرْضِ، وَمَرَقٌ الْقَدْرِ، وَمَرَقٌ الصَّوْفِ وَالشَّعْرِ.. وَمَرَقٌ الْإِهَابِ، وَمَرَقٌ
الصَّبْغِ.. وَمَرَقٌ فَلَانَا...» (۱).

که وابو ئه م نه یوتوه مارق له دین، ته نه ا وتویه تی مارق. جا پیویسته
وتهی زانایان هه تا هه لده گری مه جمه لی چاکی بۆ بدۆزینه وه، به تایبه ت
ته گهر مه جمه لی چاکی هه بوو، ئه مه سه رباری ته وهی مارق به واتای کافر
نایه . ئیتر ئه مه نه فهتوای ته کفیری ئه بو حه نیفه یه، نه کوشتنی، -وه ک
ناونیشانی وتاره که ی ته و که سه یه - .

(۱) معجم الوسيط: م ر ق..

شەشەم: وەکو دین و دڵسۆزی و تراوه، بۆیە ئەوپەرەكەى بلیى: اجتهد
فأخطأ.

لیکۆلینهوه ئەوهی پێی و تراوه: «مولحید»

هەلۆیستی چوارەم: لەسەر ئەوهی ئەلی: «پێی و تراوه: مولحید».

من له کتیبی السنه، شتی وام نەدۆزیهوه، بۆیە لهوانهیه مه لا عوسمان
له وکاته دا به هۆی تورەبوون وهه لچونهوه، سه یته ره ی^(۱) به سه ر خۆیدا
نه ماییت و ئەو قسه یه ی کردییت..

به لام وشه ی «کافر» ئەوا:

به لی، له سی شویندا وای پێ ئەوتری.

دووهم: کهس له زانایان پێوتنی ئەو قسه به ئەبو حه نیفه به دروست

نازانن، و به لکو ئەمڕۆ که سیك بیلێ ده گه رپێته وه بۆ خۆی والعلم عندالله.

سییه م: ئەوه لاپه ره یه که مایه ی پێچانده وه یه ..

به رپێزان..

تێرامیئن.. وردبنه وه ... ده کری له سه ر مینه ره وه بلیى: خاوه ن

مه زه به کان به یه کتریان وتوو: ملحد و کافر!؟ که سی ژیر شتی وا ده کات!؟

إنا لله وإنا إليه راجعون.

(۱) له وشه ی کۆنترۆل کوردیتره.

چوارەم: باشە بۆ نايلىيى كىيە وای پى ئەلى؟! ئەو ھەممادى كورى ئەبى سولەيمانە، شىخ ومامۆستاي ئىمام ئەبو ھەنەفە خۇيەتى، ئەو مامۆستايەي كە ھەمىشە ئەبو ھەنەفە پەيوەست بوو پىوہى. لە دوو شوينى ئەو كىتەبە وای پى ئەلىت، ئايە شاھىتەي مامۆستا بۆ تەلەبەكەي وەرناگىرەت!؟

پىنجەم: باشە بۆ باسى ئەو ناكەيت بۆ وای پى ئەلى؟! بەلى، لەمەر پىرسى خەلقى قورئان بوو، بە سۇفيانى وتوو: «بىرۆ بەو كافىرە بلى -يانى ئەبو ھەنەفە-، ئەگەر پىت وایە قورئان مەخلوقە نىكى دەرسە كانمان نەكە ويتەو».

شەشەم: وەكو دىن وتراو، نەك بۆ خۇشى، كەواتە: اجتەھد فأخطأ. ھوتەم: بەلى زانايان ئەلەين: ھەر كەس بلى قورئان مەخلوقە بىباوەرە، وتەي ئىمامە كان لەم بارەو زۆرن.

ھەشتەم: مەبەستى كوفرى گەرە نىە، بەلكو كوفرى بچوو كە.

نۆبەم: لەچىرۆكە كەو دەردە كەوئە قسەيە كى ھاكە زايى بوە.

دەيەم: ئەو رىوايەتەي لەم بارەو دەبەيئەنى لە ھەممادەو لاوازە

ودەقە كەشى «منكر» مە:

سەبارەت بە دەقە كەي:

أ. حماد به نوابانگه: که باوهری به ئیرجا هه بووه، ومورجیتهش لهسهر ته کفیر زۆر سستن، وئه شلین ئه بوحه نیفه ئیرجائی له وه وه وه رگرتوه، کهواته ئه گهر مورجیتهیه چۆن ته کفیری ئه بو حه نیفه ده کات؟! ب. حوکم لهسهر گومان بوونیاد نانریت، چۆن ئه کری بلی: (برۆ به و کافره بلی: ئه گهر پیت وایه قورئان مه خلوقه...) ئه گهر دنیایه وای وتبیت، چۆن ته کفیری ده کات؟! حوکم چۆن به گومانه وه ده دریت؟! به تایبته ته کفیر کردنیش؟! به تایبته تر له لایه ن پیاویکی وه کو ئین ئه بی سوله یانیشه وه!!؟ بۆیه ئه مانه به لگه ی ناراستی ئه م ئه سه ره یه .

سه بارهت به سه نه ده که شی:

«أبو الجهم الكوفي» تیدایه که لاوازه.

خۆ ئه گهر ئه لپی خه تیبی به غدادی به سه نه دیکی تر ریوایه تی کردوه، بۆ ئه ویش مژده ت پیده ده م، که سه نه ده که ی «ضرار بن صرد» ی تیدایه ئه ویش درۆزنه .

ئه گهریش ئه لپی: لاله کائیش ریوایه تی کردوه! ئه لیم: ئه ویش ههر مژده بیست، له ریگای «مؤمل بن إسماعیل» ه وه ریوایه تی کردوه، «مؤمل» یش «منکر الحدیث» ه. والحمد لله.

ریوایه تی دووهم: که ههر هی حه مادی شه یخی ئه بو حه نیفه یه، له باسی زیندیقا روغان کرده وه.

که واته دوو ریوایه تی هی شه یخه که ی خویره تی!! ئە مه نینیت ه وه
ریوایه تی سییه م:

ریوایه تی سییه م: له ئە بو جه عفه ری کور ی سوله یمانه وه ئە بهینیت، ئە م
ئە سه ره ش ده قه که ی «منکر» و سه نه ده که شی لا وازه:

سه باره ت به ده قه که ی:

أ. ئە لئى: «والله ئە بو حه نیفه کافره». ده ی به ئی جماع کافر نیه. که
ئە مه ت زانی ئە وه ش بزانه نازانری ئە بو جه عفه ر کییه؟ ئە مه ی وا ته کفر
ده کات! نازانری کییه؟

ب. ئە لئى: «ئە بو حه نیفه جه همی بو وه»، به لام به سه حیحی له
ئیمامی ئە حمه ده وه هاتوو ه - وه کو خه تیب ریوایه تی ده کات - ئە لئى:
نه چه سپا وه له لمان ئە بو حه نیفه بو چوونی جه همیه کانی هه بو بی ت - که
بلی قورئان مه خلوقه -. هه روه ها له مختصر العلو هاتوو ه، ئە بو یوسف
ئە لئى: شه ش مانگ گفتو گو م له گه ل ئە بو حه نیفه کرد تا دوایی بو چوونمان
کۆک بوو له سه ر ئە وه ی هه ر که سیك بلی: قورئان مه خلوقه، کافره. ئە مه ش
زیاتر رونکرایه وه له خاله کانی پیشتەر. والحمد لله أولاً و آخرًا.

ج. ئەلئى: «بۆچۈنى بېشى كۆرى موسى ھەبوو، بېشىش بۆچۈنى خەوارجى ھەبوو».) ئەلئىم: ئەو ھى ۋەك مۈتەۋاتىرى لىھاتوو ئەبو ھەنىفە بۆچۈنى ئىرجائى ھەبوو نەك خەوارج^(۱).

سەبارەت بە سەنەدە كەشى، چەند دەردىكى ھەبە:

دەردى يەكەم: عبد اللہ ئەلئى: «أخبرت» دەى نازانى، كىيە بۆى گىپراۋەتەۋە، بەمەش ھەدىسە كە پىچراۋ دەبىت^(۲)، ئەمەش جۆرىكە لە جۆرەكانى ھەدىسى لاواز وىبھىز.

دەردى دووھم: فەزلى كۆرى جەغفەر زىاننامەى نەدۆزراۋەتەۋە. ئەمە سەبارى ئەۋەى لەبارەى ئەبو جەغفەر شەۋە ھەمان شت دەۋترىت. كەۋاتە ئەم ئەسەرە لاوازە. والحمد لله.

لىكۆلىنەۋە لەۋەى پىي و تراۋە: «نەفرەتى خۋاى لىبىت»

ھەلۋىستى پىنجەم: لەسەر ئەۋەى ئەلئى: «پىي و تراۋە: لەعنەتى خۋاى لىبىت».

(۱) بەلئى، ئە كرى كەسىك مورجىئە بىت لە رۈبەكەۋە، ۋخەۋارجىش بىت لەلەيەكى ترەۋە، بەلام لە ئەبو ھەنىفەۋە نەجەسپاۋە..

(۲) ئىتر «معلق» بىت كە لە سەرەتا كەيەۋە پىچراۋ بىت، يان «معضل» كە دوو راۋى لىپچرا بىت بەدوۋاى يەك، يان «مرسل» بىت كە لە كۆتايىەكەۋە لە سەروى تابىن پىچراۋ بىت، يان «منقطع» بىت كە ۋەكو «معلق» و «معضل» و «مرسل» نەبىت، ھەر لە جۆرەكانى لاوازن.

ئەم كەسە باش دەزانى، ھەموو زانايان پيوتنى ئەو قسە بە ئەبو
 حەنەيفە بە حەرام دەزانن، بەلكو ئەمرو كەسيك بيليت دەگەرپتەوہ بو خوۋى
 إن شاء الله.

دووەم: ئەوہ لاپەرہیہ كە ماىہى پيچاندەوہیہ ..

سەيىھەم: باشە بو باسى ئەوہ ناكەى كىيە وای پى ئەلى؟! ئەوہ ئىمامى
 شوعبەى كورپى حەججاجە^(۱)، ئەمىرى ئىمانداران لە حەدىس. ئەو دەريای
 زانستە، كە ھاوشانى ئەوزاعى ومەعمەر وسەوورپە لە زۆر حەدىس
 گىرپانەوہ، كە شافعى ئەلى: ئەگەر شوعبە نەبوواىە كەس حەدىسى
 نەدەناسى لە عىراق، حاكم ئەلى: ئىمامى ئىمامەكانە لەناسىنى حەدىس
 لە بەسەرہ. چوارسەد شىخى بەس لە تابەين ھەيە، ئەنەسى كورپى
 مالكىشى بينیوہ.

رۆژى ئەبو نوحى بينیوہ، قەمىسىكى لەبەردا بوہ، وتویەتى: بە
 چەندت كړپوہ؟ وتویەتى: بە ھەشت درھەم، وتویەتى: مالت تاوا بى!
 لەخوا ناترسى! چوار درھەمىەكت بسەندايە وچوارەكەى تەرت بەخىر
 بگردايە بۆت باشتەر نەبوو!؟

ھەرۋەھا وتیان: بو وازت ھیناوە لە حەدىسەكانى ئەبو الزبیر؟ وتى:
 بينىم كىشانەى ئەكرد، قورس ئەيكىشا، بۆيە وازم لىھینا.

(۱) لە حەمادى كورپى سەلەمەشەوہ ھاتووە.

به‌لئی به‌پیزان.. ئەمانه ئەو ئیمامه مەزنانەن، ئەو کەلە پیاوانەن کە
 لاپەرەکانی میژووی ئیسلامیان گەشاندۆتەو. به‌لئی بیگومان کەسێش لە
 هەلە پارێزراو نیە، بەلام توخخوا بی ئینسافیش نیە بە هەلەیهک و دلوپی
 رەشی وتالی، دەریایەکی گەورە ی چاکە تال و رەش بکەیت!؟

چوارەم: باشە بۆ باسی ئەو ناکەیت بۆ وای پی ئەلئی؟ بیگومانم -
 وەکو لە کۆی ئەو رپوایەتانه دەفامرئ- بەهۆی هەلەیهکی گەورەو بوو -
 وای پێیان گەشتوو-، کە ئەو هی ناو وای پی بلین. جا ئەو هەلەیهش
 یان بەهۆی قیاس و بۆچوون و پیم باشەو بوو، یان بەهۆی خەلقى قورئانەو
 بوو... هتد.

یانی تۆ گومان ئەبەیت بە پیاویکی وەکو شەعبی هەر بۆ خوشی بە
 ئەبو حەنیفە بلئی لەعەنتی لیبت..؟! شتی وا زۆر دوورە.

پینجەم: خو ئەمان یە کەم کەس نین لەعەنتکردنیان لە موبتەدیع
 داھیناییت، وکەسی تری پیش ئەمان بۆ کەس لە موبتەدیعە بەکاری
 نەھیناییت!

شەشەم: وا دابنی راستە، ئەی نابئ عوزریان بۆ بهینینەو، ئەگەرنا
 بی ویزدانی نیە عوزر بۆ هەلەکانی پیشەوا ئەبو حەنیفە بهینریتەو، بەلام
 بۆ هەلە ئەم کەلە پیاوانە کە لە ئەبو حەنیفە ئیماتر و گەورەترن عوزر

نه هینینه وه!! خواجه له ده مارگیری بمان پاریزیت. بویه با بووتری: اجتهد فأخطأ.

حهوتهم: له عننه له دیاریکراویکی شیواو، له سه ر پای دروستی زانایان، به مهرجی خوئی دروسته.

ههشتهم: ئەو ریوایه تهی لهم باره وه دهیهینی له مه نسوری کوری سه له مهی خوزاعی دهیگیپتته وه، ئەمیش له دوو که سه وه، یه کیکیان: له حه مادی کوری سه له مه وه، ئەلی: گویم لیبوو نه فره تی ده کرد له ئەبو حه نیفه.

دوهه میش: ئەلی: ((جا شوعبه ش له عننه تی ده کرد له ئەبو حه نیفه)).

سه باره ت به ریوایه ته که ی حه مادی ئەوه سه نه ده که ی سه حیحه.

سه باره ت به ریوایه ته که ی شوعبه ئەوه ئەبیّت سه لمینریت که:

له شوعبه ی بیستوه.

یان هاوشاری یه کبوون وهاوسه رده می یه کبوون

یا ئیمکانی ئەوه هه بووه بگهن به دیداری یه ک.

یان ئەو که سه کییه لیوه ی بیستوه.

وه گهرنا ئەم ئەسه ره به دهرده داری ده مینیتته وه وهیزی ناییت هه لسیته

سه ر پی. چونکه شوعبه له ته به قه ی حه وته وله گه وهی ئەتباعی تابعینه،

وله (۸۲ له دایک بووه - ۱۶۰ ک وه فاتی کردوه)، له به سه ره بووه، به لام

مەنسور بەغدادیە، ئینجا لە دووای ۱۴۰ ک لە دایک بوو، کەواتە کەم
گەرە بوو وکەم هات بۆ بەسەر وکەم شتی لە شوعبەو بیست؟ پاشان لە
تەبەقەم دەیه، و لە دەوری ۲۱۰ بۆ ۲۲۰ وەفاتم کردوو.

جا بە کورتی: ئەگەر ئەو سەلمینرا، ئەو رپوایەتەش دەسەلمینری.

ئەوکاتەش تەوجیە کەم بەو شیوازەیه رۆنم کردوو. جا با دیراسە بکری.

لێکۆڵینەووە لەوێ پێی وتراو: «یە کپارچە ئاگرە قەبرە کەم»

هەلویستی شەشەم: لەسەر ئەوێ ئەلی: (پێی وتراو: یە کپارچە ئاگرە

قەبری ئەبو حەنیفە).

ئەلیم:

لە پیش هەموو شتیەک: دەق و قسەم و لەو کتیبەدا نەهاتو، ئەوێ

هاتو، عبدالله ئەلی: «حدثني هارون بن سفیان، حدثني عزرة الخراساني،

حدثنا الفضل بن موسي السیناني، قال: سمعت سفیان الثوري يقول: ضرب

الله عز وجل علی قبر أبي حنیفة طاقاً من النار». واتە: «سەوری وتویەتی:

خوای گەرە بازنیەك (پشتینیەك) ئاگری داو لە قەبرە کەم ئەبو

حەنیفە».

جا وەرگیرانی «طاقاً من النار» بە: «یە کپارچە ئاگرە قەبری ئەبو

حەنیفە» گەرە کردنەو دەیه کی رۆشنە بۆ چەواشە کرنیکی ئاشکرا، چونکە

«طوق» لیّره به واتای بازنه وکەوانه وپشتینه وئەو واتایانە دیت لیّره دا
 که نزیك بیّت له دەورەدانەوہ.

دووہم: ئەوہ لاپەرہیە کہ ئەبیّت بیچرتتەوہ...

سییەم: زانایان پیوتنی ئەو قسە بە ئەبو حەنیفە بە حەرام دەزانن
 و بە لکو بانگەشە کردنی غەیبە.

چوارەم: ئەو قسە ئەگەر راستیش بیّت، بە مانای دووعایە نەک
 خەبەر و هەوالدان، یانی دوعا دەکات: خوا یە پشتینه یە کی تاگرین بەدی بە
 دەوری قەبری ئەبو حەنیفە، بەهۆی ئەوہی بەسەر ئەم دینە ی هیئا لە
 زیادەرۆییکردن لە بوچوون و قیاس و هتد!!

نەک هەوالدان بیّت و بلی: خوا ﷻ پشتینه یە کی تاگرینی داوہ بە دەور
 قەبرە کە ی ئەبو حەنیفە دا. نە خیر هەوالدان نیە، چونکە ئەوہ غەیبە
 و بیژە کە ی لە کوپۆه زانی؟! ئەشکری لە بابی ئومیدەوہ و ترا بیّت، یانی:
 ئومید دەکەم..

پینجەم: باشە بو باسی ئەوہ ناکە ی کییە وای پی ئەلی؟! ئەوہ
 سوفیانی سەوریە، ئیمامی دوونیا، شیخ الإسلام، ئیمامی زاناکان،
 سەرمەشقی زانا عاملەکان، دوونیا نەویست، ئەو سوفیانیە ی کە خویشی
 وەکو خوئی نەبینیوہ لە دینداری و دوونیا نەویستی دا. ئەو سوفیانیە ی تین
 ئەلموبارەک ئەفەرموی: «لە زیاتر لە ۱۱۰۰ شیخەوہ حەدیسم

نوسیوه ته وه، که سیان له سوفیان باشر نه بوون» ههروه ها ته لئى: «وه سفى هه رکه سم بؤکرا بیټ و بینیبیټم، ته ماشا ته که م به گویره ی وه سفه که نه بووه، ته نها سه وری نه بى».

یونسی کورپى عوبه ید ته لئى: «له سه وری باشرم نه دیوه، وتیان: تیبین جوبه یر وئبراهیم وعه تا وموجاهیدت بنیوه چوڼ وا ته لئى؟! وتى: هه ر ته وه بیه که پیتان ته لئیم: له سه وری باشرم نه دیوه».

سه ختیانی ته لئى: «هه رگیز کوفیه کم نه بینیه له سوفیان باشر بیټ».

به لکو ته لئین له ئیمام مالک حافظر بووه، ته وه سوفیانه: عالمی ته م ئومه ته، عابدى ته م ئومه ته. شاره زاترین کهس به سه لال و به سه رام، ته بو سه لاله حى مه ککى ته لئى: «والله له ته بو سه نیفه شاره زاتر بوو، وبه پراشکاو ی وبه ئاشکرا نکولئى له ده سه لاتداران کردووه»، به لام باوه رى به سه وری نه بووه.

بیشرى حافى ته لئى: «سه وری لای ئیمه ئیمامى سه لکه، و ته بو سه رده مى خوئى وه کو ته بو به کر وعومهر وابو بو سه رده مى خوئان».

ته وه سوفیانه ی کهس له و زیاتر یادی مردنى نه کردوه، ههروه ها که بینراوه سه لک بیری مردنى که وتوتته وه.

به لئى به رپزان.. ته مانه ته وه ئیمامه مه زنانه ن، ته وه که له پیاوانه ن که لاپه ره کانى میژووی ئیسلامیان که شان دوتته وه. به لئى، بیگومان که سیش له

ههله پارێزراو نیه، بهلام بیگومان بی ئینسانی وبی ویتزدانیشه به ههلهیهك
 ودلۆپیکێ رهش وتال، ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌ی چاکه تال و‌ره‌ش بکه‌یت!!
 ئه‌بی ئاوها گه‌وره‌بن له پێش چاومان، و‌ئاوهاش عوزریان بو
 به‌یینه‌وه به‌بی ئه‌وه‌ی بلێین: بی هه‌له‌ن ومه‌عسومن، یا هه‌له‌کانیان
 گه‌وره‌وه بکه‌ین.

شه‌شه‌م: باشه بو باسی ئه‌وه ناکه‌یت بو وای پی ئه‌لی؟ وه‌کو باسمان
 کرد سو‌فیان له‌وه دیندارتره له بو خۆشی شتی وای پی بلی، به‌لکو به‌هۆی
 قیاس و‌بو‌چوون و‌پیم باشه زۆره‌کانه‌وه ئه‌وه وتراوه، هه‌روه‌ها ئه‌و شته
 زۆرانه‌ی تیکه‌لی دین کرابون له‌رپی ئیجتهدای پشت ئه‌ستور به‌ بو‌چوون
 و‌قیاس، هه‌روه‌ها بوونی عه‌قیده‌ی ئیرجا، هه‌روه‌ها به‌هۆی بر‌وا بوون به
 خه‌لقی قورئان. هتد. والله اعلم.

له خاله‌کاتی پێشو وه‌کو‌تاییشدا به یارمه‌تی خوا ئه‌و تۆمه‌تانه وه‌لام
 دراونه‌ته‌وه، که ده‌درینه پال ئیمامی ئه‌بو حه‌نیفه رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى.

حه‌وته‌م: ئه‌وپه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌یه بلێین: اجته‌د فأخطأ. وه‌کو چۆن نه‌بیز
 «النبيذ»ی به‌ حه‌لال زانیوه، هه‌روه‌ها هه‌ندیك «تشیع»ی تیدا بووه، هه‌روه‌ها
 عه‌لی به‌سییه‌م داناوه دوای په‌یامبه‌ر ﷺ، جا ئه‌مه‌ش به‌ هه‌مان شیوه!
 خۆ ئه‌مه له‌وانه گه‌وره‌تر نیه!؟

ههشتهم: ماوه تهوه بلیم: ئەو ئەسەرە لاوازه، وسابت نه بووه سوفیان شتی وای وتبیّت، ئەم خالەش هه میسه دواده خەم تا فیڕ بیّت عوزر بو زانایان بهیئیتتوه - ئەمه ئەگەر سه حیج بوو-، تا فیڕ بیّت ریزی زانایان بگریّت و بهو توراسه ی به جییان هیشتووه، پاك و پیسی نه کا به پیوه ریکی نا عادیلانه بو غه زالی: شه لالا نه یان سوتاندایه، بو عبدالله شه لالا نه یوسیايه!!

جا سه نه ده که «عزرة الخراساني» تیدایه، ته رجه مه ی نه دوژراوه ته وه، به مهش سه نه ده که حوکمی پچراوی هه یه و به مهش ئەسەر که ده رده دار ده بیّت وهیزی نیه ههستیته سهر پی. و به مهش هه رکهس بلی سوفیان وای وتوه درۆ و بووه تانی بو کردووه وه کو سه نه د. والحمد لله.

لی کۆلینه وه له وهی پپی و تراوه: «ما ولد مولود اشر ولا اشم من ابي حنیفة!»

هه لویستی هه وتهم: له سهر ئەوهی ئەلی: «پپی و تراوه: ما ولد مولود اشر ولا اشم من ابي حنیفة».

سه ره تا ریوایه تی بهو دهقه، له کتیبی «السنة» دا نیه، وه کو چۆن «مولحید و پر گۆره که ی بکا له ئاگر» نه بوو؟!

به لكو تپهه لکيشکردنی دوو رپوايه ته له سڪ يهك، كه يه كيكيان سه حيحه ويه كيكيان لاوازه، تاماژه شي بو نه كړدووه، ته مهش لای ته هلی خوی جوړيکه له جوړه کانی چه واشه كړدن وگزی كړدن وخیانه ت^(۱).

پاشان، ته گهر تهو زانایایه وای زانیییت وایه، تهوا ته مرو زانایان ته لین: تهو وتهیه بهو شیوازه نیه وخوا له نیمه وتهوانیش بپوریت.

سییه م: تهوه لاپه ردهیه كه ته بییت پیچریته وه، نهك له سهر مینبهر هلبدریته وه، ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به لام به داخه وه!

چوارهم : تهو قسه ته گهر راستیش بییت، تهی بو باسی تهوه ناکه ییت بوچی وایان پیوتوه؟!

پینجهم: تهو قسه یه بهو مانایه دیت، كه ههر كه سیك زیانیکی بو ئیسلام هه بو ییت، تهوه ندهی تهو كه سه زیانی نه بووه كه ههم پر وای به خه لقی قورثانه، ههم عه قیدهی ئیرجائی هه یه، ههم خروج به دروست ده زانیت، ههم بوچوونی ده خاته پیش هه دیسه وه، قیاس زور به كار ده هی نییت، ههر پرسیاریکی لیبکه ی وه لام ده داته وه به بی تهوه ی پیش خوی

(۱) به لای له ناو رواتی فرموده تپهه لکيشکردنی دوو رپوايه ت یان زیاتر هه یه، به مه رجیک سنده دی هه موی سه حیح بییت، وه کو له سه حیحی به خاری به راشکاوی له سه ره تای هه دیسی چیرۆکی «الإفك» دا بهرچاوت ده كه ویت، به لام تپهه لکيشی سه حیح ولاواز بکه ییت هه رگیز مه قبول نیه وشتی وا حه لال نیه.

کهس فهتوای لهو شیوازهی داییت... ئەو کەسەش بەناوبانگە و خەلکی زۆر
 به قسهی دهکەن... بۆیه بەراستی له ئیسلامدا هیچ کەس لهوه خراپترتر
 وشومتر نیه، وزانراوه له ئوسولدا: «الحکم علی الشیء فرع عن تصورہ».
 بهلام ئایا ئیمامی ئەبو حەنیفە وابوہ؟! ئەو دیان به دلەوه و به
 دیراسەوه ئەیلیم: نه خیر إن شاء الله.
 شەشەم: ئەو قسهیه نه فهتوای ته کفیر ونه فهتوای کوشتنی ئەبو
 حەنیفەیه!!

حەوتەم: باشە ئیوه چەند جار وتوتانە: کەس ئەو نەدی ئەمانە زەرەری
 له ئیسلام نەداوه؟! کەس ئەو نەدی ئەمانە بەلای بەسەر ئوممەتی ئیسلام
 نەهیناوه، مەبەستتان شوینکە وتوانی سوننەت بووه، دەی بەراستی هەر
 ئەوه مانای قسه کەهی سەله فی سألحه لەسەر ئەبو حەنیفە - ئەگەر سەحیح
 بیّت کە سەحیح نیه -.

هەشتەم: باشە بۆ باسی ئەوه ناکەهی کێیه وای پی ئەلی؟ ئەوه
 سوفیانی سەوریه، کە باسمان کرد، ئەوه ئەوزاعیه، کە له سوفیان
 بەتەمەتر و گەورەتره، ئەوه سوفیانی کوری عویهینه، وەکو ئیمامی مالک
 وایه، ئەوه ئیمامی مالکە، پیویست دەکات مالک بناسینم؟! ئەوه ئیبن
 عەونە، کە هاوسەردەمەکانی خۆی وتویانە: ئەگەر ئیبن عەون و سوفیان
 مردن ئیتر خەلک هەموو وەکو یه کن.

پیاویکه له تابعیه کانه، ئیمامه، سه رمه شقه، زانای دوونیايه، هیشامی کوری حسسان ئه لّی: چاوه کانم هه رگیز وه کو ئین عه ونی نه بیناوه.

به لّی، ئه مانه هه مویان له ئه بو حه نیفه ئیمام ترن ئه گه رنا وه کو ئه ون! خیره له بهر خاتری تاکه که سیك توّمه تباری هه مویان بکهین!؟

نویهم: وا دابنی راسته، ئه ی نابی عوزریان بو بهینینه وه، ئه گه رنا بی ویزدانی نیه عوزر بو هه له کانی پیشه وا ئه بو حه نیفه بهینریته وه، به لام بو هه له ی ئه م که له پیاوانه که له ئه بو حه نیفه ئیماتر وگه وره ترن نه هیئریته وه!!

ده یه م: بویه ئه و په ره که ی ئه و یه بلین: اجتهدوا فأخطأوا. نه ک بووتری: بو خو شی وتویانه وته شهیریان پیبکری.

یازدهه م: ماوه ته وه بلیم، ئه و ئه سه رانه زۆرکی لاوازه، وسابت نه بووه شتی وایان وتبیت: چونکه من هه موو ئه و ریوايه تانه ی که به م شیوازه بوو له کتیبی «السنة» کو مکردنه وه، گه شته نزیکه ی ده ریوايه ت: ئه م ده ریوايه ته ش ته نها له پینج که سه وه بوو، ئه وانیش: ئه وزاعی، وسوفیانی سه وری، وسوفیانی کوری عویهینه، وئین عه ون، وئیمامی مالک.

سه باره ت به ریوايه ته کانی ئه وزاعی:

أ. ریوایه تیکیان: له ریگهی «أبو حفص التیسی» دهیگپرتهوه، جا تیسی لاوازه. وئوهی راست بیّت «عبدالله ی کوری یوسف» نیه، وه کو القحطانی ئهیلّی، نه خیر، به لکو «عمری کوری ئه بی سه له مه» یه ئه مهش دووای گهران رون بوویه وه والحمد لله.

ب. ریوایه تیکی تریان: «عیسی بن یونس» دهیگپرتهوه، سه نه ده که ی «أبو جعفر الحرانی» تیدایه، جا ته گهر «عبدالله بن محمد بن علی بن نفیل» نه بیّت که سیقه یه کی حافزه، ئهوا لاوازه وسابت ناییت.

ج. ریوایه تیکی تریان: «ئهبو ئیسحاقی فهزاری» دهیگپرتهوه له ئه و وسوفیانه وه، ئه مه یان سه حیحه. چونکه هه ردووکیان شیخی ئه بو ئیسحاقن.

د. ریوایه تیکی تریان: «محمد بن مصعب» دهیگپرتهوه له ئه وه وه، ئه مهش سه حیحه.

سه بارهت به ریوایه ته کانی سه وری:

أ. یه کیکیان «ئهبو ئیسحاقی فهزاری» دهیگپرتهوه، باسمان کرد که سه حیحه.

ب. ریوایه تیکی تریان: «ئه سمعی» دهیگپرتهوه، ئه مهش وه کو ئه بیینی ئه سمعی یه کسه ر له سوفیانه وه ئه یگپرتهوه، به لّی، ته حسین

کراوه به رپوایه ته کانی پېش خوۍ، به لّام له پېش خوۍ ټه و زیاده یه ی تېدا نیه که جیې مه به سته. والله أعلم.

ج. رپوایه تیکې تریان: «سه عله به» ده یگېرېته وه، سه نه ده که ی «محمد بن حمید الرازي» تېدا یه، ټه لّین دروژنه، جا شتی وا به قسه ی دروژن چوّن ده چه سپیت؟!

سه باره ت به رپوایه ته که ی ټین عویه یینه:

سه نه ده که ی «محمد بن أبي عمر» ی تېدا یه، ټه مه ش ټه گهر «محمد بن أبي عمر» ی عه ده نی نه بیّت ټه وا نه چه سپاوه ولا وازه. والله أعلم.

سه باره ت به رپوایه ته که ی ټین عه ون:

سه نه ده که ی «مؤمل بن إسماعیل» ی تېدا یه باسما ن کرد که بوخاری ټه لّی: «منکر الحدیث». که واته نه چه سپاوه.

سه باره ت به رپوایه ته کانی ټیما می مالک:

«إسحاق بن إبراهيم الحنّینی» ده یگېرېته وه، له «ټیما می مالک» وه، جا حونه ی نیش، بوخاری له باره یه وه ټه لّی: «فیه نظر» ونه سائیش ټه لّی: «لیس بثقة». وله «تهذیب» یشدا هاتو وه، ټه لّی: «ضعیف». وزه هه بی ټه لّی: «ضعفوه». که واته نه چه سپاوه. والحمد لله.

که واته بۆمان رۆن بوویه وه، که: له و ده ریوایه ته چواری له
 ئەوزاعیه وهیه، سیانی له سه رویه وه، سوفیانی کورپی عویهینه، وئین
 عهون، وئیمامی مالکیش یه کی یه ک ریوایه ت.

ههروه ها بۆمان رۆن بوویه وه، که: نه سوفیانی کورپی عویهینه، ونه
 ئین عهون، ونه ئیمامی مالکیش لیانیه وه سابت نه بووه. تهنها ئەوزاعی
 وسه وری نه ییت.

بۆ تهوجیهی ئەم وتهیه ش بروانه: خاله کانی پیشوو.

مه‌قاله‌ی دوازدهه‌م

ئینجا دوای باسکردنی «عبدالله بن أحمد بن حنبل»، دیتته سه‌ر باسکردنی: «شیخ موقبل»، ئە‌ئلی: «ئینجا که‌سیکی دیکه‌ش وه‌کو موعاصیر: موقبیلی بن هادی وادعی هاتوو، کتیبیکی داناوه ۴۰۰ لاپه‌رپه‌یه، له‌ سه‌ره‌تاوه تا کو‌تاییه‌که‌ی پره‌ له‌ جنیودان به‌ ئیمام ابن الوزیر^(۱)، ئە‌مه‌ تازه نه‌ک کۆن، ئە‌م که‌سه‌شه‌ به‌ هه‌زاره‌ها خه‌لک شوینی ئە‌که‌ون».

وه‌لام:

۱. پێش هه‌موو شتی‌ک، ئە‌وه‌ی له‌ باسی «عبدالله ی کورپی ئیمام ئە‌حمه‌د» کردم، زۆریکی بو‌ وه‌لامی ئە‌مه‌ش ده‌شی‌ت، به‌لام له‌به‌ر کورتبیری دووباره‌ی ناکه‌مه‌وه وته‌نها ئی‌حاله‌ ده‌که‌م.

۲. خالی دووهم ئە‌مه‌وی ئە‌وه‌ دووپات بکه‌مه‌وه که‌ تو‌ ساغ نیت به‌رامبه‌ر به‌ زانایانی ئە‌هلی سوننه‌ و جه‌ماعه‌ت و ئە‌هلی حه‌دیس، ئە‌گه‌رنا خیره‌ ته‌نها باسی حه‌نبه‌لی و مالکی و شافعیه‌کان و ئە‌هلی حه‌دیس، بو‌ حه‌نه‌فیه‌کان که‌ سه‌ر به‌ ئە‌هلی سوننه‌ن هیچی له‌و جو‌ره‌یان نه‌ کردوو؟! بو‌ ئە‌شعهریه‌کان؟! و شیعیه‌کان؟! و مو‌عته‌زیله‌کان هیچی له‌و جو‌ره‌یان

(۱) وا ئە‌ئلی! به‌لام مه‌به‌ستی ئیمام ئە‌بوو حه‌نیفه‌یه، دیاره‌ به‌هۆی تو‌ره‌بوون وه‌له‌چونه‌وه سه‌یته‌ره‌ له‌ ده‌ست ده‌دات و سه‌هو ده‌کات.

نه کردووہ؟! بۆ میژووی کۆمه له گومراکان ئه وهنده پاکه وا هیچت دهست نه که وتوه به نمونه بیهینیته وه، وا مر الکرام به سه ریدا ده رویت وله چهند سانیه یه کی که مدا ئامازه یه کی خیرایان پیده کهیت، به بی ئامازه کردن به گروپه کانی تر. ئه مهش نیشانه ی بی ئینسافیته، ئیتر نازام بۆ زۆر په له ته وخیرا خیرا خو ت ده خه یته نیو ده ریای ئه هلی سوننه وه وه وقوتی کی دووردریژ - وه کو غه واصل - ده خو یته وه، به ره و بن ده ریای زانست و گهش و پر مه عریفه ی ئه هلی سوننه - به شاهیدی دوژمنانیان - به شکو شتی کی خراب بدوژیته وه، تا به و دلۆپه رهش و خراپانه دهیدوژیته وه ئه و ده ریا سپی و گه شه ی ئه هلی سوننه ت ناشیرین بکه ی، جا خوا به میهره بان ی خو ی میهره بانیت له گه ل بکا وهی دایه ت بدات وهه ق بخاته سه ر زوبانت... (۱)!

۳. پاشان هه ر له و شتانه ی به لگه ی بی ئینسافیته، نمونه ی زۆر له وه ی

شیخ موقبیل ره شتر وتا لتر هیه!

باشه چاوت ئه و هه مو کتیبه ی نه بی نی که سوکایه تی به مالک وشافعی و ئه حمه د ده کات، باشه کتیبی: «تأییب الخطیب» ی زاهیدی که وسه ریت نه بی نی وه؟ بۆ به نمونه نه ته ی نایه وه، که له وه لآمی ئه و کتیبه ی ((عبدالله)) و ((خه تی بی به غدادی))، نوسیویه تی تانه له هه ر سی سه ر مه زه به که وزۆر به ی پێشه وایانی ئه هلی سوننه ده دات، به لآم چونکه له

(۱) ئه مهش گومانی خیری منه، وه گه رنا گومانه خراپه که ئه وه یه بووتری به نه نقه ستته.

فروعدا حنه فیه و بیرو باوهری موعته زیلیه، به نمونه ناهینریتته وه، به لام
نونهی «الوادعی» دههینیتته وه چونکه شوینکته و تهی ریبازی سه له فی
سالحه، ته و ادعیهی که به بانگه وازی سووننهت یه مه نی تاوه دان کرده وه
وته له به کانی به هه موو دوونیا بلا و بوونه ته وه.

«الوادعی» چی ته لی؟ وا هه رایه کی ناوه ته وه له سه ری، ته ی زاهیدی
که وسه ری چی ته لی؟ وا کشت و ماته و نارواته سه ری:

له نیوان زاهیدی که وسه ری و موقبیلی و ادعی

ته وه ی له کتیبه که ی زاهیدی که وسه ری حنه فیدا هاتوه:

- ته وه نده جوینی تیدایه مه پرسه. ته مه وه هرچی ترت بینی بزانه
ته نها له بهر بهر گریر کردنیه تی له ئیمامی ته بو حنیفه، بو ته وه ی ته و
ریوایه تانه به درۆ بخته وه له سه ر ئیمامی ته بو حنیفه هاتوه.

- تانه ده دات له زیاتر له ۳۰۰ سی سه د له زانایان پیشه وایان
ویا وچاکان وهه والخوانان، که هه مویان سیقه ن و نزیکه ی ۹۰ نه وه دیشیان
پیشه و ا و حافزن. له کاتی کدا «الوادعی» ته نها تانه ی له یه ک که س داوه له و
کتیبه ییدا یان سیان.

- زۆریک له وانه ی که وسه ری تانه یان لیده دات پیشینه ی نیه. به لام
«الوادعی» پیشینه ی هه یه.

- تانه دهدات له ئه نه سی کورپی مالک. برۆن نهک له «نشر الصحیفة» ی «الوادعی» به لکو له هه موو کتیبه کانیدا بگه ریڤن بزانه یهک تانه ی لهو شیوه ی تیدایه، به ئه نه س یان هه ر هاوه لیک ی تر.
- بۆچوونی ئه بو حه نیفه ده خاته پیڤش حه دیسی ئاحاده وه.
- به هیشامی کورپی عوروه ئه لێ درۆزنه.
- تانه دهدات له ئیمامی «الشافعی».
- تانه دهدات له ئیمامی مالک. خاوه ن مه زه به بی مالکی.
- تانه دهدات له ئه حمه دی کورپی حه نبه ل. خاوه ن مه زه به بی حه نبه لی.
- ئه لێ: حه دیس: «أبو حنیفة سراج أمتی» مه قبوله.
- به راوی وا ئه لێ چاکه به ئیجماع خراپه، به هی واش ئه لێ خراپه به ئیجماع چاکه، به لکو ئیمام و پیڤشه وایه.
- خه تیبی به غدادی وه سفده کات به: مه یخۆر. ته نه ها له بهر ئه وه ی حه دیسه کانی له سه ر ئیمام ئه بو حه نیفه هی ناوه ته وه.
- ئه لێ: ئیمام ئه حمه د فقه یه نه، له کاتیکدا شافعی ئه لێ: «أفقه أهل بغداد».
- تانه دانی له کتیبی «المصنف» لابن ابی شیبه.
- تانه دان له حه مادی کورپی سه له مه.
- تانه وته شه ری ناراسته وخۆ له مه زه به بی سه وری وئه وزاعی.

- تانه‌دان له زمان وره‌وانیژی شافعی که لیزان نه‌بووه. له کاتیکیدا به‌لاغته‌تی شافعی له هه‌مو دونیا بلأوه.
- تانه‌دان له ره‌چه‌له‌کی شافعی که قورده‌یشی نیه. بو‌وا ده‌کات که‌وسه‌ری؟ تهنه‌ها له‌به‌ر ته‌وه‌ی به‌ ئه‌بو حه‌نیفه و تراوه نیبته‌ی، ئه‌میش ئه‌یه‌وی بیسه‌لمینه‌ی شافعی‌ش عه‌ره‌ب نیه -هه‌ر به‌ زۆر-.
- درۆکردن به‌ ده‌م شافعیه‌وه.
- زۆر هه‌ولده‌دات بلێ: شافعی سیه‌ نیه.
- زۆر هه‌ولده‌دات بلێ: زۆریکی عیلمی شافعی هی خۆی نیه وله‌ ئه‌بو حه‌نیفه بو‌ی ماوه‌ته‌وه.
- تانه‌دان له ئیمامی بوخاری.
- تانه‌دان له ئیمامی تورمزی.
- تانه‌دان له حاکم خاوه‌ن المستدرک.
- تانه‌دان له ئیبن حیبان.
- تانه‌دان له ئیمانی «ئیب‌ن یوسف الفریابی».
- ته‌له‌ی: «نعیم بن حماد» -که‌ یه‌کیکه‌ له‌ ئیمامه‌کان- درۆزنه‌.
- هه‌تا کۆتایی ورینه‌کانی.

جا توخخوا بهر پزان. . کام لهو دوو نمونه یه زیاتر شیواوه بو یه کتر
قه بوولنه کردن، و کامیان شیواوه به نمونه هیئاوه له سهر مینبهره وه، کامه ی
لایه کی تم توممه ته به خراب ده زانیت؟!

بهراوردی بکه له گه ل کتیبه که ی «الوادعی» ده بیینی له بهراورد کردن
ههر نایه .

که واته: بو «الوادعی»؟ ته نها له بهر ته وه ی له سهر ریپازی سه له فی
سالحه، تا لهو ریگه یه وه شوینکه وتوانی تهو ریپازه ناشیرین بکات.
۴. ته لی: (تهو کتیبه ۴۰۰ لاپه ریه له سه ره تاوه تا کوتایی، پره له
جنیو بهم تیمام ته بو حنیفه).

ده ی وانیه، نه ۴۰۰ لاپه ریه، نه پره له جنیو، نه له سه ره تاوه تا
کوتایی باسی ته بو حنیفه یه .
ته مهش به لگه یه کی تره له بی ئینسافی وشت گه وره کردنه وه
وچه واشه کاری تو.

به لکو بهم شیوازه یه ان شاء الله که ئیستا پرونی ده که مه وه:
ههر له سه ره تاوه هه تا نزیک لاپه ره ۱۳۰ سه د وسی، یه ک ریوایه ت
ناهیئا له سهر ته بو حنیفه .

له نزیک ل ۱۳۰ ئیتر ده ست ده کات به هیئانه وه ی ریوایه ته کان
له سهری، - که هی عبدالله وئین ته بی شه بیهن-، هه تا نزیک ل ۱۵۰ .

که واته: له ۱ ههتا نزيك ۱۵۰، تهنها نزيكهی ۲۰ بیست لاپهړه باسی ټبو حه نیفه یه، له وپوه (له ۱۵۰) ئیتر بریتیه له کومه لیک حه دیس، تهنها حه دیس، له سهر ۱۲۵ مهسه له که بوچوونی ټبو حه نیفه تییدا پیچه وانهی حه دیس بووه، وهیچ شیوه یه که باسی ټبو حه نیفه ناکات ټه ونده نه بیټ پاش باسکردنی ههر مهسه له یه که وهینانه وودی ههر حه دیسیک، ټه لای: به لام ټبو حه نیفه له سهر ټم مهسه له دا وای وتووه.

دهی ټمه کوئی جنیوه؟ ئیتر ټمه ش دریژه ټه کیشی ټه هتا نزيکی لاپهړه ی ۲۲۷. ئینجا راسته وخو ههر دواي ټه وه ټه روا ته خریجی ټه و حه دیسانه ده کات که ئین ټه بی شه یه هیناویه تی، به هیچ شیوه یه که باسی ټبو حه نیفه ناکات، ټه مه ش دریژه ټه کیشی ټه هتا نزيکی لاپهړه ۳۰۰.

که واته له لاپهړه ۱ یه که وه ههتا نزيکی لاپهړه ۳۰۰ سی سهد، تهنها بیست لاپهړه یه که باسی ټبو حه نیفه یه.

ئینجا نزيکه ی ده لاپهړه ی کوټاییشی باسی ټبو حه نیفه نیه. که ټمه ت زانی ټه وه ش بزانه، به سهد ده یه نیټ، جا دیاره سهد چندیکی لاپهړه که ټه بات؟

ههروه ها ټه وه ش بزانه ههر لاپهړه یه که ژیانامه ی ټه و که سه ی تی دایه که قسه که ی لیوه ده گیر ټه وه.

به لکو ته رجهمه ی راویه کانیشی تیدایه .

ههروهه ها ئه وهش بزانه که جنیو نیه به لکو کومه لیک ره خنه یه له ئه بو

حنیفه گیراوه، نهک جنیو .

که واته : م. عوسمان راست ئه کات ئه لی: پره له جنیو؟! نه به وخوا

مه زنه ی که راگرتنی ئه وه نه بیته ئاسمانه کان بهر نه بیته وه .

که واته ((٤٠٠ ٤٠٠)) لاپه ریه پره له جنیو به ئه بو حنیفه)) ئه م قسه یه

ناو بنیین چی؟ زیاده روژی ومو باله غه، گه وره کردنه وه، بی ئینسافی وبی

ویژدانی، هه ر به زور وایه، چه واشه کاری، خیانهت، خو لکردنه چاو... هی

تریش، به لام ره وشتمان ریگه مان نادا بو له وه زیاتر. والحمد لله رب

العالمین .

٥. ئه لی: «ئهمه تازه نهک کون». مه بهستی ئه وه یه: ئه وه «عبدالله بن

أحمد بن حنبل» کون بوو، به لام خو ئهمه تازه یه .

جا ئه لیم: ئه وه به لگه یه له سه ر ئه م شتانه :

- به لگه یه له سه ر ئه وه ی مه زه به بی جرح و تعدیل کونه .

- ههروهه ها به لگه یه له سه ر ئه وه ی ریباری سه له فیه ت میژوو یان کونه

به کونی ئه هلی حه دیس و ئه هلی هه ق وزانایان و فو قه ها کان وره د کردنه وه ی

هه له کان .

- وئەم قسەيەي پيئمان ئەلئى: درۆيان کرد ئەوانەي دەيان وت ريبازى
سەلەفى سالفە تازە دروست بوو، يان ئەم شتانەي ئەيکەن داهيئىراوى
خويانە، يان داهيئىراوى سعوديهيه، يان ئەم شتە لە مەزەبەکاندا بوونى
نيە. بەلکو هەبوو وکۆنيشە!

٦. ئەلئى: (ئەم کەسەشە بە هەزارەها خەلک شويئى ئەکەون).

ئەلئىم: سەرمەزەبەکان وگەرە زاناکانيان بە مليۆنەها شويئىکەوتويان
هەيە تۆ شەرم ناتگري و تانەيان ليدە دەيت، لەسەر ميبەريشەو، دەي
ئىستا شەرمى وادەي دەتگريئ، کە شويئىکەوتوي وەک خاوەن
مەزەبەکان زۆر نيە!؟

مه‌قاله‌ی سیازدهه‌م

ئه‌ئلی: «ئهمه تازه نهك كۆن، ئهم كهسه شه -یانی شیخ موقبیل- به هه‌زاره‌ها خه‌لك شوینی ئه‌كه‌ون، فه‌توای له‌وه سه‌یر وسه‌مه‌ره‌تر: هه‌ر له کتیبی‌کی دیکه‌دا به ناوی «ریاض الجنة» یاخود «تحفة المجیب» دوو کتیب، تییدا هاتوو هه‌ئلی: واجب وئه‌رکی سه‌رشانی موسلمانانه ئه‌بی‌ت قوبه‌ی په‌یامبه‌ر هه‌لته‌کینن، ئه‌بی‌ت له ناوی به‌ریت چونکه بیدعه‌یه، زه‌لاله‌ته گوم‌راییه، شیرکه، موسلمانان موشریکن که ئه‌چن زیاره‌تی ئه‌و قوبه‌یه ئه‌که‌ن، زیاره‌تی په‌یامبه‌ر ئه‌که‌ن ﷺ».

وه‌لام:

ئهم بووه‌تان وچه‌واشه‌کاری وگه‌وره‌کردنه‌ت پبویست ده‌کات له‌چه‌ندین روه‌وه هه‌لویسته‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین، به‌یارمه‌تی خوای گه‌وره:

۱. سه‌ره‌تا قوبه‌ بریتیه له‌و گومه‌زه سه‌وزه‌ی سه‌ر قه‌بری په‌یامبه‌ر ﷺ. جا په‌یامبه‌ر ﷺ، له ژوره‌که‌ی عایشه نیژرا که له‌ته‌نیشتی مزگه‌وته‌که‌وه بوو، پاشان له‌سه‌رده‌می «وه‌لیدی کورپی عبدالملک» دا له‌سالی «۸۸» ژوره‌که‌ی دایکه‌ عایشه داخلی مزگه‌وته‌که‌ کرا، ئه‌گه‌رچی مه‌به‌ستیان ئه‌وه نه‌بوو به‌لکو مه‌به‌ستیان فراوانکردنی مزگه‌وت بوو، چونکه وه‌لید هه‌زی له‌ئاوه‌نکردنه‌وه‌ی مزگه‌وت ده‌کرد، ئیتر هه‌تا ده‌وری سالی «۶۷۰» کۆچی پیروژ وه‌سه‌رده‌می مه‌لیک مه‌نسور قه‌لاوونی

سالحیدا، فرمانی کرد به دروستکردنی قوبه‌یه که له‌سه‌ر قه‌بری په‌یامبهر
 ﷺ. ئەمەش دواى ئەوێ بىنى كه‌نيسه‌كان رازاوه‌ن، چاوى له‌وان بېرى،
 وه‌كو چۆن وه‌لید چاوى لیڤرین له‌ رازاندنه‌وه‌ی مزگه‌وتدا، جا سه‌ره‌تا ره‌نگى
 خه‌شه‌بى «دار ئاسا» بوو، پاشان كرا به‌ سپى، پاشان كرا به‌ شین و له
 سه‌رده‌مى «محمدى كورى عبدالوهاب» دا شین بوو، پاشان له‌ سه‌رده‌مى
 «سولتان عبدالحمید» دا كرا به‌ سه‌وز، له‌و رۆژه‌وه‌ ته‌نها نوۆژن ده‌كریته‌وه
 و به‌یه‌كجاری نه‌ گۆردراوه‌.

۲. ئەم هات وهاواره‌ت بۆ ئەو قوبه‌یه‌ له‌بهر كییه‌؟ به‌ قازانجى كییه‌؟
 ئەچیتته‌ گىرفانى كى؟ ئەو قوبه‌یه‌ نه‌ په‌یامبهر ﷺ فرمانى به
 دروستکردنى كردوه‌، نه‌ خه‌لیفه‌كان كردویانه‌، نه‌ تابعین و نه‌ ئەتباعى
 تابعین كردویانه‌، نه‌ چوار مه‌زه‌به‌ كه‌ كردویانه‌، نه‌ پیاوچاكان كردویانه‌،
 شه‌شسه‌د سال، شه‌ش سه‌ده‌ دواى وه‌فاتی په‌یامبهر ﷺ دروستكراوه‌! ئیتر
 ئەگه‌ر وتبیتیشى ئەبیت لابریت شتیكى سه‌یری وتوو؟!

۳. هه‌ندىك ئەلین: ئەوانه‌ی قوبه‌كه‌یان دروست كردوو، بىگومان ئەو
 كاره‌یان پى نه‌كراوه‌ به‌ سه‌ر كه‌وتنه‌ سه‌ر قه‌بره‌كه‌ نه‌بیت به‌ پىوستیه‌كانى
 وه‌ستاوه‌ بۆ بوونیاد نانى قوبه‌، ده‌ی ئەوه‌ ریزنه‌گرتنه‌ له‌ خاوه‌ن قه‌بره‌كه‌،
 بۆیه‌ سه‌مه‌ودى ئەلئى: ئەو كه‌مال ناوه‌ی دروستى كردوو خوا سزای داوه
 و له‌گه‌ڵ یه‌كێك له‌ كاره‌ده‌سته‌كان بووه‌ به‌ ده‌مه‌قالئى بۆیه‌ بریارى داوه‌ لى

بدریت و موساده‌ری ماله‌کهی کردوه و خه‌زینه‌کهی بردوه. ته‌مه‌ش سزای
 تهو بی‌ته‌ده‌بیهی بووه به‌رام‌بهر به‌په‌یام‌بهر صلی الله علیه و علی آله
 وسلم. ت. و به‌ده‌ست‌کاریه‌وه.

شیخ موقبیل به‌ته‌نها نیه

۴. شیخ موقبیل به‌ته‌نها نیه که بوونی تهو قوبه‌بیهی به‌دروست
 نه‌زان‌بییت، و لیت کردوه به‌هه‌را وه‌کو ته‌وه‌ی شتیکی کردبییت،
 بیدعه‌یه‌ک بییت که‌س نه‌یکردبییت، به‌لکو زانایان له‌کۆن و تازه‌وله‌سه‌رجه‌م
 مه‌زه‌هه‌به‌کان نکولیان لی‌کردوه هه‌ر له‌دروست‌کردنیه‌وه هه‌تا ته‌م‌رۆ،
 مه‌رجیش نیه هه‌ر زانایه‌ک هیچی لی‌وه نه‌هاتبوو رازی بووییت به‌و قوبه‌بیه
 و ته‌مه‌شان له‌شه‌رحی «تطهیر الاعتقاد» دا به‌تیر و ته‌سه‌لی رونکردۆته‌وه به
 یارمه‌تی خوای گه‌وره.

جا له‌و زانایانه هه‌ر به‌نمونه:

- ئین ته‌یمیه (٦٦١ بو ٧٢٨هـ) له «اقتضاء الصراط المستقیم»

ته‌فه‌رموی: «...وبني كذلك لما احترق المسجد والمنبر سنة بضع وخمسين
 وستمائة، وظهرت النار بأرض الحجاز التي أضاءت لها أعناق الإبل ببصرى،
 وجرت بعدها فتنة الترك ببغداد وغيرها. ثم عمر المسجد والسقف كما كان،
 وأحدث حول الحجرة الحائط الخشب ثم بعد ذلك بسنين متعددة بنيت القبّة

على السقف، وأنكره من كرهه». كهواته هه ره له وكاته وهى دروستكراوه
كومه لئيك له زانايان به منكريان زانيوه ويبيان باش نه بووه.

- ئەميرى سه نعانى يه مهنى (١٠٩٩ بو ١١٨٢ هـ) له «تطهير
الإعتقاد» دا ئەلئى: «فإن قلت: هذا قبرُ الرسول ﷺ قد عُمرت عليه قبةٌ عظيمةٌ
انفقت فيها الأموال؟ قلتُ: هذا جهلٌ عظيمٌ بحقيقةِ الحالِ، فإن هذه القبةَ ليس
بناؤها منه ﷺ، ولا من أصحابه، ولا من تابعيهم، ولا من تابعِ التابعين، ولا
علماءِ الأمةِ وأئمةِ ملتِه، بل هذه القبةُ المعمولةُ على قبره ﷺ من أبنيةِ بعضِ
ملوكِ مصر المتأخرين، وهو قلاوون الصالحى المعروف بالملك المنصورِ في
سنةِ ثمانٍ وسبعين وست مئة، ذكره في «تحقيقِ النصرَةِ بتلخيصِ معالمِ دارِ
الهجرة» فهذه أمورٌ دوليةٌ لا دليليةٌ». كهواته بونى ئەو گومهزه بكرئته
دهليل به لگهه جه هليكى گه ورهيه وهك سه نعانى ئەلئى.

- عبد العزيز بن باز.

- محمد العثيمين. به لكو ئەلئى: هه موو زانايان پييان وايه جائيز نيبه
«هذه القبة لاشك أنها غلط ولا أحد يقرها، جميع العلماء لا يرون أنها جائزة،
لكن قد يتخلفون عن هدمها لأسباب أخرى».

- ناصرالدين الألباني.

- عبد الرزاق العفيفي.

- حماد الأنصاري.

- شمس الدين الأفغاني الحنفي. وزورئكى تريش.

۵. بۆلەلایەن زاناianeوه دانانی ئەو قوببە بە باش نەزانراوه؟

لەبەر ئەوهی دژی هەدیسی پەيامبەر ﷺ وەكو له هەدیسه كەمی ئەبو هەبیاچی ئەسه دی هاتوو: عەلی پێی وتوو: رەوانەت نەكەم بۆ ئیشیك كە پەيامبەر منی بۆ رەوانە كرد؟ هەر پەيكەرێكت بینی پانی بکەرەوه، و هەر قەبرێکی بەرزت بینی رێکی بکەرەوه.

هەر وهها له سه حیحی موسلیمدا هاتوو ﷺ نەهی کردوو له بینا و خانوو دروستکردن له سه ر قەبر، و بێگومان قوببە دروستکردن جوړیکه له بینا، و هكو چۆن محەجر بۆدانانی یان دیوار بۆکردنی یان کەپر له سه ر کردنی جوړیکه له بینا.

هەر وهها هۆکاره بۆ به «مسجد» کردنی ئەو گۆرە، که هەتا مردوو ه ﷺ ئاگاداری کردوینه ته وه لیی.

هەر وهها چاو لی کەری گۆر پەرستانه که خزمه تی گۆری پەرستراوه کانیان ده کەن و قوببە و بینای له سه ر دروست ده کەن، و پەيامبەریش ﷺ دایک و باج به قوربانی بیت هەتا روحی پاکی سپاردوو، هەر له وه تر ساوه. و هكو له سه حیحی بوخاری و موسلیم و جگه له وانیش هاتوو.

۶. که وایه بۆ دانراوه، ئینجا بۆ له و هه مو سه رده مه لانه براوه؟

سه بارهت به بهشی یه که می پرسیاره که وه لآمان دایه وه که ئیشی
 په یامبهر ﷺ وهاوه لآن وچوار مه زه به که وپیاوچا کان نیه، به لکو ئیشی
 پاشایه ک بوه له پاشا کان.

سه بارهت به وهی بو له وه همو سه رده مه لانه براوه؟ ته مه ش هوکاری
 خوئی هه بووه:

أ. زۆر بهی ئه وانهی کار به دهستی مه دینه بوون زانا وشارهزا وپا به ند به
 سوننهت نه بوون.

ب. هه روه ها ئه وانه شی پا به ند به سوننهت بوون ترسی فیتنه یان
 هه بووه، بۆیه نه یان روخاندوه، ترساون پێیان بوتری: رقی له په یامبهره
 ﷺ، ئه وه تا زانایان نه یان روخاندوه وایان پی و تراوه، ئه ی ئه گه ر بیان
 روخاندایه؟!

هه ربۆیه ئه و کارهی هه ر دوو ده ولته که ی سعودیه ده ولته تی یه که م
 و ته مه ی ئه م دوواییه ش کردیان کاریکی دروست بوو، چونکه ئه و بانگه وازه ی
 «محمد بن عبدالوهاب» گوڤر په رسته کان ئه وه یان بو هه لده واسی که رقی له
 په یامبهره ﷺ جا ئه وه شیان بکردایه، زۆر خراپ به سه ر ئه و بانگه وازه
 ده شکایه وه، ته نانهت له کاتی چوونه مه دینه خه لک چاوه رپیان کرد کاریکی
 وا بکری و ته وسا یه کلا بیته وه وه دیعایه وه بیته راستی که رقیان له
 په یامبهره ﷺ، به لام ئه وه بوو ئه میره که یان فه رمانی کرد به پا کردنه وه

۱۰. ناو براو له نه‌قله‌که‌ی دا، زیاده‌رږویې وموباله‌غه وچه‌واشه‌کاری وبی ټینسافی وناراستی زور ده‌کات که له ئیسلامدا حرامه.

۱۱. که‌سیک گویې لیده‌گری وا ده‌زانی شیخ موقبل وئو زانایانه‌ی باوهریان به‌و مه‌سه‌له هه‌یه، بی ټه‌ده‌بیان کردووه به‌رامبه‌ر به‌ په‌یامبه‌ر ﷺ، به‌تایبه‌ت که گویت لی‌بی ټه‌لی: «الوادعی» وتویه‌تی: «موسلمانان موشریکن که ټه‌چن زیاره‌تی په‌یامبه‌ر ټه‌که‌ن ﷺ». له‌کاتی‌کدا شیخ موقبیل له پی‌شه‌کی ټه‌و کتیه‌دا به‌شیکي داناوه به‌ناونیشانی: که‌رامه‌ت وریزی په‌یامبه‌ر ﷺ له‌لای خوا سبحانه. جا ټه‌لی: بویه به‌مه ده‌ستم پی‌کرد با که‌س وا نه‌زانی ټه‌مه شکاندنی شکوی په‌یامبه‌ره ﷺ.

که‌چی ټه‌وه‌ی شیخ له‌ خو‌ی دووری خسته‌وه، پی‌وه‌ی لکی‌نرا.

۱۲. هه‌روه‌ها ټه‌لی: «الوادعی» وتویه‌تی: «موسلمانان موشریکن که ټه‌چن زیاره‌تی ټه‌و قوبه‌یه ټه‌که‌ن، زیاره‌تی په‌یامبه‌ر ټه‌که‌ن ﷺ». ناوها ټه‌لی، جا من دل‌نیاتان ده‌که‌مه‌وه ټه‌وه بووه‌تانه بو شیخ موقبیل. نه وتویه‌تی ټه‌وه‌ی سه‌ردانی قوبه‌که بکات موشریکه. نه وتویه‌تی ټه‌وه‌ی سه‌ردانی په‌یامبه‌ر ﷺ بکات موشریکه.

وه‌که‌رنا بو ټی‌مه وجه‌ماوهره‌که‌شت بیسه‌لی‌نه که ټو بووه‌تانت نه‌کردوه

به‌ده‌م شیخ موقبله‌وه:

یان دهقی و ته که ی له کتیبه که له گه ل لاپه ره که ی بۆمان بهینه وه، یان به وه ی بلی:

به ره له عنه تی خوا بکه وم ئه گهر مقبل بن هادی الوادعی ئه م قسه یه ی نه کردوه: «موسلمانان موشریکن که ئه چن زیاره تی ئه و قوبه یه ئه که ن، زیاره تی په یامبه ره ئه که ن ﴿الله﴾».

۱۳. شیخ موقبل له کتیبه که یدا قوبه که به م شتانه وه سف ده کات: زیاده رۆیی، بیدعه، پیچه وانه ی ریبازی په یامبه ره ﴿الله﴾ و خه لیفه کانی ﴿الله﴾. ئه مه شیخ موقبیل، به لام ئین باز و جگه له ویش ته نها ئه لئین: زه ریعیه بو شیرک، واته: هوکار و سه به ب وریگا و وه سیله یه بو شیرک. که واته نالین خودی کاره که شیرکه، چ جای ئه وه ی بلین خاونه که ی موشریکه.

سبحان الله له و بو هتانه وله سه ره مینبه ریشه وه هه لی بواسی و رۆژی هه یینیش بیت و میزه ره به سه ریش بیت؟!

۱۴. هه روه ها ئه م قسه یه ی «الوادعی» نه فه توای ته کفیری تیدایه، نه فه توای کوشتن. که واته هی نانه وه ی ئه و نمونه هی چ په یوه ستی به ناویشانی بابه ته که ته وه نیه که بریتیه له فه توای ته کفیر و کوشتن.

۱۵. «الوادعی» لهو کتیبه ییدا نالیّت، هەر ئیستا وهر ئه مپۆ واجبه له سه ر موسلمانان برۆن بیگۆرن وهه لئى ته کینن وه کو له پوکه شی قسه که ته وه دیاره .

هه رکه شیش وا بلی بووه تانیکی بو کردووه له پۆژی نیوه پۆ رونت ورونا کتر. به لکو مه به ستی حوکمی شه رعی له سه ر ئه و بابه ته ئه وه یه و به پیی توانا جیبه جی ده بیّت، یانی هه ر کاتیگ توانا هه بوو ئه وسا ئه و قوبه یه لاده بریّت که زیاتر له ۶۰۰ سال دووای وه فاتى په یامبه ر ﷺ دروستکراوه . وه کو ئه وه وایه بلیی واجبه له سه ر موسلمانان له هه ر کوی خراپه یه کیان بینى نه یه یلن ته مه ش به پیی توانایه .

۱۶. دابنه هه لّیه له وه زیاتر هه یه ئیجتههادیگ بیّت ونه یی کابیت؟ ئه وه ده هی نیّت له سه ر مینه به ره وه خوئی بو سور بکه یته وه وبه نمونه بیه ی نیته وه بو فه توای کوشتن و کافر کردن؟! که نه ئه و کاره ی به کوفر داناوه ونه فه توای کوشتنی بو ده ر کردوه .

مه‌قاله‌ی چوار دهه‌م

هه‌لویستی یه‌که‌م:

دوای هینانه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی هه‌لبه‌ستراو به‌ده‌م شیخ موقبله‌وه‌له‌سه‌ر
قوببه‌سه‌وزه‌که، ئە‌لی: «ئا به‌و شیوه‌یه ئە‌مان ترسیین، ئاوا ئە‌مان
تۆقینن».

وه‌لام:

یانی که‌ وادعی و سه‌نعانی و بن‌باز و... هتد، به‌و قوببه‌وتویانه
«منکر»ه‌چونکه‌زه‌ریعه‌یه‌بو شیرک، خه‌لکیان تۆقاندوه‌وترسادنویانه؟!
یانی ئە‌و زانیانه‌ی له‌کاتی دروستکردنی ئە‌و قوببه‌یه‌دا به‌«منکر»یان
زانیوه-وه‌ک شیخ ئە‌مه‌د باسیکرد- خه‌لکیان تۆقاندوه؟! که‌واته:
په‌یامبه‌ر ﷺ که‌ ئە‌فه‌رموی: «من رأی منکم منکرا فلیغیره‌بیده‌فإن لم
یستطع بلسانه، فإن لم یستطع فبقلبه...». ئە‌مه‌ تۆقاندنی خه‌لکه‌؟! په‌نا
به‌خوا.

باشه‌یانی ئیمامی عومه‌ر که‌داری «رضوان» که‌ به‌یعه‌تی له‌ژێردا
وه‌رگیرا، له‌ریشه‌ده‌رکرد چونکه‌به‌زه‌ریعه‌ی زانی بو شیرک و بو ئە‌وه‌ی
خه‌لک توشی شیرک نه‌بن، خه‌لکی ترساندوه‌وتۆقاندوه‌؟!!

که‌له‌گه‌ل قوببه‌که‌هیچ جیاوازی نیه‌؟!!

یانی ئیوه که بهم سه له فیانه ئەلین: مورجیته و خه وارج، و دهیان فهتوای توندیان له سهه ده رده کهن، وه کو عه میل و پیاوی ده سه لاتدار، خزمه تکاری ئال سعود، و جاسوس و مبتدع و... هتد، بهم شتانه خه لکتان تو قاندوه و ترساندوه؟!

ئه وه نیه له سهه مینبه ره وه پیاان ئەلین: خوارج و مورجیته.

ئه وه خیره سه له فیه کان مونکه ریک بینن و نکوئی لیبکه ن، خه لکیان تو قاندوه و ترساندوه، به لام ئیوه ((مونکه ر)) یکه بینن له سه له فیه کان و نکوئی لیبکه ن و خاوه نه کانی به خه وارج و مورجیته ش بدهن له قه له م چه پکه گولتان پیشکه ش کردون؟! مالکم کیف تحکمون؟! ئه مه ش نمونه یه کی تر له باری خه رمانی بی ئینسافیت.

جا به م قسانه ی تو بی - که خو تیش پیوه ی پابه ند نیت -، ئه گهر مونکوریك بینرا ناییت بلیت: ئه مه مونکه ره، ئه بی لابریت؟! ناییت و بلیت؟

ئه گهر شته که کوفر بوو ناییت بلیی کوفره؟ شیرکیش بوو یان ترسی سه رکیشانی بو شیرک تیدا بوو ههر نابی فهتوای ئه وه ده ربکری که شیرکه یان سه رده کیشی بو شیرک؟!

بیدعه ش بوو، کپ، نابی هیچ بلیی؟! تا م. عوسمان و هاویرانی نه تو قین؟! ئه گهر و امان کرد ئه وا خه لکمان تو قاندوه؟ له به ره وه ی که س

نه ترسی و کەس ته توقی؟! چونکه ئەو هەلک ئەتوقی و نیشانهی یه کتر
قه بولنه کردنه؟! په نا به خوا لهم دینه تازهیه.

به لئی بیگومان ئیمه باوهری ته واومان به به کارهینانی ئەدهب و پرده وشت
ههیه له گهڵ بهرامبهردا، به لکو ئەگەر بیدینیش بوو فه رمانان پیکراوه که
به ﴿أحسن﴾ چاکترین شیوه گفتوگۆی له گهڵ بکهین. به لام ئەمه باسیکه
وئینکاری مونکه ریش باسیکی تره، که ئەبیته ههردوو ئەم هه دیس
وئایه ته جیبه جی بن، به بی ئەوهی ههچیان له سه ر حسابی ئەوی تریان
بیته. واته: پیکه وه هه م فه رمان به چاکه ده کهیت، هه م نه هی له خراپه
ده کهیت به لام به جوانی و به چاکه.

هه لویستی دووهم:

ئه لئی: «ئینجا وتویه تی - یانی شیخ موقبیل - ئەو که سانهی که
باسم ده کهن و ئەلین ئەو کتیبه ت بو نوسیوه؟ [ئه لیم]: ئیمه ره ددی
مبتدعه و «ضال و مضل» که کان ئەدهینه وه وه کو که سیکی وه کو ئەبو
حه نیفه».

وه لام:

دیسانه وه ئەلیم: ناوی ئەو کتیبه چیه؟ له لاپه ره چه نده؟ ئەگەر
هینات راست ده کهیت. وه گه رنا بو ئەوهی گومانی بو هتان کردنت بو
نه بهین، بلئی: له عنه تی خوام لیبت ئەگەر مقبل بن هادی الوادعی ئەم

قسه یه ی نه کردووه: «تیمه رهددی «مبتدعة» و «ضال و مضل» کان ته دینه وه
 وه کو که سیکی وه کو ته بو حه نیفه». وه گه رنا ته وه چه ندهم جاره تو
 بووه تانی بو ده که یت وله کتیه کانیشیدا بهرچاومان نه که وتوه.

مه‌قاله‌ی پازده‌هه‌م

ئه‌ئێ: «سه‌یری ئیستا بکه بزانیه‌ك له ده‌ست وزوبانی ئه‌وانه
[سه‌لامه‌ته؟!].»

وه‌لام:

سه‌ره‌تا: ئه‌مه ئه‌سلی وتاره‌كه‌ته، كابرا ئه‌ئێ: خپ وده‌وری ئه‌مه‌ت بو
له‌كه‌یه‌وه.

ئینجا ئه‌ئێم: ئه‌وه بووه‌تانیکی گه‌وره‌یه، قسه به‌یه‌ك زانا نه‌کراوه،
زانیه‌کیش هه‌له‌یه‌کی راستکرا‌بیته‌وه هیچی تیدا نیه، به‌لكو ئه‌وه‌ی قسه‌ی
پیکراوه چهند که‌سی‌کن به‌هۆی قسه وه‌ه‌لۆیستی لاریوه قسه‌یان له‌سه‌ر
کراوه، لی‌ره‌شدا ته‌نها نمونه‌ی یه‌کی‌کیان ده‌هینمه‌وه چونکه له‌ زۆربه‌یان ئه‌و
لاری‌بیانه به‌ ته‌مه‌ن‌تره وشاره‌زاتره، ئه‌ویش «د. یوسف قه‌رزای»ه، خوا
هیدایه‌تی من وئه‌ویش بدات بو‌ ری‌گای راست. جا به‌ئێ قسه‌ی پیکراوه،
به‌لام له‌سه‌ر چی؟

- له‌باره‌ی گاوه‌کانه‌وه ئه‌ئێ: یه‌ك ئومه‌تین، ومن پێیان ئه‌ئێم برا
مه‌سیحیه‌کان، ئیمه ئیماندارین، ئه‌وانیش ئیماندارن له‌ رویه‌کی تره‌وه.
ئه‌مه‌ش دژی ده‌قی قورئانه، به‌ئێ له‌ ئیسلام له‌ گه‌ردنیان ناده‌ی به‌لام
به‌ ئیمانداریان نازانین.

- له باره ی قیبتیه کانه وه ئه لئى: هه زاران شه هیدیان داوه له بهر ئه وه ی مه زه بیان جیاوازه .

ئه مه ش دژى قورئان وحه دیسه وشه هید بهس بو موسلمانه .

- له باره ی خو شویستنی کافران وه ئه لئى: خو شویستنی موسلمان بو غهیره موسلمان هیچی تیدا نیه .

ئه مه ش دژى سه ریجی قورئانه .

- ههروه ها پیی وایه دوژمنایه تی نیوان موسلمانان وجوله که به ته نها

له سه ر خاکه، نهک له سه ر دین. وئه لئى: له سه ر عه قیده نیه له سه ر خاکه .

له کاتی که دا کیشه ی موسلمانان وجوله که پی ش کیشه ی فه له ستین

کیشه یه کی عه قه دیه وهک قورئان پره لهو باسه .

- وئه لئى: ئایه تی: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ﴾،

له سه ر ده می په یام بهر بوه ﷺ نهک ئیستا .

ئه مه ش گالته کردنه به قورئان .

- ههروه ها له سه ر ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ

وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾، ئه لئى: ته م ئایه ته به ره هایى هه مو جوله که یهک وهه موو

گاوریك وهه مو کافریك ناگریته وه .

- وئه لئى: دروسته جوله که وگاور بکرینه کاربه دهست ووه زیر .

ئه مه ش خیلافی جه ماهیری عوله مایه له سه له ف وله خه له ف .

- وټه لې: ټه مړو ټه بېټ جيزيه هه لېگيريت له سهر گاور و جوله که کان.
ټه مهش دژي دهقي قورټانه.

- هه روهها ټه لې: ټه گهر محمد جاريکي تر بنيردرېته وه، ټه وا دهستي
دهخسته نيو دهستي ناتو. له زاري وهزيري ټه قافي فهلهستينه وه.

- هه روهها ټه لې: واجمانه سهره خوښي له ټومته تي مهسيحي وزانا
مهسيحيه کان بکهين له فاتیکان وشویننه کانی تریش له جيهاندا، که
هه نديکيان هاورپيشمانن،... سهره خوښي خو مان ټاراسته يان بکهين به هو ي
وهفاتي ټه م پاپاوه (يانی يوحه نای دووهم که پاپای فاتیکانه)،... زور
موخلص بوو له بلاوکردنه وهی دینه که ی خو ی وچالاک بوو، سهرباری
ته مه نه گه وره که ی، چالاک ومخلص بوو بو دینه که ی خو ی.. ویه کی که له
هه ره چالاکه کان له بلاوکردنه وهی بانگه وازه که ی، وکو مه لیک هه لویستی
سیاسی هه بوو که له هه سانه تیدا ټومارده کریت.. هیچمان پیناکریت
مه گهر ټه وه نه بېټ که داوا له خوا بکهين ره حمی پینکات وپاداشتی
بداته وه له سهر ټه و خیره ی پیشکشی مرو قایه تی کردووه، وټه و کرده وه
چاکانه ی جیی هیشتووه، وسهره خوښي خو مان ټاراسته ی مهسيحيه کانی
هه مو جيهان وهاورپيشمانن له رو ما وهاورپيشمانن له هه معیه ی سانت
تیدیو له رو ما ده کهين، وداواکارين خوی گه وره جیگه ی بو ټومته تی
مهسيحي پر بکاته وه به خیر.

له كاتيك دا به كو دهنكي زانايان ناييت داواي لي خوشبون بو بي
باوهر بكريت.

- سه بارهت به جيهاد، نهوه نه گهر له قسه كاني ورد بيتهوه جيهاديك
دروست دهبيت كه كهس نه يوتوه.

- ههروهه ها نه لي: نه گهر خوا خو ي عه رزكاته سهر خه لك ودهنگي
پيديرت ۹۹% ناهييت.

- ههروهه ها نه لي: ئيمه شهر نه كهين له پيناوي ديموكراتي ولهو
پيناوه دا تيده كو شين.

- ههروهه ها ئيسلام نه كاته دوو به شهوه ئيسلامي هه زارهت
وسه قافهت، له گهل ئيسلامي عه قيده، بويه مه سيحيه كانمان له جوړي
يه كه من.

- نه لي: جيهاد بو ديفاعه.

- سه بارهت به نه هلي بيدهع:

- نهوه برواي به ره ددانه وه ي مبتدعه كان كه ته ئويلي ناو وسيفاته كان
ده كه ن وهتد... هه ر نيه.

- پي وايه نه وه ي شيعه رافزيه كان ده يكه ن له: جنيودان به هاوه لان
وبه ده ستكاري كراو زانيني قورئان وبه مه عسوم زانيني ئيمامه كانيان
وحه جكردن بو مه زاره كان، شتيكه له په راويزي عه قيده دايه، نه مه شيعه،

به لّام ماتوریدی «الماتریدیة» وئەشعەریه کان ئەوانە ئەهلی سوننەن
ومەجالى گفتوگۆى نیه.

- بەشداری مەراسیمی سالّ یادی وەفات کردنی خومەینی کرد.

- سەبارەت بە سوننەت: ھەر حەدیسێك عەقلی بری نە کات ڕەدی
دە کاتەوہ. بە لّکو ئەلّی: ھەرچی دژى عەقل بیّت ڕەددى دە کەینەوہ بە لّە
شەش کتیبەش ھاتیبیّت.

- فەرمودەى «یۆتى بالموت کھیئە کبش أملح» لّە سەحیحى بوخارى
وموسلمدا ھاتووە. ئەلّی: مەعلومە عیلمى یەقین کە عاقلە کان
وئیسلا مناسان لّەسەرى کۆکن کە مردن نە بەرانە ونە مانگایە ونە
ئاژەلّیکە لّە ئاژەلان!

- فەرمودەى «لن یفلح قوم ولوا أمرهم امرأة» لّە سەحیحى بوخارى
وموسلمدا ھاتووە. ئەلّی: تەنھا بۆ ئەو سەردەمە بووہ کە پیاو سالارى
بووہ بە لّام ئەمڕۆ نە خیر.

- فەرمودەى «ما رأیت من ناقصات عقل ودين أسلب للب الرجل
الحازم من إحدان» لّە سەحیحى بوخارى وموسلمدا ھاتووە. ئەلّی:
پەيامبەر ﷺ بۆ گائتە وتویەتى!

- فەرمودەى «لا يقاتل مسلم بكافر» لە سەحیحى مۇسلىمدا ھاتووە.
ئەللى: ئەوھى پەسەندە مۇسلىمان بە كافر دەكوژرى، ئەم بۆچوونە بۆ ئەم
سەردەمە گونجاو!

دیارە بۆ ئەو سەردەمە نەگونجاو بوو.

- سەبارەت بە ئافرەتان، ئەللى جیاکردنەوھى ژنان وپیاوان لە
موحازەرەکاندا بیدعەییە ودابونەریتىكە لە ئىسلام دا نیە. بەلكو ئەللى: بە
داخووە من لە حەفتاكانەوھ سەردانى ئەمرىكا دەكەم بۆ بەشدارىکردن لە
كۆنگرە ئىسلامیەكان، كەچى ئافرەتان لەلایەكن وپیاوانیش لەلایەكى تر،
جا توندپەرھى بالى كیشاوە بەسەر ئەو خەلكانەى ئەو، وکۆمەللىك
دابونەریتىشان سەپاندوو بەسەر گۆمەلكا عەرەبیەكاندا، بەپرا دەییەك
رۆیشتون فەتوا توندەكانیان وەرگرتوو و فەتوا پەسەند وپراجەكانیان (!!)
واز لىھیناوە، واى لىھاتوو شوینى پیاوان جیاوازه لە شوینى ئافرەتان.

لە كاتىك دا پەيامبەر لە نوێژىش دا جىاى دەکردنەوھ وئەوان لە دواى
پیاوانەوھ بون، بەللى بە دەق نەھاتوھ بخرىنە قاتىك یان نھۆمىكى تابیەت.

- بەلكو ئەللى: قسەم كەردووھ بۆ ئافرەتان پیاویك بەرنامەكەى
پیشكەش كەردووھ، وتمە توو چى ئەكەى لىرە؟! مەفروز واىە ئافرەتىك لە
شوینەكەت بىت وئەو پرسیارم لىبكات، بەمەش رایان دەھینىن لەسەر
قىادە.

سه بارهت به فهتوا شازه کانی تری:

- نکولئی ده کات له «طب النبوي». وئه لئی: په یامبهر ﷺ نه نیردراوه

بو چاره سه ردکردنی لاشه کان ته وه ته هلی خوی هه یه.

- دروسته ئیش بکه یت له بانکه کان وکۆمپانیاکانی دئنیایی.

- ئه لئی موسیقا وسینه ما حه لاله وشتیکی چاکه.

- ونکولئی ده کات له وه هونه رمه ندانه ی که ته وبه ده کهن، واز له هونه ر

ده هیئن. به لکو هانیان ده داته وه ده ست بکه نه وه به کاره که یان!! به لکو

ئه لئی: برۆن بو پیشه وه له سه ر به ره که تی خوا وهه ولتان زایه ناکات «فسیروا

على بركة الله والله معكم ولن يترکم أعمالکم».

- به لکو جار وباریش گوی له گۆرانیه کانی: شادیه وئوم که ل سوم

وفه یروز وجگه له مانه ش ته گریت، هه روه ها ئه لئی: «به خو شه ویستیه وه

گوی ده گرم له دهنگی فایزه ته حمه د وزۆریش کاریگه رم پیی، که گۆرانی بو

خیزان ئه لئی: ستّ الحباب، یا حبیبی یا خویا ویا بو عیالی، ویت العزّ یابتنا

علي بابك عنبتنا، زۆر خو ش ته یچری».

- به لکو موتابه عه ی فیلم وزنجیره کانیش ده کات، وه کو «الإرهاب

والکباب» ی عادل ئیمام، - که گالته یه به دین وموتوده ی نه کان-، وفیلمی

«لیالی الحلمية» وفیلمی «رأفت الهجان» وفیلمه کانی غه ووار، ونوری

شهریف ومه عالی زاید وهی تریش.

که ته گهر فیلم دروستیش بیټ به مهرجی خوی دروسته نهك ئافره تی نیمچه روتی تیدا بیټ وهك ئه و فیلمانه ی ئه و سه پریان ده کات.

- ههروه ها ئه لی: ره جم کردن کار به ده ست ده توانی هه لی بووه شیئیتته وه.

- وهه ل گه رانه وه ته کاته دوو جوړه وه، ئیتر به ئاره زوی خوی دابه شی ته کات، ئینجا هه ر به ئاره زوی خوی کو مه لیک مهرج بو هه ردو وکیان داده نیټ، ئینجا به ئاره زوی خوی ئه لی ته میان ته کوژری وئه ویشیان ناکوژری.

- ههروه ها ئه لی: سفور دروسته.

ئاخر بوتری: ده ولت خه لک مه جبور ناکات، قسه هه ل ده گریټ به لام بلی: دروسته؟!

- وده ست دان له گه ل ئافره ت دروسته.

ئه مه مشتیکه له خه رمانی هه له کانی قه رزاوی.

تخخوا چ ژیریکی موسلمان به دروستی ده زانیټ له ئاست ته مانه بیده نگ بیټ ورونی نه که یته وه؟!

توخخوا ته گه ر نه دنا میکی یه کگرتو یان کو مه ل به و ریژه یه لادانی هه بیټ له پروگرامی حیزبه که ی هه بیټ، هیچی له گه ل ناوتری؟! به لکو ده رناکری؟!

نەك چەواشە بکەیت و بلیت: هیچ زانیەك له دەستیان سەلامەت

نەبوو.

کەواتە، بەلێ قسەیان کردوو، بەلام لەسەرچی؟ وەگەرنا ئەگەر
 دەتوانی، فەرمو لەسەر مینبەرەوه بەو خەلکە بلێ: بە قەرزای قسە
 دەکەن بەلام لەبەر یەك و دوو و سێ و .. هتد، ئەوسا بزانی خەلک پشستگی
 قەرزای دەکەن یان لە بەرگری کارانی ئیسلام.

خوایە بە میهرەبانی خۆت لێت دەپاریمەوه رینمویم بکە و گومرام
 نەکە و بمپاریزە و بمکە بەرگریکاری دینی خۆت بە هەق و لە د. عوسمانیش
 خۆش ببە.

آمین والحمد لله رب العالمین

بووايه... جياوازيه كه فهتواي تهوهى له گه لدايه كه غه بيه تى تو دروسته،
ته فسيفت ده كات، تبديعت ده كات..».

بينيو تانه به پريان؟! خوژگه بهس جياوازي بووايه؟! ته وه تا فهتواي
تهوهى له گه لدايه كه له سه ر مين به ره وه ته م كه سه غه بيه تى يه ك ئومه تى
گه وه له موسلمانان ده كات، به لكو ته بديعيان ده كات، وبه خه وارج
ومورجيه له قه له ميان ده دات.

كه واته تهوهى لومهى ته هلى سوننهى كرد له سه رى، خوئى تيبى كه وت.
باشه ته م كه سه بر واي به ته بديع كردن هيه يان نيه؟! ته وا
له به شه كانى پيشوتردا خالم له سه ر پيت دانا له سه ر ته م بابه ته به يارمه تى
خوئى گه وه و دووباره ي ناكه مه وه
هه لويستى دووهم:

بوچى وله بهر چى ته م وه سفه زالمانه يان به سه ردا ده دات كه له گه ل
هو ك كامدا مورجيه ن وله گه ل بانگخوازه كاندا خه وارين؟!
له بهر تهوهى ته ليين با موسلمانان خروچ مه كه ن له كاربه دهسته كانتان،
بو تهوهى پشيوى وفيتنه وخوين ريژى دروست نه بيت، يانى ته گه ر دژى
خوين رشتن وتوقاندنى وخه لكى بيتاوان بين مورجيه ن؟!
سه باره ت به وه تهى بو خه وارين؟! له بهر تهوهى ته ليين: فلان داعى
وبانگخواز قسه ي به عوسمان وعه مر وموعاويه له هاوه لان وموسا له

په ښار کې دوه ځایونه شتون لري؟ له بهر نه دوی ته لټون: فلان داعی باورې به فلان شيرك
 وبيده هه ښووه، فلان داعی وا و وای وتوه؟! یانې هه ځایان باس بکړی
 وځه لکيان لى وريا بکړينه وه ټیتر خه واریجن؟!

باشه دوه ځایونه شتون لري خو! نه دوی ته دوی تو باسی هه ځای زاناکان
 ده کت وده کو عبدالله بن أحمد وټین ته میه ووادعی وځکه له وانیس.

ته دهمه تو چیه؟!

هه لویستی سییه م:

هم قسه له رویه کی تره وه زولمه: ته لى: له گه ل ځوک کامدا. جا به و
 ره هاییه سته مه، به لکو له گه ل ځاکمی موسلماندا نه ک کافر. که واته هم
 هه مو بووه تان وچه واشه کاریه له بهر خاتری چی وټه چیته گیر فانی کی؟!

مه قاله‌ی حه‌فده‌هه‌م

هه‌لو‌یسته‌ی یه‌که‌م:

ئه‌لی: «ئیمه‌ که‌س به‌ معصوم‌ نازانین‌ له‌ په‌ یامبهر‌ نه‌بیته‌ ﷺ،
 ئیمه‌ ریزمان‌ بۆ‌ هه‌موو‌ زانایان‌ هه‌یه‌ به‌لام‌ ته‌شلیین‌ ته‌وه‌ی‌ هه‌له‌یه‌
 وئه‌وه‌یان‌ راسته‌، ئیمه‌ نا‌ ته‌هلی‌ هه‌ق‌ ته‌هلی‌ زانسته‌، نه‌ک‌ قوتابی‌ وه‌کو
 ئیمه‌ ئاوا‌ به‌رز‌ بیته‌وه‌ وئاوا‌ پۆلین‌ بکا‌ فلانه‌ که‌س‌ مورجیئه‌یه‌ و فلانه‌
 که‌سه‌ خه‌وارچه‌ و فلانه‌ که‌س‌ قه‌ده‌ریه‌... ته‌مه‌ کی‌ ته‌م‌ سه‌لا‌حیه‌ته‌ی‌ دا
 به‌ جه‌نابت‌ ته‌م‌ ته‌رازوه‌ت‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ بیته‌، فلانه‌ که‌س‌ له‌ ته‌هلی‌
 سوننه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌ربکه‌ی‌ وئه‌وه‌ که‌ش‌ بجه‌یته‌ ناو‌ ته‌هلی‌ سوننه‌ت
 و جه‌ماعه‌ت‌ به‌س‌ گروپه‌که‌ی‌ خۆی‌؟! باشه‌ په‌ یامبهر‌ فه‌رمویه‌تی‌ به‌س
 جه‌ماعه‌ته‌که‌ی‌ تو‌ ته‌هلی‌ سوننه‌ و جه‌ماعه‌ته‌؟! نااااا‌ ئه‌لی‌ په‌ یامبهر
 فه‌رمویه‌تی‌: ... تو‌ سه‌یر‌ چۆن‌ شته‌ کان‌ تیکه‌ل‌ ده‌ کریت‌؟!».

وه‌لام:

۱. ته‌گه‌ر‌ ریزی‌ بۆ‌ هه‌موو‌ زانایان‌ هه‌بوایه‌ قسه‌ی‌ به‌ عبدالله‌ بن‌ احمد
 وشیخ‌ موقبل‌ نه‌ده‌کرد‌ که‌ هه‌تا‌ مرد‌ جیهادی‌ کرد‌ له‌ پیناوی‌ خوا‌ ویه‌مه‌نی
 به‌ نوری‌ سوننه‌ت‌ روناک‌ کرده‌وه‌. ته‌وسا‌ له‌ به‌ر‌ ته‌و‌ سوننه‌ته‌ی‌ که‌ به‌رگه‌ری
 لی‌ کردووه‌ شه‌رم‌ ده‌ی‌ گرت‌ و قسه‌ی‌ پی‌ نه‌ده‌کرد.

۲. ئەو تۆى قوتايىت لەسەر مېنبەرەو پۆلېن دەكەيت وتەبديع دەكەيت ئەم بە خەوارج لە قەلەم دەدەيت وئەو بە مورجىئە!! باشە ئەى كى ئەو سەلاحيەتەى دا بە جەنابت كە ئاوا شەلم كويىرم ناپرېزم خەلك لە رېگاي راست بکەيتە دەرەو وئەمیان بکەى بە مورجىئە وئەويان بکەيت بە خەوارج!؟

۳. نەمانتو تەنھا جەماعەتەكەى ئىمە ئەهلى سوننەيە بەلكو وتومانە: ھەركەس پەيرەوى قورئان وفەرمودە راستەكان بکات بە تىگەيشتنى پېشېن وپېشەوايان، ئەو ئەهلى سوننە وجەماعەيە، ئىتر ھەركەس خۆى بە ھەرچى بزائىت بەلام ئەو پەيرەوى بىت ئەهلى سوننەيە إن شاءالله، وەكو چۆن ھەركەسيك پەيرەوى مەزھەبى سەلف نەكات ئەهلى سوننە نيە إن شاءالله ئەگەر ناوى سەلفەيشى لەخۆشى نايىت، يانى عيبرەت بە ناو نيە بە ناوەرۆكە.

جا حەنەفى وشافعى ومالکى وحەنبەلى وئەهلى حەديس وئەهلى فيقھ وجگە لەوانيش كە پەيرەوى قورئان وحەديسيان کردووە وشويىنى ھەق كەوتون ھەمويان ئەهلى سوننەن إن شاءالله. بەلام خەوارج وشيعە وموعتەزىلە وجگە لەوانيش كە پەيرەوى قورئان وحەديسيان نەکردووە وشويىنى ھەق نەكەوتون بەلكو شويىنى ھەوا وئارەزوو كەوتون ھەمويان ئەهلى ھەوا وئارەزوو ويىدەن إن شاءالله.

کهواته پروون بوویه وه: ئەو قسه یه ی ناوبراو له بوهتانیك زیاتر هیچی

تر نیه.

لیرهش تی بینیه کی زۆر زۆر گرنگ ههیه عهززی هه مو لایه کی

بکه م:

خوینه رانی به پریز! ریپازی سه له فی ساله ح که برومان پییه تی وه دینی

خوای ده زانین، بریتیه له په پیره وکردنی ئەوه ی له دوو توپی ئەو قورتانه دا

هاتوو که ئەم ئوممه ته کۆکه له سه ری، له گه له ئەوانه ی له دوو توپی کتیه به

حه دیسیه کانا هاتوو وه به سه حیجی چه سپاوه له په یامبه ره وه ﷺ،

ئه مانه ش به تیگه یشتنی پیشینان وپاشینان له پیشه وایانی ئیسلام، وه ک

سه رانی چوار مه زه به که وهاوشیوه کانیا، له گه له ئیجماعی راستدا،

له گه له قیاسی دروستدا. ئەوه بیروباوه رمانه، ئیتر هه رکه س ئەو بروایه ی

هه بیته وهاورا بیته: به ئەهلی سوننه ی ده زانین. با نه شی ناسین، و با

له وپه ری دوونیا بیته، با له دوورگه یه ک بیته خو ی به ته نها، با پیشی

نه وتری سه له فی ئەوه خودی سه له فیه ته إن شاء الله.

کهواته:

وته ی پیشینان خو ی بوخو ی به لگه نیه وته نانه ت قسه ی هاوه لانی ش -

علی الصیحح - ته نها ئەوه نه بیته حوکی فه رموده ی هه بیته. هه روه ها

ئەو تېڭەيشتەنە يانە مان مەبەستە وەكو ئەو دەى كۆك بوون لەسەرى يان
زۆربە يانى لەسەر بووبن بەبى موخالەفە...

يانى كەسەك چاۋ لە ئىمامى عوسمان بىكات و دوو بانگ بەرز بىكاتە وە
لە جومعە كان و كەسەكەش چاۋ لە عەلى بىكات و يەك بانگ بەرز
بىكاتە وە^(۱) هېچ كاميان بە لادەر نازانين ئەگەر بە شوينكە وتنى هەق بىت
نەك ئارەزو وەهەوا.

جا بەم فونەم ئەو وتەيەى پېشو لىك بدەرەو وە لە مەبەستە كەم تى
دەگەيت و ئەوسا ئىتر تۆمەتى نارهوا بە خىرايە وە باوەر ناكەيت ان شاء الله.
لېرەشە وە بۆت رون بوويە وە ئىنتىساب و خۆدانە پال سەلەف تەنھا بە
ناو نىە، ئەو نەدى مەبەستمانە خەلك بە كرده وە پەيرەوى مەزھەبى
سەلەف بىكەن.

كەواتە پىوەر لامان پابەند بوونە بە قورئان و فەرمودە بە
شىكردنە وە يەكەى دروستە وە. نەك لە گەلمانى يان نا؟! لە جەماعەتە كەى
ئىمەى يان نا؟! وەكو وتم ئىمە خۆمان بە شتەك نازانين بەدەر بىت لە
قورئان و فەرمودە و رىپىازى ئەهلى سوننەت، ئەگەر لەسەر ئەو مەنھەجە

(۱) ئەگەرچى سەرەتا لە شىخى ئەلبانىيە وە ئەو دە گواستە وە، ولە كىتەبى جومعە كەشدا لىوەى
گواستە وە، بەلام بەراستى دووای گەران و لىكۆلېنە وە بۆم رون بوويە وە لە قورتىيە وە نەقلى دەكات
لە تەفسىرە كەى خۇيدا، ئەویش بە بىباوك هېناويەتى بۆيە ناكىت پىشتى پېبەستى و تەنانەت
پىشى بووتى لاوازە.

بیٲ به برا وهاورا وهاوبیر وهاوکار ودۆستی خوْمانی دهزانین، وهگهرنا
بهریٲن له ههر کوْمهٲیک مهنهجهکهی پیچهوانهی قورئان وفهرموده بیٲ
ئهگهر سهلهفیش بیٲ ناوی لهخوی نابیت سهلهفی.

المهم نامهوی برۆمه سهه باسی عهقیدهی سهلهف وئههلی سوننه
وجهماعه، بهلکو مهبهستم بوو چهند هیٲلیکی گشتی لهوبارهوه بجهمه روو
تا بزانی مهزههبی سهلهف وسهلهفیهت چیه.

ههلویستهی دووهم:

ئهلی: تو بزانی چۆن شتهکان تیکهه دهکریت؟! ئهئیم: خهئک گوئی له
قسهکانی تو ومنیش بوو جا با خهئک بریار بدات تو شتهکان تیکهه
دهکهیت یان ئهوان.

مهقاله‌ی هه‌ژدهه‌هم

ئه‌لێ: «ئه‌لێن په‌یامبه‌ر فه‌رمویه‌تی: -تۆ سه‌یر چۆن شته‌کان تێکه‌ڵ ده‌کریت؟- ئەم ئوممه‌ته دابه‌ش ده‌بی‌ت به‌سه‌ر چه‌فتاوی سێ گروپ هه‌موی له‌ ئاگر دایه‌ ته‌نها یه‌کیکیان نه‌بی‌ت. ئینجا ئه‌وه‌ کییه‌؟ ئه‌وه‌ ته‌نها گروپه‌ی که‌ ئه‌چیتته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ کییه‌؟! به‌س خۆمانین، به‌س خۆمانین، زۆربه‌ی زۆری ئەم ئوممه‌ته به‌وه‌ نه‌مه‌، زۆربه‌ی زۆری ئەم ئوممه‌ته که‌ هه‌ندی شتی وردی ئەم عه‌قیده‌ نازانن، په‌یامبه‌ر ﷺ کابرایه‌ک هاتووه‌ بۆلای وتویه‌تی: یا رسول الله ﷺ ئیمانم فێر بکه‌! له‌ دوو سێ ده‌قه‌ ئیمانی فێر کردووه‌ ئێتر دوو سێ کتیپی بۆ دانه‌ناوه‌، وه‌کو ئیستا ئیمه‌ ورده‌ کاریمان بۆ دانه‌وه‌، ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک ئەم عه‌قیده‌یه‌ له‌ ئه‌لیفه‌وه‌ تا یا له‌به‌ری نه‌بی‌ت ئه‌چیتته‌ جه‌هه‌نمه‌وه‌ وئه‌وه‌ی نه‌یزانی‌ت ئه‌چیتته‌ جه‌هه‌نمه‌وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌سما و سیفات به‌ ورده‌ کاریه‌وه‌، ئایا «هل الصفات هي عين الذات أو خارجه عن الذات أو لا هي هو ولا هي غيره» ئا ئەم به‌زمانه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ هه‌ر هه‌موی نه‌زانێ، ئه‌گه‌ر نه‌زانێ وه‌لامی قه‌ده‌ریه‌ بداته‌وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌زانێ وه‌لامی مورجیته‌ بداته‌وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌زانێ وه‌لامی که‌رامیه‌ بداته‌وه‌، [ئه‌گه‌ر نه‌زانێ وه‌لامی] موعته‌زیله‌ بداته‌وه‌، [ئه‌گه‌ر نه‌زانێ] وه‌لامی ئه‌مانه‌ بداته‌وه‌ ئه‌وه‌ ئه‌وه‌

گروپه که ی له دهست دهدات، ئەوا پزگاری ناییت له رۆژی قیامت،
ئینجا با بیینه سەر ئەو فەرمودەییە که باسمان کرد...».

وہلام:

پیش ئەوہی برۆینە سەر ئەوہ فەرمودەییە باسی دەکات، با وہلامی
بەشیک له چەواشە کاریەکانی تا ئیرە بدەینەوہ بە پشتیوانی خۆی گەرە.

۱. سەرەتا ئەلیم: «سبحانک هذا بهتان عظیم»، واللہ ناراستیە کی شاخ
دارە، وہ گەرنا من داوا دەکەم، ئەگەر ناراستی نیە بە دەمیانەوہ با
بیہیئیت له نوسراو یان بینراو یان بیسراویک دا زانیە کی ئەهلی سوننە
وتبیتتی تەنہا خۆمانین؟! ئەگەرنا ئەوہ رەوا نیە درۆ بە دەم موسلمانانەوہ
بکری؟! بەلکو موسلمانان توخخوا رەوا یە درۆ بە دەم کافرانەوہ بکەین چ
جای موسلمانان!؟!

۲. سەبارەت بەوہی وتبیتیان: زۆر بەی زۆری ئەم ئوممەتە بو
جەھەننەمە. ئەلیم ھەرکەس گوێی له وتارەکی تۆ بیت دەبینی ئەوہ تۆی
وینای ئوممەتیکی بو دەکە ی که زۆر خراپ و خویین ریش و خویین مژ و دلرەقن
بەرامبەر بە یە کتر، کہ ئەوہی کردویانە کافریش بە موسلمانانی نە کردووە.
-ئەم خالەش دیمەوہ سەری إن شاء اللہ-.

جا ئیستا خیرە ھاتووی ئەو گۆزە ی خۆت پرت کردووە بەسەر ئیمە ی

دەرپۆژی؟! ئەو دەر دە ی بە تۆوہیە، دەینیی بە ئیمەوہ و بۆی دەر دە چیت.

۳. سه بارهت به وهی عه قیده یان ورد کردۆته وه ووتویانه هه رکهس ورده کاری عه قیده نه زانیت ته وه له ناگره. ته وه بوهتانیکی تری گه وره یه ویهک زانام نه بینیه له کۆن وتازه له زانایانی ته هلی سوننهت شتی وای وتبیت، به لکو ریک به پیچه وانه وه ته وه م بینیه که مویته دیعه کان وردیان کردۆته وه و خه لکیان له سه ر کافر کردوه. به لکو زانایانی سه له ف وشوین که وتوانیان له کۆن وتازه خه لکیان هانداوه بو قول نه کردنه وه وورد نه کردنه وهی ته و بابته تانه، ته نانهت وتویانه ته و بابته تانه چۆن هاتوه هه روا به پری بکه ن. ته وه مویته دیعه کان بوون هاتن وردیان کرده وه وپاشان وتیان هه رکهس باوه ری به م شتانه نه بیت کافره یان له ناگره.

سبحان الله ته وه ته هلی سوننه بوون وتویانه: په یامبه ر ﷺ کابرایه ک هاتوه بۆلای وتویه تی: یا رسول الله ئیمانم فی ربکه! له دوو سی دهقه ئیمانی فی کردوه ئیتر ورد وقولی نه کردۆته وه وه کو ته هلی بیده ع کردویانه. جا ته وه قسه ی ته هلی سوننه ته به فه زلی خوا.

به لگه یه کی نزیک ته وه قسه یه شم که ئیستا له یادمه کاتیک جوهینی ورازی ته وه به ده که ن ودینه وه سه ر رپگای سه له فی سه له ح چی ده لین؟ ته لین: «لیتني اموت على عقيدة عجايز نيسابور». واته: «خۆزگه هه ر ته و بیرو باوه ره ره سه نه مان وه ربگرتبا که ئافره ته پیره کان هه یانه». یانی ته وه نده قول ووردمان نه کردایه ته وه وئیمانمان هه ر به ساده بییه وه وه ربگرتبایه.

به لکو رازی چی ته لئی؟ نالی:

وَعَايَةَ سَعِي الْعَالَمِينَ ضَلَالٌ
وَأَزْوَاحًا فِي وَحْشَةٍ مِنْ جُسُومِنَا
وَلَمْ نَسْتَفِدْ مِنْ بَحْثِنَا طُولَ عُمْرِنَا

هه رازی نالی؟:

قَدْ تَأَمَّلْتُ الطُّرُقَ الْكَلَامِيَّةَ، وَالْمَنَاهَجَ الْفَلَسَفِيَّةَ، فَمَا رَأَيْتُهَا تَشْفِي عَلِيلاً،
وَلَا تُرْوِي غَلِيلاً، وَرَأَيْتُ أَقْرَبَ الطُّرُقِ طَرِيقَةَ الْقُرْآنِ، أَقْرَأَ فِي الْإِثْبَاتِ:
﴿الزَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ۵]. ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ [فاطر: ۱۰].
وَأَقْرَأَ فِي النَّفْيِ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ [الشورى: ۱۱] ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾
[طه: ۱۱۰]. ثُمَّ قَالَ: «وَمَنْ جَزَبَ مِثْلَ تَجْرِبَتِي عَرَفَ مِثْلَ مَعْرِفَتِي».

شههرستانی نالی:

لَعَمْرِي لَقَدْ طُفْتُ الْمَعَاهِدَ كُلَّهَا وَسَيَّرْتُ طُرْفِي بَيْنَ تِلْكَ الْمَعَالِمِ
فَلَمْ أَرِ إِلَّا وَاضِعًا كَفَّ حَائِرٍ عَلَى ذَقْنٍ أَوْ قَارِعًا سِنَّ نَادِمِ

تهی شه مسه دین خه سر و شاهی نالی - که یه کیکه له قوتاییه

گه وره کانی فه خره دینی رازی - : «که جاریکیان پیاویک سهردانی ده کات،

پی ته لئی: بیر باوهرت چیه؟ ته لئی: ته وهی موسلمانان باوهریان پییه تی!

وتی: تهی دلت توقره یه و دلنیای لیی؟ یه قینت پی هه یه؟! وتی: به لئی،

وتی: ده سوپاسی خوا بکه، به لام والله من نازانم بیر و باوهرم چیه؟ والله

من نازام بیروباوهرم چیه؟ والله من نازام بیروباوهرم چیه؟ ئیتر ئه‌ونده
گریا هه‌تا ریشی تهر بوو.

یانی ئه‌ونده قولی کردۆته‌وه و زیاده‌رۆییان تیدا کردووه و گومانی بو
دروست بووه، له عه‌قیده‌که‌ی دُنیا نه‌بووه.

بو مه‌گه‌ر ئه‌وه‌موو زه‌م کردنه‌ی ئه‌هلی که‌لام له کتیبی ئه‌هلی
سوننه‌تا له کۆن تازه‌دا ده‌بینی، وه‌کو شافیعی وه‌تد.. رحمهم الله تعالی،
به‌هۆی چیه‌وه‌یه؟ به‌هۆی ئه‌وه‌ قول کردنه‌وه وورد کردنه‌وانه‌ نیه؟!

ئهی غه‌زالی؟ پێش مردنی په‌شیمان نه‌بووه‌وه و سه‌حیحی بوخاری
له‌سه‌ر سنگی نه‌نا؟!

خیره ئه‌وه‌ی موبته‌دیعه‌کان وتویانه ده‌یکه‌یت به‌ملی ئه‌هلی
سوننه‌وه، ئینجا له‌سه‌ر قسه‌یه‌ک که‌ نه‌یانک ردووه دادگایه‌کت به‌ستووه له
دژیان و مه‌حه‌که‌مه‌یان ده‌که‌یت؟!

ئیترا ئه‌م چه‌واشه‌کردنه له‌چی وله قازانجی کییه و ده‌چیتته گیرفانی کی؟!
۵. بۆیه ده‌بینی موبته‌دیعه‌کان شته‌کانیان ورد کردۆته‌وه و باسی «هل
الصفات هي عين الذات أو خارجه عن الذات أو لا هي هو ولا هي غيره»
یان کردوه، ئه‌وه‌ش زانایانی ئه‌هلی سوننه‌ن ته‌نها رۆن کردنه‌وه‌یان داوه
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ وتانه که‌ کوئی راسته و کوئی چه‌وته.

تیکه‌ل کردنه که شی له ویدیایه شه مه قسه ی موپته دیعه کانه شه یداته پال
 زانایانی شهلی سوننهت و به مهش موپته دیع و سوننی تیکه‌ل ده کات.
 به‌لی شهوه موپته دیعه کان وردیان کرد و شهوه و باسی شتی و ایان کرد و شه
 که له کیتاب و سوننه تدا نه هاتوره و ده کو شهوه ی له کتیبی عه قیده کانی
 خویندا له باره ی خوی بی هاوتاره شه‌لین: «لَیْسَ بِجِسْمٍ، وَلَا شَبْحٍ، وَلَا جُثَّةٍ،
 وَلَا صُورَةٍ، وَلَا دَمٍ، وَلَا لَحْمٍ، وَلَا شَخْصٍ، وَلَا جَوْهَرٍ، وَلَا عَرَضٍ، وَلَا لَوْنٍ،
 وَلَا رَائِحَةٍ، وَلَا طَعْمٍ، وَلَا بَجْثَةٍ، وَلَا بَذِي حَرَارَةٍ، وَلَا بُرُودَةٍ، وَلَا رُطُوبَةٍ، وَلَا
 يُبُووسَةٍ، وَلَا طُولٍ، وَلَا عَرْضٍ، وَلَا غُمَقٍ، وَلَا اجْتِمَاعٍ، وَلَا افْتِرَاقٍ، وَلَا
 يَتَحَرَّكُ، وَلَا يَسْكُنُ، وَلَا يَتَبَعَّضُ، وَلَيْسَ بِذِي أَعْضَاءٍ وَأَجْزَاءٍ وَجَوَارِحٍ
 وَأَعْضَاءٍ، وَلَيْسَ بِذِي جِهَاتٍ، وَلَا بِذِي يَمِينٍ وَلَا شِمَالٍ وَأَمَامٍ وَخَلْفٍ وَفَوْقٍ
 وَتَحْتٍ، وَلَا يُحِيطُ بِهِ مَكَانٌ وَلَا يَجْرِي عَلَيْهِ زَمَانٌ، وَلَا يَجُوزُ عَلَيْهِ الْمَمَاسَةُ
 وَلَا الْغُرْلَةُ وَلَا الْحُلُولُ فِي الْأَمَاكِنِ، وَلَا يُوصَفُ بِشَيْءٍ مِنْ صِفَاتِ الْخَلْقِ
 الدَّالَّةِ عَلَي حُدُوثِهِمْ، وَلَا يُوصَفُ بِأَنَّهُ مُتَنَاهٍ، وَلَا يُوصَفُ بِمَسَاحَةٍ، وَلَا ذَهَابٍ
 فِي الْجِهَاتِ، وَلَيْسَ بِمَحْدُودٍ، وَلَا وَالِدٍ وَلَا مَوْلُودٍ، وَلَا تُحِيطُ بِهِ الْأَقْدَارُ، وَلَا
 تُحْجِبُهُ الْأَسْتَارُ».

شه شته پوچانه له کتیبه کانی شهلی سوننهت دا رهد ده کریته وه وه
 عه قیده ته حاوی.

ده ی تو بی منهت به وله کتیبه کانی زانایانی شهلی سوننه تدا له کون
 وتازه شتی کمان بو بهینه له قورئان و هه دیس دا نه هاتیبیت و جیبی نه بیته وه

له ژیر یاندا ووت بیتیشیان هه رکهس باوهږی به وه نه بیټ ته وه کافره یان
ته واته جهه ننه مه وه؟! بی منهت به!!

۶. ئینجا ته ئی: «وه کو ئیستا ئیمه ورده کاریمان بو دناوه». ته ئیم:

ته گهر مه بهستت ته هلی سوننه ته، سه لماندم نه خیر وایه، ته گهریش
مه بهستت ته هلی بیدعه یه، به ئی راسته کهیت. والحمد لله...

کو تایی بهرگی یه کهم

والحمد لله رب العالمین

پیرستی بابه ته کان

۳	پیشہ کی
۷	دہستیٰ کی
۹	مہ قالہ ی یہ کہم
۱۸	مہ قالہ ی دووہم
۲۸	مہ قالہ ی سییہم
۴۲	مہ قالہ ی چوارہم
۴۴	قہ پرامیتہ کان کیں؟
۵۶	مہ قالہ ی پینجہم
۶۴	ہندیٰ و تہی زانایانی ئہ ہلی سوننہ سہ بارہت بہ شیعہ
۷۰	مہ قالہ ی شہ شہم
۷۳	زانایان وستایشیان بو ئین جہریر:
۷۸	میحنہ تی تہ بہری لہ سہر کتیہ کہی
۸۴	مہ قالہ ی حہوتہم
۸۶	میحنہ تہ کہی نہ سائی
۸۹	میحنہ تہ کہی حاکم
۹۱	مہ قالہ ی ہہ شتہم
۹۱	میحنہ تہ کہی ئین حییبان
۹۵	مہ قالہ ی نوئیہم
	سوتاندنی کتیبی «احیاء علوم الدین»، رونکردنہ وہی راستیہ کان،
۹۵	ورہ واندنہ وہی شوبہہ کان
۹۷	غہ زالی کییہ؟

- ۱۰۰..... بۆ كتيبەكانى سوتىندران؟
- ۱۰۷..... ئەو زانايانەى وەلامى غەزاليان داوۋەتەوھ
- ۱۰۸..... وتەى زانايان لەبارەى غەزالى رَحْمَةُ اللَّهِ وَثِيحَاتُ كَهَيَوه
- ۱۱۷..... مشتىك لە فەرمودە بېينەما ولاوازەكانى ئىحيا
- ۱۱۹..... مشتىك لە بىدعە وشتە پوچەكانى ئىحيا
- ۱۲۷..... زىادەپروپىي كىردنىكى زۆر لە كتيبى ئىحيا
- ۱۳۱..... مەقالەى دەيەم
- باسى ئىمامى ئەبو حەنىفە رَحْمَةُ اللَّهِ لَهُ كَتَيْبِي: «السنة»ى شىخ عبدالله ى
- ۱۳۱..... كورى ئىمامى ئەحمەد.
- ۱۳۳..... روناكردنەوھى حالى كەسەكان قەيدى نىھ ئەگەر بە ھەق بىت.
- ۱۳۸..... لىكۆلېنەوھ لەو پىوايەتانەى ھاتون لەبارەى ئەبو حەنىفەوھ رَحْمَةُ اللَّهِ.
- ۱۴۵..... بۆچى قسە بە ئىمامى ئەبو حەنىفە كرا لەلايەن ھەندىكەوھ.
- ۱۴۸..... تۆرە بوون بۆ لەو ئىمام تر دادگەراندە ترە.
- ۱۵۰..... ناوھپۆكى كتيبى: «الرد على الجهمية».
- ۱۵۱..... ئەو كەسانەى قسەيان لەسەر پېشەوا ئەبو حەنىفە كردوھ.
- ۱۶۲..... ئەو كتيبەنەى پىوايەتيان لەسەر پېشەوا ئەبو حەنىفە ھىناوھ.
- ۱۶۶..... ھۆكارەكانى تانەدان لە پېشەوا ئەبو حەنىفە.
- ۱۸۳..... مەقالەى ياز دەھەم.
- ۱۸۳..... لىكۆلېنەوھ لەوھى پىيى وتراوھ: «أبو جيفة».
- ۱۸۶..... لىكۆلېنەوھ لەوھى پىيى وتراوھ: «زنديق».
- ۱۸۷..... لىكۆلېنەوھ لەوھى پىيى وتراوھ: «مارق».
- ۱۸۹..... لىكۆلېنەوھ لەوھى پىيى وتراوھ: «مولحيد».

- لیکۆلینه وه له وهی پیی و تراوه: «نه فره تی خوی لیبیت» ۱۹۳
- لیکۆلینه وه له وهی پیی و تراوه: «یه کپارچه ئاگره قه بره کهی» ۱۹۷
- لی کۆلینه وه له وهی پیی و تراوه: «ما ولد مولود اشر ولا اشأم من ابي حنیفة!»
- ۲۰۱
- مه قاله ی دواز ده هه م ۲۰۸
- له نیوان زاهیدی که وسه ری و موقبیلی و ادعی ۲۱۰
- مه قاله ی سیاز ده هه م ۲۱۷
- شیخ موقبیل به ته نها نیه ۲۱۹
- مه قاله ی چوار ده هه م ۲۲۷
- مه قاله ی پاز ده هه م ۲۳۱
- مه قاله ی شان ده هه م ۲۴۰
- مه قاله ی حه قده هه م ۲۴۳
- مه قاله ی هه ژده هه م ۲۴۸
- پیرستی بابه ته کان ۲۵۵
- چاوه ری ئه م به ره مانه بن إن شاء الله تعالی: ۲۵۸

چاوه‌ریی ئەم بەرھەمانە بن إن شاء الله تعالی :

- «چرای روناك له سیره‌ی په‌یامبه‌ری راستگۆی ده‌ستپاك». ته‌واو بوه، خ‌وای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات..
- «تسهیل الرحیة»). ته‌واو بوه خ‌وای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «جیاوازی نیوان موسلمانان، هوکار وچاره‌سه‌ر»). ته‌واو بوه خ‌وای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «ته‌به‌روك کردن وجۆره‌کانی»). ته‌واو بوه خ‌وای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «په‌روه‌رده‌کردنی مندالان و به‌رپرسیاریتی دایکان و باوکان»). ته‌واو بوه خ‌وای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «جیهانی جنۆکه‌و شه‌یتانه‌کان»). خ‌وای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «رونکردنه‌وه‌ی ناوه‌ چاکه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌»). ته‌واو بوه خ‌وای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «وه‌فا و ته‌مه‌کداری په‌یامبه‌ری خوا ﷺ»). ته‌واو بوه خ‌وای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.

- «چیرۆکی په‌یامبهر یوسف ﷺ له قورئان وفهرموده‌دا». ته‌واو بوه
خوای میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «ئایا په‌یامبهری خوا ﷺ سیحری لیکراوه؟!» ته‌واو بوه خوای
میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «هه‌لسه‌نگاندنی وت‌هی فه‌لسه‌فه‌خوایێک له ته‌رازوی عه‌قل
ومه‌عریفه‌ وواقعدا». «وه‌لامی فاروق پروفیق». ته‌واو بوه خوای میهره‌بان
له چاپدانی ئاسان بکات.
- «دوعا وپارانه‌وه». ته‌واو بوه خوای میهره‌بان له چاپدانی ئاسان
بکات.
- «کاره‌کانی دل». خوای میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «نه‌خۆشیه‌کانی دل». خوای میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «رۆژه‌ه‌لاتناسی وروژه‌ه‌لاتناسان». «نامیلکه» خوای میهره‌بان
ته‌واو بونی ئاسان بکات.
- «داوین پیسی هۆکاره‌کانی، کاریگه‌ریه‌کانی، چاره‌سه‌ر». خوای
میهره‌بان ته‌واو بونی ئاسان بکات.
- «شرح الکبائر» للذهبی. خوای میهره‌بان ته‌واو بونی ئاسان بکا.
- «پریبا چیه‌؟» خوای میهره‌بان ته‌واو بونی ئاسان بکا.

- «أین نحن من أخلاق السلف؟» به کوردی. خوی میهره‌بان ته‌واو بون وله چاپدانی ئاسان بکات.
- «ریاض الصالحین». به کوردی. خوی میهره‌بان ته‌واو بون وله چاپدانی ئاسان بکات.
- «حوکمی وینه‌گرتن له فیهی ئیسلامیدا» ته‌واو بوه خوی میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «گۆشتی به‌راز خوۆشه یان وشر؟!» «گفتوگۆیه‌ک له‌گه‌ل مه‌لا به‌ختیارس» (نامیلکه) ته‌واو بوه خوی میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- «ئهمه ئین ته‌یمیه» «وه‌لامی پلاتفورمی دابران» ته‌واو بوه خوی میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.